

Giới thiệu Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu

Thể loại: ngôn tình hiện đại, sủng, cưới trước yêu sau, ngược, H, HE

Liệu thật sự sẽ có hạnh phúc giữa những cuộc hôn nhân được sắp đặt trước bởi sự sắp xếp giữa hai gia tộc tiếng tăm bậc nhất thành phố, và cuộc sống của hai nhân vật chính bị ràng buộc giữa hai từ HÔN NHÂN sẽ ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Gặp mặt

Tại phía tây thành phố S, có một biệt thự lộng lẫy được xây dựng ở đó.

Căn biệt thự này rất rộng, tất cả được thiết kế theo màu trắng. Vườn hoa rộng lớn ở bên trong có trồng hoa tulip, hoa hồng và nha đam - Những loài hoa mà tiểu thư nhà này thích nhất.

Đúng như vậy, đây chính là Lục Viên, biệt thự của gia tộc Lục Thị. Tiểu thư ở đây không ai khác chính là Lục Mạnh Ái.

Đã 10 giờ sáng, trên chiếc giường màu hồng kia có một cô gái đang nằm say giấc. Tất cả món đồ trong phòng của cô đều là màu hồng, vì cô thích thế. Nhưng cô lại không thích mặc đồ màu hồng, hơi ngược đời.

- Lục Mạnh Ái, cậu mau dậy cho tớ, đã 10 giờ sáng rồi.

Nghe tiếng gọi, cô chợt giật mình dậy, là tiếng của Kiều Ny. 10 giờ rồi sao? Nhỏ sẽ giết cô chết mất, hôm qua có hẹn với nhỏ đi mua sắm mà cô lại ngủ quên, aizzz.

Miên man trong dòng suy nghĩ, tiếng guốc đi tới căn phòng của cô ngày càng gần, cô nhanh chóng lao tới túm lấy đại một cái chăn rồi bay thẳng vào nhà vệ sinh.

" Rằm "

- Lục Mạnh Ái, cậu là giỡn với mình??

Ngó nghiêng không thấy ai, nghe tiếng nước chảy trong toilet, Kiều Ny mới biết Mạnh Ái đã vào phòng tắm, liền " hừ " một tiếng rồi ngồi đợi.

10 phút.. 15 phút.. 25 phút

Mạnh Ái e ngại bước ra nhìn Kiều Ny bằng đôi mắt ngây thơ, năn nỉ:

- Minh xin lỗi mà, hôm qua vì thức khuya viết tài liệu nên mới như vậy. Đừng giận mình mà, được không?

Kiều Ny vẫn im lặng, mắt trừng tia sét nhìn Mạnh Ái đang năn nỉ mình, trong lòng cũng hơi dịu xuống con gián, nhỏ không thể giận cô được lâu đâu.

- Thôi mà, tối nay sẽ đền cho cậu, được chứ? Cậu muốn đi đâu tớ sẽ đi với cậu, đi mà.

Mạnh Ái tiếp tục nói tiếp, Kiều Ny nghe vậy mắt sáng rực lên. Vốn dĩ cô biết Mạnh Ái rất ghét bar club này nọ, nên hôm nay nhân cơ hội này sẽ dắt cô đi.

- Được thôi, nếu cậu có lòng thành như vậy thì tối nay đi bar với tớ? Cậu có chịu không?

Mạnh Ái trong lòng hơi đắn đo, nhưng vì Kiều Ny nên đi thử một lần xem sao.. Liền miễn cưỡng gật đầu đồng ý.

Nghe Mạnh Ái nói vậy trong lòng nhỏ như hốt được vàng, mọi khi rú cô đi thì cô sẽ không bao giờ đi vì cô rất ghét nơi ồn ào. Hôm nay lại chịu đi khiến Kiều Ny vui mừng hết mức.

Chiếc xe Ferrari dừng trước trung tâm mua sắm V.I.P - Trung tâm mua sắm bậc nhất thành phố S này, chỉ dành riêng cho giới thượng lưu. Mạnh Ái hơi thắc mắc liền quay sang nhìn Kiều Ny, nhỏ hiểu ý liền giải thích:

- Là đi mua đồ, tối nay sẽ đi bar cơ mà không phải sao?

Mạnh Ái hiểu nên liền gật đầu rồi bước xuống xe cùng Kiều Ny. Hai cô gái bước xuống là thành trung tâm chú ý của mọi người, các ánh mắt đều dồn vào hai cô gái này.

Kiều Ny mặc một chiếc quần short ngắn màu xanh nhạt phối với chiếc áo thun Gucci màu đen bỏ vào thùng (trong quần). Chân mang đôi bata màu xanh hiệu Nike. Trông rất cá tính và xinh đẹp, đúng với tính cách của Kiều Ny.

Ngược lại với Kiều Ny, Mạnh Ái mặc một chiếc đầm màu trắng ngắn hơn đầu gối một tí. Chiếc đầm được thiết kế tinh khiết, thanh nhã và nhẹ nhàng. Hợp với tính cách của cô, chân thì mang đôi converse cổ thấp màu trắng.

Hai cô gái, mỗi tính cách khác nhau mà cũng chơi chung cho tới tận bây giờ, ai cũng hâm mộ hết.

Lượn một vòng khắp trung tâm, cả hai tay của Kiều Ny và Mạnh Ái xách cả chục cái túi hàng, nào là Gucci, Channel, Nike, Guess,... thật ra thì Mạnh Ái chả bao giờ mua nhiều vậy đâu vì cô không thích tốn tiền của ba mẹ quá nhiều.

- Mạnh Ái, đi ăn nha, tớ đói meo rồi này.

Nghe Kiều Ny thò thè bên tay, cô vội nhìn xuống đồng hồ đeo trên tay, nhỏ nói đúng, mới đây mà 2 giờ chiều rồi ư??

- Đi ăn Lotteria nha, phía đối diện luôn kia, cho gần. Không thôi tó và cậu sẽ chết đói mất.

- Được được.

Bây giờ là 6 giờ tối rồi, mới đây mà cô và nhỏ đã đi hết gần một ngày.

Về nhà, cô vệ sinh cá nhân sạch sẽ, mặc bộ đồ mà Kiều Ny mua. Thật sự là không quen lắm.

Áo crop top màu trắng ngắn hơn rốn, quần short ngắn làm lộ đôi chân dài vừa thon vừa trắng của cô ra. Mạnh Ái xõa tóc ra, mái tóc dài ngang lưng, phần đuôi được uốn lọn, đánh thêm một miếng son, trông cô giờ đây như một thiên thần giáng trần.

Dù gì cũng phải chiều nhỏ một hôm, đành chịu đựng mà mặc..

Tiếng còi xe "bíp, bíp", đó là Kiều Ny, cô vội vàng chạy ra rồi chào bác quản gia Chu rồi đi.

Tại bar Crayon, quán bar có tới 10 chi nhánh trên toàn thế giới do bang Thiên Hàn nắm giữ.

Đây là một quán bar lớn, vào được đây phải có thể thành viên, dành cho giới thượng lưu. Một đêm vô đây ăn chơi có thể tốn cả bạc tỷ là chuyện thường tình.

Lần nào cũng vậy, cô và Kiều Ny bước tới đâu là sẽ trở thành tâm điểm chú ý ở chỗ đó.

Mọi ánh mắt đều dồn về hướng này, cộng thêm tiếng nhạc xập xình khiến Mạnh Ái có phần khó chịu. Cô rất ghét nơi ồn ào, chỉ muốn ở một nơi trầm lặng.

- Kiều Ny, mình mặc như vậy có thiếu vải quá không?

Mạnh Ái e ngại nhìn Kiều Ny mà nói, đối với cô những bộ đồ này quá ngắn, thật sự quá ngắn luôn ấy.

- Cậu thử để ý coi mọi người mặc đồ ra sao? Chúng ta mặc như vậy là nghiêm chỉnh lắm luôn rồi.

Theo như lời của nhỏ, cô thử nhìn xung quanh. Đúng như vậy, ở đây chủ yếu người ta toàn mặc đồ hở hang, nào là cúp ngực, hở lưng... thật sự rất nhiều.

- Xin hỏi hai cô dùng gì? - Là tiếng anh bồi bàn hỏi

- Whisky và trái cây, chỉ vậy thôi.

- Xin quý khách đợi một lát.

Kiều Ny thật quá đáng, chưa hỏi ý mình gì hết mà. Mạnh Ái quay sang lườm nhỏ một cái, nhỏ chỉ biết cười trừ.

Những chai Chivas và trái cây đều được dọn lên, Kiều Ny cầm một chai đưa trước mặt Mạnh Ái.

- Thôi, mình không uống đâu.

- Dù gì đã tới đây rồi mà, đại tiểu thư của tôi.

Kiều Ny vừa nói vừa chu chu cái mồm lên, làm Mạnh Ái không nổi.

- Được rồi cô nương, mình thua cậu.

Hớp một miếng mà cô đã ho sặc sụa, thật sự rất khó uống. Vậy mà nhỏ cứ ép cô uống hết chai này đến chai khác.

Tiếng nhạc càng lúc càng to cộng theo là những ánh đèn đủ màu sắc, đầu óc cô hơi choáng váng, liền mượn phép đi vào nhà vệ sinh.

Nước lạnh làm tinh thần cô đỡ hơn, vừa bước ra thì.. RẦM. Cô đụng phải ai đó, mất chón nên ngã, may mà có anh chàng nào đó giúp đỡ.. Nhưng mà anh ta nằm dưới cô nằm trên anh ta, làm mặt Mạnh Ái bất giác đỏ lên.

Vội vàng ngồi dậy xin lỗi rồi đi ra ngoài, để lại ai kia có bộ mặt khó chịu.

Thấy lâu quá mà Hàn Dương chưa ra, Từ Hy sốt ruột chạy vào xem thì đụng phải bộ mặt đầy sát khí của Hàn Dương.

- Cậu sao vậy?

- Tớ vừa bị người ta đụng trúng, hên cho cô ta hôm nay tâm trạng mình tốt, không thôi thì..

Ngất quăng giữa cầu, anh nữ một nụ cười nham hiểm làm Từ Hy thấy lạnh cả sống lưng.

Mạnh Ái quay lại bàn với Kiều Ny, thấy nhỏ đang vô tư mà nhảy theo điệu nhạc, cô chỉ biết lắc đầu, bao giờ nhỏ mới chín chắn hơn được đây?

Có lẽ vì mệt nên 11 giờ hai cô đã lái xe về nhà..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Ép cưới

Một ngày mới lại đến, vì hôm qua uống nhiều nên đầu Mạnh Ái đau như búa bổ, cứ thế mà nằm lì trên giường không chịu xuống ăn sáng.

Đang xoay qua xoay lại bỗng " Reng. Reng ", mắt nhắm mắt mở mà mở điện thoại lên nghe.

- Alo, Lục Mạnh Ái xin nghe
- Là mẹ đây, trưa này ba mẹ sẽ về. Con chuẩn bị đi ba mẹ có chuyện muốn nói với con.
- Aaaa là mẹ sao, con sẽ chuẩn bị, mẹ về sớm nhé, con nhớ người lắm.
- Được rồi Ái Nhi, mẹ cúp máy đây con gái yêu.
- Vâng ạ.

Nghe ba mẹ về, cô vui mừng như chú thỏ con nhanh nhẩu chạy vào tắm rửa, vệ sinh cá nhân rồi lon ton bước xuống nhà.

Vì họ luôn đi công tác nên chỉ có cô ở nhà với Chu quản gia. Thật sự rất là buồn aaaaa ~.~

- Tiểu thư có muốn dùng bữa sáng không ạ?
- Dạ vâng ạ, hôm nay ăn gì thế Chu quản gia.
- Mì ý sốt bò, món con yêu thích đây.

Nghe tới đây, mắt cô sáng rỡ nhanh chóng ngồi vào bàn ăn. Chỉ có Chu quản gia hiểu cô, ông làm ở đây từ lúc cô còn nhỏ, chăm sóc cô tới tận bây giờ, ông cũng là một trong những người cô kính mến nhất.

12 giờ trưa

Nghe tiếng xe chạy vào trong sân vườn, Lục Mạnh Ái biết ngay đó là ba mẹ nên chạy xuống đón hai người.

Ông Mạnh Từ và bà Gia Kim vừa xuống xe đã nghe tiếng của con gái yêu gọi mình.

- Ba mẹ về rồi, con nhớ hai người lắm.

Vừa nói cô vừa chạy ra ôm hai ông bà vào lòng, mắt đã bắt đầu ngấn nước.

- Con gái lớn rồi mà còn khóc nữa, thôi nín đi nào, vào nhà với ta.

Ông Mạnh Từ nhẹ nhàng ôm con gái yêu vào lòng. Đã 20 rồi mà cứ như con nít, làm ông bà lúc nào phải lo lắng.

- Chu quản gia ông lấy mấy ly nước mát ra đây nha

Mẹ cô từ tốn bảo, rồi ông bà cùng cô con gái yêu ngồi xuống ghế, mặt cô vẻ hơi buồn nhưng vẫn gượng cười làm Mạnh Ái hơi lo lắng.

- Ba mẹ mệt ạ?
- À không, không, Mạnh Ái, ba mẹ có chuyện muốn nói với con.

Ông Mạnh Từ nhẹ nhàng nói, khuôn mặt có hơi khó chịu, như gặp phải chuyện gì đó.

- Nước đây thưa phu nhân.

Chu quản gia đặt từng ly nước xuống rồi quay người bước vô nhà trả lại không gian yên tĩnh cho 3 người.

- Ba mẹ có chuyện gì??

Mạnh Ái to mắt hiểu kì nhìn ba mẹ, linh cảm cô rất nhạy, có thể cảm nhận được điều gì đó không hay.

- Mạnh Ái, điều này ta thật sự cũng không muốn đâu.. nhưng mà đã như vậy thì thôi ta nói luôn. Từ lúc con còn trong bụng mẹ con, ông nội đã đặt sẵn hôn ước cho con với thiếu gia nhà họ Ngô. Bây giờ chính là lúc thực hiện giao ước đó, con sẽ kết hôn với Ngô Hàn Dương.

Khi ba cô vừa dứt lời, cô đang uống nước cũng bị sặc. Như không thể tin vào tai mình, Mạnh Ái nhẹ nhàng hỏi lại một lần nữa.

- Ba mẹ, hai người đùa con phải không? Đừng như vậy, con chỉ mới qua sinh nhật tuổi 20 thôi.
- Điều ta nói là sự thật Mạnh Ái à.. Hai ta đều không muốn, nhưng không được.

Mạnh Ái thấy mũi mình cay xè, hốc mắt ngấn nước, run rẩy nắm lấy tay mẹ mình:

- Mẹ à, không phải đâu đúng không? Con không muốn đâu mà.

Nhìn đứa con gái đáng yêu trước mắt, bà không thôi đau lòng. Sở dĩ bà cũng không muốn, chỉ là đã đặt sẵn GIAO ƯỚC.

Đứa con hai ông bà yêu thương từ nhỏ đến lớn, vì hai anh nó phải qua điều hành công ty bên nước khác nên tất cả tình yêu thương ông bà dành cho cô con gái út này, sao bây giờ lại phải thực hiện cái giao ước kia mà bắt ép nó kết hôn?

- Ba mẹ à, con còn nhỏ. Cũng không thể nào cưới được một người chưa từng gặp như thế, xin ba mẹ nghĩ lại được không?

Ông Mạnh Từ thờ dài.. Đối với đứa con gái cứng đầu này, chỉ có thể khất khe nó mới nghe lời.

- Không thể được, con lên chuẩn bị đi, ngày mai là đi gặp mặt nhà bên kia rồi.

- Con không muốn.. Thật sự không muốn.

Vừa nói xong cô chạy nhanh vào phòng, đóng cửa lại ngồi thụp xuống mà khóc nức nở.

Tại biệt thự Ngô Viên

- Hàn Dương, con còn nhớ cái giao ước kia chứ? Con và Mạnh Ái sẽ kết hôn.

Ba anh lãnh đạm nói như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Còn anh, vừa nghe xong câu này, mặt mày liền tối sầm xuống.

Lúc 22 tuổi anh có nghe ba mẹ nói qua về cái giao ước này, nhưng không ngờ lại được thực hiện.

Miền man trong dòng suy nghĩ này giờ, môi Hàn Dương nở một nụ cười nham hiểm rồi gật đầu đồng ý kết hôn.

Ông Minh Thức và bà Mỹ Hoa không tin rằng con mình lại đồng ý nhanh như vậy nên có chút khó hiểu. Nhưng sau đó lại không màng tới mà vui vẻ nói tiếp.

- Được, vậy ngày mai chúng ta đi gặp mặt.

Hàn Dương bước thẳng lên lầu, để lại hai ông bà ngồi đó nhìn mà lắc đầu ngao ngán, đứa con này thật sự đến ông bà cũng không hiểu nổi.

Lên tới phòng, anh hướng thẳng ra ban công ngồi ngắm phong cảnh, nhâm nhi chút trà nóng. Rút trong túi áo ra chiếc điện thoại, anh gọi cho Hàn Lục.

- Lục, tôi cho cậu 5 phút điều tra ngay cho tôi Lục Mạnh Ái, con gái của gia tộc Lục Gia, năm nay 20 tuổi rồi gửi qua mail.

Chưa đợi đầu bên kia nói thêm điều gì, anh liền nhanh chóng dập điện thoại rồi đi vào nhà vệ sinh. Thân thể với làn da trắng, body 6 múi liên tục được tôn lên dưới làn nước.

Làn nước mát xả xuống làm tâm trí anh thoải mái hơn, dạo này anh rất nhiều công việc ở tập đoàn cũng như ở bang cần giải quyết. Bây giờ thêm cái giao ước này khiến anh phải bận rộn thêm nữa, thật sự rất bức mình..

Hàn Dương mặc bộ đồ ngủ màu xanh đen dài ở nhà rồi nhanh chóng bước ra bàn làm việc. Mở máy tính lên liền thấy mail của Hàn Lục gửi qua, anh nhếch môi cười, Hàn Lục ngày càng làm việc hiệu quả, khiến anh rất hài lòng.

() to ()

- LỤC MẠNH ÁI, con gái đời thứ 7 của gia tộc Lục Gia, cha là Lục Mạnh Từ và mẹ là Từ Gia Kim.

- Tốt nghiệp loại giỏi ngành IT đại học Harvard của Mỹ (IT: công nghệ công tin)

- Cao 1m70, nổi bật với đôi mắt xám tro, làn da trắng hồng..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Quá khứ

Đọc qua loa rồi Hàn Dương tắt máy, đôi mắt ấy nhắm nghiền lại như đang suy nghĩ thứ gì đó quan trọng.

- Là cô gái mình gặp ở quán bar hôm ấy sao? Thì ra cũng là một kẻ bản thiêu ngoài xã hội.

Nụ cười ấy, rất giống với người con gái năm xưa, người mà anh từng rất yêu và bây giờ cũng vậy.

" RẦM "

Bàn tay đỏ ửng lên, Hàn Dương đã dùng lực khá mạnh để đập xuống bàn.

- Chết tiệt, mình lại nghĩ về cô ấy nữa rồi.. Lục Mạnh Ái, cô căn bản không có cửa để so với cô ấy đâu.

5 năm trước

Ngô Hàn Dương và Triệu Minh Ngọc căn bản đã quen nhau được 2 năm, từ năm 18 tuổi.

Họ là cặp đôi tiên đồng ngọc nữ, nam đẹp nữ xinh, không có lời lẽ nào có thể chê bai được cặp đôi này.

Hàn Dương anh từ lúc bắt đầu quen cô đã giấu cái thân phận người thừa kế Ngô Thị này với Minh Ngọc, anh chỉ muốn có một tình yêu bình thường như bao người với cô. Đợi khi nào thích hợp anh sẽ nói ra.

Ánh mắt, khuôn mặt, nụ cười của cô luôn làm anh say mê đến mức điên đảo. Nói làm sao đây? Cô là một cô gái hiền lành, ngoan ngoãn, nhưng gia thế lại không mấy khá giả, ba cô mất sớm, chỉ còn lại mẹ và cô nhưng mẹ lại bị bệnh nặng. Anh yêu cô, không màng tới nhân phẩm của cô hay chuyện gia đình, chỉ đơn giản là yêu.

Vốn dĩ cả hai có thể hạnh phúc đến bây giờ nhưng.. buổi chiều hôm ấy chính là ngày đã phá nát trái tim anh, khiến anh trở nên lạnh lùng và độc đoán như bây giờ.

Ngày kỉ niệm hai năm quen nhau, anh nói anh bận việc nên không thể đi chơi cùng cô. Đó chỉ là cái cớ, sự thật thì anh muốn làm cho cô bất ngờ, anh muốn cầu hôn cô.

Anh cầm một bó bông hồng đỏ đến trước cửa nhà cô, đằng sau là một hộp đen, trong đó đựng chiếc nhẫn kim cương 15 kara anh kêu người làm riêng cho cô.

Anh là muốn cầu hôn cô!!

Cô bước ra với một chiếc đầm đỏ ôm sát cơ thể lộ ra 3 vòng đều đặn, mái tóc được xõa ra trông rất đẹp.. Nhưng trông cô lại rất vui.

Hàn Dương nhanh chóng núp sau gốc cây gần đó nhìn, nắm ngón tay bắt đầu xiết chặt lại khi thấy cô ôm hôn người đàn ông khác. Tất cả cuộc trò chuyện anh đều nhớ rất kĩ.

- Yaaaa anh yêu, hôm nay anh thật là bánh nha.

- Hôm nay em không đi với hấn ta sao?

- Hứ, hấn ta bận rồi, kệ cái tên nghèo mạc ấy, em với anh đi thôi.

Minh Ngọc vừa định ngồi lên chiếc xe đất tiền kia thì anh bước ra nắm tay cô lại.

- O ơ anh.. anh

- Cô chính là lừa dối tôi?

- Em..em

- Nói, có phải như vậy không?

- Ừ chính là như vậy, anh nhìn xem anh tài sản riêng cũng không có thì cho tôi được những gì hả? Sẵn tiện đây tôi nói luôn, đây là chồng sắp cưới của tôi. Anh cũng thấy rồi chứ? Tôi và anh đường ai nấy đi, không phiền hà tới nhau.

Nghe Minh Ngọc nói vậy, anh dần dần buông lỏng cánh tay ra, đôi mắt mờ màng nhìn người con gái trước mặt.

- Sẽ có một ngày em hối hận vì đã dối xử với tôi như vậy.

Từ lúc đó, anh sa vào rượu chè, sáng ở tập đoàn thì làm việc bốn bề, tối thì lại tìm tới rượu để không buồn nữa. Nhưng tất cả đều là không thể.. Anh không thể quên hình bóng ấy.

Hình ảnh ấy như chiếm lấy tâm trí anh, mất khoảng 2 năm để anh xây dựng lại từ đầu và tiếp quản công ty từ tay ba anh.

Nói anh quên Minh Ngọc thật sự cũng không đúng.. Chỉ là cất ở một nơi sâu trong tim, vết thương ngày ấy vẫn chưa lành. Chỉ cần cô quay về, anh sẽ mặc kệ tất cả mà ở bên cô.

- Minh Ngọc, anh rất nhớ em.

Hôm nay là ngày gặp mặt của hai bên gia đình. Cuộc hẹn được đặt tại nhà hàng 5 sao XX trên lầu 10.

Cô diện một chiếc đầm tay dài đơn giản màu trắng, dài hơn đầu gối. Đầm này được kết hợp với hoa văn và ren rất đơn giản, nhưng nó lại tôn lên được sự quý phái của cô.

Mạnh Ái cùng ba mẹ đi đến nhà hàng trước và chờ đợi. Cỡ 15 phút sau thì ba mẹ hấn ta cũng tới, nhưng lại không có hấn.

- Đây là Mạnh Ái sao? Cháu càng lớn càng đẹp nha. - Bác gái nói với giọng vui mừng

- Dạ vâng cháu cảm ơn hai bác, mời hai bác ngồi.

Khỏi cần nói thì ba mẹ của Ngô Hàn Dương rất ưng ý đứa con dâu này, dù có thể nào thì ông bà cũng bắt thẳng con trai kia cưới con bé này.

- Sao chúng tôi chưa thấy thẳng bé tới?? - Ba cô lo lắng nên hỏi.

- À, nó bận công việc xịu nữa sẽ tới ấy mà.

Trong đầu Mạnh Ái rất mờ lung, cái người tên Ngô Hàn Dương kia dung mạo thật sự ra sao? Tại sao ba mẹ lại thích tới vậy? Haizzz

Ở một nơi khác, đúng hơn là trong khách sạn.. Crooked 5 sao của thành phố S.

- Ừm.. ừm mạnh lên, aaa mạnh.. lên.. dương

- ừm..ừm

Đó là tiếng rên rỉ của Hàn Dương và người đàn bà lạ đang kia.

- Ừm

Hàn Dương chuẩn bị đến lúc bắn ra thì anh rút ra, đơn giản vì anh không muốn ai mang con của anh..

Cốc, cốc

- Thưa chủ tịch, đã đến giờ hẹn. - Giọng Hàn Đại nói với Dương.

- Ủi lui đi.

Anh bình tĩnh đi xuống mặc đồ chỉnh tề ngăn nắp lại. Thấy một tờ chi phiếu xuống, à kia thấy vậy liền cúi xuống lấy rồi nhón miệng cười.

- Lục, chờ tôi tới nhà hàng XX.

- Vâng thiếu gia.

Đúng 10 phút sau, chiếc xe Lamborghini của Hàn Dương đã đậu trước nhà hàng XX

Hàn Dương một thân tây màu xám hãng Armani bước xuống xe kéo theo đó là hàng chục ánh nhìn anh với sự ham muốn. Nhưng anh chẳng màng nhìn lấy dù chỉ một lần mà đi thẳng vào bên trong tiến tới thang máy chuyên dụng cho những khách hành sử dụng phòng V.I.P.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Yêu anh từ cái nhìn đầu tiên

"Ting "

Cửa thang máy mở ra, Hàn Dương một mạch bước tới phòng V.I.P mà cả nhà đang đợi anh ở đó để xem mặt.

- Ba mẹ con đã tới, chào cô chào chú.

Hàn Dương cúi đầu chào ba mẹ của Mạnh Ái lễ phép. Nghe tiếng chào, cô ngước mặt lên, đập vào mắt cô là khuôn mặt tuấn tú đó.

Thân hình to cao, khí chất từ người anh tỏa ra thiết tình không thể chê vào đâu được. Tim cô đập chậm một nhịp rồi đập nhanh dần dần lên.

- Hàn Dương đấy à, cháu càng lớn càng chừng chặc nha. Thôi ngồi xuống đi, còn kia là Mạnh Ái con gái của cô chú.

Mẹ cô nhỏ nhẹ nói với anh, dù đã giới thiệu nhưng chỉ có một mình cô nhìn hấn, còn hấn thì không buồn liếc nhìn mặt cô dù chỉ một lần.

Trong suốt quá trình hai bên nói chuyện vui vẻ, chỉ có mình cô và anh ngồi im không nói lời nào. Cũng không phải là cô ngồi im nữa, chỉ là đôi mắt không yên phận của cô cứ dán lên người ngồi đối diện.

- Mạnh Ái, chẳng lẽ mày yêu anh ta từ cái nhìn đầu tiên? Ày ày không có đâu.

Mạnh Ái nhanh chóng gạt bỏ cái suy nghĩ kia qua một bên rồi tự gỡ đầu mình một cái. Nhưng mà hấn vẫn vậy, mắt vẫn chăm chú vào đồng thức ăn trên bàn mà không thèm nhìn cô, tên đáng ghét này!!

- Vậy chúng ta thống nhất nhé, tuần sau hai đứa liền làm đám cưới.

Đó là lời ba mẹ của Hàn Dương nói làm cô và anh đều bị giật mình quay sang nhìn người lớn với ánh mắt khó hiểu??

- Ba mẹ sao lại vội như vậy? _ Hàn Dương im lặng này giờ mới chịu lên tiếng. Đối với người khác anh lạnh lùng, là đáng tối cao.. Còn đối với ba mẹ thì anh một mực nghe lời để ông bà vui lòng.

- Sao đây anh kia? Cả con và Mạnh Ái đều lớn rồi cưới nhau có tốt hơn hay không?

Nghe mẹ anh nói vậy, Mạnh Ái cũng lắc đầu ngăn ngắt, còn riêng Hàn Dương thì đôi mắt hắng lên tia tức giận.

Bàn xong mọi thứ thì mọi người ai về nhà nấy.

Trên đường về Lục Gia cô đã suy nghĩ rất nhiều về thân hình, ánh mắt và giọng điệu của anh.. Không lẽ cô thật sự thích anh?? Không thể, anh lạnh lùng thế cơ mà, cô lại thích tuýp người ấm áp.

- Chào Chu quân gia cháu mới về.

- Chào ông chủ, phu nhân và tiểu thư mới về

Tính cô là vậy, gặp người lớn tuổi hơn đều cúi đầu chào lễ phép đó là điều đầu tiên khi còn nhỏ ba đã dạy cho cô.

- Ba mẹ, con có chuyện muốn nói.

- Sao thế con, ngồi xuống đã

Mạnh Ái suy nghĩ mãi mới dám nói ra điều này

- Tại sao phải cưới sớm thế ạ? Con còn nhỏ cơ mà.
- Tất cả đã được sắp đặt, con đừng nói nữa vô ích, mau lên phòng nghỉ ngơi đi.
- Thôi nào mình từ từ thôi. _ Mẹ cô nhẹ nhàng khuyên bảo ông.

Mạnh Từ ba cô đột nhiên gắt lên, cô cũng đành chấp nhận chứ cũng không biết sao nữa, lui thủi quay mặt đi về phòng.

Những lúc có chuyện buồn, cô không ai muốn ai phải lo lắng, nhất là ba mẹ, hai anh và Kiều Ny.. Nên cô toàn im lặng? Có người hỏi cô lúc cô buồn nhất sẽ ở bên ai và gục đầu khóc? Mạnh Ái sẽ nhẹ nhàng mỉm cười và nói là con nhờ bông Doraemon của hai anh tặng cô lúc sinh nhật 15 tuổi.

Mỗi lần buồn hay khóc, Mạnh Ái đều bầu bạn với nó..

Sáng nay khi Mạnh Ái dậy liền thấy cuộc gọi nhớ của Kiều Ny gọi cho mình vào 2 phút trước, cô hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, cứ thế liền nhấn nút gọi lại.

- Mạnh Ái, sao cậu không nói gì với mình?? _ Kiều Ny nói với giọng nghẹn ngào
- Chuyện gì cơ chứ?? _ Đến giờ này Lục Mạnh Ái cô đây hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra.
- Cậu bật TV lên coi đi, nhanh lên rồi nói mình nghe.

Nghe theo lời Kiều Ny, cô bật TV lên, đập vào mắt cô là tin tức:

" Tiểu thư gia tộc lừng lẫy Lục Gia là Lục Mạnh Ái sẽ kết hôn với chủ tịch tập đoàn đứng đầu thế giới Ngô Hàn Dương. Lễ cưới được coi là một lễ cưới thể ki khi hai bên gia đình đều là những tập đoàn danh tiếng. Buổi lễ sẽ được diễn ra vào ngày YY tháng YY năm XXYY tại nhà hàng XX trong suốt quá trình diễn ra sẽ được canh phòng nghiêm ngặt, chỉ có những khách khứa được mời đến mới được tham gia. "

Đầu cô lúc này nổ một tiếng " oành ", cái gì? Tại sao lại lan rộng chuyện này ra, Mạnh Ái chỉ biết đứng chôn chân tại chỗ mặc cho nước mắt bắt đầu rơi lã chã.

Kiều Ny khi thấy Mạnh Ái im lặng liền sốt ruột mà hỏi:

- Mạnh Ái, cậu không chứ kể lại cho mình nghe đi.

Cô lúc này mới hoàn hồn lại, nức nở nói:

- Kiều Ny, đám cưới này thật ra là một cuộc giao ước giữa hai bên gia đình, mình thật sự không muốn lấy anh ta đâu, vốn dĩ mình chỉ có mình yêu anh ta, còn anh ta không yêu mình.

Nghe Mạnh Ái nói, nhớ mới hiểu ra, thì ra cô phải chịu cái cảnh hôn nhân ép buộc này, nếu là nhỏ, nhỏ cũng sẽ như cô thôi, thật sự không muốn cưới một người mình không quen biết và quan trọng hơn hết..... là đám cưới này không có đủ tình yêu từ hai phía.

- Mạnh Ái, cậu nghe mình nói, không khóc nữa, gặp nhau được không??
- Được, cậu qua rước mình đi.

Kiều Ny qua rước cô rồi chờ tới quán cà phê Last Dance, sở dĩ hai cô rất thích quán này, không ồn ào mà chỉ trầm lặng, ngồi ở đây tâm sự lúc này có lẽ là thích hợp nhất rồi.

Mạnh Ái bày tỏ hết bầu tâm sự trong lòng của mình cho nhỏ nghe, cô khóc rất nhiều, thật sự rất nhiều.. Kiều Ny kể bên cũng chỉ biết an ủi vỗ về, nhỏ hiểu cảm giác của cô lúc này.

Tối hôm đó về nhà, cô lặng lẽ lên phòng và không thèm ăn gì hết khiến cho ông bà Lục thật sự lo lắng. Chỉ còn đúng 5 ngày nữa, là cô sẽ phải cưới anh. Cuộc hôn nhân chỉ có Mạnh Ái yêu Hàn Dương, còn anh không yêu cô.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cục Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Chính thức trở thành vợ chồng

Hôm nay Mạnh Ái thức dậy với một tâm trạng không mấy thoải mái, vậy là chỉ còn 4 ngày nữa sẽ tới lễ kết hôn, đầu óc cô giờ đây rất rối bời, không tin mọi chuyện diễn ra nhanh tới như vậy.

Đột nhiên cô nhớ tới những cặp đôi trước khi kết hôn đều phải sửa sửa đồ cưới, nhẫn cưới, và nhiều thứ khác. Tại sao anh ta không ném xia gì hết?

Đi xuống dưới ăn sáng, Mạnh Ái thấy ba mẹ đã ngồi đợi, liền nờ một nụ cười ấm áp.

- Chào buổi sáng ba mẹ.
- Chào buổi sáng Ái Nhi, ngồi xuống ăn sáng luôn này. _ Ba cô nói

Buổi ăn diễn ra xôm xả, cô biết chỉ còn ở chung với ba mẹ thêm 4 ngày nữa thôi nên trong bữa ăn luôn kiếm cách tạo dựng tình tiết mới để cả nhà vui vẻ bên nhau. Đến khi gần ăn xong, cô mạnh dạn hỏi chuyện với ba mẹ:

- À ba mẹ, vậy còn đồ cưới, nhẫn cưới mọi chuyện ai sẽ lo??

Ba mẹ nghe con gái nói vậy liền vui mừng khôn xiết nghĩ rằng con mình đã chấp nhận cuộc hôn ước này, trong lòng nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

- Mẹ quên nói với con, một xiu 9 giờ sẽ có người mang áo cưới lại cho con, mọi thứ còn lại bên chồng con sẽ lo chu toàn mọi thứ.

- Vâng ạ.

Nói xong Mạnh Ái xin phép đi lên lầu, vừa vào, cô ngồi thụp xuống khóc. Đòi người con gái quan trọng nhất là đám cưới và mang thai 9 tháng 10 ngày lần đầu. Ấy vậy mà nhẫn cưới, áo cưới là tự người ta lo hết, cô không phép được chọn gì hết. Thật là bất công, chỉ vì muốn ba mẹ vui lòng mà cô phải chấp nhận cuộc giao ước ngang trái này, ông trời không hiểu cho cô.

Đúng giờ hẹn, đã có người mang áo cưới tới, ba mẹ đều tới tập đoàn hết nên Chu quán gia đem lên cho cô

Cốc, cốc.

- Tiểu thư, đồ của cháu đây.

Mở cưới ra, Chu quán gia đưa cho cô một cái vali bự, cô vui vẻ đón nhận

- Cảm ơn chú ạ.

- Ái Nhi, con thật sự rất buồn đúng không??

Bị đánh trúng tim đen, cô giật mình, sau đó nở một nụ cười nhẹ thay cho lời thú nhận.

- Chú chăm cháu từ hồi nhỏ, tính cháu ra sao chú hiểu rõ nên có gì phải nói ra. Lừa gần rom lâu ngày cũng bén thôi, chắc chắn cháu và cậu kia ở chung không sớm thì muộn cũng yêu nhau.

Nói xong, Chu quán gia rời đi để lại cô với mớ suy nghĩ hỗn độn về câu nói " Lừa gần rom lâu ngày cũng bén "

Cô mở vali ra, đó là một chiếc váy cưới rất đẹp. Tà váy dài hơn một mét với thiết kế đuôi cá, trên đó là phần ren và những họa tiết màu bạc trông rất đẹp mắt. Đằng sau lưng là một lớp ren mỏng phủ lên cũng có những họa tiết màu bạc như vậy.

(Ảnh minh họa)

(Ảnh minh họa)

Bên trong cũng có guốc hợp tông với bộ váy cưới này.

Dù gì thì cái ngày đó cũng tới, đó là ngày kết hôn. Nó được diễn ra sang trọng với màu chủ đạo là trắng, thể hiện cho sự tinh khiết và trang trọng. Xung quanh được bố trí rất nhiều vệ sĩ, an ninh rất chặt chẽ, chỉ có những khách được gửi thiệp cưới mới được tham gia. Rất nhiều doanh nhân, cổ đông trong và ngoài nước tham gia rất nhiều, vì họ đều là bạn làm ăn với Ngô Thị và Lục Thị.

Trong lòng Mạnh Ái đang rất hồi hộp, dù gì cô là người yêu anh ngay từ cái nhìn đầu tiên nên thôi kết hôn với người mình yêu cũng không sao.

Mọi người đã có mặt đầy đủ, riêng duy nhất một người chưa đến đó là anh - Hàn Dương.

Điều đó khiến cho mọi người lo lắng, cả cô cũng vậy. Không lẽ anh không chấp nhận cuộc hôn nhân này?

- Mạnh Ái _ Mẹ cô bước vào phòng trang điểm với cô

- Mẹ, có chuyện gì ạ??

- Con kết hôn, sau đó về nhà người ta phải sống cho hạnh phúc đấy. Ba mẹ xin lỗi vì đã phải ép buộc con như vậy.

Nghe bà nói, Mạnh Ái sụt sùi rung rung nước mắt, ôm bà vào lòng thật chặt.

- Con không sao, con hứa lâu lâu sẽ về thăm ba mẹ mà.

- Lớn rồi đừng khóc nữa, hôm nay là ngày kết hôn đấy.

5 phút trước khi bắt đầu buổi lễ, Hàn Dương đã tới.

Cô được ba dắt tay đi từ từ trên thảm đỏ tiến tới sân khấu trong sự trầm trồ và khen ngợi của mọi người. Dáng người của Mạnh Ái rất hợp để mặc chiếc váy cưới này, nó tôn lên được sự quý phái và tinh khiết của chính nó và người mặc.

- Ta giao con bé lại cho con. _ Ba cô Lục Mạnh Từ nói với anh.

Hàn Dương không nói gì, chỉ gật đầu nhẹ biểu hiện cho sự đồng ý rồi bắt đầu đi nắm lấy tay cô. Cách nắm tay của anh rất hờ hợt làm cho Mạnh Ái có chút hụt hẫng.

Mạnh Ái ngược lên nhìn Hàn Dương, cô đứng hình vài giây, thật sự không có gì chê bai được anh. Rất đẹp, rất đẹp là đằng khác. Hàn Dương khoác lên người bộ suits cũng hãng Savile Row màu xám, hãng này thiết kế những kiểu vest có phong cách Anh quốc, cổ điển và phong cách. Tôn lên được đáng vẻ lạnh lùng, ngạo mạn của anh.

(Ảnh minh họa)

(Ảnh minh họa)

- Ngô Hàn Dương, con có đồng ý làm chồng của cô Mạnh Ái đây không? Sẽ chăm sóc, che chở và yêu thương cô ấy như chính sinh mạng của con....

Cha xír cật lên tiếng nói phá vỡ bầu không khí im lặng trong nhà thờ

- Tôi đồng ý _ Hàn Dương nói một cách dứt khoát

- Còn Lục Mạnh Ái.....

Đến lượt cha xír hỏi Mạnh Ái, cô có về bất ngờ

- Tôi.. tôi đồng ý.

Thấy cô ngập ngừng rồi mới nói đồng ý, Hàn Dương có chút khó chịu nhìn cô, ánh mắt hiện rõ lên tia phẫn nộ.

- Vậy ta tuyên bố, hai con chính thức trở thành vợ chồng, hai con có thể đeo nhẫn cho nhau.

Sau khi đọc lời tuyên thệ ở nhà thờ, mọi người chuyển sang nhà hàng gần đó để ăn mừng. Đó là nhà hàng XX, là nhà hàng hôm trước hai gia đình gặp nhau. Ba mẹ Hàn Dương thuê ở đó là có mục đích, vì đây là nơi hai đứa nhỏ gặp nhau lần đầu nên tổ chức tiệc cưới ở đây luôn.

Phải tiếp khách trong bộ váy cưới như thế này, mang đôi guốc cao mà đi nhiều vòng quá Mạnh Ái bắt đầu thấy đau ở chân, chắc có lẽ đã sưng lên rồi.

Còn Hàn Dương vẫn bình thường như không có gì xảy ra và cứ kéo tay cô đi hết bàn này tới bàn khác mặc cho chân cô đang rất đau đến mức cô phải gắt gồng lên.

- Nè, anh từ từ thôi, chân tôi đau quá.

- Chân cô đau thì có liên quan tới tôi?? Đi nhanh lên một chút.

Nghe anh nói như vậy, không biết vì sao cô cảm thấy buồn, rất buồn.

Về ngoài thì cô luôn sánh đôi cùng anh đi tới các bàn để nâng ly chúc mừng, cười nói vui vẻ nhưng đâu ai biết được nụ cười trên môi anh và cô chỉ là giả tạo. Ai cũng tưởng đây là một cặp hợp nhau, một đám cưới thể ki nhưng sự thật không phải, chỉ có cô thích anh, yêu anh còn anh thì không.

Gần khuya tiệc mới tàn hết, mọi người dần dần ra về.

Cô đang ngồi bên trong phòng trang điểm xoa bóp cái chân đang tấy đỏ lên, thì anh hai và anh ba của cô đi vào.

- Ái Nhi, em sao thế? _ Lục Gia Thiên lên tiếng hỏi.

- Aaa anh hai, anh ba _ Cô mặc kệ cái chân đang đau, chạy lại ôm hai người anh vào lòng.

- Đám cưới rồi không phải con nít đâu cô nương _ Chấn Hào lên tiếng nói với cô em gái bé bỏng này của mình.

- Không thêm, em tưởng hai anh không về dự đám cưới của em được chứ, thật là cảm động nhaaa ~.~

- Ngốc, sao mà không về được, anh với anh hai chỉ có mình em là bảo bối thôi đấy. _ Gia Thiên cốc lên đầu cô một cái rồi nói

- Đau.. Anh hai coi kìa, anh ba đánh em _ Mạnh Ái nũng nịu với Chấn Hào

Chấn Hào liếc Gia Thiên một cái làm anh lạnh sống lưng, trong nhà cùng chiều Mạnh Ái nhất đó là Chấn Hào, chuyện đó khỏi nói ai cũng biết.

- Thôi được rồi, ngày mai anh hai và anh ba đều quay về nước làm việc, em ở đây phải ngoan đó, ráng làm một người vợ tốt của người ta nha _ Chấn Hào vừa nói vừa nhéo cái mũi của em gái mình.

- Thật sao _ Mạnh Ái nhìn hai người anh mình nói với giọng ỉu xiu.

- Ái Nhi ở đây ngoan nhé, hai anh sẽ sớm về thăm em thôi. _ Gia Thiên nói với giọng nhẹ nhàng nhất có thể.

- Anh hai với anh ba hứa nha.. _ Nói rồi Mạnh Ái đưa ngón tay út của mình ra móc quéo với hai Chấn Hào và Gia Thiên.

Chấn Hào và Gia Thiên chỉ biết cười rồi lắc đầu với tính cách nhờn nhẹo của đứa em này, sau đó cũng đưa tay lên móc quéo.

Mạnh Ái đợi mãi không thấy Hàn Dương đâu, ba mẹ anh thấy vậy mới kêu vệ sĩ chờ về cô về nhà trước, chỉ có hai ông bà biết đứa con quý tử này lại đi chơi nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đêm tân hôn

Trở về tới nhà Hàn Dương, à không là nhà của Mạnh Ái và Hàn Dương mới đúng là đã hơn mười một giờ tối.

Mạnh Ái cúi chào người tài xế rồi quay vào bên trong, căn biệt thự này rất rộng, nó còn rộng hơn cả Lục Viên làm cô có chút bất ngờ.

Cổng ngoài được sơn màu đen cao chọc trời với hai con hổ đá được xây kế bên, nhận ra cô, một người vội ra mở cổng:

- Phu nhân đã về, xin mời cô vào trong. _ Vì lúc trước ông bà chủ có về đây và cho bà xem hình phu nhân nên bà dễ dàng nhận biết.

- À dạ, di cứ gọi con là Mạnh Ái hay Ái Nhi được rồi. Di tên gì cho con để xưng hô?

- Gọi ta là Trần quản gia được rồi _ Bà quản gia thật sự rất thích cô gái này, dù mới gặp nhưng bà thấy rất hiền lành mà ngoan ngoãn nữa. Không như những cô gái đánh đá chua ngoa trước mà thiếu gia đưa về.

- Vâng ạ _ Mạnh Ái cúi đầu hiền từ đáp lại.

Bước vào trong, tất cả đều được bố trí, sắp xếp theo tông màu tối đó là xám và đen. Tạo nên sự huyền bí cũng không kém phần sang trọng của chủ nhân ngôi nhà này.

- Để đi giúp con mang đồ lên, phòng thiếu gia ở trên tầng hai. _ Quản gia Trần phá tan bầu không khí im lặng này giờ, bà thật sự thấy cô rất hiền, còn rụt rè nữa.

- A thôi được rồi, con tự mang lên được. Khuya rồi đi đi nghỉ sớm đi, anh ấy có về cũng để con mở cổng cho ạ.

- Ấy như vậy sao mà được, đi giúp con cho.

Biết mình không thể cãi lại, Mạnh Ái vui vẻ gật đầu đồng ý. Quản gia Trần và cô bê hết đồ lên lầu rồi bà xin phép về phòng.

Bước vào phòng, phòng của anh chủ yếu theo tông màu xám đen và trắng, sự phối hợp rất đẹp. Chính giữa đặt một chiếc giường kingsize màu trắng, phía bên trái là ban công còn phía bên phải là tủ đồ. Đối diện giường là TV màn hình cong đời mới nhất, còn nhìn xéo qua là một bộ ghế sofa màu đen. Cái làm cô thấy lạ nhất là trong phòng có 2 cánh cửa, một cái là nhà vệ sinh còn một cái là gì?? Theo bản năng, cô đi vào đó, là một phòng quần áo rất là nhiều nha. Quá thật rất tiện lợi.

Cô tắm rửa cũng đã xong mà anh vẫn chưa về, cô đã cho bác Trần đi nghỉ nên bản thân phải ngồi đợi anh ở đây.

Mạnh Ái đi lòng vòng trong nhà xem thử, ở đây có 3 lầu và thật sự rất rộng. Phòng của cô và anh ở lầu 2, lầu này có 4 phòng, hai phòng ngủ, một phòng làm việc của anh và một phòng nữa, nhưng lại không mở ra được.

Ngồi đợi cũng chán, cô xuống phòng khách ngồi xem TV đến nỗi ngủ gật cũng không biết. Chỉ khi nghe tiếng động cơ xe ngoài sân vườn, Mạnh Ái mới chợt tỉnh dậy.

Thấy Hàn Dương say xin, cô có vẻ lo lắng định chạy lại dìu anh, nhưng. . . kế bên anh lại có một cô gái khác. Cô ta ăn mặc hở hang, bộ váy màu đỏ ngấn cùn cọt, ở phần trên cúp ngực lộ ra bộ ngực to phập phồng của ả.

- Hàn Dương anh đã về _ Mạnh Ái cố gắng nói từng chữ.

Hàn Dương không mấy may đến, cứ để ả dìu lên lầu, hiền ngang không thèm ném xia đến cô, như là người vô hình.

Trên cầu thang, anh còn xoa nắn bộ ngực của ả ngay trước mặt cô, làm cho cô thấy rất khó chịu nhưng dù gì cũng phải nhịn.

- Lục Mạnh Ái cô lên đây cho tôi _ Từ trên lầu phát ra tiếng nói đang hét lớn kia làm cô giật nảy mình.

Ba chân bốn cẳng chạy lên lầu, trước mắt cô là thân thể lồ lộ của anh và ả ta.. cô như chết đứng tại chỗ.

- Đứng đó làm gì, lấy hết đồ đạc của cô qua phòng khác, đừng ở đây làm hỏng chuyện vui của tôi. _ Hàn Dương vừa nói vừa vuốt ve cơ thể của người nằm dưới anh.

- Nhưng.. mà

- Tôi nói dứt ngay!! _ Hàn Dương gắt gỏng nói với cô.

Mạnh Ái ngậm ngùi lấy đồ qua phòng khác, trong đầu cứ nghĩ tới hình ảnh dâm tiện hồi này không khỏi rợn người.

Căn phòng này cũng không tệ, nó vừa đủ để cô nghỉ ngơi ở đây. Tuy nhỏ hơn phòng của anh, nhưng cô lại thích căn phòng nhỏ ấm áp như này.

Còn ở bên căn phòng kia, hai người đang quần lấy nhau mà không thèm đóng cửa, cứ để như vậy.

Hàn Dương trong cơn say không biết mình đang làm gì, cứ như vậy mà làm với ả. Anh này giờ cứ tru tréo bên dưới của ả làm ả rên lên những tiếng dâm dăng rợn người..

- Dương.. ẹ.. lên.. em muốn

- Được thôi bé cưng _ Nói xong, Hàn Dương bắt đầu cho cự vật vào bên trong ả, động thân rất mạnh bạo.

- Aa.. Aaa đã.. quá..... Dương mạnh..lên

Tất cả đều lọt vào tầm nhìn của cô, vốn chỉ định đi xuống rót nước uống, không ngờ lại thấy được cảnh này.. tim cô như bị anh cửa vào. Chạy về phòng đóng cửa lại, Mạnh Ái ngồi thụp xuống khóc. Đôi mắt màu xám tro giờ đây đang phủ lên một lớp u buồn.

Sáng hôm sau

Có lẽ vì hôm qua quá mệt nên Mạnh Ái ngủ rất sâu, Hàn Dương đến tận phòng gõ cửa đã 3 lần nhưng vẫn không có động tĩnh gì khiến anh bức bối.

- Cô, dậy đi _ Hàn Dương nói nhẹ nhàng nhất có thể, anh là đang cố kìm nén cơn giận của mình.

- Aa mẹ cho con thêm 5 phút nữa _ Mạnh Ái nhắm mắt tưởng đây là mình nên nhựa nhựa.

Trên mặt Hàn Dương lúc này đã có một vạch đen trước mặt, gất lên với cô:

- Lục Mạnh Ái cô dậy ngay cho tôi.

- À ừm.. Anh có gì muốn nói sao? _ Mạnh Ái bị anh làm giật mình.

- Tôi cười cô về, à không bị ép cười mới đúng không phải để cô suốt ngày ngủ rồi ăn, dậy ngay đi xuống dưới làm việc. _ Hàn Dương lần này rất giận, chỉ mới có ngày đầu tiên thôi.

- Nè, bộ anh không thấy hôm qua tôi rất mệt sao? Tôi còn phải đợi cửa anh về nữa, đừng có quá đáng. _ Mạnh Ái cũng không vừa gì, lên tiếng nói.

CHÁT..

Hàn Dương tát thẳng vào mặt Mạnh Ái, làm cô bất ngờ sau đó thấy đau ở mặt.

- Tôi không cho phép cô trả treo với tôi, khôn hồn thì câm cái miệng lại.

Nói rồi anh quay bước đi xuống nhà, để lại một mình Mạnh Ái ngồi đó thần thờ. Từ nhỏ đến lớn cô luôn được cưng chiều như trứng, ba mẹ và hai anh chưa bao giờ dám động tay động chân với cô, vậy mà anh lại đánh cô ư?

Nghĩ đến đây, cô rớt nước mắt, sau đó nhanh chóng vào nhà vệ sinh rửa mặt.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Lưu nhân khải chết tiết!!

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, Mạnh Ái buộc tóc lên đằng sau, lúi thúi đi xuống dưới nhà.

Thấy Hàn Dương ngồi đó cùng à kia, trong lòng Mạnh Ái dâng lên một cảm xúc khó tả. Là đau lòng hay là ghen tị?? Chính cô cũng không biết.

- Đứng đó ngây người làm gì? Đi xuống làm việc đi. _ Hàn Dương nhìn thấy cô đứng trên cầu thang nhìn mình chằm chằm nên có chút bực mình.

Mạnh Ái bước vào bếp với sự ngạc nhiên của người hầu trong nhà và quản gia Trần.

- Mọi người có cần con giúp gì không?? _ Cô vui vẻ nhìn mọi người nói, nhưng đó là mặt nạ bên ngoài thôi.

- Không cần đâu ạ, phu nhân cứ lên đó ngồi đi _ Bác Trần ngay từ hôm qua đã rất quý mến cô, coi cô như con gái của mình.

- Ai nói cô ta là phu nhân của Ngô Gia? _ Hàn Dương từ từ đi vô, mặt đen như đất nhìn quản gia Trần mà gằn giọng.

- Xin lỗi thiếu gia.. Tôi lỡ lời.

Bác Trần bị giọng nói của Hàn Dương làm cho giật mình, bà đã quá quen với cảnh thiếu gia bực mình, nhưng kì này giọng nói càng ngày càng hung tợn hơn lúc trước.

- Cháu không trách bác, chỉ cần lần sau bác ăn nói cẩn thận hơn. Ngô phu nhân của căn nhà này chỉ có thể là Minh Ngọc, cô nghe rõ chưa??

Anh xắn tới bóp chặt cằm cô, rất đau, vì thiếu khí nên mặt Mạnh Ái trắng bệch, bác Trần thấy vậy mới van xin Hàn Dương:

- Thiếu gia, cô ấy khó thờ, nhẹ tay một chút..

- Hừ, cũng may cho cô đó. Cuộc sống địa ngục của Lục Mạnh Ái cô bắt đầu từ ngày mà cô bước chân vô căn nhà này.

Được thả ra, cô ngồi bệt xuống đất hít oxy, bác Trần nhẹ nhàng vuốt lưng cho Mạnh Ái. Nghe được những lời chính miệng Hàn Dương nói, cô rất đau.. Á ta lúc này đứng bên ngoài đã nghe được hết, không ngờ anh lại ác độc như vậy cũng liền xách dép chạy đi thực mạng.

- Khỏi nấu nữa, tôi ra ngoài ăn. _ Hàn Dương bực bội nói rồi quay ra ngoài lên xe nhả ga đi khỏi.

- Ái Nhi, con đừng buồn, cậu chủ vốn tính khí đã như vậy. Ngồi lên bàn đi, ta cùng con ăn mới mọi người. _ Bác Trần rất thương cô..

- Vâng, con không sao. _ Cô mỉm cười tỏ vẻ không sao, nhưng thật ra cô rất buồn.

Nói xong, Mạnh Ái cùng mọi người dọn đồ ra bàn ngồi ăn. Người hầu từ trên xuống dưới rất yêu quý cô bởi bản chất hiền lành điềm đạm, cũng sớm coi cô như phu nhân thật sự trong nhà, riêng chỉ có thiếu gia Hàn Dương không chấp nhận điều đó.

Ngô Hàn Dương lái xe tới tập đoàn với khuôn mặt lạnh băng khiến cho nhân viên ai nấy đều đỏ mặt hời hợt.

Bước xuống xe, tất cả nhân viên đều xếp thành hai hàng dài rồi hô to khẩu hiệu: " Xin chào chủ tịch, buổi sáng tốt lành. "

Anh chỉ lướt ngang rồi đi thẳng tới thang máy chuyên dụng của chính mình, tâm trạng mới sáng sớm đã bực mình như vậy thì không biết nguyên ngày hôm nay sẽ ra sao? Đó là ý nghĩ của tất cả mọi người trong tập đoàn.

Hàn Lục và Hàn Đại đã quá quen với tính cách của " Lão Đại " nên không mấy ngạc nhiên.

- Chủ tịch mới tới _ Cả hai đồng thanh rồi cúi chào thận trọng khi thấy Hàn Dương bước tới.

- Một ly cà phê đen không đường. _ Ngồi xuống chiếc ghế chủ tịch, anh tao nhả nói, cố gắng kiềm hãm cơn giận đang bùng phát trong lòng.

Chỉ đúng 3 phút sau, trước mặt anh Hàn Đại đã đưa đến ly cà phê, còn Hàn Lục đứng bên cạnh đọc lên tất cả việc mà Hàn Dương cần làm trong hôm nay.

Sau một hồi lắng nghe hết tất cả, anh chỉ gật đầu một cái biểu thị cho việc đã nghe hết, rồi xua tay bảo Lục và Đại cùng nhau quay lại bàn làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Khởi hành tới mexico

Chiếc Rolls - Royce khởi hành về tới nhà đã làm 6 giờ tới, mùi hương thức ăn tỏa ra từ nhà bếp làm bụng Hàn Dương kích động mà kêu lên.

Lục Mạnh Ái ở nhà cùng bác Trần và mọi người ở nhà dọn dẹp và nấu ăn chờ anh về. Điều đó khiến anh có một cảm xúc khác lạ liền nhồm miệng cười mỉm, nhưng sau đó lại trở về khuôn mặt như bình thường.

Anh vốn dĩ là yêu Minh Ngọc, cô không phải là cô ấy, cô là Mạnh Ái cơ mà.

- Anh lên lầu tắm đi, tôi ngồi dưới đây đợi anh ăn cơm _ Thấy anh bước vào nhà, trong lòng cô rất vui vì anh về sớm.

- Ủ _ Một chữ ngắn gọn như vậy rồi quay bước thẳng lên lầu khiến cô có chút hụt hẫng.

Chỉ 30 phút sau, Hàn Dương liền xuống nhà dùng bữa, trên người mặc bộ đồ pijama dài màu đen, chỉ như vậy thôi mà khiến ai kia ở dưới nhìn đắm đuối.

Bữa cơm được bao trùm trong im lặng, cô và anh không hề mở miệng nói lời nào với nhau, cứ thế dùng hết bữa. Sau đó mới mở miệng nói với cô:

- Dọn xong lên phòng gặp tôi.

Anh suốt ngày lạnh lùng với cô như vậy, không muốn cũng phải muốn vì cô đã là vợ anh. Mạnh Ái chỉ ngậm ngùi thờ dài đành chịu đựng.

" Cốc, cốc "

- Tôi.. có.. thể vào chứ?? _ Đối diện với anh cô cảm thấy rất sợ, rất rất sợ.

- Vào đi _ Từ bên trong vọng ra tiếng nói của Hàn Dương, cô mới dám vào.

- Anh.. gọi tôi có gì sao?? _ Tìm Mạnh Ái lúc này đập mạnh dừ dội, chả biết phải đối diện với con người hung tợn kia như nào.

- Chuẩn bị đồ ngày mai qua Mexico với tôi.

- Tại sao tôi phải đi với anh?? _ Mạnh Ái thắc mắc hỏi lại.

- Cầm miệng ngay lập tức, điều tôi nói 1 là 1 chứ không có 2, nhanh chuẩn bị _ Cả ngày hôm nay toàn chịu xui xẻo khiến anh phát bực, lúc này dịu được xuống một tí thì bây giờ cô lại chọc tức anh.

- Tôi đi là được chứ gì, không cần dừ như vậy.

Sau đó xoay bước đi ra ngoài, miệng còn lẩm bẩm:

" Đồ độc ác, xấu xa, anh không thể dịu dàng với tôi dù chỉ một chút được sao? Đồ tù lạnh băng giá, chết tiệt!! "

Cô nào biết được 25 chữ kia cô nói đã lọt vào hết tai của anh.

- Cô. Vừa. Mới. Nói. Gì? Nói lại tôi xem thử?? _ Xem ra cô lại không nghe lời nữa.

- À tôi không có.. nói gì hết, thôi tôi đi đây, anh ngủ ngon.

Định toan bước ra khỏi cửa, một lực mạnh nắm cổ tay cô kéo ngược lại về sau.

CHÁT.

- Lục Mạnh Ái, tôi nói cho cô biết, khôn hồn thì về xếp đồ mai đi với tôi, đừng nói gì nhiều, không thì đừng trách sao tôi độc ác với cô. _ Anh gằn giọng nói ra từng chữ.

Bất ngờ vì cái tát của anh, chỉ ở với anh vẹn vẹn 2 ngày mà cô nhận được đây là 2 cái tát?? Anh là đang chà đạp lên cô sao?? Cô đứng dậy đẩy anh ra rồi nhanh chóng quay về phòng đóng cửa thật mạnh, rồi vùi mặt xuống gối mà khóc..

Quá mệt mỏi, cô thiếp đi mà không biết trời trăng mây đất gì hết.

Hôm sau tỉnh dậy đã là đang ở trên máy bay, điều này khiến cô ngạc nhiên. Hàn Dương ngồi kế bên cô cũng thấy cô động đậy, nhưng cả một cái liếc mắt cũng không có.

- Sao tôi lại ở đây?? _ Mạnh Ái

- Đi Mexico, chẳng lẽ đã quên?

"À " một tiếng, sau đó lại quay mặt đi chỗ khác, cô rất giận anh vì chuyện hôm qua, rõ ràng anh là đồ máu lạnh nhất cô từng gặp. Thử hỏi xem có ai mà giận được người mình yêu không?? Cái suy nghĩ đó chợt hiện lên trong đầu cô khiến cho cô mỉm lòng.

Tối hôm qua vì thức khuya làm việc, Hàn Dương rất mệt, vì thế mà ngủ gật, dựa đầu vào vai cô.

Mạnh Ái liền giật mình quay qua, thấy anh đã ngủ, mặt trông lúc này rất hiền lành, là rất đẹp nhaaaa.

" Lúc ngủ sao trông anh đẹp trai như vậy?? Còn lúc dậy thì khó ưa muốn chết " - Mạnh Ái nghĩ vu vơ trong đầu mình rồi mỉm cười.

Sau 8 tiếng ngồi trên máy bay thì cô và anh đã đến được Mexico (mình chém gió đó, mình không rành về khoảng này =))).

Vì Hàn Dương đi máy bay tư nhân nên nó đến nhanh hơn dự kiến rất nhiều, tới nơi đã thấy một hàng người cúi đầu chào cung kính khiến Mạnh Ái giật hết cả mình.

- Chào em, anh là Từ Hy, bạn thân của Hàn Dương. Hôm đám cưới vì bận nên anh không thể đến được. _ Từ Hy khi thấy Mạnh Ái xuống thì hơi bất ngờ, rất đẹp, tiên nữ giáng trần.

- Aaa chào anh _ Vừa nói Mạnh Ái nở nụ cười nhìn Từ Hy.

- Còn đây là Kha Đức, là bạn thân và cũng không đến đám cưới của em được vì lý do trên. _ Từ Hy nhanh nhẩu nói tiếp.

- Em là Mạnh Ái?? _ Kha Đức

- À vâng, rất vui được gặp hai anh. _ Mạnh Ái.

Có một người này giờ bị cho ăn bơ mặt đã đen như đất nòi:

- Nói đủ chưa?? Hàn Lục, có động tĩnh gì chưa??

- Dạ chưa thưa lão đại.

- Được, nghỉ ngơi đi, sáng ngày mai khởi hành đi ra đó.

Tất cả thuộc hạ đều đồng thanh: " Đã rồi ".

Sau đó Hàn Dương đi thẳng vào ngôi biệt thự kia. Mạnh Ái này giờ mới để ý, chỗ cho máy bay hạ cánh là sân vườn ngôi biệt thự này, ở đây thật sự rất rộng, gấp 3 lần Lục Viên của gia đình mình.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nếu tôi chết ông cũng chết

Đúng như lịch trình đã định sẵn, sáng hôm sau mọi người đã chuẩn bị để đi tới đó. Hôm qua tối giờ Hàn Dương và Mạnh Ái không nói với nhau lời nào, cô chỉ đi theo anh và im lặng. Bây giờ sáng tại biệt thự bên Mexico, vừa đi xuống dưới, vô tình Mạnh Ái nghe được mọi người bàn bạc với nhau:

- Hàn Dương, đề chắc chắn chúng ta cần mang theo những gì? _ Kha Đức hỏi.

- Mỗi người một cây súng tiểu liên Thompson M1921, bố trí người đứng trên những tòa nhà cao với cây súng bắn tia D SR Precision D SR 50. Còn nữa, mang theo bom hạt nhân B41, lợi dụng lúc người của hắn không để ý liền nhanh tay gắn vào. Thêm 3 chiếc trực thăng, lúc chúng ta xong việc liền lấy hàng rồi rút. Phải cho ông ta biết, động tới ai đừng bao giờ động tới bang Thiên Hàn.

Mọi người ai ở đó nghe Hàn Dương nói xong cũng bàng hoàng, nhất là Mạnh Ái. Cô có nghe nói anh là lão đại của bang hội nào đó, cũng từng nghe qua danh tiếng của bang Thiên Hàn. Chỉ không ngờ được Hàn Dương lại là lão đại hắc bang mà mọi người luôn luôn dè chừng.

Đúng nửa tiếng sau, tất cả xuất phát lên tàu để đi đến bán đảo Yucatan của Mexico. Trong đoàn chỉ có duy nhất Mạnh Ái là con gái, chỉ biết lơ đãng đi sau Hàn Dương, cô thật không hiểu tại sao Hàn Dương lại bắt cô đi chung làm gì.

Trên tàu mang một không khí lạnh lẽo đến đáng sợ, tất cả đều chuẩn bị cầm trên tay một khẩu súng, Hàn Dương tiến lại đưa cho cô một khẩu súng tiểu liên, làm cô nghi ngờ:

- Sao lại đưa tôi? Anh có đem theo súng chưa?

- Rồi, giữ đi, đến lúc cần thì phải xài nó.

Nói xong, Hàn Dương quay bước lại chỗ cũ ngồi nghỉ ngơi.

4 tiếng sau khi ngồi tàu, tất cả đặt chân lên bán đảo Yucatan. Nơi có những địa điểm vui chơi lạ và độc, nhưng không ai ngờ rằng trên đây cũng có địa bàn của hắc đạo. Sau đó mọi người lại ngồi lên chiếc Lamborghini để đi tiếp, Mạnh Ái cũng không rõ là đi đâu, hiện giờ vì đi nhiều nên cô rất mệt.

Dừng trước một căn biệt thự xa hoa khác, Mạnh Ái, Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy đứng ở giữa được mọi người bảo vệ. Lúc này trên người của 3 người đàn ông ấy tỏa ra một khí thế bức người.

Rất nhanh sau đó, có một ông già đi theo cùng một đám người từ đầu đến chân đều xăm trổ những hình xăm ghê tợn, khí thế cũng rất đáng sợ nhưng lại không bằng của Hàn Dương.

- Hoan nghênh Hàn tổng đến đây, chắc chắc cũng lẹ thật, chỉ mới 3 ngày. _ Người đàn ông kia ngạo ngược mặt lên mà nói.

- Thì ra là Luru tổng, tôi cứ tưởng ông đã chết chứ, áy vậ mà đã sống được hơn 50 năm rồi.

Hàn Dương mỉa mai mà nói, thành công chọc tức người đàn ông được gọi là " Luru tổng " kia.

- Mày.. mày đến trường bồi cũng không tôn trọng, đúng là không coi ai ra gì. Nói đi, mày muốn gì?

- Lô hàng vũ khí của bang tôi đâu? _ Hàn Dương nhanh chóng vô vấn đề.

- À thì ra là vậy, chỉ tiếc là đang ở trong tay tao, mày đừng có mơ tưởng mà đoạt lại. _ Người đàn ông vừa nói vừa nhếch môi lên lộ rõ vẻ khinh bỉ.

Chưa đợi Hàn Dương nói lại, Kha Đức nhanh chóng tiếp lời chọc tức ông ta:

- Bang phái của ông chỉ là tôm tép mà đòi ngâm thìa vàng, thật sự sai lầm, tiền đây để tôi cho ông thấy bang Thiên Hàn chúng tôi ra sao, được không?

- Thử chó, tụi bây lên hết cho tao. _ Dứt lời, những tên thuộc hạ từ hai bên tất cả đều xông lên.

Người đánh bằng tay, bằng gậy, người cầm súng bắn nhau ì xèo khiến Mạnh Ái sợ sệt tự động lui sát vào phía sau Hàn Dương, trên người anh có mùi cigar cuba thoang thoang với mùi bạc hà rất dễ chịu. Tất cả đều đánh hăng say, Hàn Dương, Kha Đức, Từ Hy và người được gọi là " Luru tổng " kia thì đứng nhìn.

Đã có rất nhiều người gục xuống, đa số là những người xăm trổ bên phía đối diện, mặt ông ta từ từ cũng biến sắc muốn xi khói vì tức giận nhưng vẫn đứng im ở đó.

- Ngô Hàn Dương, mày đúng là con nít ranh. Chỉ có bao nhiêu đây mà đòi tranh giành với tao sao?

" Bốp, bốp "

Ông ta vỗ tay hai cái, trong căn biệt thự lại thêm 100 người khác hùng hổ tiến ra. Hàn Dương vẫn đứng hiên ngang ở đó, mặt tối sầm lại vì câu nói " con nít ranh " kia của ông ta.

- Con nít ranh? Vậy để tôi cho Luru Nhân Khải ông biết con nít ranh thì như thế nào.

Trên bầu trời có 3 trực thăng thả dây thang xuống, từng người từng người trượt xuống đúng quy tắc, xếp hàng thẳng, trên tay còn cầm theo những cây súng AK - 47 do Từ Hy mới bảo chế lại, sức bắn của nó đã mạnh nay còn mạnh thêm.

Rất nhanh mọi người lại đánh nhau tiếp, nhưng lần này Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy đều vô trận, chỉ còn cô đứng lại đằng sau quan sát mọi việc, trong túi tay cô cầm chắc khẩu súng hồi nãy Hàn Dương đưa. Người cô lo lắng nhất hiện giờ chính là anh.

Hàn Dương đánh rất mạnh, chỉ cần 2 quyền là có thể hạ được một đối thủ. Không khác gì anh, Kha Đức và Từ Hy cũng mạnh không kém. Bọn thủ hạ bên Luru Nhân Khải lần lượt gục xuống, chiếm vị thế bấy giờ đương nhiên là bên Hàn Dương. Nhưng Luru Nhân Khải đột nhiên bước đến chỗ anh, tay cầm súng chia thẳng vào đầu anh, khiến mọi người đang đánh cũng dừng tay.

- Sao nào? Tay chân mày phản đòn nhanh nhưng chưa chắc là nhanh bằng cây súng của tao đúng không Ngô Hàn Dương?

Mọi người cứ nghĩ anh sẽ tức điên lên nhưng trái lại với suy nghĩ đó, Hàn Dương đứng ung dung như chưa có gì xảy ra. Mạnh Ái đang rất lo lắng cho anh, còn cái tên chết tiệt kia thì đang đứng cười ha hả.

- Ngô Hàn Dương, mày sắp chết rồi. Bang Thiên Hàn cũng sẽ là của tao, ha ha ha.

- Vậy để tôi cho ông biết, nếu tôi chết, cũng như ông sẽ chết. Nhìn vào thái dương ông xem có dấu màu đỏ hay không?

Đúng như lời Hàn Dương, trên thái dương của ông ta có tia sáng màu đỏ, đó chính là thủ hạ của Hàn Dương đứng trên cao ngắm xuống. Mặt ông ta tựa như cứng đờ.

- Còn chưa hết, xung quanh đây đều đã có bom, chắc hẳn ông cũng biết bom B41 chứ?

Hàn Dương tấn công ông ta bằng những lời nói hết sức nguy hiểm và gai góc.

- Mẹ kiếp, giết mày rồi tao đi châu ông trời cũng được nữa.

" Đoàng "

Mọi người cứ nghĩ người ngã xuống là Hàn Dương, nhưng không, người ngã xuống ôm chân lẫn qua lẫn lại kia là Luru Nhân Khải. Viên đạn ghim vào chân ông ta là do Mạnh Ái bắn, lúc này cô không quan tâm gì, chỉ quan tâm đến một mình Hàn Dương anh. Nhìn thấy anh bị súng chia vào đầu, tay cô run run cầm khẩu súng mà anh đưa, sau đó mới bắn. Sau khi bắn xong, cô run run chạy lại cầm tay Hàn Dương quay lại chỗ cô đứng cho an toàn, anh cũng bắt ngờ về cô gái nhỏ này.

- Luru Nhân Khải, ông hiểu chuyện gì đang xảy ra chứ?

Hàn Dương đứng hiên ngang nhìn ông ta, sau đó làm dấu hiệu đưa tay, tất cả thuộc hạ của anh bao vây thuộc hạ của ông ta và chính ông ta, những người khác thì chạy vào biệt thự lấy lô hàng đưa lên trực thăng. Hàn Dương, Mạnh Ái, Kha Đức và Từ Hy lần lượt quay ra về, tất cả thủ hạ đều đi theo.

" Bùm "

Chính xác, vừa đi ra ngoài leo lên trực thăng, biệt thự của Luru Nhân Khải chìm trong khói và lửa. Cô rất khâm phục anh, xử lý mọi chuyện bình tĩnh và rất quyết đoán. Còn về anh, sau khi lên trực thăng thì ngã đầu vào ghế, mắt nhắm nghiền lại rồi suy nghĩ: " Chết tiệt, hồi nãy mình vừa nghĩ gì vậy, sao lại tò mò về cô ta? Người mình yêu là Minh Ngọc, luôn luôn là cô ấy. "

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Em trai từ khang

Từ chuyến đi Mexico về, Mạnh Ái chưa hề thấy Hàn Dương về Ngô Gia, đã nửa tháng hơn rồi. Cô rất rất rất nhớ anh, không biết anh có ăn uống đầy đủ không? Làm việc có mệt không? Có tự chăm sóc bản thân được không? Rất nhiều câu hỏi trong đầu xuất hiện trong đầu của Mạnh Ái, nhưng cô đến số điện thoại của anh còn không biết, cũng không có can đảm mà hỏi, chỉ biết ở nhà ngóng chờ vậy thôi.

" Reng, reng, reng "

[Bài Hát: Last Dance

Ca Sĩ: BIGBANG

Yeongwonhal jul arassdeon sarangdo jeomulgo

Ijen geu heunhan chingumajeo tteonaganeoyo

Naiga deureoseo na

Eoreuni doena bwayo

Wae ireohge buranhalkka

Saramdeureun oneuldo gwageoe meomulgo

Sesangeun na eopsido jal doraganeoyo

Ajigeun eoryeoseo na

Cheori an deuna bwayo

Wae ireohge babo gateulkke

....

Neowa soneul jalgo

Chumeul chudeon eojebam

Chanranhi bicci naneun

Areumdaun One last smile

Ppaljuncho al su eopsdeon hwangholgyeong

Naega bogo neukkideon

Sesanggwaneun an eoulyeo

Neowa soneul jalgo

Chumeul chudeon eojebam

Chanranhi bicci naneun

Areumdaun One last smile

Ppaljuncho al su eopsdeon hwangholgyeong

Naega bogo neukkideon

Sesanggwaneun an eoulyeo]

Nhạc chuông điện thoại quen thuộc vang lên, Mạnh Ái nhìn thấy màn hình hiện 2 chữ " Kiều Ny " thì nhanh chóng bắt máy lên nghe: " Mình nghe đây ".

- Bỏn cô nương, lấy chồng xong còn nhớ tới mình sao? _ Nhỏ giờ giọng trách móc.

- Mình xin lỗi, rất nhớ cậu aaa. _ Nghe nhỏ trách móc, cô rất sợ người bạn này sẽ giận dữ. Nhưng cô đâu biết rằng nhỏ chỉ muốn chọc cô thôi.

- Đọc địa chỉ, mình qua rước cậu đi chơi. _ Thật ra sau khi Mạnh Ái đám cưới, Kiều Ny rất buồn, không còn ai đi chơi chung nữa. Không phải là không còn nhưng mà nhỏ chỉ thích đi với Mạnh Ái, hẳn huyền đủ thứ chuyện từ trong ra ngoài aa.

- Số nhà là BBF, đường XX (Mình lại chém gió nữa..)

- Được rồi cậu chuẩn bị đi, 30 phút nữa mình qua. _ Sau đó Kiều Ny cúp máy, còn Mạnh Ái thì lên lầu chuẩn bị.

25 phút sau

Mạnh Ái bước xuống với quần jeans dài màu xanh sậm, áo thun trắng đơn giản bỏ vào quần, bên ngoài là một chiếc áo len mỏng màu xám. Trên vai khoác thêm chiếc túi xách màu đen

của hãng Channel, trông rất đơn giản nhưng khi cô mặc lại vào rất đẹp. Mái tóc thường ngày xõa ra nay lại được Mạnh Ái búi lên rơi rớt vài cọng lưa thưa.

- Ái Nhi, con định đi đâu? _ Quán gia Chu thấy cô xuống thì liền hỏi.

- Con đi với bạn xúu nha di, hôm nay phiền di nấu com dùm con nha. _ Mạnh Ái thật lòng nói, không giấu diếm gì bà.

- Được rồi không sao, nhớ về sớm đấy.

- Vâng, con biết rồi. Thưa di con đi. _ Mang giày vào rồi đi ra ngoài cũng là lúc Kiều Ny vừa tới, sau đó hai cô cùng phóng xe đi hút.

Quán cà phê Last Dance

Từ hồi xưa đi học, Mạnh Ái và Kiều Ny rất thích uống cà phê ở đây, quán này cũng mở được 15 năm rồi. Ở đây bán nước và bánh ngọt rất ngon, quán này mang không gian trầm lắng, những bản nhạc du dương. Vì thế nên nhỏ và cô rất thích quán này.

- Xin hỏi hai chị dùng gì? _ Đó là giọng của một cậu con trai làm nhân viên ở đây, tên là Từ Khang, vì hai cô hay đến đây nên có lẽ đã quá quen với Từ Khang. Mạnh Ái, Kiều Ny và Từ Khang cũng có thể gọi là bạn thân, nhưng Từ Khang lại nhỏ tuổi hơn cô và nhỏ.

- Từ Khang hả, em ngồi xuống đây luôn đi. _ Kiều Ny rất có cảm tình với cậu bởi vì tính cách hiền lành.

- Hi hi đợi em xúu, hai chị gọi nước đi. _ Từ Khang cười híp mắt nói.

- Như cũ nè, hai ly frapuchino caramel. _ Mạnh Ái nói.

Từ Khang quay vào trong làm nước, rất nhanh sau đó đã đem nước ra rồi ngồi nói chuyện với hai chị gái của mình.

- Chị Ái, hôm đám cưới em không đến được, em xin lỗi nhiều nha. Đây là quà cưới muộn nè, mong chị nhận.

Từ Khang chìa một hộp màu đen ra đưa cho Mạnh Ái, trên hộp có ghi dòng chữ CASIO làm Mạnh Ái hơi bất ngờ, không biết tiền đâu mà Từ Khang mua thứ này nữa. Mở ra, đúng như cô nghĩ, đó là một chiếc đồng hồ đeo tay màu gold, cô nhớ không lầm giá cũng là mấy triệu.

- Từ Khang, tiền đâu em mua những thứ này? _ Cô gần giọng nói, cô cần biết được ở đâu Từ Khang có số tiền mua cái đồng hồ này làm quà cưới cho cô.

- Đúng đó Từ Khang, em nói chị nghe coi. _ Kiều Ny nghe thấy cũng có lý nên cũng hùa theo Mạnh Ái mà hỏi.

- Em nói việc này, hai chị đừng bắt ngờ nha, cũng đừng có nghi chơi với em đó.

- Được rồi. _ Cô và nhỏ đồng thanh nói với nhau.

- Thật ra em là con trai út của tập đoàn TKN ở bên Úc. Ba em là Rolex Amber, em rất thích ở Trung nên đã xin ba về đây, tự đi làm thêm để có thêm nhiều kinh nghiệm hơn, sau này dễ dàng cho việc tiếp nhận tập đoàn. Còn chị em là Từ Gia Nghi, người mẫu diễn viên mà mấy chị hay thấy đó. Em nói xong rồi, hai chị có gì chưa hiểu cứ hỏi nha.

Nghe xong Từ Khang nói, hai cô nàng mắt chữ A miệng chữ O nhìn cậu em trai của mình. Có thể nói bên Úc tập đoàn TKN rất lớn mạnh, có thể gần bằng Lục Thị và Hàn Thị ở trong nước này.

- Em nói thiệt á? Chị không ngờ luôn. _ Kiều Ny khá ngỡ ngàng với Từ Khang.

- Thiệt mà. Em có kể cho chị hai và ba em nghe về hai chị nữa, hai người họ rất thích nha. Chừng nào rảnh em dắt hai chị qua đó chơi nha, hi hi.

Cả ba chị em ngồi hàn huyên, nói với nhau đủ điều nhưng cứ hễ nhắc tới Hàn Dương là Mạnh Ái cứ mỉm cười cho qua, không nói gì nhiều. Cho tới 8 giờ tối cô mới sức nhớ ra đã trễ giờ com, liền tạm biệt mọi người ra về.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Chiếm đoạt (h)

Chương này có H, ai không thích vui lòng lướt qua:">

Biệt thự bên trong tối om làm Mạnh Ái thấy lạ, xe của Hàn Dương đậu ở trong sân vườn, vậy là anh đã về tại sao biệt thự lại tắt đèn?

Mạnh Ái bước vào trong, biệt thự có một luồng khí đáng sợ như đang cảnh cáo cô vậy. Bước vào nhà, Mạnh Ái với tay bật đèn, phòng khách sáng lên, còn Hàn Dương thì ngồi chính ỳnh một đồng trên ghế sofa làm cô giật hết cả mình. Khuôn mặt của anh đang rất u ám, thật sự rất đáng sợ.

- Sao anh không bật đèn lên? _ Mạnh Ái vờ hỏi.

- Đi đâu mới về? _ Hàn Dương dùng giọng điệu như dò xét mà hỏi.

- À, tôi đi với bạn, sao vậy? _ Mạnh Ái vẫn không hiểu chuyện gì xảy ra.

" CHÁT "

- Con đàn bà dễ tiện, đi với bạn mà đùa giỡn vui vẻ, còn tặng quà cho nhau, bạn của cô là thằng con trai đó?

Hàn Dương táng cô một cái, tính đến đây là đã 3 cái rồi, Mạnh Ái ảm ức. Do sức của Hàn Dương mạnh và nhanh nên cô không kịp đứng vững mà ngã xuống nền gạch lạnh lẽo kia. Bên má in rõ 5 dấu tay, môi đã rướm máu, người mình yêu ra tay đánh mình, có gì đau hơn không? Cô tự cười giễu bản thân mình, quá bi lụy cho tình yêu này.

Hàn Dương lấy ra một xấp ảnh quảng vào mặt Mạnh Ái, đây chính xác là ảnh của cô và Từ Khang. Kiều Ny ngồi ở trong góc khuất nên không thể thấy được, tại sao ông trời lại bắt công với cô như vậy?

- Anh cho người theo dõi tôi? _ Mạnh Ái bức xúc hỏi, anh lúc nào cũng vậy, tàn nhẫn và lạnh lùng, chưa suy nghĩ thấu đáo mà tìm hiểu sự việc.

- Nếu không làm sao tôi biết cô đi ngoại tình với thằng đó? Có khi còn vô khách sạn nữa không chừng, cô không thấy nhục nhã hay sao? Tiểu thư gia tộc Lục Gia mà lại bản thủ như vậy hả? _ Anh vừa nói vừa cười nửa miệng khinh bỉ cô.

- Anh im đi, anh không biết gì hết thì đừng nói, nó là em trai kết nghĩa của tôi. Với lại còn có Kiều Ny đi cùng nữa. _ Mạnh Ái chịu hết nổi nên tuôn ra một tràng.

- Em trai kết nghĩa, sao thân mật quá? Em trai và chị gái kết nghĩa cùng lên giường, cũng giống loạn luân đấy. Tôi nói cho cô biết Lục Mạnh Ái, cô là của Hàn Dương tôi, là đồ chơi của tôi, đừng làm xấu hổ cái chức Ngô phu nhân này, cô đang tạm thời là thể thân của người chủ thật sự thì liệu mà khôn hồn nghe lời.

"Đồ chơi " "Thế thân"? Hàn Dương anh rốt cuộc xem cô là gì đây? Nước mắt không tự chủ được mà tự động rơi xuống, tim cô đau lắm, tan vỡ hết rồi.

- Cô đừng cái gì đừng cái trò nước mắt cá sấu đó, con đàn bà tiện nhân, thật ghê tởm. _ Hàn Dương nắm đầu loi cô đi thẳng lên phòng, mạnh bạo khóa trái cửa rồi quăng cô mạnh xuống giường. Tay của anh từ từ lột bỏ áo vest, áo sơ mi rồi tiến tới cô.

- Anh..anh muốn làm gì? Tránh xa tôi ra. _ Mạnh Ái vùng vẫy, lui về phía sau, nhưng hết đường, cô đụng trúng cạnh giường, đó là lúc cô biết cô đã hết đường thoát.

- Mẹ kiếp, cô tính trốn đi đâu.

Hàn Dương tức giận kéo chân cô lại, dùng tay xé toan bộ đồ mà cô đang mặc, cảnh xuân hiện ra trước mắt anh, thật đẹp. Nhưng cơ thể này lại là của con đàn bà bản thủ này, anh không đành lòng.

- Aa..anh đi ra, cắt ra chỗ khác cho tôi, umm. _ Mạnh Ái trợn to mắt hết cỡ khi thấy Hàn Dương hôn mình, là first kiss của cô đấy. Môi bạc lạnh lẽo của anh chạm vào cô, thật ngọt, anh bóp mặt cô, luồn chiếc lưỡi vào bên trong, tình nghịch khuấy đảo mọi thứ. Bàn tay thô ráp xoa nắn đôi gò bồng đang dựng đứng lên vì dục vọng.

Anh hôn đến xương quai xanh rồi liếm mút nhũ hoa, mỗi nơi anh đi qua đều để lại dấu vết.

- Um.um. _ Mạnh Ái không tự chủ được mà rên rỉ.

- Haha rên tiếp đi, cô phải rên rỉ dưới thân tôi thì tôi mới vừa lòng.

Nói xong, anh làm tiếp công việc dở dang của mình, cởi bỏ chiếc quần mình đang mặc, cự vật trước mặt Mạnh Ái đang dựng đứng lên, và nó quá.. to!

Banh hai chân cô ra, không một màn dạo đầu mà tiến vào, Mạnh Ái vì bất ngờ, và lại còn là lần đầu tiên nữa nên thấy rất đau, như xé cả ruột gan ra.

- Aa đau.. tôi xin anh.. rút ra đi, làm ơn.. đi. _ Nước mắt nước mũi cứ thế tuôn hòa quyện vào nhau, còn anh đương nhiên không để ý tới. Một dòng nước ẩm chảy ra bên đùi, đương nhiên cô biết đó là gì, anh đã phá hồng màng trinh, cái duy nhất là cô giữ 20 năm trời dành cho đêm động phòng, giữ lại cho người mình yêu, nhưng không phải tình huống này. Đúng là anh là người cô yêu, nhưng đây là hành hạ chứ không phải động phòng. Cô chỉ biết cắn răng chịu đựng cười chua chát.

Mỗi lần anh thúc mạnh vào, Mạnh Ái đau đến nhăn mặt, của anh quá lớn còn của cô quá chật hẹp. Bên trong se khít, còn anh thì cứ thân nhiên ra vào.

- Aa.. um, nhẹ..thôi....tôi..xin..anh. _ Cô chỉ biết van xin người đàn ông này tha cho mình thôi.

Bỏ mặc lời nói của cô, mỗi cú thúc của anh nó sâu đến tận điểm G của cô, thật đau nhưng cũng thật sướng. Đường như bắt đầu quen dần, Mạnh Ái giờ đây bị dục vọng che mắt, liên tục phối hợp theo anh để thỏa mãn bản thân mình.

Sau 2 tiếng, anh gầm lên, phóng tinh dịch vào sâu trong tiểu huyết của cô, chưa dừng lại ở đó, anh giật đầu cô dậy, bóp cằm cô để miệng mở to ra, sau đó đem phân thân nhét vào.

- Umm.khó chịu..quá. _ Vì chưa quen hẳn nên đương nhiên cô rất muốn ới. Hàn Dương thì liên tục ấn đầu cô vào sâu, cơ thể mình tự động nương người lên, từng động tác liếm mút "cậu chủ nhỏ" của cô làm anh thấy rất đã nhưng cũng kèm theo sự khinh bỉ và chán ghét. Rãnh rọt như vậy chắc hẳn đã làm với rất nhiều người, suy nghĩ của anh chỉ bấy nhiêu đó, anh không biết là cô đang chiều lòng anh, anh không thấy được trên giường có dấu vết đồ lưu lại, cũng không biết được anh là người đầu tiên phá đi sự trong trắng của cô.

Luyện thuyền tới 3 giờ sáng, cả hai mệt nhừ, lúc đó Hàn Dương mới buông tha cho cô nằm xuống ngủ, còn anh thì vào vệ sinh tắm rửa, không muốn lưu lại một dấu vết gì, sau đó anh cũng về phòng mình mà ngủ.

H+ có nặng quá không nhể??

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Dự tiệc (1)

Sau một đêm ân ái, Mạnh Ái từ từ ngồi dậy, nhận ra Hàn Dương đã không còn ở bên cạnh nữa, rốt cuộc lần đầu của cô cũng trao cho anh, Mạnh Ái nhìn xuống vết đỏ trên ga giường rồi lại tự cười giễu bản thân mình.

Hạ thân của cô bây giờ đau ghê gớm, muốn đứng lên cũng là một chuyện khó. Bất thành linh Hàn Dương bước vô vói về mặt lạnh lùng, theo bản năng thì Mạnh Ái kéo mền lên che lại thì

nhận được lời nói chua chát từ anh: " Chỗ nào của cô tôi cũng thấy nên khỏi cần che, thật dơ bẩn, mau uống cái này vào. "

Anh nói rồi đưa ra trước mặt cô một viên thuốc màu trắng, chân mày Mạnh Ái nhúu lại khi phát hiện đây là thuốc tránh thai, trước đây cô đã từng thấy qua trên TV.

- Tại sao tôi phải uống thứ này? _ Mạnh Ái vờ hỏi dù biết.

Hàn Dương im lặng không trả lời, ánh mắt vẫn đắm chiều nhìn vào cô. Rất nhanh sau đó lại bóp thật mạnh miệng của cô, sau đó nhét viên thuốc vào, tiện tay lấy luôn ly nước trên bàn cho cô uống một ngụm. Không kịp phản ứng nên bất ngờ Mạnh Ái ho sặc sụa, anh thấy vậy cũng không hề hăng gì mà quay người bỏ đi. Anh chán ghét cô tới vậy sao?

Khó khăn lắm Mạnh Ái mới vô được nhà tắm, nhìn bản thân mình trong gương, khắp nơi đều là những dấu của trận kịch tình hôm qua để lại, cô nhếch môi cười nhẹ. Sau đó mở nước cho chảy bồn rồi thả mình vào làn nước ấm, cô thật mong nó sẽ xua tan cái đau đặng người này. Đến khi nước bắt đầu lạnh, Mạnh Ái mới đứng dậy mà lau người mặc đồ vào đi xuống dưới nhà ăn sáng.

- Ái Nhi, con ăn sáng đi. _ Bà quản gia khi thấy cô đi xuống với vẻ mặt mệt mỏi thì liền giục cô ăn sáng.

Bà đem ra cho cô một bát phở, bắt cô phải ăn hết vì nhìn cô hôm nay có vẻ mệt. Mạnh Ái muốn bà vui lòng nên cố gắng ăn hết, cô rất yêu mến bà vì bà rất hiền lành, cô coi bà như mẹ nuôi vậy.

- Ái Nhi, thiếu gia dặn con hôm nay ở nhà, chiều sẽ đi dự tiệc với cậu ấy. Đồ của con một lát nữa sẽ có người đem đến.

Dự tiệc? Tại sao lại muốn cô đi cùng? Mạnh Ái không ngừng băn khoăn và suy nghĩ trong đầu, Hàn Dương anh không biết muốn gì ở cô nữa. Đúng như lời quản gia Chu nói, khi cô vừa ăn xong thì có một người vào đưa cho cô một cái túi bự.

- Tiểu thư, đồ của cô đây. _ Anh ta kính cẩn dùng hai tay đưa túi đồ cho Mạnh Ái.

- Cảm ơn anh, không có việc gì nữa thì tôi lên lầu. _ Mạnh Ái cười rồi đưa tay nhận lấy túi đồ.

- Còn nữa, thiếu gia dặn 6 giờ tối thiếu gia sẽ trở về rước cô đi ạ.

Cô gật đầu sau đó cầm túi đồ đi lên lầu. Mạnh Ái để qua một bên, cô rất thèm ngủ, hôm qua anh làm cô tới sáng mới chợp mắt được một tí đã phải dậy. Vừa nằm xuống giường, rất nhanh Mạnh Ái đã ngủ.

Mạnh Ái ngủ rất sâu, đến chiều cô mới tỉnh dậy, thế là đã bỏ bữa trưa. Uể oải ngồi dậy với lấy điện thoại là đã 5 giờ chiều. Cô hoảng hồn nhanh chóng lấy đồ bước vào vệ sinh tắm rửa, không thời sẽ trễ giờ mất, gấp gấp đến nỗi cô còn chưa kịp xem cái túi đồ Hàn Dương sai người đưa cho cô bên trong có những thứ gì.

Vệ sinh cá nhân xong đã là 5 giờ 20 phút, Mạnh Ái khoác lên người bộ váy màu đỏ trong túi đồ đó rồi nhanh chóng ra ngoài ngồi xuống bàn trang điểm. Dặm một lớp phấn nền, kẻ chân mày, bấm lông mi, đánh một ít má hồng rồi thoa thêm lớp son đỏ, mái tóc dài uốn đuôi được Mạnh Ái xỏa ra, cộng thêm bộ váy mà Hàn Dương đưa, trông cô bây giờ không khác gì một siêu mẫu trên sàn catwalk.

Sực nhớ ra trong túi hồi nãy còn có một cái túi và đôi guốc đều màu đen, Mạnh Ái cũng lấy ra mang vào. Đỏ và đen tạo ra một tông màu nửa nóng nửa lạnh nhất định, rất hợp màu với nhau. Tất cả mọi thứ đều xong, đồng hồ cũng đã 5 giờ 50 phút, Mạnh Ái bước xuống nhà.

Hàn Dương ngồi ở phòng khách đang nhâm nhi một chút trà, nghe tiếng guốc bước chân, cả anh và người hầu đang làm việc đều ngược lên nhìn, trước mặt họ cô đã hoàn toàn khác. Chiếc váy màu đỏ ngắn tới đùi, lộ ra cặp chân thon dài trắng trẻo, váy ôm sát cả thân thể Mạnh Ái, cô thể thấy được ba vòng của cô đều đặn đến mức nào. Tay áo là dạng tay lửng tới khuỷa tay, còn trên ngực có khoét một hình tam giác rỗng, một sợi dây kéo ngang qua cổ định hai bên lại với nhau, tất cả đều tạo nên sự hài hòa, tao nhã và sang trọng cho người có tiền, quyền lực. (Miêu tả mình không giỏi nên chỉ có thể ghi được tới đây ^^)

Hàn Dương anh nhìn Mạnh Ái chăm chú, có chút xao động làm cô bất giác ngại ngùng, rảo bước lại chỗ anh ngồi mà hỏi: " Bộ mặt tôi dính gì hay sao? "

Bị nói trúng tim đen, anh vờ nghiêm mặt lại rồi lắc đầu, sau đó ra hiệu cho cô bắt đầu đi đến chỗ dự tiệc.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Dự tiệc (2)

Hàn Dương ngồi kế bên Mạnh Ái trên xe, không khí vô cùng ngọt ngào. Nãy giờ Mạnh Ái hay quay qua nhìn lên Hàn Dương, vì sao hả? Vì hôm nay anh rất đẹp. Khoác trên người bộ vest màu đen của nhãn hiệu nổi tiếng ARMANI, cổ lễ bộ này được may theo đúng số đo cơ thể của anh nên rất vừa vặn. Nhưng hôm nay đặc biệt Hàn Dương không mang cà vạt, như thế này còn đẹp hơn nữa. Mái tóc của anh nay đã được nhuộm sang màu đỏ sậm, chẻ mái bên 7 bên 3, trông thật thu hút. Không những thế, thần thái và khí thế bức người của anh cũng làm người ta nhìn vào là biết anh là một người rất thành đạt, quyền lực. Chợt Hàn Dương lấy trong túi áo ra một hộp nhỏ đưa cho cô: " Đeo vào đi. "

Mạnh Ái rất nghe lời liền nhận lấy cái hộp và mở ra, đó là một sợi dây chuyền. Tên của nó là Christie's Diamond Pendant, hình dạng là một sợi dây bạc, mặt dây chuyền là một viên đá và hình giọt nước được đính những viên kim cương lên đó, giá của nó ở mức 4,8 triệu USD. Vì có lần Kiều Ny đã cho Mạnh Ái coi, nhỏ nói với cô nó muốn thiết kế ra một bộ đồ đẹp nhất có thể phù hợp với sợi dây chuyền này. Mạnh Ái rất nhanh lấy nó ra và đeo lên cổ, vì không thể cài được móc khóa nên cô đành ngâm ngùi chơi với, vậy mà gần hoài vẫn không vô khớp. Hàn Dương liếc thấy như vậy, anh đưa tay lấy cọng dây chuyền rồi quay người qua đeo cho cô, hành động đơn giản như vậy thôi đã suýt làm cô khóc ngất trong xe, vì đây là lần đầu tiên anh quan tâm tới cô.

Vì xấu hổ, cô chỉ biết cúi đầu và lí nhí nói " cảm ơn ", thanh âm rất nhỏ chỉ đủ để bản thân cô và anh nghe thấy. Anh không muốn đem cô đi dự tiệc, vì anh là người trên thương trường, thao túng cả nền kinh tế của thành phố này nên có rất nhiều kẻ thù, họ có thể sẽ làm hại tới cô, dù gì trên danh nghĩa cô là con gái cưng của Lục Gia, là vợ của Ngô Hàn Dương anh nên ít ra anh cũng phải bảo vệ cô. Nhưng hôm nay sở dĩ phải đem Mạnh Ái theo đi dự tiệc là vì anh biết ở đó có Chung Vi Uyên, con gái của Chung Gia, người đàn bà luôn luôn bám đuôi theo anh vì cái giá sản khách xù này.

Đưa cô đi dự tiệc cũng là muốn cắt đuôi ả, ả có muốn làm gì cô cũng không được, vì trong sợi dây chuyền anh đã có gắn thiết bị định vị tới tấp bậc nhất, cô có chuyện gì anh cũng sẽ biết được. Anh chỉ cần huyết sáo một cái cũng có thể hạ được cả tập đoàn và gia đình của cô ta, nhưng không, anh không muốn phạm nhân lực vì những chuyện không đâu. Hả?

Nãy giờ anh đang quan tâm cho cô sao? Anh có Minh Ngọc rồi mà, cảm giác bây giờ là sao chứ? Nhanh chóng gạt suy nghĩ đó qua một bên, anh ngã lưng vào ghế nhắm nghiền mắt lại.

Chiếc xe Limousine Cadillac dừng trước một khách sạn danh tiếng khiến rất nhiều người tò mò. Tất cả phóng viên, nhà báo và mọi người đều đứng nép qua một bên cho người bên trong xe bước xuống. Mạnh Ái ít khi xuất hiện ở những đám đông hay đi dự tiệc nên có phần lo lắng và bồn chồn. Ngay lúc đó thì Hàn Dương quay qua nói với cô một câu: " Diễn tốt vào " sau đó quay người sang bên phía khác đợi Hàn Lục và Hàn Đại xuống mở cửa xe.

Hàn Đại và Hàn Lục bước xuống xe thì mọi người đều biết người ngồi trong chính là chủ tịch của Ngô Thị. Vì hai người nó chính là những cánh tay đắc lực của anh trên thương trường, những dự án nhỏ thì họ đều đi họp không tới phiên anh xuất hiện. Trừ phi những cuộc họp lớn có tầm quan trọng cao thì anh mới lộ diện trước ống kính của mọi người.

Ngô Hàn Dương một thân tây màu đen bước xuống xe với khí thế oai hùng, bức người. Sau đó đưa tay vào trong xe đỡ Mạnh Ái ra, mọi người đều rất sùng sốt khi đôi trai tài gái sắc này xuất hiện. Vì vậy mà các phóng viên bu quanh lại hỏi đủ thứ câu đại loại như " Ngô Tổng, hôm nay anh được mời tới đây với cương vị gì ạ? " " Người con gái kế bên anh chính là cô Lục Mạnh Ái, vợ của anh đúng không? "

Những câu hỏi cứ dồn dập tới khiến Mạnh Ái sợ, cơ thể cô về hơi run. Hàn Dương cảm nhận được điều đó, dùng ánh mắt lướt ngang qua những phóng viên đang hỏi, họ lập tức im bật không nói lời nào. Từ xa, có một người đàn ông tầm 40-50 tuổi tiến lại chào hỏi với anh: " Aa Ngô Tổng, ngài đến đây đúng là một vinh dự. "

- Hạ Nhân Khải là ngài quá khách sáo rồi, tôi được mời đến đây mới là một vinh dự chứ nhỉ?

Nghe được lời nói vừa ý, ông ta vui vẻ cười rồi đưa tay mời anh tiến vào trong. Cô còn chưa kịp định hình đã bị anh nắm tay khoắc qua tay anh tiến vào trong dự tiệc, vì thế mà mặt cô đỏ lên trông rất dễ thương, nhưng rất tiếc anh lại không thấy. Hội trường bên trong vì có sự hiện diện của anh đã dường như náo nhiệt hơn, ai trên thương trường mà không biết anh chứ? Ngô Hàn Dương, vị chủ tịch tài giỏi lại còn trẻ tuổi, nắm luôn cả chức lão đại hắc bang mạnh nhất là bang Thiên Hàn nữa, những vị trưởng bối khác thật sự bị anh làm cho phải nể phục không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Người phụ nữ của tôi

- Hàn Dương, Mạnh Ái lại đây này. _ Từ Hy từ xa thấy hai người đã vẫy tay gọi hai người lại.

- Em chào hai anh, mấy anh cũng tới nữa hả? _ Mạnh Ái thấy hơi bất ngờ nên hỏi.

- Anh đại diện cho Phùng Thị đi, còn Kha Đức là giám đốc của Ngô Thị đương nhiên cũng phải có mặt chứ. _ Từ Hy giải thích cho cô hiểu.

- À, em biết rồi. _ Mạnh Ái gật đầu tỏ vẻ hiểu ý.

- Mà hôm nay em đẹp thiệt nha, đúng là trai tài gái sắc. _ Kha Đức này giờ mới lên tiếng.

- Anh quá khen rồi. _ Mạnh Ái tươi cười nói.

Sau đó, Hàn Dương đi lại vài chỗ chào hỏi, có lúc cũng không cần đi nữa đã có người lại tự nói chuyện.

- Hàn Dương, đây là? _ Một ông trưởng bối hỏi, có lẽ ông ta dường như chưa biết cô là ai. Hàn Dương có thể thấy được đôi mắt ông ta đang nhìn chăm chăm vào đôi chân của Mạnh Ái, trong lòng liền dâng lên một cỗ cảm giác khó chịu, lấy một tay choàng qua eo cô rồi áp sát vào người mình.

- Mã Tổng, là vợ của tôi. _ Chỉ vài chữ và cái nhìn sắc lạnh của anh đã khiến ông ta cháy mỡ hôi hột tự động rút lui. Đồ giờ ông ta muốn thứ gì đều có nhưng đồ của Hàn Dương thì có chín cái mạng cũng không dám động vào dù chỉ một sợi tóc đầu. Vì đây là lần đầu tiên anh ở cạnh kẻ với cô, còn ôm eo nữa khiến tim Mạnh Ái đập rất nhanh, dù anh có hơi siết chặt một chút, cô cũng nén đau, vì rất ít khi có dịp như này.

Một cô gái từ đâu lại rồi choàng tay anh vui vẻ cười nói: " Hàn Dương, em rất nhớ anh nha. "

- Chung Vi Uyên cô buông ra ngay lập tức trước khi tôi điện lên. _ Hàn Dương rất bài xích với kiểu con gái như này, liền hơi lớn giọng lên bảo cô ta.

- Được rồi anh không cần dữ như vậy, ba em rất muốn gặp anh, qua một lát đi. _ Á ta ông ọo lắc lắc cánh tay của anh.

Anh quay sang bảo cô lại góc kia ngồi đợi một lát anh sẽ quay lại rồi sau đó đi cùng với á lại chỗ ba của á. Cô thì nghe lời anh tìm một chỗ ngồi, tự lấy cho mình một ly nước ép trái cây rồi đứng đó đợi anh. Được gần 5 phút sau thì Mạnh Ái thấy á ta quay lại đứng đối diện với mình: " Cô chính là Lục Mạnh Ái sao? "

- Đúng, có gì sao? _ Cô hỏi lại.

- Quả thật đúng với lời đồn, cô rất đẹp nhỉ? _ Chung Vi Uyên nói với giọng khó nghe.

- Cảm ơn, cô cũng rất đẹp mà. _ Mạnh Ái dĩ nhiên biết được cô ta muốn kiếm chuyện với mình, cô từ đó tới giờ mang tiếng hiền dịu nhưng không phải ai muốn kiếm chuyện là cô im lặng không nói gì.

- Không vòng vo gì nữa, cô hãy rời xa Hàn Dương đi, anh ấy là của tôi? _ Vi Uyên lập tức thay đổi sắc mặt mà nói chuyện với cô bằng giọng điệu khinh bỉ.

Câu nói của cô ta làm lòng cô có một con chấn động, nhưng nhanh chóng Mạnh Ái lấy lại được bình tĩnh mà đáp trả.

- Chung Vi Uyên, cô rõ ràng biết tôi đang là vợ hợp pháp luật của anh ấy, có gì bắt tôi phải từ bỏ Hàn Dương? Với lại theo tôi thấy, cô cũng rất đẹp mà, có thể tìm cho mình một ý trung nhân vừa lòng chứ không cần phải làm hồ ly đi giành giật hạnh phúc của người khác như vậy?

Từng lời cô nói ra khiến mặt cô ta càng ngày càng tối lại, chắc hẳn cô ta rất tức tối.

- Nhưng cô không xứng với Hàn Dương? _ Vi Uyên cũng không vừa gì mà đáp trả lại.

- Mắt nào tai nào của cô nói tôi không xứng? Tôi, Lục Mạnh Ái, là tiểu thư là tập đoàn Lục Thị, là gia tộc Lục Gia danh tiếng. Tôi đã tốt nghiệp tiến sĩ của đại học Havard bên Mỹ, còn được mời ở lại nhưng tôi còn không muốn thì tại sao lại không xứng nhỉ? Tôi được đường đường chính chính bước vào Ngô Gia chứ không dùng thủ đoạn nào hết, ít ra tôi còn yêu Hàn Dương thật lòng, còn cô chắc yêu anh ấy vì khối tài sản to lớn kia nhỉ?

Một lần nữa Vi Uyên bị Mạnh Ái chinh ngay trước đám đông, à ta không tránh khỏi tức giận liền vung tay lên định đánh cô nhưng lại bị chặn lại. Mạnh Ái đang nhắm chặt mắt để đợi nhưng không thấy đau gì cả mới mở mắt ra, là Hàn Dương!

- CHUNG VĨ UYÊN, cô là ăn gan trời mới dám kiếm chuyện với người phụ nữ của tôi? _ Nói xong, anh thẳng tay quật ngã cô ta xuống những chiếc bàn thủy tinh đằng sau, tiếng đồ vỡ cũng thu hút mọi người chú ý, Vi Uyên bây giờ không biết kiếm đâu một cái lỗ để chui xuống.

- Anh.. anh em không có mà? _ Vi Uyên lắp bắp nói không thành lời.

- Không có sao? Những lời cô vừa nói, còn định đánh Ái Nhi của tôi nữa còn nói là không có được sao? Tôi nể tình ba cô có quen biết với tôi nên tạm tha cho cô lần này, coi như đây là cảnh cáo nhẹ khi cô đụng đến người phụ nữ của tôi, còn lần sau thì đừng hòng. Hàn Đại, rút hết cổ phần bên Chung Thị ngay lập tức.

Dứt lời, anh quay sang nhìn cô bằng ánh mắt ôn nhu rồi ôm eo cô bước ra về trong ánh mắt ngưỡng mộ của tất cả mọi người. Màn kịch vừa rồi rất hay nhưng Mạnh Ái còn chưa kịp bình tĩnh lại nữa, anh gọi cô là người phụ nữ của anh, còn gì sướng hơn nữa sao? Chỉ mong thời gian ngưng đọng lại để cô có thể sống trong cảm giác này mãi mãi.

Còn về phần trong hội trường lúc này, mọi người sau vụ đó đều giải tán ra về, để lại ánh mắt khinh thường cho Chung Vi Uyên, cô ta còn bị ba mình cho vài bạt tay vào mặt nữa.

- Chung Vi Uyên mày xem mày vừa làm gì? Mày có điên không mà động tới Lục Mạnh Ái. Nếu Ngô Hàn Dương không xử thì mày cũng bị Lục Gia phanh thây ra. Tao sinh mày ra mày làm được chuyện gì nên hồn chưa hay toàn phá hoại? Mày.. mày

- Ba.. ba sao vậy? Cấp cứu nhanh lên, ba ơi.

Ba của Chung Vi Uyên vì nhất thời tức giận nên lên huyết áp mà ngã quỵ xuống sàn, cô ta thấy vậy thì hoảng hồn đỡ ông gọi người chở đi bệnh viện cấp cứu.

- Ngô Hàn Dương, Lục Mạnh Ái tôi sẽ không tha cho hai người đâu. _ Á nói như tự kỉ rồi đứng một mình cười ha hả.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Anh sẽ đau lòng

Từ lúc Chung Vi Uyên bước lại nói chuyện với cô là anh đã đứng ngay ở đó trong một góc khuất mà nghe hết mọi chuyện, thì ra miệng lưỡi của cô gái nhỏ tên Mạnh Ái này cũng ghê thật, rất sắc xảo, và lại cô còn nói rất yêu anh, làm anh rất tim mình bất giác mà rung động trước cô. Đầu biết khi này anh đã ngăn cô ta đánh cô, nhưng vì muốn an tâm rằng cô không bị gì hết, anh liền tục hỏi thăm cô trên xe khiến Mạnh Ái vô cùng bất ngờ. Hàn Dương, người cô yêu lại có lúc ăm ắp như vậy sao?

- Nè, bộ anh bị sốt hay sao mà cư xử lạ vậy? _ Mạnh Ái đưa tay mình lên sờ trán của anh, cô không hiểu được lí do mà anh đột nhiên lại quan tâm tới cô như vậy.

- Mà đâu có sốt đâu, anh có đau đầu không? _ Chưa để Hàn Dương trả lời, cô lại tự đọc thoại một mình, mức độ đáng yêu của cô gái này khiến anh phì cười một cách vui vẻ.

Hàn Dương nắm lấy tay cô, một bước nâng cô lên ngồi trên đùi của mình rồi vuốt ve mái tóc của Mạnh Ái.

- Anh xin lỗi.. thời gian qua là anh không tốt với em. Kể từ giờ phút này, anh sẽ bù đắp cho em, được không?

Hàn Dương nhìn xoáy sâu vào đôi mắt Mạnh Ái nói ra những lời thật lòng từ trái tim của anh. Khi nghe anh nói vậy, hốc mắt của cô đã từ từ có nước, nghẹn ngào mà nói: " Là anh nói thật, hay chỉ giống với em thôi? "

Anh lúng túng khi thấy cô gần khóc, chả biết đổ dành như thế nào, liền ôm Mạnh Ái vào lòng mà vỗ về. Chả biết như thế nào, khi thấy cô như vậy anh rất đau lòng.

- Bảo bối ngoan đừng khóc, anh sẽ đau lòng đấy.

Mạnh Ái nghe anh nói vậy liền ôm chặt vào lòng anh không buông, khuôn mặt vui vui vào cổ anh rồi ngủ thiếp đi. Hàn Dương bây giờ đang rất hạnh phúc, đã lâu rồi anh không có cảm giác như vậy khi ở cạnh một người con gái. Không nghe Mạnh Ái nói gì nữa, anh thấy lảm lạp nhưng lại nghe được tiếng thở đều của cô, anh chắc chắn cô đã ngủ, liền để cho cô ngủ trong lòng mình.

Chiếc xe máy chốc đã dừng trước cửa nhà, Hàn Dương nhẹ nhàng ôm cả cơ thể của Mạnh Ái đi vào. Nhẹ nhàng đến nỗi cả một đàn người hầu vừa thấy anh thì định chào nhưng anh cũng không cho, sợ làm bảo bối nhỏ của anh. Rồi quay lại nói với quản gia Chu: " Bác chuyển đồ của Mạnh Ái qua hết phòng của cháu. "

Bà Chu cuối cùng cũng an tâm được một phần, thiếu phu nhân không phải khổ sở vì cậu chủ nữa, không lẽ cô ấy đã thu phục được rồi sao?

Anh nhẹ nhàng mở cửa phòng tiến vào đặt cô xuống giường, với tay lấy mền đắp lại cho cô khỏi lạnh, sau đó mới quay người đi vào phòng tắm. Kì thật anh bé cô cảm thấy rất nhẹ, cơ thể chắc chắn rất ốm, thiếu chất dinh dưỡng, kể từ ngày mai phải bồi bổ lại cho cô mới được, ú ú ôm mới ảm. Miên man trong dòng suy nghĩ, anh mới nhận ra từ lúc nào anh biết quan tâm tới một người như vậy? Đối với Hàn Dương anh, Mạnh Ái bây giờ đã là bảo bối mà anh yêu thương nhất, anh sẽ dùng cả đời để yêu thương và sủng cô hết mực.

Anh vừa đóng cửa phòng tắm lại là cô liền tỉnh giấc, nghe tiếng nước chảy trong đấy, chắc hẳn anh đã tắm. Nhận ra mình đang nằm trong phòng của anh, cô mới sực nhớ chuyện lúc trên xe, không biết rằng đây là mơ hay là thật nữa. Nếu là mơ thì Mạnh Ái cô xin ước không bao giờ tỉnh lại, còn nếu là thật thì chắc chắn cô sẽ rất hạnh phúc.

Làn nước lạnh xả xuống thân hình vạm vỡ kia, Hàn Dương chợt nhớ đến lúc trong buổi tiệc, những lời nói kia đã làm anh thay đổi suy nghĩ của mình..

[FLASHBACK]

Trong buổi tiệc, anh chỉ đi chào hỏi vài người nên rất nhanh đã quay lại. Toan bước đến chỗ cô nhưng lại bị Kha Đức và Từ Hy kéo vào một góc ngồi uống rượu. Ba người đàn ông quyền lực ngồi chung với nhau đã chiếm hết ánh sáng của buổi tiệc đó, chỉ có Mạnh Ái là không để ý.

- Dương, Mạnh Ái hôm nay hôm nay thật đẹp, phải giữ cho kĩ không thôi là mất đó. _ Từ Hy nửa vui nửa thật nói.

- Không nhớ mình từng nói gì? _ Hàn Dương mặt tối sầm gằn giọng nói, tay thì cầm ly rượu lắc lắc.

- Cậu vẫn còn nhớ Minh Ngọc hay sao? Hàn Dương, đã mấy năm rồi hả? Bây giờ trên danh nghĩa Mạnh Ái vẫn là vợ của Hàn Dương cậu đó. Cô ấy rất hiền, cũng không tham của cái, thời đại bây giờ kiếm được ai như vậy không cậu nói mình nghe đi. Như Từ Hy nói, lúc người ta ở bên cậu thì chả biết trân trọng gì, đến lúc mất rồi đừng hối hận mà than thở. Chuyện gì qua rồi thì cho qua hết đi, giữ trong lòng chả ích lợi gì.

Kha Đức tuôn một tràng ra nói với Hàn Dương, cũng vì những lời như vậy mà Hàn Dương chợt bùng tỉnh lại. Kha Đức nói phải, cũng đã mấy năm rồi..

End Flashback

Hàn Dương khoác một chiếc khăn choàng tắm từ vệ sinh bước ra, thấy Mạnh Ái đang coi TV, nhẹ nhàng bước lại ngồi xuống kế cô.

- Tại sao không ngủ nữa? _ Hàn Dương vừa xoa đầu cô vừa nói.

- Dương, em không ngủ được. _ Nhận ra giọng nói của anh, Mạnh Ái quay qua trả lời rồi ôm chầm lấy anh.

Hàn Dương vì được Mạnh Ái tự động ôm, tâm tình vui vẻ nay lại vui vẻ hơn gấp bội.

- Trễ rồi em đừng coi phim nữa không tốt cho mắt, ngủ đi. _ Anh với tay lấy remote tắt TV đi.

- Đúng nhì? Cũng đã 10 giờ hơn rồi á, em đi ngủ đi, anh ngủ ngon. _ Mạnh Ái giật mình nhìn lên đồng hồ cảm ứng trên tường, sau đó liền chúc ngủ ngon anh rồi đứng dậy đi về phòng, nhưng chưa đi được nửa đã bị một lực kéo lại, cô yên vị nằm gọn trong lòng anh trên chiếc giường kingsize.

- Em ngủ ở đây, không đi đâu hết. _ Ôm cô vào lòng, anh vùi đầu vào cổ của cô hít hà mùi thơm đặc trưng của cô.

- Nam nữ thọ bất tương thân aaa Dương

Hàn Dương nghe Mạnh Ái nói vậy đầu chày xuống 3 vạch hắc tuyến đen, thật không nói nổi với cô vợ nhỏ này.

- Em với anh là vợ chồng? Tại sao lại nam nữ thọ bất tương thân được đây bà xã?

- Yaaaa, ai cho anh gọi em bà xã? _ Mạnh Ái nghe anh gọi mình bằng " bà xã " liền dâng trào trong tim một cổ cảm xúc ngọt ngào, nhưng chọc anh một xiu chắc cũng không sao.

- Em là bà xã của anh chứ ai, thôi ngủ đi bà xã, ngủ ngon. _ Hàn Dương siết chặt Mạnh Ái vào lòng hơn nữa, hôn nhẹ lên trán cô một cái.

- Ừm, anh ngủ ngon _ Mạnh Ái rúc đầu vào lồng ngực anh tìm hơi ấm rồi nhắm mắt lại.

Cả hai chìm vào giấc ngủ với niềm hạnh phúc dâng trào.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16: Làm nũng

Mạnh Ái ngủ trong lòng anh đến tận 9 giờ sáng mới chịu tỉnh giấc. Đập vào mắt cô là khuôn mặt phóng đại của anh, ngũ quan tinh xảo, lại còn khuôn mặt góc cạnh, người đàn ông này quả thật làm cô yêu anh đến điên đảo.

Tay cô lướt nhẹ trên khuôn mặt của anh, rồi nhớ lại chuyện tối hôm qua, đến giờ cô vẫn chưa tin đó là sự thật. Mạnh Ái hôn phớt lên má anh rồi buộc miệng nói lí nhí: " Hàn Dương, quả thật em không biết anh đang thật lòng hay chỉ đùa giỡn với em thôi. Nếu em đang mơ, em ước sẽ không bao giờ tỉnh lại, để bản thân mình chìm đắm trong hạnh phúc này. Còn nếu trong lòng anh thật sự có em, em sẽ vui lắm đó.. Nhưng.. Em sợ chỉ là bản thân mình tự đa tình, rất sợ. Chả biết khi nào em yêu anh đến sâu vào tâm can rồi. "

- Tất cả đều là sự thật. _ Hàn Dương đột nhiên mở mắt rồi trả lời câu nói của cô. Vốn đã dậy từ lâu, nhưng cô gái nhỏ này còn say giấc nên anh không muốn kêu cô dậy. Mạnh Ái đang " tự kỉ " độc thoại một mình mà tự nhiên anh nói làm Mạnh Ái giật hết cả mình.

- Ôi trời ơi làm em hết hồn, anh dậy từ khi nào? _ Mạnh Ái giật mình xem té xuống giường, may là có cánh tay to lớn của ai kia kéo cô lại.

- Từ lúc em sờ lên mặt anh _ Hàn Dương nói làm mặt cô đỏ hết cả lên vì nhớ những câu nói lúc nãy của mình, nhanh chân chạy vào nhà tắm, để lại anh ngồi bên ngoài mỉm cười, thật ra cô gái nhỏ này rất đáng yêu.

30 phút sau

Cả hai đều đi xuống phòng ăn sau khi vệ sinh cá nhân xong, một đàn người hầu khi thấy hai người xuống thì đều đồng thanh hô to: " Chào buổi sáng thiếu gia, tiểu thư. "

- Chào buổi sáng mọi người, được rồi mọi người đi làm việc đi ạ. _ Mạnh Ái vui vẻ nói với thanh âm hơi lớn để mọi người đều nghe rõ. Tất cả mọi người chưa lui ra vì chưa có lệnh của Hàn Dương nên vẫn nán lại. Mạnh Ái hiểu nên quay sang lay tay anh rồi thở thè: " Hàn Dương, cho họ giải tán đi ăn sáng rồi làm việc đi, được không anh? Với lại đồng người quá

em cũng không quen lắm aaa. "

Hàn Dương nghe Mạnh Ái nói vậy liền quay sang nhìn cô với ánh mắt ôn nhu rồi liền gật đầu đồng ý. Sau đó ôm eo Mạnh Ái ung dung đi xuống bàn ăn rộng lớn kia. Cả một dàn người hầu thấy vậy liền hết hồn, lâu nay thiếu gia rất lạnh lùng với tiểu thư, đột nhiên hôm nay lại ầm áp như thế, đối với bọn họ là một sự bất ngờ.

Cả hai ăn được một xúu rồi Hàn Dương đột nhiên dừng lại, Mạnh Ái cũng dừng theo thấy làm lạ, anh lên tiếng nói: " Ái Nhi, anh không muốn ăn nữa. "

- Anh sao thế? Anh còn chưa ăn được nửa đĩa đồ ăn cơ mà. _ Mạnh Ái lo sợ anh bị bệnh liền cấp tốc hỏi han rồi sờ trán đủ thứ.

- Em đút cho anh ăn đi. _ Hàn Dương giả vờ làm bộ mặt dễ thương nài ni nói. Mạnh Ái không thể tin được một chủ tịch cao cao tại thượng như vậy lại đang làm nũng với cô.

- Anh.. thật là. _ Cô cũng bó tay với người đàn ông này, đành nhân nhượng mà đút cho anh ăn.

Tính đến nay đã là một năm cô và anh chung sống chung với nhau, bao nhiêu tình cảm cô dành cho anh đều được anh đáp lại thật ngọt ngào. Hôm nay là ngày kỉ niệm tròn 1 năm ngày cưới nên cô tự tay xuống bếp nấu đồ ăn đợi anh về dùng bữa. Bữa cơm đơn giản với những món mà Hàn Dương thích ăn, cộng với nến và rượu làm cho bữa ăn thêm phần quyến rũ.

Tiếng xe chạy vào sân vườn, Hàn Dương đi xuống xe với vẻ mặt mệt mỏi, tập đoàn có quá nhiều việc cần anh phải giải quyết.

- Anh đã về. _ Mạnh Ái từ trong nhà chạy ra ôm chầm lấy anh, mới xa nhau chưa được một ngày mà cô đã nhớ anh da diết.

Tất cả mệt mỏi đều tan biến khi anh luôn có cô ở bên, hằng ngày được cô nấu ăn cho mình, cô ngồi ghế đợi anh đi làm về, tất cả thật sự quá đổi hạnh phúc. Anh xoa đầu cô rồi hôn lên trán cô một nụ hôn nhẹ nhưng rất ngọt ngào, tay chìa ra một bó hoa hồng, anh đã đặt mua nó. Anh biết cô không thích quần áo hay trang sức, cái cô cần là sự yêu thương của anh.

- Chúc mừng kỉ niệm 1 năm cưới nhau, bà xã. _ Hàn Dương khó khăn nói ra những lời này, anh không giỏi trong khoảng nói lời dụ ngọt, chỉ biết hành động cho cô thấy được thôi.

Mạnh Ái hai bên mắt đã đỏ hoa vì anh nhớ đến ngày kỉ niệm cưới, lại còn tặng đúng bó hoa hồng mà cô thích. Nhưng cô lại thấy hơi khó hiểu vì tại sao chỉ có 99 đóa hoa hồng, sao không phải là 100? Cô chỉ cần nhìn sơ là có thể đếm được, vì vốn dĩ chỉ số IQ của cô rất cao.

- Anh, tại sao chỉ có 99 đóa hoa hồng? _ Cô ngây thơ hỏi.

- Chả phải đóa hoa cuối cùng chính là anh hay sao? _ Dứt lời, anh hôn môi cô, nụ hôn không sâu nhưng Mạnh Ái lại rất thích.

- Ừm, chỉ toàn chộc em, anh lên tắm nhanh rồi còn xuống ăn. _ Mạnh Ái đánh yêu vào ngực anh một cái rồi nở nụ cười nói.

Trong suốt bữa ăn, hai người nói với nhau những điều ngọt ngào và hạnh phúc nhất, ầm áp chỉ là như vậy.

- Mạnh Ái, 2 ngày nữa chúng ta đi chơi. Có thể hơi trễ so với ngày kỉ niệm nhưng đều là thành ý của anh. _ Hàn Dương buông đũa xuống nói.

- Thật á? Em được đi chơi sao? _ Vẫn là cô ngây ngốc ngu ngơ:))

- Có thể rủ bạn em cùng đi, có cả Từ Hy và Kha Đức nữa.

- Oa đã thế, cảm ơn anh ông xã. _ Mạnh Ái ôm chầm lấy anh.

Buổi tối hôm đó, cô trần trọc không ngủ được vì háo hức về chuyến đi chơi, đến mức mà Hàn Dương phải vỗ về cô mới đi sâu vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Chuẩn bị

Hôm nay là ngày đi chơi.

Tất cả đã tập hợp ở sân sau nhà của Hàn Dương và Mạnh Ái, vì sân sau là sân máy bay tư nhân của riêng anh đậu. Tổng cộng có 5 người đi: Hàn Dương, Mạnh Ái, Kha Đức, Từ Hy và Kiều Ny. Hai cô gái thì rất háo hức vì lâu rồi chưa đi chơi ở đâu xa nhà hết, chỉ mua sắm và đi ăn gần đây thôi. Thứ nhất là vì Hàn Dương không cho cô đi ra ngoài, muốn đi phải có anh đi theo. Thứ hai thì nếu may mắn thì anh sẽ cho cô đi đây đó một chút, nhưng phải có vệ sĩ đi theo, cô thì không thích như vậy nên đành ngậm ngùi ở nhà chơi.

3 người đàn ông ngồi nhìn ngắm 2 người con gái ngồi hàn huyên đủ chuyện với nhau, chợt Kha Đức lên tiếng chọc ghẹo Kiều Ny: " Nè, cô đi ké mà sao nói nhiều thế nhỉ? "

Hàn Dương và Từ Hy ngồi bên cạnh cũng thấy làm lạ, chả phải Kha Đức rất ít tiếp xúc với phụ nữ hay sao? Hôm nay lại còn giờ trò chọc ghẹo người ta nữa. Đến bản thân anh cũng không hiểu, gặp được nhỏ thì anh lại muốn chọc ghẹo.

- Chứ không phải anh cũng đi ké hay sao? _ Nhỏ cũng không vừa gì mà nói lại, nhìn anh cũng đẹp trai đấy mà sao mở miệng ra không có duyên chút nào, đó là suy nghĩ của nhỏ.

- Miệng lưỡi như thế hèn gì độc thân một mình là đúng _ Kha Đức đã cho người điều tra về nhỏ nên anh có thể biết được điều này qua tập hồ sơ của Hàn Đại gửi cho mình.

- Kha tổng thân ái, chuyện tôi độc thân hay không cũng không tới anh quản. Với lại, chả phải anh cũng đang độc thân hay sao? Nếu thấy tôi chướng mắt, anh có thể không đi và quay về nhà, dù gì cũng chưa bay. _ Kiều Ny ghét nhất là ai nhắc tới vụ cô còn độc thân, chưa một mảnh tình vắt vai, vậy mà tên này lại nhắc tới, thật khiến người khác đau lòng aa..

- Cô.. cô.. hừ _ Kha Đức hết lời, đành chịu thua mà im lặng.

- Thôi coi như em xin hai người. _ Mạnh Ái lên tiếng giải vây cho cả hai người, rồi quay sang nói với Hàn Dương: " Dương, không lẽ anh định đem hết cả núi đồ đồ đi sao? "

- Đúng, người phụ nữ của anh đáng ra phải có nhiều hơn những thứ ít ỏi đó, chỉ là em không thích. _ Hàn Dương thanh âm không lớn không nhỏ nói ra cho mọi người nghe, làm Mạnh Ái mặt đỏ như trái cà chua chín, mọi người thấy vậy liền bật cười ha hả.

Flashback -----

Chuyện là như vậy

Hôm qua, Hàn Dương thông thường 6 giờ tối mới về nhà dùm com với cô, chả hiểu sao hôm nay mới 3 giờ chiều lại về, nói là muốn đưa cô đi chỗ này.

- Ái Nhi, em lên thay đồ rồi đi theo anh.

- Dương, đi đâu thế?? _ Đột nhiên hôm nay về rồi đất còn đôi đất cô đi đâu nữa, đàn ông đôi lúc còn khó hiểu hơn cả phụ nữ nữa.

- Bí mật, anh cho em 10 phút thay đồ.

Mạnh Ái ngoan ngoãn lên lầu nghe theo lời anh. Sớm hơn 10 phút anh cho, chỉ có 5 phút là cô đã xuống. Trên người cô mặc một chiếc váy màu tím nhạt dài hơn đầu gối, trên vai đeo một cái túi để thuận tiện để điện thoại và son. Anh và cô lên chiếc xe Cadillac rồi rời đi.

Chiếc xe sang trọng của anh dừng trước khu trung tâm mua sắm Blue (Blue là trung tâm mua sắm thời trang và trang sức, là trung tâm con của V.I.P - bán tất cả món đồ cần thiết. Cả hai đều thuộc sở hữu của Ngô Thị - Ngô Hàn Dương).

Tất cả nhân viên khi thấy chủ tịch bước vào đều cúi chào to rõ, làm cô cũng phải giật mình. Còn anh thì phớt lờ, thẳng thừng ôm eo cô tiến vào bên trong ngay cửa hàng Sober (Do Bertha Layla - Một nhà thiết kế thời trang nổi tiếng đồng thời là bạn thân của anh làm chủ).

Những món đồ ở đây được thiết kế về cùng bắt mắt và độc đáo. Chủ yếu là tôn lên sự tinh khiết, trang nhã của người phụ nữ khi mặc nó vào. Hàn Dương quay bước lại ghé sofa ngồi đó rồi nói: " Em thích cái nào cứ việc mua đi. "

Cô mất 1 phút để tiêu hóa lời nói của anh, sau đó tiến lại chỗ anh ngồi, kéo kéo vạt áo anh mà nói: " Chẳng phải đồ em nhiều lắm rồi sao? "

- Không đủ, mua thêm đi. _ Một lời nói của anh đủ khiến cô choáng váng, biết là không thể cãi được, cô liền đi vòng vòng lựa theo ý của anh.

Đập vào mắt cô là chiếc váy màu bạc lấp lánh kia. Nó được thiết kế theo kiểu cúp ngực, đuôi váy dài, phía bên phải từ đùi tới chân được xẻ tà ra, rất hợp với những người mẫu có đôi chân dài với lại thon thả. Ngay eo có một vòng kim cương không lớn cũng không nhỏ được vòng qua. Thoạt nhìn, đây là chiếc váy quyến rũ nhất mà cô từng thấy.

Mạnh Ái cầm chiếc váy đưa đến chỗ Hàn Dương đang ngồi, thấy anh gật đầu, cô mới chịu quay vào phòng thay đồ. Chỉ 5 phút sau, cô như hóa tiên nữ trên trời ban xuống đây, làn da trắng nõn của cô thật hợp với bộ váy này. Hàn Dương nhìn cô tới ngẩn ngơ, không tin trước mắt mình là Mạnh Ái, ít nhất thì cô cũng phải là siêu mẫu chứ nhỉ?

" Bốp, bốp "

- Tiểu thư, cô quả thật là người có mắt thẩm mỹ aa.

Từ trên cầu thang, tiếng vỗ tay vang lên, thu hút sự chú ý của mọi người, cô và lẫn anh. Một cô nàng mang vẻ ngoài lai Tây thật sự trông rất đẹp, khi này có nghe qua nói qua, chắc hẳn đây là Layla mà anh nhắc tới. Theo phong tục, khi người Tây gặp người quen của mình, họ sẽ lại ôm và hôn má nhau một cái. Hàn Dương và Layla cũng như vậy, nhưng Mạnh Ái hiểu hai người chỉ bạn nên không chấp nhất gì hết.

- Mạnh Ái tiểu thư mặc bộ này quả thật rất đẹp. Xin lỗi vì hôm đám cưới Layla tôi không đến được, quả thật như lời đồn đại, cô rất đẹp, lại còn rất xứng đôi vừa lứa với Hàn Dương.

- Cảm ơn chị quá khen. Chị ở ngoài cũng rất xinh. _ Mạnh Ái tươi cười đáp lại, chỉ cần là bạn anh cũng là bạn của cô. Nụ cười của cô mang theo sự trong trắng, hồn nhiên khiến người đối diện dễ bị thu hút.

- Đây là bộ váy chị định tặng cho em trong ngày cưới, nhưng thật tiếc vì chị bận. Sẵn dịp đây em nhìn trúng nó, coi như là quà cưới muộn, em chịu không?

- Em sợ bộ váy này đắt, có thể làm hao tổn kinh phí của chị. _ Mạnh Ái ngay thơ nói. Đối với Layla, đây là lần đầu tiên cô cũng gặp một người ngay thơ như Mạnh Ái.

- Không. không sao. Em đừng nghĩ nhiều. _ Ánh mắt của Layla nhìn qua Hàn Dương như có ý muốn nói " Vợ của cậu thật sự rất giống tiểu bạch thỏ, khôn hồn thì giữ cho kĩ vào. "

- Được rồi, coi như đây là quà cưới cậu dành cho cô ấy. Sẵn đây, cậu chọn cho mình thêm 15 bộ váy nữa cho Mạnh Ái, để cô ấy mặc đi chơi. _ Hàn Dương chắc nịch nói.

- Anh, không cần đâu mà. _ Mạnh Ái giật mình khi nghe anh nói liền lên tiếng nói.

- Không nói nhiều.

Sau đó, 15 bộ váy được chuyển tới nhà ngăn nắp. Vì còn sớm, nên anh dắt cô đi thêm vài shop đồ nữa, và trang sức, rất nhiều thứ.. Và lần nào anh cũng có một câu nói " Lấy hết ", chỉ một buổi đi chơi mà tốn kém quá nhiều, cô chả thích Hàn Dương xài tiền kiểu này nhưng bản thân mình lại cãi không lại anh nên đành thôi)))

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Đảo Bora Bora

Chương này có H ấy, không thích vui lòng clickback nha.

Sau 9 tiếng bay, máy bay của bọn họ đáp xuống, vì là máy bay tư nhân nên lịch trình đi được rút ngắn lại vài tiếng do không phải rườm rà vụ thủ tục.

Nơi máy bay đáp xuống là một hòn đảo tuyệt đẹp, tên của nó là đảo Bora Bora. Là một đảo nhỏ nằm trong quần đảo Leeward của Pháp, Bora Bora là một trong những thiên đường du lịch nổi tiếng trên thế giới.

Mạnh Ái và Kiều Ny vừa bước xuống liền tỉnh ngủ mà hoa mắt vì vẻ đẹp ở nơi đây. Nước biển trong xanh, gió mát, đảo được bao xung quanh những rặng san hô quý hiếm, động thực vật phong phú. Tuy diện tích đảo Bora Bora khá nhỏ nhưng lại rất xinh đẹp. Chưa kịp để 2 cô gái ở lại đây ngắm phong cảnh, 3 chàng trai đã kéo 2 cô về.

- Dương, tối nay chúng ta sẽ ngủ ở đâu? _ Mạnh Ái thắc mắc hỏi.

- Bungalow ở trên biển. _ Hàn Dương vừa nói xong, mắt cô liền sáng lên. Bungalow là dạng nhà tầng nhưng lại thấp, chủ yếu diện tích của nó rộng. Bungalow giống như những mái chèo ở Việt Nam mà người Tây Nguyên hay ở, nhưng ở đây bungalow nổi tiếng vì được nằm lơ lửng trên mặt nước biển trong xanh, đó là điều hút khách ở đảo Bora Bora này.

Mạnh Ái và Hàn Dương thì ngủ chung, 3 người còn lại thì mỗi người một phòng. Vì cả ngày ngồi trên máy bay để đến đây nên Mạnh Ái rất rất mệt, liền nằm xuống đánh một giấc tới 8 giờ tối mới chịu dậy, không thấy Hàn Dương nằm bên cô, cô đứng dậy đi tìm. Từ ban công, nhà vệ sinh đều không thấy, gọi điện thì mới biết anh để điện thoại ở nhà, cô bắt đầu lo lắng, định mặc áo khoác vào rồi ra ngoài tìm thì đúng lúc đó anh lại trở về, trên tay còn cầm theo đồ ăn. Thấy vậy, cô ngồi phịch xuống giường tỏ vẻ giận dỗi.

- Ai chọc em giận? _ Hàn Dương yêu chiều nhìn cô nói.

- Anh đấy, đi đâu mà không cho em biết, cũng không thèm kêu em dậy. _ Mạnh Ái bắt chéo hai tay để lên ngực, mặt phồng phồng lúc giận dỗi trông thật đáng yêu.

Hàn Dương tiến lại ôm cô vào lòng, hít hà mùi hương quen thuộc trên cơ thể của cô.

- Em ngủ ngon như vậy, anh không nỡ kêu em dậy. Với lại, anh cũng đi lấy đồ ăn cho em mà. 3 người kia thì đi chơi cả rồi. _ Anh nheo yếu cái mắt của cô một cái rồi từ từ mở đồ ăn đưa cho cô.

Con gái ai chả vậy, khi họ giận dỗi, đem đồ ăn lại là mọi chuyện đều trở lại quỹ đạo ban đầu. Mạnh Ái ngồi ăn no nê mà không để ý tới Hàn Dương đang nhìn mình từ nãy giờ, anh là đang cố kiềm nén dục vọng trong người, lúc ăn không lẽ cô cũng quyến rũ như này sao?

- Aa, thật no, cảm ơn anh. _ Mạnh Ái xoa xoa bụng rồi choàng tay qua cổ anh, hôn một cái ngay má anh. Thôi rồi, tất cả dục vọng kiềm nén nãy giờ của anh đều tiêu tan theo mây gió.

- Nhưng anh lại đói! _ Hàn Dương kéo Mạnh Ái ngồi lên đùi mình rồi nói.

- Tại sao lại chưa ăn? Sao lúc nãy lại không ăn chung với em? _ Mạnh Ái bức dọc hỏi lại anh, lâu lâu mới được đi chơi như vậy, thoát khỏi công việc, vậy mà anh lại bỏ bữa sao?

- Không phải, anh muốn ĂN EM, được không?

Cô đỏ mặt vì lời nói của anh, đánh thụp vào ngực anh một cái. Nhưng chưa kịp đánh là đi bị tay anh chặn lại, Hàn Dương đặt môi bạc mòng của mình lên đôi môi mọng hồng của cô, nụ hôn ngọt ngào kéo dài khá lâu. Có lẽ đã quen, Mạnh Ái chủ động lấy lưỡi của mình càn quét vào trong khoang miệng của anh, điều này tuy nhỏ nhưng nó như một liều thuốc kích thích đối với Hàn Dương.

Anh bế cô đặt lên giường, nằm đè lên thân thể nõn nà của cô. Bàn tay "hư hỏng" của anh từ từ mân mê cặp núi của cô, nhấn nhá nhụy hồng hai bên làm cô thỏa mãn mà rên rĩ. Rất nhanh sau đó, quần áo vương vãi đã được anh cởi hết ra rồi quăng đi không thương tiếc. Hàn Dương hôn cô rồi lần xuống xương quai xanh, sau đó lại tới bụng, những nơi anh đi qua đều để lại dấu vết màu đỏ.

Nhẹ nhàng ban hai chân cô ra, đút một ngón tay vào, Mạnh Ái vì quá lâu chưa có ai động vào hạ thân sau gần 1 năm trước nên có chút đau..

- Aaaa.. nhẹ.. thôi Dương.

Bỏ mặc tiếng nói của cô, anh lại cho tiếp ngón tay thứ hai, rồi thứ ba, d*nh thủy của cô chảy ra rất nhiều, anh đều nuốt trọn hết, um thật ngọt, quả là không tệ. Anh rút hết những ngón tay ra, muốn đùa giỡn cô một chút, nên lại xoa nắn đôi gò bồng. Mạnh Ái vì khó chịu do sự trống trải ở dưới, ưỡn người lên van xin Hàn Dương: "Dương.. Em muốn".

- Em muốn gì? _ Anh vờ như không hiểu chỉ vì muốn trêu chọc cô một chút.

- Cái đó của anh.. Cho em đi.. Ừm khó chịu. _ Hết cách, cô đành phải nói ra.

- Được, chiều em. _ Nói xong, anh đưa cự vật kia đâm vào lỗ huyết của cô một cách chậm rãi cho cô quen dần, Mạnh Ái vì sướng nên cứ âm a không dừng, sau đó thấy cô đã quen, Hàn Dương mới bắt đầu động nhanh. Từng cú anh thúc vào sâu tận điểm G của cô, thật đau nhưng cũng đã thật aa.

Sau khi vật vã, anh "Gầm" một tiếng rồi phóng hết tinh dịch của anh vào trong cô. Mạnh Ái có thể cảm nhận được một dòng nước ấm trong cơ thể mình, sau đó nhoen miệng cười. Hàn Dương cũng chiều hôn lên trán một cái, sau đó bế cô vào nhà vệ sinh tắm rửa. Mạnh Ái cứ để mặc anh làm, cô mệt quá nên thiếp đi.

Sau khi trở lại giường, Mạnh Ái rúc vào lòng anh như một chú thỏ cần ôm ấp, anh thì không khỏi hạnh phúc. Hàn Dương nhớ lại khi nãy, lúc anh cho phân thân vào, bên trong của cô rất chật hẹp, đó là biểu hiện của việc lâu ngày không quan hệ với ai. Với lại 1 năm trước, khi anh quan hệ với cô, anh có thể cảm nhận được cô vẫn còn là xù nữ, nhưng lúc đó anh lại lạnh nhạt với Mạnh Ái.. Cô gái ngốc này, có chuyện gì cũng không chịu nói, cứ ôm khư khư trong lòng mà chịu đựng, thật hết biết. Nhưng nghĩ lại đến anh là người đàn ông đầu tiên của cô, chỉ đến đây thôi cũng khiến Hàn Dương cười toét cả miệng. Sau đó liền ôm Mạnh Ái vào lòng mà ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Kha Đức × Kiều Ny

Màn đêm buông xuống, những ngôi sao lấp lánh trên bầu trời hòa mình vào biển xanh trông thật lấp lánh làm sao. Kiều Ny và Kha Đức đang đi trên bờ, mỗi người chìm vào một lối suy nghĩ khác nhau. Từ Hy có hẹn với bạn nên dự định đi chơi bị hủy, chỉ còn nhỏ và cậu nên 2 người quyết định đi dạo.

- Này, anh có từng yêu ai đó từ cái nhìn đầu tiên chưa? _ Kiều Ny nãy giờ im lặng chợt lên tiếng hỏi.

- Chưa từng. _ Hai chữ ngắn gọn nhưng làm nhỏ khá buồn, sau đó liền lấy lại thần thái. Hồi sáng này khi anh chọc ghẹo nhỏ, nhỏ vui lắm đấy chứ, nhưng vẫn đầu khẩu lại với anh vài câu cho vui.

Chà biết có phải là nhỏ yêu anh từ cái nhìn đầu tiên hay không, nhưng từ lúc thấy anh từ ngoài cổng tiến vào, một thân tiêu soái, cao ráo, đặc biệt là mái tóc màu tím than đỏ dưới trời nắng, trông thật lãng tử nha. Lúc đó, tim của nhỏ như rút một nhịp rồi lại đập liên hoàn? Có phải nhỏ đã yêu không?

- Sao thế? Tự dưng lại hỏi như vậy. _ Kha Đức nhìn qua thấy qua vừa đi vừa thần thờ không nói gì nên thấy làm lạ.

- À... không sao đâu, chỉ là tôi bâng quơ hỏi. _ Nhỏ hoàn hồn lại rồi trả lời.

- Ủ. Vậy cô có yêu ai từ cái nhìn đầu tiên không?

- C.. ó, nhưng chưa chắc nữa.

Kha Đức nghe nhỏ trả lời liền thấy lạ, cái gì mà có rồi lại chưa chắc nữa? Haizz con gái khó hiểu quá nhỉ?

- Vậy mà tôi tưởng cô độc thân nên chả biết yêu ai từ cái nhìn đầu tiên hết.

- Nè, anh nói cái gì hả?

Kha Đức thành công chọc giận Kiều Ny, nhỏ quay sang lườm anh một cái rồi đánh túi bụi vào anh, đã bảo không thích ai nhắc tới chuyện độc thân mà..

Kha Đức chạy thoát khỏi những cú đánh ấy, Kiều Ny lại điên cuồng đuổi theo. Một chàng trai một cô gái rượt đuổi nhau trên bờ biển vào buổi tối, là lãng mạn hay là có vấn đề đây? (Haha mình cố ý ghi vậy đó)

Cả hai đều là người nên chạy một chút cũng thấm mệt, Kha Đức đành giơ tay chịu thua rồi ngồi phịch xuống bãi cát ngắm sao. Nhỏ thấy vậy cũng " Hừ " một tiếng rồi ngồi xuống bên cạnh anh, tuy khoảng cách có hơi xa nhau một chút.

Bầu trời đêm nay trông thật đẹp, lạ thật hôm nay có rất nhiều ngôi sao, nó phát sáng rồi rọi thẳng xuống mặt biển. Cả hai người ngồi bên nhau, nếu từ xa nhìn vào có thể sẽ tưởng rằng là một cặp tình nhân, nhưng sự thật không phải như vậy.

- Thật ra thì.. _ Cả hai đều đồng thanh nói.

- Cô / Anh nói trước đi.

- Thôi được rồi anh nói đi. _ Nhỏ chịu thua rồi quay mặt ra hướng khác không muốn đôi co nữa.

Kha Đức chỉ tay lên bầu trời vào ngôi sao vừa to vừa lấp lánh hơn những ngôi sao kia rồi nói: " Cô thấy ngôi sao kia chứ? "

Nhỏ chỉ gật đầu rồi không nói gì, lắng nghe anh nói tiếp.

- Chính là cô ấy. _ Anh thờ dài, đôi mắt nhìn kĩ vào ngôi sao kia.

- Cô ấy? _ Kiều Ny thắc mắc hỏi lại, cô ấy là ai được nhỉ? Là người yêu hay là vợ?

- Cô ấy tên Hạ Mẫn, người tôi từng rất yêu say đắm, tôi có thể dùng cả tính mạng để bảo vệ Mẫn Nhi. Cô ấy xinh lắm, đôi mắt biết cười, yêu nhau say đắm 6 năm, cả hai chưa bao giờ xảy ra chuyện gì cả. Nhưng hôm ấy, cô ấy thấy tôi đứng bên đường liền băng qua, không để ý đến chiếc xe đang chạy rất nhanh kia, nên bị tai nạn, không qua khỏi được.

Vừa nói xong, Kha Đức rút nước mắt nhưng anh nhanh tay quẹt đi. Kiều Ny thấy vậy chả hiểu sao lại rất đau lòng, sở dĩ Kha Đức lạnh lùng tàn độc như vậy là có lí do.

- Anh khóc đi, cho thỏa lòng. _ Nhỏ tự dưng bước qua ngồi kế anh, cho anh dựa đầu vào vai, nhỏ chỉ biết làm như vậy ngoài ra không làm gì được nữa.

- Tôi tề lắm đúng không? _ Kha Đức vừa khóc vừa nói với giọng nghẹn ngào, chả hiểu sao hôm nay anh lại yếu đuối đến như vậy.

- Không.

- Vậy tại sao người tôi yêu thương nhất lại rời xa tôi, cô nói thử đi? Là tại tôi không tốt, hay là vì sao nữa..

Kiều Ny xoay người qua đối diện thẳng mặt với Kha Đức, thấy anh khóc chả hiểu vì sao cô lại đau lòng đến thế, mạnh dạn nói: " Tôi chắc chắn sẽ có người sẽ ở bên cạnh anh, quan tâm anh, lo lắng cho anh, dành cả một đời ở bên anh, chỉ là anh có chịu đồng ý hay không thôi "

Kha Đức im lặng không nói gì nữa, quay mặt sang chỗ khác. Cả hai cùng im lặng trong một thời gian dài, rồi đến gần khuya, hai người mới chịu đi về nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Anh ghen sao?

Ngay hôm sau khi thức dậy, hạ thân của Mạnh Ái truyền đến cơn đau ghê gớm, muốn nhúc nhích cũng là một chuyện khó khăn. Bên cạnh là Hàn Dương đang say giấc nồng, lúc ngủ trông anh thật đáng yêu, khuôn mặt lúc này hiền lành hẳn so với lúc làm việc.

Vì không muốn Hàn Dương thức giấc, cô nén nỗi đau lại mà cẩn răng bước xuống giường, nhưng chưa đi được đến bước thứ năm nữa là Mạnh Ái đã khụy xuống vì đau. Sàn bằng gỗ nên lúc cô té xuống cũng gây ra tiếng động, tuy nhỏ nhưng cũng đủ làm Hàn Dương thức giấc, vì anh là thủ lĩnh của bang hội lớn, nên việc cảnh giác rất được đề cao.

Chỗ kê bên đã không còn hơi ấm, nhìn xuống thì thấy Mạnh Ái ngồi đó nhăn mặt vì đau. Anh nhíu mày rồi bế cô lên giường, cho cô gối đầu lên chân mình rồi hai tay xoa bóp hai bên hông cho cô, giọng nói phát ra cực kì yêu thương: " Sao không gọi anh dậy? Để té như vậy có phải đau hơn không? "

- Là tại anh đang ngủ rất ngon, vói lại ai là người làm em đau như vậy chứ, hứ.

Mạnh Ái nói ra làm lòng Hàn Dương cảm thấy có lỗi vô cùng. Hôm qua anh có chút mạnh bạo, à không là rất mạnh bạo đấy.

- Chỉ trách cơ thể em quá thật là rất mê người thôi bà xã.

Anh cúi sát người thì thắm vào tai của cô, những lời nói này có tính sát thương rất cao nha, mặt của cô đã đỏ lên hết rồi. Mạnh Ái quơ tay đánh vào ngực anh, Hàn Dương không những không giận mà còn bế cô vào nhà tắm.

- Anh.. đưa.. em đi đâu? _ Mạnh Ái vùng vẫy trên tay anh càng nhiều, anh càng siết chặt lại thêm một tí vì sợ cô té xuống.

- Chả phải em đứng còn không nổi hay sao, để anh tắm cho.

- Thôi.. không cần đâu mà, anh ra ngoài đi em tự làm được.

- Đùng phi lời. _ Hàn Dương lấy bàn chải rồi quẹt một miếng kem đánh răng, bảo cô há miệng ra rồi tự tay đánh răng cho cô. Sau đó lại rửa mặt, rồi đặt cô vào bồn tắm, mở nước tắm cho cô.

Thật là dưới nước trông Mạnh Ái còn quyến rũ gấp bội lần, nhưng vì hôm qua anh làm cô đau quá rồi, nên đành chịu đựng kim nén dục vọng.

Mọi người tập trung lại một chỗ rồi sau đó đi ăn sáng ở Le Tepanie Restaurant, ở đây là nhà hàng phục vụ đồ ăn buổi sáng theo kiểu Ý, Pháp trên đảo Bora Bora này.

Tất cả dùng bữa xong ít nhất cũng hơn 9 giờ sáng, không khí buổi ăn khá âm đạm, Mạnh Ái có thể thấy được cả buổi sáng Kiều Ny và Kha Đức không đấu khẩu với nhau lần nào.

5 người chọn Pure Snorkeling by Reef Discovery để đi tham quan trên biển.

Kiều Ny kéo Mạnh Ái đi vào thay đồ bơi (í mình là bikini đó ~.~). Nhỏ và cô chọn chung cho mình một bộ bikini 2 mảnh màu đen, cơ thể cả 2 đều rất đẹp nên mặc vô cả 3 vòng đều thấy rõ đây đây.

Kiều Ny vì mặc quen nên không cảm thấy ngại ngần gì hết, còn Mạnh Ái thì có phần hơi e ngại, ngại chết mất.

Cả hai cô bước ra trông sự ngạc nhiên, trầm trồ của Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy. Đối với Hàn Dương đã nhìn thấy cơ thể của cô rồi nên không mấy bất ngờ lắm, nhưng không ngờ khi diện bikini vào Mạnh Ái lại càng quyến rũ hơn.

- Bà xã, em lại quyến rũ anh nữa rồi. _ Anh rảo bước choàng tay qua eo cô nói thì thắm.

Còn Kha Đức thì không thích Kiều Ny mặc kiểu này, thật hở hang. Nhỏ chạy lại hỏi anh có đẹp không, anh thể hiện thái độ khó chịu ngay trên mặt. Nhỏ chỉ biết trẻ môi.

Người cô đơn nhất ở đây phải là Từ Hy rồi, thật đau lòng.

Chiếc thuyền bắt đầu di chuyển từ từ ra khơi, kế bên cũng còn có nhiều chiếc thuyền khác nhau nữa, bên đó có rất nhiều người nhìn vào Mạnh Ái và Kiều Ny với vẻ mặt ham muốn. Điều này làm Hàn Dương và Kha Đức mặt tối sầm lại, đầy chầy hắc tuyến, trong lòng không khỏi ghen tức.

Anh lấy một chiếc khăn bự, choàng vào người cô, người con gái này thật sự có sức hút quá lớn đi thôi.

- Lục Mạnh Ái, vài người nhìn em anh còn có thể nhân nhượng được. Nhưng ai ai cũng nhìn em hết, tốt nhất em nên che lại, đừng để anh phải móc mắt những tên đó đem làm cháo hết em mới vừa lòng.

- Hàn Dương, anh là đang ghen? Vậy em càng nên để người ta nhìn. _ Mạnh Ái trở mặt nhìn anh, trông lúc ghen anh thật là dễ thương à nha.

- Em dám? Anh chỉ đang đánh dấu chủ quyền bà xã của anh thôi. _ Câu nói vui của cô làm anh muốn sôi máu hơn.

- Được rồi, anh thật đáng yêu nha. Đùng lo nữa, suốt đời này Lục Mạnh Ái em chấp nhận thua dưới tay Ngô Hàn Dương anh, được không?

Nghe cô nói vậy, con giận trong lòng như được cô dập tắt đi hết, thay vào đó là niềm hạnh phúc len lỏi trong tim anh. Hàn Dương trừng mắt nhìn thẳng qua những người đang dòm ngó Mạnh Ái, sau đó lại dịu dàng quay qua đặt lên môi cô một nụ hôn nóng bỏng.

Chả hiểu sao khi nhìn thấy ánh mắt của anh, những tên kia đều thấy sợ sệt tự động không nhìn nữa, quay sang chỗ khác.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Sẽ ở bên cạnh em suốt đời

Vui chơi cả ngày, đi khám phá trên biển rồi lặn xuống ngắm rạn san hô, quả là một ngày đi tuyệt vời. Thuyền cập bến trở lại vào bờ cũng đã 5 giờ chiều, mọi người chuẩn bị đi về nghỉ ngơi thì Mạnh Ái nắm tay Hàn Dương lại, sau đó lại thì thắm: " Em muốn ngắm hoàng hôn trên biển, được không Dương? "

- Em có một không? _ Sức khỏe của cô luôn được anh đặt lên hàng đầu, ba mẹ vợ có nói, thân thể của Mạnh Ái rất yếu, cần phải chăm sóc kĩ càng mới được.

Mạnh Ái lắc đầu, sau đó dắt anh ra xa một tí mép bờ biển, anh và cô ngồi ở đó. Gần sập tối, hoàng hôn khoác lên mình một vẻ đẹp là kì. Nó có màu hồng xen lẫn tím ẩn mình sau những ngọn núi nhấp nhô phía xa xa bên kia. Cảnh tượng thật sự rất tuyệt vời, Hàn Dương nhìn sang thấy Mạnh Ái đang tươi cười nhìn ngắm hoàng hôn thì trong lòng cảm thấy rất hài lòng, không uống công mấy ngày trời anh ngồi tra khảo những địa điểm du lịch tuyệt vời dành cho các cặp đôi trong ngày kỉ niệm.

Sau khi trời tối, Mạnh Ái và Hàn Dương nắm tay nhau đi về. Buổi tối ở đây đèn được bật lên trông rất là đẹp, đứng chất lãng mạn.

Mạnh Ái đang đi qua cây cầu bỗng dừng lại, đứng nhìn lên trời ngắm sao. Cả một cây cầu với những ánh đèn lấp lánh, trên trời thì có những ngôi sao lấp lánh, tất cả hòa chung lại tạo nên một khung cảnh rung động lòng người. Dưới đó là Mạnh Ái đang đứng, đôi mắt màu xám tro hiện lên tia vui vẻ và thích thú, nếu là người lạ nhìn vào cũng sẽ bị mê hoặc.

Hàn Dương bước đến đằng sau ôm cô vào lòng. Mạnh Ái có vẻ giật mình nhưng khi nghe được mùi hương cigar cuba xen lẫn bạc hà thì mới yên lòng lại. Cả hai đứng ôm nhau rồi cùng nhau ngắm sao trên trời, được một lúc sau Mạnh Ái mới lên tiếng: " Em muốn thời gian bây giờ ngừng lại. "

- Tại sao?

- Có thể ôm anh, cùng anh ngắm sao, trải qua kì nghỉ vui vẻ, đó là một điều hạnh phúc lớn. Thời gian ngừng lại lâu hơn một chút để em có thể tận hưởng cảm giác này.

- Đồ ngốc _ Hàn Dương cốc đầu cô một cái, nhưng chỉ là cốc nhẹ.

- Không đúng hay sao? Cả quãng đường phía trước bao nhiêu chông gai cản trở, ai biết được là anh có kiên trì nắm tay em mà vượt qua tất cả không.

- Cho dù có chuyện gì xảy ra, anh nguyện dùng cả tính mạng để bảo vệ em, sẽ ở bên cạnh em suốt đời, được không?

- Anh có chắc? _ Nghe anh nói vậy, Mạnh Ái rất vui.

- Anh hứa. _ Hàn Dương chìa ngón tay út ra hứa với cô.

Cô thấy thế liền cười toe toét, sau đó lại hôn vào môi anh một cái, nụ hôn kéo dài cũng khá lâu, sau đó cả hai cũng đi về phòng nghỉ để sáng mai chuẩn bị đi về.

Sáng hôm sau.

Mọi người đã tập hợp đầy đủ lại chuẩn bị đi về với những chiếc vali to bự. Vali bự nhất có lẽ là của anh và cô, cô mua rất nhiều quà để về cho mọi người.

Chiếc máy bay tư nhân cất cánh bay lên bầu trời, Mạnh Ái từ trên cao nhìn xuống với vẻ luyến tiếc, cô còn chưa chơi hết ở đây cơ mà. Hàn Dương ngồi bên cạnh thấy mặt cô sụ xuống cũng đoán được phần nào.

- Em còn muốn chơi? _ Anh xoa xoa đầu cô rồi hỏi.

Mạnh Ái không nói gì chỉ nhẹ nhàng gật đầu, khuôn mặt tỏ vẻ đáng yêu trông cung hết sức, Hàn Dương vì thế mà tìm đập thỉnh thịch. Nhưng thấy cô buồn anh cũng không nỡ, hứa với lòng lần sau sẽ dắt cô đi cả thế giới này luôn.

- Ngoan, mai mốt lại dẫn em đi.

- Thật?

Hàn Dương mỉm cười nhìn cô rồi gật đầu, Mạnh Ái vui sướng hết cỡ. Liền vùi mặt vào lồng ngực rắn chắc của anh mà hít hà mùi hương quen thuộc, sau đó lại ngủ quên mất. Có lẽ vì lười mới giờ nên cô ngủ không quen giấc là vậy.

Sau khi xuống máy bay (Ai đọc sẽ biết nhà Hàn Dương có máy bay riêng, và đậu đằng sau nhà của anh ấy), Mạnh Ái liền bỏ qua sự mệt mỏi mà đi kiểm quản gia Trần, cô coi bà như là người mẹ vậy đó.

- Tiểu thư, cô đã về. _ Bà Trần khi thấy cô về nét mặt cũng rạng rỡ thấy rõ.

- Di gọi là con là Ái Nhi đi mà, con có mang quà về cho di đây, mong di nhận. _ Mạnh Ái chìa ra một cái túi, bên trong là một chiếc khăn quàng cổ, dù gì cũng sắp đến mùa đông.

- Được rồi mà, con mua làm gì cho mắc công. _ Bà Trần thấy cô quan tâm mình đến vậy cũng rất vui, bà sống cô đơn một mình nên đã sớm coi cô là con gái, hiền lành còn rất ngoan ngoãn.

Mọi người vào nhà dùng bữa, vì biết cô và Hàn Dương về nên bà đặc biệt chuẩn bị rất nhiều món ngon. Đặc biệt hơn là trong suốt buổi ăn, Hàn Dương luôn lo cho cô từng li từng tí, cứ coi cô là con nít 3 tuổi vậy. Thật ngại chết đi được aaaa..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Em đang ở đâu?

Sáng hôm sau, Hàn Dương đi làm sớm vì có cuộc họp gấp cần anh chủ trì, Mạnh Ái thì còn đang ngủ nên anh không kêu cô dậy, viết lại một tờ giấy note rồi hôn nhẹ trán cô một cái, sau đó mới chịu rời đi.

Hơn 1 tiếng sau, Mạnh Ái mới thức dậy, nhận ra đã gần 8 giờ, chắc có lẽ Hàn Dương đã đi làm. Cô định bước xuống làm vệ sinh cá nhân thì thấy được tờ giấy note được để ngay ngắn ở trên cái tủ màu nâu bên cạnh giường. Nét chữ này là của Hàn Dương, thật sự rất nắn nót mà còn đẹp: " Ái Nhi, anh đã dặn tài xế chở em qua nhà ba mẹ để đưa quà, có gì thì cứ đi. Thức dậy nhớ ăn sáng đó. "

Cô nhoeo miệng cười rồi sau đó nhanh chóng làm vệ sinh cá nhân, ăn sáng rồi đi tới nhà ba mẹ hai bên.

"Ting ting " _ Mạnh Ái tới nhà ba mẹ chồng trước, vì tiện đường và gần nhà hơn. Cô qua biếu cho ba mẹ vài món đồ mà hôm đi du lịch cô đã mua được.

Chú Hiếu (quản gia ở đây) chạy ra mở cửa chào đón cô.

- Thiếu phu nhân đã về, mời cô vào trong nhà, ông bà chủ đang ở phòng trà.

- Dạ vâng, chủ cũng vào đi, ngoài này nắng lắm _ Mạnh Ái vui vẻ chào lại.

Bước vào trong nhà, đi sâu thêm một tí, ông bà Ngô đang ngồi ở đó uống trà cùng nhau, thấy con dâu về liền mừng rỡ chào đón.

- Ái Nhi, con về rồi à, nào nào ngồi xuống. _ Lệ Mỹ Hoa thấy cô thì rất vui mừng, bà rất là cưng chiều cô như con gái đẻ.

- Ba mẹ con mới về. _ Trước khi ngồi xuống, cô không quên chào hỏi một câu cho phải phép.

- Hôm nay ngẫu hứng gì mà lại về đây, Hàn Dương ức hiếp con phải không? _ Ông Minh Thức chọc ghẹo đứa con dâu này vài câu, ông cũng giống vợ, rất là cưng chiều đứa con gái của nhà họ Lục.

- Dạ không. Hôm bữa con có đi du lịch với anh ấy, có mua chút quà về biếu ba mẹ. _ Mạnh Ái vừa nói vừa chìa ra những hộp quà. Cô tặng ông và bà một cặp áo đôi, rồi còn nhiều món ngon đặc sản ở đó nữa. Ông bà Ngô thấy vậy liền hài lòng, có đứa con dâu như này quá tốt còn gì, đi chơi mà vẫn nghĩ tới ba mẹ chồng, nhưng tính hai ông bà xưa giờ có gì nói vậy: " Con bé này, dù gì cũng là người một nhà cả mà. "

Ba người ngồi nói chuyện rôm rả cả buổi trời, sau đó cô chào tạm biệt họ rồi lại kêu bác tài chở qua nhà ba mẹ của mình.

- Tiểu thư, con về rồi à. _ Quản gia Chu niềm nở khi thấy cô về, đã lâu rồi cô không về thăm nơi đây, hai thiếu gia thì làm việc bên nước ngoài, hai ông bà thì cứ rảnh lại đi du lịch đây đó. Nên ở đây chỉ còn có ông và thím Chu (Vợ của ông) cùng một vài người khác ở nhà.

- Dạ, ba mẹ con đâu rồi bác?

- Ba mẹ con đều đi du lịch cả rồi, thôi còn vào nhà đi.

Nghe quản gia Chu nói cả hai đều đi du lịch, Mạnh Ái có thoáng buồn, đã lâu không gặp nên có chút nhớ ba mẹ.

- Đây là quà của ba mẹ con, bác cất dùm con nhé. Còn đây là quà của bác và thím Chu đây, hảo ít lòng nhiều ạ.

- Con bé này, thật sự tốn kém lắm đó. _ Thím Chu nghe cô về cũng vui mừng chạy ra, cô vẫn còn nhớ hai lão già này thiệt là may mắn thay.

- Bác và thím nghỉ ngơi đi, con đi vòng vòng một chút.

Cô đi lên lầu phòng của mình, nơi đây vẫn được giữ trọn vẹn như cũ, nào là phòng màu hồng, tất cả đồ đạc như bàn học hay quần áo đều được giữ lại. Mạnh Ái lấy điện thoại ra gọi cho ba mẹ: " Ba mẹ đi du lịch hả? Con đang ở nhà đây, quà con mua cho ba mẹ đã đưa bác Chu cất hết rồi. Hai người đi không nói với con một lời nào. "

- Ấy da, chứ không phải con lâu nay không về thăm bọn ta sao? Thôi được rồi, hôm nào về ba mẹ sẽ ghé thăm hai đứa.

- Con nào có, hai người đi như vậy quả thật con rất nhớ nha. _ Mạnh Ái bắt đầu nhõm nhõm qua điện thoại. Ông bà Lục thấy vậy liền cúp máy cười hí hửng, mỗi lần cô làm nũng hay nhõm nhõm ông bà rất sợ. Là sợ mình mãi lòng rồi tự động bay về.

Mạnh Ái thờ dài một hơi ngồi xuống giường, hơi ấm thân quen kéo cô chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay. Cứ thế ngủ ngon lành, bác quản gia và thím Chu lại tưởng rằng cô đã về rồi nên không lên lầu kiểm tra.

Hàn Dương đi làm về đã hơn 6 giờ tối, trong nhà thì chỉ thấy quản gia Trần và người làm, hỏi ra mới biết cô đi sáng giờ chưa về nhà. Hàn Dương lấy điện thoại gọi cho cô thì khóa máy (Máy Mạnh Ái hết pin), nhắn tin cũng không nhận được hồi âm, anh bắt đầu lo lắng, đi qua đi lại trước cửa nhà không thôi.

Liền lấy điện thoại gọi cho Kha Đức và Từ Hy: " Này, hai cậu nhanh đi kiểm Mạnh Ái cho tớ, đi đâu giờ này chưa về nữa, LỆ LÊN ĐI TRỜI OI. "

Anh giờ đang như ngồi trên đồng lửa, lo lắng không thôi. Còn Mạnh Ái thì đang nằm ngủ ngon lành ở nhà của cô.

" Mạnh Ái, em đang ở đâu? "

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Ông xã thao chết em (H)

Dạ mình cảnh báo có H nha, hong thích thì clickback dùm mình ạ:">

Suốt 1 tiếng đồng hồ tìm kiếm không có kết quả gì, Hàn Dương đã bực mình nay còn bực mình hơn, quyết tự mình đi tìm.

- Cậu bình tĩnh đi, chuyện gì cũng phải từ từ chứ _ Từ Hy kéo anh ngồi xuống khuyên nhủ.

- Bình tĩnh của cậu là bình tĩnh thế nào? Con mẹ nó, cô ấy đi đâu được chứ?

Anh tức giận ngồi xuống rồi quay sang cái anh hồi trưa lái xa chở Mạnh Ái đi khiến cậu ta rùng hết cả mình.

- Cho cậu 1 phút giải thích.

- Dạ.. dạ, hồi sáng tiểu thư kêu tôi chờ qua nhà ba mẹ của thiếu gia, sau đó lại sang nhà ba mẹ đẻ. Cô ấy kêu tôi đi về đi không cần chờ nữa, nên.. nên tôi đi về. _ Anh ta lấp bắp không nói lên lời, người trước mặt đang toa ra sát khí lớn cực lớn.

- Vô dụng, tôi phát lương cho mấy người để làm ăn như vậy hay sao? _ Hàn Dương tức giận la lớn lên, sau đó bảo cậu ta lui ra. Còn anh lập tức lái xe đi kiểm cô gái ngốc kia.

Chạy sang nhà ba mẹ cũng chẳng có tin tức gì, sau đó anh tức tốc chạy sang nhà cũ của cô. Trên đường, chiếc xe Ferrari màu trắng vút nhanh như gió, cảnh sát cũng phải e dè, vì họ biết chỉ có Hàn Dương mới to gan như vậy thôi.

Quản gia Chu đang ở trong nhà thì nghe tiếng chuông inh ỏi, ra mở cửa mới biết là thiếu gia Hàn Dương, ông chưa kịp nói lời nào là cậu đã đi vào thẳng trong nhà rồi đi lên lầu. Anh vùng vằng đi kiểm từ phòng này qua phòng khác, đến căn phòng cuối cùng ở lầu 3 nọ, anh mở cửa vào.

Cả căn phòng được trang trí bằng màu hồng, vật dụng cũng màu hồng. Liếc tới chiếc giường kingsize màu hồng chưa, có một tiểu bạch thỏ đang ngủ miên man không hay biết gì. Nhận ra đó là Mạnh Ái, anh ngồi phịch xuống đất, dựa người vào cửa rồi nói: "Tìm thấy em rồi, thật là ngốc. "

Hàn Dương tiến lại gần chiếc giường rồi ngồi xuống, ngắm nhìn Mạnh Ái đang ngủ ngon lành, trong lòng thấy ấm áp hơn bao giờ hết.

Ngồi nhìn cô mãi mê, Mạnh Ái chợt trở mình thức giấc, nhìn thấy Hàn Dương ngồi nhìn mình, cô hết hồn.

- Em ngủ có ngon không? _ Lời nói của anh vừa ngọt ngào vừa có phần ma rợn trong đó.

- Aa, em ngủ quên. Mấy giờ rồi? Ấy chết hơn 9 giờ tối rồi cơ á. _ Mạnh Ái nhớ lại chuyện mình ngủ quên, sau đó nhìn sang đồng hồ để trên tủ, cô mới hết hồn vì mình ngủ tới giờ này, nhìn mồ hôi lấm tấm trên lưng và mặt, cũng đủ để cô biết Hàn Dương đã chạy đi kiểm cô.

- Anh.. anh ăn gì chưa? Em xin lỗi.. _ Mạnh Ái nhớ ra Hàn Dương vừa đi làm về, chắc chưa ăn gì nên cô hỏi.

- Em còn dám nói? Ngồi đó chịu phạt đi. _ Hàn Dương quay lưng bước ra cửa với vẻ mặt ngơ ngác của cô.

Anh đi xuống nhà, nói quản gia đêm nay anh sẽ ngủ ở lại đây rồi quay lên lầu, vừa mở cửa ra, anh bước vô nhìn mặt cô đang nhắm nghiền, sau đó khóa trái cửa lại, tiến gần lại Mạnh Ái.

- Anh sẽ phạt em, tổn hao công sức anh chạy nhiều nơi để kiểm còn em ngủ ngon lành ở đây.

- Anh..tính..l..âm..gì em? _ Mạnh Ái sợ sệt theo bản năng lùi về sau, toan chạy nhưng đã bị anh kéo lại.

- ẶN EM _ Hai từ anh nói ra đã làm Mạnh Ái sững sờ hết cả người, chỉ sợ ngày mai cô không thể ngồi dậy nổi.

Đầu tiên anh áp môi mình lên môi của cô, Mạnh Ái không cho anh vào thăm dò bên trong. Anh nhủ mày, lấy tay chợt lết hai bên hông của Mạnh Ái, vì không phòng bị nên cô nhột, tự động hé miệng ra cho Hàn Dương vô càn phá bên trong.

Vừa hôn anh vừa thành thực cời từng món đồ vương vãi trên người của cô và anh ra. Ra sức dùng tay nắn bóp đôi gò bông của Mạnh Ái đang phập phồng theo nhịp thở kia.

Hàn Dương hôn trượt xuống xương quai xanh tinh tế rồi tới "hai ngọn núi" kia. Anh dùng lưỡi liếm mát lấy nó rồi lấy răng cắn mạnh một cái làm cô bất ngờ mà la le "aaa", dĩ nhiên ngọn núi còn lại được anh xoa nắn rất kĩ càng.

Bàn tay anh vuốt ve eo của Mạnh Ái, sau đó dần xuống tới "khu rừng" rậm rạp kia. Hàn Dương mới chỉ cho một ngón tay vô mà d*m thủy trong người cô đã bắt đầu chảy ra từ từ. Mạnh Ái kiểm nên không phát ra tiếng la nữa, nhưng chỉ tới khi anh cho vào ngón tay thứ ba vào để khuếch trương nó ra thì lúc đó cô mới bắt đầu cảm giác thoải mái, không nhịn được: "A..aa..nhẹ thôi Dươ..ng".

Hàn Dương cảm cậu nhỏ của mình đứng trước khe hở kia mà vồn vồn chứ không đi vào trong. Anh cũng rất khó chịu nhưng chỉ muốn trêu ghẹo cô một tí, anh cũng muốn làm aa.

- Dương..cho..e....m đi. _ Mạnh Ái thấy khó chịu trong người, khoái cảm đã dâng trào nhưng Hàn Dương cứ vồn vồn không chịu vào.

- Em vừa nói gì? _ Anh giả ngơ như không có chuyện gì xảy ra.

- Ông...xã...th..ao chết..em aa. _ Mạnh Ái đỏ mặt khi nói ra những lời như thế này nhưng cũng đành chịu thôi.

- Được, theo ý em

"Cậu nhỏ" này giờ của anh như muốn nổ tung ra, không thể chờ đợi thêm được nữa, Hàn Dương liền cho nó tiến vào thăm dò khu rừng kia.

- A _ Mạnh Ái bất chợt la lên vì vật to lớn kia xâm nhập vào. Hạ thân bên trong của cô co rút dữ dội, như muốn bóp chặt phần thân kia của anh.

Hàn Dương bắt đầu động, ban đầu là nhẹ nhẹ nhưng được một lúc lại bắt đầu mạnh lên, mỗi cú thúc của anh làm cô muốn rách ra ở bên trong. Vừa đau nhưng lại vừa thoải mái.

"Phạch phạch phạch phạch"

Những tiếng động hòa lẫn vào tiếng rên rỉ của cô làm cho căn phòng nặng mùi dâm dục.

Tốc độ của người đàn ông này ngày càng mạnh, bụng dưới của cô có thể thấy được nó nhô lên. Quy đầu của anh luôn chạm tới điểm G của Mạnh Ái, vì thế mà d*m thủy chảy ra càng nhiều làm ướt hết cả một mảng giường màu hồng.

Không hiểu sao Mạnh Ái lại mang cho anh một khoái cảm mãnh liệt như vậy. Huyết đạo của cô gái nhỏ này cứ bóp chặt lấy tiểu Dương của anh, thật là cảm giác mê mẩn làm anh không muốn dứt.

- Thả lỏng ra, em bóp anh chặt quá đấy.

Trải qua nhiều lần, "tình dịch" của anh bắn vào bên trong cô ít nhất cũng phải 4 lần, mỗi lần như vậy anh đều "Gầm" lên, nhưng tận 4 lần mà anh chả biết mệt, Mạnh Ái cũng phải

khám phục, còn cô sao? Cứ xū lên xū xuống thật mệt aa.

Anh ôm cô vào lòng rồi bước vào nhà tắm, tắm rửa thật sạch rồi mặc đồ ngủ vào cho cô. Sau đó cả hai cùng ôm nhau ngủ khi trời hập hững sáng.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Bắt cóc

Mạnh Ái từ sau ngày hôm đó bị Hàn Dương phạt mà liệt giường gần cả 1 tuần thì sợ không nói nên lời. Anh cũng cấm cung không cho cô đi đâu ngoài khuôn viên vườn hoa nữa. Thật rất chán à nha.

Hôm nay, Mạnh Ái đang ở nhà thì chợt có tiếng chuông nhà vang lên: " Ting, tong ". Vì quản gia Trần đang hí húi trong bếp nên đích thân cô ra mở cửa.

Mặt Mạnh Ái hớn hở hơn hết khi nhận ra đó là mẹ và Hàn Duyên, vậy là cô có người cùng " tâm sự mông " rồi.

- Mẹ, Hàn Duyên, hai người vào nhà đi. _ Mạnh Ái niềm nở chào đón hai người.

Cả ba người cùng đi vào nhà, Mạnh Ái lật đật chạy vào bếp làm nước ép cam đem ra cho mọi người cùng uống.

- Mẹ, quả đúng như lời đồn. Chị dâu con không những xinh đẹp mà còn tháo vát nữa.

Hàn Duyên xoay sang nói với bà Mỹ Hoa, bà cũng gật đầu tán thưởng đồng ý. Vừa đúng lúc đó Mạnh Ái bung khay nước đi ra, nghe được những lời đó thì không khỏi ngại ngùng.

- Em nói quá rồi, hi hi. Mời mẹ với em uống nước.

- Lúc đám cưới bận rộn quá nên em không kịp nhìn thấy chị, 1 năm sau này mới gặp lại, thật xinh chết người nha.

- Em cũng xinh cơ mà.

Cả hai ngồi tán gẫu với nhau mà quên đi ý tới người phụ nữ trạc 50 tuổi kia đang im lặng không nói gì: " Hai đứa con định nói tới khi nào đây? Quên ta rồi cơ? "

- A, con xin lỗi. _ Mạnh Ái vội cúi đầu xin lỗi không để ý thấy hai người kia ngồi cười.

- Chị hai, chị không nhận ra mẹ chỉ ghì thôi sao? _ Hàn Duyên ngồi cười khanh khách thỏa mãn. Nghe Hàn Duyên nói vậy, Mạnh Ái mặt đỏ lại càng đỏ hơn lúc nãy nữa.

- Được rồi hai đứa, đi mua sắm không? _ Bà Hoa nãy giờ ngồi chán quá nên có ý định đi shopping với hai đứa con gái này, Hàn Duyên thì hai tay hai chân đồng ý, chỉ có cô là ập ứng.

- Con..con không thể đi được.

- Sao lại thế? _ Bà nhú mày hỏi cô lý do.

- Anh ấy không cho con đi đâu ạ. _ Ngâm ngùi cô nói ra chuyện Hàn Dương không cho cô đi đâu hết, chỉ cho ở nhà.

- Được rồi con ngồi đó, để mẹ.

- Chị yên tâm, mẹ sẽ lo hết.

Mạnh Ái nghe Hàn Duyên nói vậy cũng đi lên lầu thay đồ, nhưng vẫn nghe loáng thoáng được vài câu nói của bà như là:

- Sao cơ? Con kiếm con dâu của mẹ ở nhà, mẹ không can tâm.

- Anh được lắm, con dâu tôi cung húng như hoa mà anh lại làm vậy, anh chộc tức tôi chứ gì?

- Vậy bây giờ anh có cho Ái Nhi nó đi không? Không cho là tôi từ mặt anh ngay lập tức.

Rất nhiều câu khác nữa.

Ít nhất cũng phải mất 15 phút để hai bên đàm phán.

Nhưng cuối cùng thì sao? Nhờ mẹ mà cô cuối cùng cũng được đi mua sắm.

Lúc nãy nghe bà nói vài câu làm cô thấy ấm lòng.

Khu trung tâm mua sắm Blue (Minh có ghi giải thích rồi á), mẹ anh mua cho cô rất nhiều thứ, kể cả Hàn Duyên cũng vậy.

Chắc chắn tính tiêu xài phung phí của anh cũng từ bà mà ra. Vì sao ư?

Lúc nãy đi ngang một cửa hàng thời trang, có một chiếc váy rất đẹp, nhưng giá của nó lại rất đắt. Cô chỉ định nhìn một tí rồi quay đi, nhưng không ngờ bà lại thấy được.

Vì thế, bà vào cửa hàng mua chiếc váy đó cho cô, sau lại mua thêm 5 chiếc váy khác nữa cho cô. Những tiếp viên cũng rất ghen tị với cô vì có người mẹ như vậy. Họ chỉ nghĩ là " Mẹ " thôi, nếu biết được bà Lệ Mỹ Hoa đây thật chất mới là " Mẹ Chồng " của cô thì sự ghen tị sẽ tăng lên gấp ×2 lần.

Đi hết cái khu trung tâm này, thật sự Mạnh Ái đã muốn sụm luôn cái chân, tội hơn là những người vệ sĩ đi theo hai tay còn xách khệ nệ những túi đồ trông rất mệt mỏi.

Mạnh Ái khá mệt mỏi, sau đó mới quyết định đi rửa mặt, liền nói với mọi người rằng mình đi vệ sinh.

Đứng trước gương rửa vội khuôn mặt, vừa định bước ra thì có ai đó lấy khăn bịch miệng của cô lại, sau đó cô bất tỉnh không biết gì nữa.

Lệ Mỹ Hoa và Hàn Duyên đứng đây chờ nãy giờ cũng hơn nửa tiếng nhưng cô vẫn chưa ra, trong lòng liền thấy lo lắng mà kêu vệ sĩ bỏ đồ xuống đi tìm, nhưng kết quả nhận lại chỉ 1 câu nói:

" Thừa phu nhân, tiểu thư không thấy đâu nữa ạ ".

Bà vì bất ngờ mà khó thở, khụy xuống đất, may là có Hàn Duyên đỡ cho. Sau đó liền kêu người gọi cho Hàn Dương, đến cuộc gọi thứ 4, anh mới bắt máy.

- Hàn Duyên, có chuyện gì sao gọi anh nhiều như vậy?

- Anh hai, hức..hức.

- Có chuyện gì sao em lại khóc?

- Em..và mẹ cùng chị hai đi mua sắm, nhưng chị hai lại không thấy ở đâu nữa.

- Mẹ kiếp, em điu mẹ về nhà đi, còn lại để anh lo.

Hàn Dương tức giận rống lên một cái, đang trong cuộc họp rất căng thẳng, nghe thấy giọng hung dữ của anh lại càng căng thẳng hơn, Hàn Dương ném luôn chiếc điện thoại vô tường một cái " Rầm ".

- Người đâu, mau đi kiểm Ngô phu nhân về đây, con mẹ nó lẹ lên. _ Kha Đức ngồi kế bên cũng có phần giật mình vì đây là lần thứ hai vì Mạnh Ái mà Hàn Dương mất bình tĩnh như vậy.

Mọi người vì lời nói ấy đều đi ra tản nhau chạy xe đi tìm, họ không biết Ngô phu nhân thật sự là ai mà có thể khiến Hàn Dương máu lạnh trở nên như vậy. Cả buổi trưa và chiều hôm đó, cả thành phố A nào loạn vì băng đảng Thiên Hàn lục tung cả thành phố lên để tìm NGÔ PHU NHÂN - LỤC MẠNH ÁI!!

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Bị thương

Cả Lục Gia và Ngô Gia đều điên cuồng đi tìm, Hàn Dương vì lo lắng quá mà quên mất đi điều gì đó..

Anh nhắm nghiền mắt suy nghĩ, Kha Đức và Từ Hy ngồi bên cạnh cũng biết rằng anh đang suy nghĩ nên không nói gì nữa.

5 phút trôi qua..

Hàn Dương bật dậy làm vài động tác gõ máy tính tra dữ liệu, sau đó nói: " Nhà kho XY, lập tức kêu người đến đó. "

Cả mọi người đều thắc mắc không thôi nhưng chẳng dám hỏi vì sợ, sát khí của Hàn Dương bây giờ thật sự rất ghê gớm.

Hàn Dương lúc này ngồi suy nghĩ đã nhớ ra được một việc. Đó là lúc đi dự tiệc, anh đã tặng cô Christie's Diamond Pendant (Các bạn đọc lại C14), trong đó có gắn thiết bị định vị tồn tồn nhất, vậy mà lúc này anh lại không nhớ ra, haizz.

Nhà kho XY

Sau khi hết thuốc, Mạnh Ái tỉnh dậy, người cứng đờ vì hai tay của cô bị cột lại đằng sau ghế.

Mùi ẩm mốc lâu ngày xộc thẳng vào mũi của cô, nơi đây xung quanh còn rất tối tăm nữa.

Một giọng nói rất quen thuộc vang lên: " Ái chà chà, cô có nhớ tôi không? "

- Cô là... Chung Vĩ Uyên, sao lại bắt tôi? _ Mạnh Ái mê man nhớ được giọng nói quen thuộc này.

- Mày đừng hỏi tại sao, chỉ cần biết tất cả đều là tại mày.

- Vĩ Uyên, cô đừng có vô lý, tôi đã làm gì sai? _ Mạnh Ái vùng vằng ngược mặt hỏi.

- Được, mày muốn biết đúng không? Tao nói cho mày biết, 1 năm về trước, chỉ vì lần đi dự tiệc đó, Hàn Dương rút hết cổ phần ra khỏi Chung Thị nên phá sản, ba tao vì vậy mà lên con đau tìm mà qua đời. Mày cướp hết tất cả của tao, 1 năm trở lại đây, tao sẽ lấy lại hết mọi thứ.

Khi nghe Vĩ Uyên nói, Mạnh Ái có chút bất ngờ vì Hàn Dương ra tay quá mạnh. Chính cô cũng không ngờ anh lại làm như vậy.

- Đó là tất cả những gì cô phải nhận không phải hay sao Vĩ Uyên? Đừng lún sâu vô nữa.

" Chát, chát " - " Mày câm mồm "

Át tát cô hai cái đau đốn, hai bên má giờ đây đã in hằn 5 dấu tay khỏe miệng bắt đầu rỉ máu.

Sau đó, có hai tên kịch cộm từ đằng sau tiến tới, nhìn vào cô với ánh mắt thèm muốn.

- Cho tụi bây, phục vụ cho tốt. _ À ta nói sau đó quay lưng đi lại cái ghế gần đó ngồi, nhếch miệng cười đều.

- Cô em thật xinh đẹp. _ Tên to con tiến tới gần lại cô.

- Hai..người dừng lại gần đây.

- Con điếm, mày không có quyền lên tiếng ở đây.

Dứt lời, họ tiến lại, tay sờ qua sờ lại hai cánh tay của cô, mạnh bạo xé rách một phần áo ra.

- Xích ra, mẹ kiếp nó lù chò. _ Mạnh Ái vùng vẫy nhưng vô ích. Đúng lúc hai tên đó định tiếp tục thì bên ngoài phát ra tiếng động.

" Rầm "

- Chung Vi Uyên, cô đứng thật là chán sống rồi. _ Hàn Dương tiêu soái bước vào, nhìn thấy cô bị trầy trụa, một bên áo bị rách thì sôi máu lên liền rút súng ra bắn hai tên đó gục xuống.

Vi Uyên vẫn nhón nhor, nhìn thấy hai thuộc hạ của mình gục xuống, à ta nhanh chóng rút dao ra lại gần kề cổ Mạnh Ái, lớn giọng nói: " Sao hả? Tuyệt vời chứ? "

- Vi Uyên, tới đây được rồi, dừng tay lại đi, chuyện này tôi không chấp nhất nữa. _ Mạnh Ái dịu giọng nói, cô biết tính khí của Hàn Dương, chắc chắn sẽ làm lớn chuyện này lên.

- Mày im miệng. _ Nói rồi, à đè chặt lưỡi dao của mình vô cổ của cô, máu bắt đầu chảy ra từ đó. Nhưng Mạnh Ái không thấy đau lắm, chắc chỉ là sụt qua.

- Chung Vi Uyên, cô mau bỏ dao ra khỏi cổ cô ấy. Nếu cô ấy có mệnh hệ gì, tôi sẽ cho cô biết 18 tầng địa ngục của Ngô Hàn Dương là như thế nào. Sống không bằng chết mà CHẾT CŨNG KHÔNG TOÀN THÂY.

À sững sờ, đàn em của Hàn Dương đã tập kích từ đằng sau mà cô ta không hay biết, họ vung chân đá bay con dao ra đằng sau, giữ chặt tay à.

Hàn Dương tức tốc chạy tới, anh sợ, lo lắng cô sẽ đau: " Em không sao chứ? Có đau lắm không? "

- Em không sao, anh đừng lo lắng quá.

Anh diu cô đi ngang à, Vi Uyên đã tức nay còn tức hơn, vùng vẫy tay chân: " Hàn Dương, Mạnh Ái tụi bây đứng lại cho tao. "

Nhưng anh vẫn không quan tâm, vẫn diu cô đi ra ngoài xe.

Vi Uyên trong một lúc sợ ý của hai cận vệ đã vùng thoát ra, chạy nhanh tới lượm lại con dao, rồi lại chạy thật nhanh tới định đâm Hàn Dương và cô.

- Tao giết tụi bây, khôn khiếp.

- Aaa _ Mạnh Ái la lên

- Ái..Nhi, em sao thế này, Vi Uyên tôi giết cô.

Lúc Vi Uyên chạy lại, Mạnh Ái nghe được tiếng của đôi giày chạy xồng xộc, nhưng Hàn Dương lại không nghe vì đang lo lắng cho vết thương của cô.

Kết quả là Mạnh Ái bị đâm ngay bụng, con dao vẫn còn ghim ở đó. Còn Vi Uyên, à ta đứng đó cười điên dại.

- Mạnh Ái, đó đúng là cái kết mà mày phải nhận, haha.

- Người đầu, mau bắt nốt à vô Ngục Quan. _ Hàn Dương la lớn lên rồi lại quay sang Mạnh Ái.

- Mạnh Ái...em..cố lên, anh đưa em đến bệnh viện. Em đừng nhắm mắt...em không sao đâu.

Anh bế xốc cô lên, rồi chạy thẳng ra cửa, lên xe đến bệnh viện Startdom (Bệnh viện hàng đầu thuộc sở hữu của Ngô Gia).

Trên xe, anh rất lo lắng, luôn cầm chặt tay cô, hối thúc Hàn Lục chạy xe nhanh hết tốc độ đến bệnh viện.

- Mạnh Ái, em nhất định phải cố lên, xin em

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: "Đừng mơ tưởng";

Chiếc xe màu đen kết phan lại trước bệnh viện Startdom, Từ Quang và đội ngũ y tá đã đứng trước đó để đợi.

Từ Quang là bác sĩ chuyên, có thực lực nhất thành phố S, thuộc quyền sở hữu của Ngô Gia, là anh em thân cận của Hàn Dương.

Mạnh Ái đã bất tỉnh từ lúc lên xe được 5 phút, vừa đến đây đã được nằm lên băng ca đẩy nhanh vào phòng cấp cứu.

Hàn Dương cho phong tỏa hết cả bệnh viện, triệu tập tất cả bác sĩ uy tín nhất trong bệnh viện vào phòng để phẫu thuật cho cô.

Có một vài y tá khi thấy Hàn Dương thì siêu lòng, không quan tâm đến việc của Mạnh Ái, Hàn Dương đã bực nay còn bực hơn, đập phá hết đồ trên hành lang, lớn giọng nói:

- Mẹ kiếp, sa thải những người này hết đi. Nếu cô ấy xảy ra chuyện gì, tôi chắc chắn sẽ dẹp luôn cái bệnh viện này, sau đó tổng khử các người khỏi thành phố S này. Con mẹ nó nhanh lên!

Tất cả mọi người nghe thấy đều sợ sệt, những y tá ban này đều được Hàn Lục và Hàn Đại đưa đi ra ngoài. Chỉ còn Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy ở lại trước phòng cấp cứu.

Một lát sau thì ông Ngô Minh Thúc và bà Mỹ Hoa cùng Hàn Duyên đã đến, ai cũng lo sợ không thôi. Ba mẹ vợ thì Hàn Dương không báo được vì họ đã đi du lịch.

- Dương Dương, con nhất định phải kiểm được kẻ nào làm con dâu của ta ra như này, hức hức đáng chết.

Bà khóc bù lu bù loa, bà rất thương cô nên khi nghe tin cô bị vậy tất nhiên là đau lòng.

Hàn Dương không thể ngồi yên, đi qua đi lại trước phòng cấp cứu, có khi lại ngồi đó lấy một điếu cigar cuba ra hút. Cả sàn toàn bao thuốc rồi điếu cigar hút xong, 2 người bạn chí cốt nhìn thấy cũng đau lòng.

Kha Đức chợt nhớ tới Kiều Ny, liền gọi điện báo cho nhỏ biết. Sau khi biết được tin, nhỏ liền tới khóc bù lu bù loa lên cả bệnh viện, Kha Đức đương nhiên là người phải dỗ dành, anh thật hối hận vì đã gọi điện cho nhỏ.

1 tiếng trôi qua..

2 tiếng trôi qua..

"Nhanh lên, đi truyền máu cho bệnh nhân, bị mất máu nhiều quá. " - Tiếng của y tá.

3 tiếng trôi qua..

4 tiếng trôi qua..

5 tiếng trôi qua..

Lúc này đèn phẫu thuật trong mới tắt, Từ Quang bước ra, gỡ bỏ khẩu trang xuống, mọi người thấy vậy liền bu quanh hỏi han.

- Phẫu thuật thành công. Rất hên là đưa đến đây vừa kịp lúc, nếu không cán dao sẽ bị động mà chuyển hướng sang mạch máu và thận. Cô ấy bị mất máu khá nhiều, nên sau khi bệnh nhân tỉnh lại cần bồi bổ thật nhiều chất sắt. Bởi vì còn thuốc mê nên có thể 1-2 ngày nữa cô ấy mới tỉnh lại được.

Nói xong, Từ Quang bước đi, mọi người liền thở phào, Hàn Dương kêu mọi người ra về hết, còn mình anh ở lại với cô.

Bước vào phòng, Mạnh Ái nằm đó bất động, khuôn mặt vì mất máu nên trở nên xanh xao hơn làm lòng anh đau như cắt.

Kéo ghế ngồi xuống giường bệnh, anh nâng tay cô lên cảm thật chặt mà hôn.

- Ái Nhi, anh không bảo vệ được em, thật.. xin lỗi.

Suốt một đêm qua, anh luôn túc trực bên cô, không quan tâm gì tới bản thân mình. Vì thế mà quảng thâm mắt đã hiện lên rõ ràng hơn.

Ba mẹ anh vào thăm cô thấy anh như vậy thì lo lắng, năn nỉ lắm mới chịu về nhà thay đồ. Hàn Dương đáng lẽ không muốn về, chỉ sợ lúc cô dậy sẽ đi kiếm anh, nhưng mẹ anh lại nói thế này nên anh mới chịu về nhà tắm rửa đi, nhìn bộ dạng trên người đầy máu của con bây giờ càng khiến Mạnh Ái nó lo hơn thôi. "

Hàn Dương về nhà kêu quán gia Trần nấu cho cô ít cháo rồi mang vào bệnh viện. Thấy cô vẫn chưa tỉnh dậy, càng khiến anh đau lòng hơn.

Đã 4 ngày trôi qua nhưng Mạnh Ái vẫn chưa tỉnh lại làm Hàn Dương như muốn điên lên, anh cho gọi Từ Quang vào kiểm tra thì nhận được tin.

- Quái lạ, ai lại tiêm thêm thuốc mê cho cô ấy chứ?

- Cậu đùa với mình sao? Mau cho người điều tra gấp ngay.

Chung Vi Uyên thì đang ở Ngục Quan, vậy ai lại làm việc này, Hàn Dương quyết định theo dõi, chắc chắn như vậy. Anh cho lắp đặt camera cực nhỏ nơi góc phòng, bản thân thì ngồi bên phòng kế bên theo dõi.

Đúng như anh nghĩ, có một y tá đẩy xe thuốc vào phòng, mắt nhìn qua nhìn lại, rồi cầm ống tiêm lên, miệng cười nhếch mép, ả định tiêm vào tay của cô thì Hàn Dương xông vào. ả chưa kịp định thần thì đã la làng lên.

" Rắc, rắc "

Đó chính xác là tiếng gãy xương của ả ta, là Hàn Dương đã dùng tay mình bẻ gãy tay ả.

- NÓI, AI SAI KHIẾN? _ Anh gằn giọng, cả người toát ra tà khí bức chết người.

- Là..em yêu anh, cô ta chả phải đã nằm đây rồi sao. Em sẽ mang cho anh hạnh phúc.

Hàn Dương nghe vậy không thương tiếc vùng chân đá ả ta ra xa, cũng không thèm liếc mắt tới một cái, lạnh giọng nói: " Đừng mơ tưởng. "

Sau đó ả bị kéo ra ngoài, còn anh ngồi đó nắm chặt tay cô. Thật xin lỗi.. Chậm một chút nữa là để em gặp chuyện rồi Mạnh Ái.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Nuông chiều

Sáng hôm sau

Mạnh Ái tỉnh dậy, cả bụng đau nhói vì vết thương. Khó khăn mở mắt ra tiếp nhận ánh sáng mặt trời chói lọi.

Khẽ động dậy, Mạnh Ái chợt thấy tay mình bị ai đè nặng, nghiêng đầu qua nhìn là... Hàn Dương.

Vẫn màu tóc nâu đỏ, anh nằm úp mặt xuống tay của mình mà ngủ. Mình đã ngủ bao lâu rồi nhỉ? Hàn Dương chăm sóc cho mình mấy ngày nay? Đó là nhiều câu hỏi trong đầu của cô.

Hàn Dương vì mệt mỏi không ngủ đủ giấc nên nằm ngủ một giấc ngon lành, Mạnh Ái thấy vậy cũng nằm yên không nhúc nhích cho anh ngủ.

Mãi đến 9 giờ sáng, Hàn Dương mới vươn vai tỉnh dậy, nhìn kĩ lại thấy Mạnh Ái đang nhìn chăm chăm mình, trong lòng vui mừng khôn xiết.

- Em đã tỉnh? Còn đau không, anh gọi di Trần đem đồ ăn cho em nhé. _ Hàn Dương lúng túng móc điện thoại ra, nhưng Mạnh Ái lại lắc đầu không cần. Ánh mắt cô hướng qua bình nước cắm bên cạnh, Hàn Dương hiểu ý liền băng ly cho cô uống.

- Dương, em ngủ mấy ngày rồi?

- Đã 6 ngày _ Hàn Dương nói, mắt anh chợt giật dữ hơn khi nghĩ tới chuyện Vĩ Uyên làm cô bị thương như thế này. Còn Mạnh Ái đột nhiên cười phá lên, anh thắc mắc nhìn cô.

- Anh nhìn xem, mới 6 ngày thôi đã như vậy rồi _ Cô chỉ vào khuôn mặt hốc hác và chòm râu mới mọc lí nhí của anh, dù vậy nhưng trong lòng cô rất đau, vì chăm sóc cô mà anh bỏ bê bản thân mình như vậy ư?

Hàn Dương nhìn cô mỉm cười, rồi ngồi xuống ghế, ôm cô vào lòng hít hà mùi hương cơ thể quen thuộc, có trời mới biết lúc cô được đưa vào phòng phẫu thuật, tâm trí anh ngổn ngang lo lắng như nào, lúc đó anh rất sợ phải mất đi người mà mình yêu thương. Mạnh Ái không nói gì, vẫn để cho anh ôm, trên người anh có mùi cigar cuba rất nồng nặc, cô chắc chắn có thể biết anh hút rất nhiều mấy ngày nay.

- Ái Nhi.. _ Hàn Dương khẽ nói.

- Em nghe?

- Anh nợ em một mạng, cảm ơn em _ Anh hít sâu một hơi rồi nói ra.

- Được rồi, em không tính toán, anh ngốc quá. _ Cô xoa đầu anh rồi mỉm cười.

Mọi người đứng ngoài cửa ngắm nhìn cặp đôi ân ái với nhau thì không khỏi vui lòng, chỉ có Kha Đức và Kiều Ny là hơi buồn, biết khi nào mình mới gặp được người như vậy đây?

1 tuần sau, hôm nay là ngày Mạnh Ái xuất viện.

Rất nhiều vệ sĩ đi đằng sau để bảo vệ an toàn cho Hàn Dương và Mạnh Ái. Bởi vì cô còn đau nên chuyện đi đứng có phần hơi khó khăn, vì đi nhiều nó sẽ động lên vết thương làm nó hở miệng ra.

Hàn Dương đang điu cô đi thì thấy vậy, lập tức bế xốc cô lên. Mạnh Ái vì bất ngờ nên vội quàng tay qua cổ anh vì sợ bị té.

- Dương, thật sự không cần làm như vậy. _ Mạnh Ái cúi mặt nói lí nhí, bọn vệ sĩ đằng sau lần đầu tiên thấy lão đại ôn nhu với một cô gái sau khi Minh Ngọc đi thì không khỏi bất ngờ, nhưng cũng vui vì có "chị dâu" làm bớt đi phần nào tính cộc cằn của Hàn Dương.

- Nhưng anh không muốn để em bị đau, có hiểu?

Mạnh Ái gạt đầu chịu thua, dựa vào lồng ngực ấm áp của anh, mặc kệ anh bế cô đi ra xe.

Chiếc xe lăn bánh chở cô và anh về tới nhà, cả một dàn người làm và quản gia Trần thấy cô về thì không khỏi vui mừng, chỉ mấy ngày nay không có cô mà căn nhà không có nổi tiếng cười đùa, bao trùm nó là sự im lặng không thôi.

Hàn Dương vì lo lắng cho cô mà chuyển hết công việc về nhà để tối làm, còn ban ngày thì cô đi đâu anh đi theo đó, như hình với bóng, mọi người cũng thấy ghen tị với cô vì được chồng yêu thương như thế.

- Dương, em tự làm được mà.

Mạnh Ái đang định đưa tay mở tủ lạnh để lấy sữa uống thì bị anh ngăn lại, anh nói: "Lấy thì cứ kêu anh lấy, cần gì phải mắc công như thế, không khí lạnh sẽ làm tay em dễ bị khô. "

Cô biết mình không thể cãi lại anh, liền hậm hực bước chân đi ra ngoài phòng khách, muốn hầu hạ mình chứ gì, được thôi, Hàn Dương anh đợi đó.

----- CHỦ TỊCH HAY THÊ NÔ CHO VỢ? -----

(1) - Dương, em muốn uống nước ép trái cây.

- Được được để anh làm cho bà xã.

(2) - Ông xã, em muốn ăn cháo bào ngư có được không?

- Được, để anh gọi đầu bếp làm cho em.

- Không, em muốn anh nấu cơm.

Và thế là chủ tịch cao cao tại thượng Ngô Hàn Dương đang mặc tạp dề màu HỒNG đứng trong bếp nấu cháo cho bà xã đại nhân.

"Bùm, Xoảng" - Không cần nói gì nữa, nhà bếp hư hỏng..

(3) - Dương, em thêm bánh gối.

- Anh đi mua cho em, ngồi yên đó.

(4) - Em muốn đi bar aaa.

- Được được,..... mà khoan, không được ở nhà đi.

(5) 1 giờ sáng

- Dương, em nhức chân.

Anh đang lơ mơ ngủ thì cũng chịu ngồi dậy bóp chân cho cô, không một lời phiền nản. Đối với Mạnh Ái mà nói, bị thương như vậy chả phải sướng quá sao? Hàn Dương quả là ông xã số 1 tuyệt vời nhất của cô.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Tra tấn

Sau khi chắc chắn Mạnh Ái đã khỏe lại, Hàn Dương mới chịu đi làm lại.

Lúc này nhận được cuộc gọi của Từ Hy nói rằng Vĩ Uyên đang làm loạn ở đó, Hàn Dương mới chịu đi tới tổng bộ.

Vĩ Uyên được anh cho người nhốt ở Ngục Quan (Một trong những nơi tra tấn của bang Thiên Hân), nơi đây là nơi tra tấn man rợ nhất mà ai ai cũng sợ. Ngục Quan ở đây được chia ra thành 5 khu tương ứng những cách tra tấn khác nhau

(1) Khu 1 có lẽ là khu nhẹ nhàng nhất mà Hàn Dương làm ra để xử phạt những người chống đối, lừa dối anh trong bang. Khu 1 là Strappado, tù nhân sẽ được đưa vào đây, treo lên cao, hai tay hai chân bị trói ra đằng sau, dẫn tới việc bị trật khớp rất đau đớn, trong tư thế này cũng rất khó thở. Ngoài ra, nếu ai chống đối sẽ bị lấy roi da quất vào người trên tư thế này.

(2) Khu 2, đau cả tinh thần lẫn thể xác, đó chính là đặc điểm của khu 2. Tù nhân được đưa vào ngồi trong 1 cái hố to, sau đó từ từ phía nước sôi sẽ ồ ạt chảy ra, tù nhân sẽ bị bỏng. Chưa hết, phía đối diện sẽ có một màn hình led lớn, trên đó chiếu những cảnh chết chóc man rợn nhất làm ám ảnh tâm trí của tù nhân.

(3) Khu 3, tù nhân vào đây sẽ chết dần chết mòn trong đau khổ tột cùng. Họ được ngồi vào một cái lồng xung quanh toàn là gai nhọn hoắc và những con chuột, chỉ cần họ nhúc nhích hay cử động nhẹ thôi cũng sẽ đụng trúng những gai nhọn hoắc đó. Từ gai nhọn hoắc đó sẽ phun ra nước muối sát lên những vết thương.

(4) Khu 4 đó chính là tiêm virus. Trong hắc đạo, không ai là không biết bang Thiên Hân có một loại virus rất mạnh, có tên là SXX do Hàn Dương, Từ Hy và Kha Đức cùng chế tạo ra. Khi được tiêm vào cơ thể, loại virus đó sẽ phát tán rất nhanh, ăn mòn hết tế bào và cơ thể của tù nhân trong 10 phút ngắn ngủi.

(5) Khu 5 - Là nơi cư ngụ của King Tiger, vật nuôi của Hàn Dương. Nó rất nghe lời anh, mỗi khi Hàn Dương thả 1 tù nhân vào đây thì chắc chắn họ sẽ là mồi ngon của King Tiger.

Vì lý do này mà mọi người đều rất sợ, không bao giờ dám chống đối với bang Thiên Hân hoặc Hàn Dương dù chỉ một lời nói. Chưa hết, trong đây còn có những hình thức tra tấn khác, 5 khu trên chỉ là ví dụ điển hình mà thôi.

- Aa, thả tao ra, chó chết tại đây.

Từ ngoài cổng mà anh đã nghe được những tiếng la hét chói tai đó. Hàn Dương tiêu soái bước vô từng nơi của Ngục Quan, đàn em đều răm rắp cúi đầu khi thấy anh bước vào. Có người lần đầu tiên thấy anh, cũng có người có thể được thấy rất nhiều rồi, nhưng lần nào cũng vậy, sát khí trên người anh rất ghê rợn khiến ai cũng phải sợ, chỉ có điều càng ngày hình như nó càng tăng lên hay sao ấy.

Vĩ Uyên được Từ Hy nhốt ở khu số 3, cơ thể à giờ đây rất ghê rợn. Á đã được đưa qua khu 1 và khu 2 rồi nên bây giờ mới tới khu thấy 3, Vĩ Uyên thấy anh tới liền mặc kệ cơn đau mà với tay cầu cứu anh.

- Dương, anh tới..cứu em phải không?

- Chính tay tôi đưa cô vào đây, sao lại phải cứu?

Anh dùng sức đá mạnh vào cái lồng gai, vì bị động nên gai đâm vào người à chỉ chút, sau đó lại chảy nước muối ra sát lên vết thương mới đó. Vĩ Uyên vì thế mà la lên không ngừng. Thấy cô ta bị như vậy, anh nhếch miệng cười, nhưng vẫn chưa đủ với vết thương à gây ra cho Mạnh Ái.

Anh ra hiệu cho Kha Đức, cậu liền hiểu ý mở lồng ra, Vĩ Uyên thấy vậy thì định nhào tới ôm Hàn Dương nói: " Em biết anh sẽ thả em ra mà, em rất yêu anh.. Ta sẽ tạo một gia đình mới được không?"

"Chết" - Cô im miệng, con người bản thù như cô nói ra câu nào cũng đều bản thù như nhau cả.

Cô ta rơm rớm nước mắt nhìn anh, thế là hết. Sau đó, Hàn Đại lôi cô ta vào một căn phòng gần đó, chính xác là khu 5, nhưng cô ta không biết gì đâu.

Từ trong bóng tối căn phòng đó sáng lên, King Tiger hiện ra, khuôn mặt hớn hơ hần lên khi thấy Hàn Dương, anh ngồi xồm xuống xoa đầu nó, rồi nói lẩm bầm gì đó vào tai nó.

Sau đó Hàn Dương quay người kêu Hàn Lục đi lấy một chiếc hộp gỗ màu nâu, trong đó là ống kim tiêm thuốc kích dục. Từ Hy và Kha Đức đứng đằng sau chỉ cần nhìn là hiểu được kết cục của cô ta. Anh từng bước từng bước đi tới chỗ à đang ngồi run sợ, cầm kim tiêm thật mạnh vào tay.

Sau 5 phút, à bắt đầu thấy cả người nóng ran, khô khan hết mức. Vĩ Uyên lên tiếng nói: " Anh..tiêm.gi..cho..tôi? "

- Có lẽ cô từng nghe tới thuốc kích dục S++ rồi chứ? Cứ tận hưởng thoải mái với Tiger bảo bối của tôi.

Chỉ một câu nói đó, à liền hiểu hết tất cả. Sau đó Hàn Dương quay người bước đi, bên trong vọng ra những âm thanh dâm tục của Vĩ Uyên làm tình với King Tiger, ái chà chà thật thú vị.

Lúc này anh có dặn tiểu hồ, làm xong nó chùi mép, đó chính là ăn sạch sẽ à không còn gì.

Đối với anh, chỉ cần ai động tới một sợi tóc của Mạnh Ái, anh liền ra tay tàn bạo như vậy. Bao nhiêu đây không nhằm nhò gì hết, bởi trước kia anh có nói với à: " Sống không bằng chết mà chết cũng không toàn thây ", nhưng do à cứ cố chấp làm Mạnh Ái bị thương, vậy đây là kết cục NHE NHẤT.

Mọi người trong bang sau khi chứng kiến cảnh này liền hết hồn, trong lòng tự nhủ có chết cũng đừng hòng động tới chị dâu, bằng không thì tự kết liễu đời mình có lẽ là nhẹ nhàng nhất.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Đến tập đoàn ngô thị

Sáng nay Mạnh Ái thức dậy, phía dưới truyền lên cơn đau như xé rách cơ. Thật không hiểu nổi, Hàn Dương anh là thú hay người mà lần nào làm cũng khiến thể hừng hực, hại cô đau đến chết đi sống lại.

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, cô xuống nhà ăn sáng. Xong lại đi dạo vòng quanh vườn, kế tiếp lại ngồi coi TV, rảnh rỗi lại đi vào bếp phụ dì Trần. Quả thật sống như vậy không khác gì tiểu thư đài cát nhưng lại rất là chán. Đúng lúc cô muốn đi ra ngoài thì nhận được điện thoại từ Hàn Dương: " Mạnh Ái, trên bàn làm việc có phong bì màu vàng, mang lên tập đoàn dùm anh, rất gấp. "

Nghe vậy, Mạnh Ái vội lên lầu thay đồ rồi kêu tài xế chở tới công ty. Cô bận trên người một chiếc áo gấu quần màu trắng của Channel, chiếc quần jeans màu xanh sậm, tuy trông rất đơn giản nhưng lại rất bắt mắt.

Mạnh Ái đứng trước tập đoàn Ngô Thị, không khỏi cảm thán vì sự đồ sộ của nó, cao rất cao, bên ngoài nhìn vào trong rất sang trọng. Nội thất bên trong chủ yếu là màu vàng đồng, thể hiện đẳng cấp của chủ tịch tập đoàn này, đúng là Hàn Dương.

Cô bước vào, ai ai cũng trầm trồ nhìn vào cô với vẻ mặt hâm mộ, nhưng cô biết chắc chắn sẽ có kẻ ghen tị thôi. Mạnh Ái sai bước tới quầy tiếp tân, lịch thiệp hỏi: " Cho hỏi phòng chủ tịch ở đâu? "

Cô tiếp tân nghe hỏi như vậy thì vô cùng bất ngờ, nhìn cô bằng ánh mắt ngạc nhiên. Chưa tới lượt cô tiếp tân kia trả lời, Mạnh Ái đã nghe được giọng nói chua ngoa phát ra từ đằng sau: " Cô là ai mà lên phòng Hàn Dương? "

Mạnh Ái xưa giờ cũng không vừa gì với dạng người này, mạnh miệng nói lại: " Vậy cô là gì mà không cho phép tôi? "

- Hừ.. Phu nhân tương lai của tập đoàn này chính là tôi, chẳng lẽ cô không biết? _ À ta đánh đá nói, mọi người xung quanh có lẽ đã biết à ta như vậy, toàn nhìn rồi lắc đầu.

"Ồ _ Cô vỗ tay cho tài ăn nói của cô ta, thật sự tự cao tự ngạo quá mức.

- Cô vỗ tay cái gì hả? Còn cô chắc cũng là cái loại lên giường đàn ông moi tiền chứ gì? _ Cô ta ngược mặt lên nói, càng ngày càng sấn tới.

" CHÁT " - Cô không khoan nhượng tát à một bạt tai đau đớn, đây là kẻ sách mà Hàn Dương đã chỉ cho cô =))

- Ai cho cô làm loạn ở đây HẢ? _ Hàn Dương bất ngờ từ phía sau đi tới. À ta thấy vậy liền tưởng anh bình minh, liền chạy lại kéo kéo tay anh bảo: " Ngô chủ tịch, là cô ta đánh em ".

Mạnh Ái nhìn như vậy, lồng ngực nhói lên, mặt đỏ hết cỡ, cô cứ tưởng rằng Hàn Dương bênh vực à ta, nước mắt đã sớm long lanh đọng trên má.

- Cô xích ra _ Anh thẳng thừng gạt tay à ra rồi đi đến bên cạnh cô, vẻ mặt hung dữ thay vào đó là ôn nhu: " Bà xã, tất cô ta như vậy tay em có đau không? Ngoan đừng khóc, cô ta bắt nạt em phải không, anh sẽ giải quyết "

Cả nhân viên đang tụ họp dưới sảnh đều bất ngờ, đây là lần đầu tiên giám đốc của họ ôn nhu với 1 cô gái như thế này, vẻ mặt kiêu ngạo kia đâu rồi nhỉ? Mạnh Ái hiểu ra mọi chuyện, được đà dựa vào ngực anh, lên tiếng oan ức: " Cô ta nói em là loại con gái chỉ biết lên giường đàn ông moi tiền "

Tay Hàn Dương siết chặt lại, quay sang nói với Hàn Lục, Hàn Đại: " Sa thải ngay lập tức, không ai được nhận cô ta vào làm, nếu không sẽ đối đầu với Ngô Thị "

Thêm một phen bất ngờ nữa, cả đám người nói ra nói vào rộn ràng. Sau khi à được lời đi, anh quay sang ôm eo cô, lớn giọng nói: " Đây chính là Ngô phu nhân, các người đừng tới cô ấy cũng như là đừng tới tôi, đã hiểu? "

Tất cả nhân viên đều cúi đầu răm rắp, vậy sau này có chết cũng không được động tới vị NGŨ PHU NHÂN đó.

Trên phòng Chủ Tịch.

Hàn Dương cứ ngồi bóp bóp tay cho cô, loại đàn bà đó da mặt thật sự rất dày, cô đánh như vậy sẽ đau tay lắm.

- Dương, em muốn đi làm _ Mạnh Ái liền nhớ tới lí do mình tới đây, một là lên đưa tệp phong bì, hai là lên xin đi làm việc.

- Không được. _ Hàn Dương lập tức lắc đầu không đồng ý.

- Sao lại không được chứ? Em cũng muốn đi làm mà. _ Cô giờ giọng nhẹ nhàng như trách móc.

- Tài sản này của anh không đủ nuôi em sao mà phải đi làm việc?

- Chỉ là em muốn làm gì đó, ở nhà vậy rất chán a. _ Cô xụ mặt xuống.

- Không là không. _ Anh nói xong, đứng dậy đi tới bàn làm việc tiếp tục công việc đang dở.

Mạnh Ái nhất định phải xin được, nên bắt đầu mè nheo giận dỗi, ngồi trên sofa quay phắt ra hướng khác, không thèm liếc nhìn anh.

Hàn Dương tay thì đang làm việc nhưng đầu óc lại nghĩ đi việc khác, không hiểu sao cô lại muốn đi làm? Nếu không cho thì cô sẽ giận không phải sao? Haizzz..

Đến giờ ăn trưa, mặc anh nói thế nào cô cũng lắc đầu không chịu đi ăn, hết cách anh đành dỗ ngọt.

- Được, em đi làm, nhưng là làm thư kí của anh, có chịu không?

- Được..được, cảm ơn anh ông xã.

Mạnh Ái xoay sang nở nụ cười tươi rói, thành công đánh thức con sói đang ngủ trong anh.

- Vậy giờ đi ăn nhé. _ Mạnh Ái dắt tay anh đi, nhưng dắt quai không được, liền quay sang, thấy ánh mắt anh đang nhìn mình.

- Đền bù lại cái gì cho anh đi?

- Ờ? Em phải đền gì đây?

- Cho anh ăn em là được. _ Nói xong, anh vác cô lên vai, tiến thẳng tới mật thất đằng sau.

Cut thôi =))))

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Vợ à em không thoát được đâu (h)

Chương này H nặng hơn mấy chương kia nhiều ạ, không thích thì clickback nha mng uii

- Cho anh ăn em _ Hàn Dương bế xốc cô đi thẳng vào trong mật thất mặc cho cô vùng vẫy.

- Dương, anh thật là vô si _ Mạnh Ái đánh vào lưng anh.

- Chỉ với mỗi em thôi vạ.

Hàn Dương nói xong rồi đặt cô xuống thẳng giường. Bên trong mật thất được thiết kế rất giống căn phòng ở nhà, chủ yếu là 3 gam màu xám đen trắng. Thật đúng giống tính cách của chủ nhân nó, lạnh lùng và bá đạo.

Mạnh Ái phía dưới vẫn còn ê ẩm vì " đêm thác loạn " tối qua, nên vội chạy ra ngoài, nhưng lại bị anh giữ lại, tay không yên phận xoa nắn móng cô rồi vỗ vài cái. Mạnh Ái bị như vậy thì xấu hổ không thể tự đào một cái hố sâu chui mình xuống dưới đó.

- Vợ à, em không thoát được đâu. _ Hàn Dương áp đôi môi bạc lạnh lẽo của mình lên đôi môi cherry hồng hào kia, không ngừng càn phá, thật sự môi cô rất ngọt nha.

Tay anh lần mò tới khóa quần của cô, nhẹ nhàng mở nút rồi cởi nó xuống, chạm đến chiếc quần lót ren màu đen kia, anh dùng tay ấn mạnh vào nó một cái khiến cô giật giật người.

Mạnh Ái thật sự không muốn làm vào giờ này, đặc biệt là đang ở công ty nữa, xấu hổ chết mất. Nhưng tất cả ý nghĩ đó của cô đều buông xuôi khi mà nãy tay Hàn Dương động vào đóa hoa ẩn cảm đó, cảm giác tê dại nhưng lại dần mang đến khoái cảm mê người, Mạnh Ái dần dần chìm đắm vào nó mà phối hợp với Hàn Dương.

Hàn Dương anh một tay vuốt ve vùng " tam giác vàng " của cô ở dưới, còn một tay lại xoa bóp một bên gò bồng của cô, anh dùng lưỡi mút lấy nhụy hoa ngay chính giữa, sau đó dùng răng cắn mạnh một cái, Mạnh Ái cô lại giật mình thêm một lần nữa vì đau.

" Dương..đau " _ Cô thẹn thùng lên tiếng, nhưng anh hoàn toàn không để tâm, vẫn tiếp tục công việc đang dang dở của mình.

Dù anh vẫn còn một lớp quần chưa mở, cách nhau như vậy nhưng Mạnh Ái vẫn có thể cảm nhận được nơi đó củ anh đang dần trưởng lên và nóng.

Không để cô chuẩn bị, anh cho vào một ngón tay khước trương nó ra, sau đó lại tiếp tục hai ngón.. ba ngón.. và cuối cùng là bốn ngón đã nằm yên vị trong huyết đạo của cô. Nước dịch chảy ra ồ ạt làm ướt hết một mảng ga giường, Hàn Dương thấy thế liền nhếch mép cười. Tuy đã làm nhiều lần, nơi bên trong của Mạnh Ái vẫn rất chặt và hẹp, như muốn bóp chặt

hai hết bốn ngón tay của anh trong đó.

Hân Dương giọng khàn đặc lên tiếng: " Cởi đồ cho anh.. "

Mạnh Ái biết anh đang cố nhịn nhục thì lật đật cởi áo, nhưng cởi rất chậm aaa.. Đang khiêu khích anh đó, Hân Dương ~~~

Đầu anh chảy xuống ba gach hắc tuyến, chỉ nhìn nụ cười mím và hành động của cô anh cũng biết ý định của cô.. Được, ông xã chơi với em, đành nhin một xiu nữa.

Loay hoay một tí thì cũng xong, cả hai cơ thể đều trần trụi không một mảnh vải che thân, cơ thể sáu múi rắn chắc của Hân Dương thoát ần thoát hiện làm Mạnh Ái bị mê hoặc, toàn thân đã bắt đầu khó chịu.

Đột nhiên Hân Dương ngồi dậy, quay ra chiếc tủ gần đó lấy thứ gì đó, Mạnh Ái đang rất là hụt hẫng luôn ~~~ Hân Dương bê đôi viên thuốc đó ra, cô vẫn không hiểu gì nên mặt bần ngơ.

Anh quay lại, nhét một nửa viên thuốc vào miệng mình, rồi hôn cô, dùng lưỡi đẩy viên thuốc đó qua bắt cô ực nó xuống, bản thân cũng nhai nhai viên thuốc đó trong miệng.

Anh vớ lấy chiếc áo choàng tã, khoác lên người, ung dung ngồi trên ghế sofa nhìn ra bên ngoài trời. Mạnh Ái không hiểu gì, chỉ ngơ ra, một lúc sau thuốc có tác dụng, cả người cô nóng rạo rức, liền muốn làm tình với anh.

Bất đắc dĩ chồm người dậy đi lại hướng anh đang ngồi, tay cô vòng qua cổ anh, trực tiếp hôn anh, dù hôn nhưng vẫn không thấm thía là bao, Mạnh Ái dắt anh đi xuống giường, khuôn mặt vì thuốc đã ửng hồng lên, khuôn ngực phập phồng theo từng nhịp thở của cô làm Hân Dương nuốt nước bọt, dù muốn lắm nhưng anh thích cô là người chủ động hơn.

Cả cơ thể cô uốn éo vạy mình, cô nói: " Dương... làm.ơ..n cho..em...với "

- Hào, chiều em _ Hân Dương đã sắp chịu không nổi, định vờn cô thêm một tí nhưng thật là quá khó. Phần thân to lớn của anh xuất hiện, không hữu tình đâm thẳng vào bên trong hoa viên của cô, Mạnh Ái không nhịn được nên hét lên một tiếng, như vậy càng làm kích thích Hân Dương lên.

Những cú thúc vào càng ngày càng nhanh và mạnh, bên dưới đau như muốn xé rách cơ thể của cô ra, nhưng nó lại đem theo khoái cảm rất lớn.

- Ông..xã..mạnh lên nữa _ Mạnh Ái gần như bị dục vọng che mắt, không còn biết gì nữa, luôn luôn phối hợp theo anh.

d*m thủy trong người cô chảy ra ồ ạt ngày càng nhiều, Hân Dương đặt ngón tay xuống đó bôi một ít d*m thủy của cô lên tay mình rồi mút, quả thật rất lạ nha..

Hân Dương thấy được bộ mặt đang lên cao vì dục vọng của cô mà mỉm cười thỏa mãn, người con gái này đã lấp đầy tất cả khoảng trống trong tim anh.

Đến cao trào, anh gầm lên một tiếng rồi phóng hết tinh hoa của mình vào bên trong cô, Mạnh Ái một xù ra định ngủ, lại bị anh vực dậy, nói một câu: " Bà xã, vài hiệp nữa. "

Cô bị hành cho chết lên chết xuống, sau khi thỏa mãn, Hân Dương bế cô vào nhà vệ sinh tắm rửa sạch sẽ, mặc đồ lại cho cô rồi ôm nhau nằm ngủ trên giường bên trong mặt thất ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Vợ chồng son

Mạnh Ái tỉnh lại là đã tối, bên cạnh đã không còn hơi ấm, chắc là Hân Dương đang làm việc ở ngoài. Chưa đầy một ngày mà anh đã làm cô tận mấy chap, thật là mệt mỏi a.

Cô vớ đại lấy chiếc áo sơ mi trắng vớt ở ghế sofa mặc đỡ rồi đi ra kiểm anh. Vì còn rất đau nên tướng đi của cô xiêu xiêu vẹo vẹo trông rất tức cười, Hân Dương nhìn vậy không nhịn nổi mà cười lên, làm Mạnh Ái giận đỏ mặt, không thèm nhìn anh một cái mà bỏ lại ghế sofa ngồi.

Hân Dương thấy như vậy thì chạy tới đỡ dành bà xã, nhưng có thể nào cô cũng không chịu. Anh liền nghĩ ra một kế: " Bà xã, đừng giận nữa, mai mốt cho em nằm trên "

- Được, anh hứa đó.

Hân Dương gật đầu đồng ý, sau đó ôm eo cô đi về nhà. Hên là tập đoàn có thang máy riêng dẫn xuống đến hầm để xe nên không ai thấy cô trong tình trạng đi xiên vẹo như này.

2 tháng sau

Mạnh Ái đi làm với chức vụ thư kí riêng của tổng giám đốc cũng quá quen thuộc với mọi người. Hầu hết mọi người đều rất yêu quý cô, vì có cô mà tính tình của Hân Dương đã bớt u ám khắc nghiệt như hồi trước nữa. Nhưng nói đi làm cũng không phải, công việc của cô rất ít, coi phim rồi ăn, nghịch điện thoại hoặc ngủ, chỉ có lâu lâu là xem giúp anh vài tài liệu. Bởi anh không cho cô động tay động chân, chỉ có động thân mà thôi =))

Hôm nay có thư mời từ thành phố B tổ chức tiệc cho thị trường mới lên nhậm chức - Hà Chí Phong. Cô cũng phải nể phục anh, đến thành phố B cũng biết đến tiếng tăm của anh nữa.

Đây là một bữa tiệc lớn nên chắc chắn anh sẽ có mặt để chung vui, đương nhiên với chức vụ thư kí của anh, cô cũng phải đi theo nhưng với tư cách là Ngô phu nhân.

Chiếc máy bay tư nhân đáp xuống, Hân Dương một tay ôm eo Mạnh Ái ung dung bước xuống, đường đi xuống tất cả đều được trải thảm đỏ, hai dàn người hầu đứng ngay ngắn cúi mặt chào.

Mạnh Ái cô không biết đây chính là địa bàn bên thành phố B của anh, chỉ nghĩ là một địa điểm nào đó.

Khi lên tới phòng, Mạnh Ái vì mệt mà nằm xuống liền ngủ không biết gì. Đến mãi chiều anh mới lay người cô dậy, lí do? Đi mua sắm cho buổi tiệc đó, nhưng Mạnh Ái không muốn tốn

tiền, chẳng phải đồ cô tông tử còn rất nhiều hay sao? Liền nằm vờ ra đó không chịu ngồi dậy.

Hàn Dương nhìn bộ dạng của cô rồi phì cười, làm biếng quá đi mất, miệng anh nhếch lên cười gian tà rồi nói: " Một là đi mua, hai là anh ăn em, cứ việc chọn "

Chi cần nghe tới câu sau, Mạnh Ái liền vùng dậy lấy đồ đi vào nhà vệ sinh nhanh như cắt không thèm ngoảnh đầu lại.

Khu trung tâm mua sắm bên đây thật sự cũng to không kém gì bên thành phố S mà cô đang ở. Hàn Dương ung dung nắm tay cô bước vào với bao ánh mắt ham muốn của mọi người. Một cặp trai tài gái sắc sánh đôi nhau.

Lần thứ n rồi, cứ đi mua sắm là gần như anh mua hết cả cái trung tâm này cho cô, rất rất nhiều đồ.

- Em nói không cần nhiều vậy đâu mà.

- Nào là đồ đi làm, đi ăn, đi ngủ, đi dự tiệc và đặc biệt là làm tình.. Tất cả nhiều đây đều không đủ.

Hàn Dương nói làm một cô đồ hết cả lên, người đàn ông này thật sự bá đạo, muốn nói gì cũng được. Nhưng cô thật sự hạnh phúc khi được ở bên anh, tình yêu hai người luôn luôn mặn nồng như vậy. Cô chỉ sợ sau này sẽ có sóng gió, một con bão tố ập đến, liệu anh có vững vàng mà cùng dắt tay cô đi đến cuối hay không?

Ngày dự tiệc.

Hôm nay Mạnh Ái được chính tay Hàn Dương chọn cho một bộ váy. Đó là một bộ váy màu trắng ngắn hơn đầu gối, lộ ra đôi chân dài thon thả của cô. Chiếc váy này không hở hang quá nhiều, nó chỉ được khoét một lỗ ở rãnh ngực. Từ cổ váy trễ xuống hai bên vai làm người ta có thể thấy được đôi vai đẹp ngọc ngà của cô. Cả bộ váy được thiết kế riêng đúng số đo của cô nên khi mặc vào nó ôm sát lộ ra rất chuẩn 3 vòng của cơ thể, trên váy còn được Hàn Dương cho người gắn thêm những hạt kim cương lấp lánh, nhìn vào rất rất là sang trọng, thể hiện được địa vị của người mặc nó.

Hàn Dương mặc một bộ vest hãng Armani cũng được thiết kế đúng số đo của anh, mái tóc nâu đỏ thường ngày được vuốt lên, như một chàng bạch mã hoàng tử trong phim.

Chiếc máy bay trực thăng hạ cánh xuống tầng thượng của một khách sạn cao cấp tại thành phố B. Vì đây là một buổi tiệc nhậm chức có tính chất quan trọng nên không đi bằng cửa chính, chỉ đi bằng trực thăng lên đây, an ninh rất được thắt chặt.

Mạnh Ái và Hàn Dương bước xuống lại trở thành tâm điểm của mọi người, ai ai cũng biết đây là người đàn ông quyền lực trên thương trường lẫn trong hắc đạo. Bên cạnh là tiểu thư danh giá của dòng họ Lục Gia, được Hàn Ca sủng ái hết mực, báo chí đã tốn rất nhiều mực để viết về chuyện tình của cặp đôi này.

Người đàn ông trung niên kia từ xa bước lại, trên người không thể không toát ra sự sang trọng và sát khí. Ông ta niềm nở chào đón anh và cô rất nồng nhiệt: "Ngô Tổng, Ngô phu nhân, hai người dành chút ít thời gian đến đây quả thật rất quý hóa. Hà Mẫn tôi thật lấy làm vinh dự. "

- Không có gì cả ông đừng quá khách khí. _ Anh nói với ngữ điệu bình thường, không tôn trọng cũng không kiêu dè.

- Hai người không quá như lời đồn, cứ như một cặp vợ chồng son mới cưới, không ai tin đã cưới được gần hai năm đâu.

Hà Mẫn cười khanh khách, thật sự đúng, cưới gần hai năm nhưng cô và anh cứ như vợ chồng son mới cưới. Luôn luôn kề bên nhau, cả khi đi làm cô cũng làm thư kí " riêng " của anh.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Anh sợ mất em

Không khí buổi tiệc diễn ra sôi động, ai nấy đều lại tán gẫu với nhau đủ chuyện. Anh và cô chỉ đứng thôi đã tự có người lại bắt chuyện, họ muốn làm quen để lấy thể chống lưng, điều này anh và cô đương nhiên đều biết.

- Ngô phu nhân, khi nào rảnh đi mua sắm chung với tụi tui nè.

- Dạ không biết nữa, đồ của em toàn là Hàn Dương, mẹ chồng và em gái mua cho em thôi.

Câu nói của Mạnh Ái khiến tất cả đều há hốc miệng, thật sự là cô được yêu thương tới vậy sao?

Ánh đèn phòng dự tiệc chợt tắt, tất cả ánh đèn đều dồn trên sân khấu, người đàn ông trung niên tên Hà Mẫn khi nãy bước lên sân khấu cùng một người con trai khác, trông rất chững chạc và đẹp trai ~~~ Nhưng trên người lại không có sát khí giết người như Hàn Dương, vẻ mặt rất thân thiện.

- Chào mừng mọi người đã đến đây chung vui tại bữa tiệc nhậm chức thị trường của con trai tôi. Chúng ta cùng nhập tiệc thôi, nâng ly chúc mừng nào.

Mọi người ai nấy đều vui vẻ cộng ly rượu chúc mừng với nhau. Rất nhiều người tự động lại bắt chuyện với anh, trong đó còn có những trưởng bối lâu năm trong ngành, nhưng Hàn Dương vẫn dửng dưng, chỉ ậm ừ gật đầu cho qua. Vì anh biết trong số họ đều có những người vì quyền lợi và thế lực mới lại bắt chuyện làm quen.

Mạnh Ái thấy bồi bàn cầm khay rượu đi ngang qua liền định đưa tay lấy một ly nhưng Hàn Dương chặn lại không cho.

- Rượu không tốt cho sức khỏe, em uống nước trái cây không, anh đi lấy.

Mạnh Ái rất nghe lời Hàn Dương liền gật đầu đồng ý, Hàn Dương liền đi lấy cho cô.

Cô đứng một mình, có rất nhiều người quay qua nhìn, thật sự ai cũng nói cô là một mỹ nhân. Người con trai khi nãy đứng trên sân khấu với Hà Mẫn bước lại gần cô, cười tươi chào hỏi: " Rất hân hạnh được làm quen, tôi là Hà Chí Phong "

- Hân hạnh, tôi là Lục Mạnh Ái _ Cô nhiệt tình đáp trả Chí Phong.

- Cô đúng là một tiên nữ sống, được làm quen với cô là một vinh hạnh với tôi.

- Anh quá lời rồi _ Mạnh Ái nghe Chí Phong nói vậy liền cười tươi, đôi mắt màu xám tro nhũn lại, làm ai kia lỡ một nhịp tim.

Đang sau kia đang có một sát khí rất lớn, đó chính là Hàn Dương nha. Anh chỉ đi có mấy phút, vậy mà cô đứng đây nói chuyện với một người đàn ông khác, thật sự là hư quá hư.

Không chần chờ gì nữa, anh sải bước lại ôm eo của cô, rồi đưa cho cô ly nước ép táo mà mình mới lấy, giọng nói phát ra 10 phần hết 9 phần là cưng chiều: " Bà xã, của em đây ".

Chí Phong bất ngờ vì đứng trước mặt anh là Hàn Dương, còn gọi Mạnh Ái là bà xã nữa, hai người đây là vợ chồng?

- Chào, Ngô Tổng _ Chí Phong phải phép đưa một bàn tay ra bắt tay với anh.

Hàn Dương không nói gì, chỉ đưa tay ra mà bắt lại, sau đó Chí Phong nói còn phải đi chào những người khác nữa nên đành cáo lui. Lúc này đây Hàn Dương mới quay qua nhìn cô cất tiếng nói: " Ái Nhi em to gan, anh vừa đi chỉ mới mấy phút em lại quyến rũ người khác. "

- Dương, chỉ là xã giao, anh không cần phải mất bình tĩnh như vậy. _ Mạnh Ái biết mình vừa chọc giận anh.

- Anh không mất bình tĩnh, anh sợ mất em. Cái xã giao nhảm nhí, em đẹp ngay đi. Có ai mà dám tư tưởng với em, anh liền phanh thây họ rồi quăng xuống đại dương bao la kia. Anh không dám tưởng tượng ra một ngày không có em, anh sẽ ra sao nữa, vốn dĩ trái tim anh thuộc về em mất rồi.

Những lời mà Hàn Dương nói ra làm Mạnh Ái dâng lên một cổ hạnh phúc trong tim, thật sự cô rất cảm động nha.

- Anh đừng lo, em luôn ở đây với anh không đi đâu cả. _ Mạnh Ái dụi đầu vào ngực anh làm nũng, cô yêu anh sâu tận tâm can.

Mọi người đứng đó đều chứng kiến tất cả hạnh phúc của hai người, ghen tị thật đó nha. Những người con gái đang mơ tưởng tới Hàn Dương thấy vậy đều ngậm ngùi từ bỏ. Một nơi nào đó trong góc, một người con trai đang tiếc nuối vì cô.. Mạnh Ái, nếu có thể, tôi xin được đổi 10 năm tuổi thọ để được gặp em sớm hơn, nhưng quá muộn rồi, đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Hư hỏng

Hàn Dương tự dưng không cho Mạnh Ái đi làm nữa, bắt cô ở nhà tuyệt đối không đi làm. Cô thì muốn phụ giúp anh công việc ở công ty, mà anh lại không cho đi làm nên tức giận mà cãi qua cãi lại với anh.

- Dương, tại sao không cho em đi làm nữa?

- Em nói xem, anh cưới em về là để em đi làm vất vả như vậy hay sao? Đừng nói nhiều nữa, Ở NHÀ.

- Anh đừng có quá đáng, nếu ở nhà thì phải cho em đi chơi, có đồng ý? _ Mạnh Ái vờn cổ cãi lại, con người này thật là quá đáng mà.

- Được, chiếc thẻ Black Card này và chiếc xe Mercedes màu đen dưới kia đều là của em. Cứ xài thoải mái anh không la đâu, bà xã ở nhà ngoan, anh đi làm đây.

Hàn Dương đưa cho cô một chiếc thẻ màu đen rồi chỉ tay xuống chiếc xe màu đen đang đậu dưới sân vườn kia. Sau đó hôn trán cô một cái rồi đi làm. Mạnh Ái dậm chân bực mình, liền trầm ngâm suy nghĩ, sau đó khuôn mặt hớn hờ, nhếch mép cười một cái, suy nghĩ trong đầu: " Ông xã, em sẽ quậy tới bến cho anh xem. "

Còn Hàn Dương vừa đi tới tập đoàn vừa cười tủm tỉm, anh nhận ra rằng từ ngày có cô, anh cười nhiều hơn, biết lo lắng quan tâm một người nhiều hơn.

" Cảm ơn em đã đến với cuộc đời anh, Mạnh Ái. "

Sau khi anh đi làm được một lát, Mạnh Ái liền gọi cho Kiều Ny rủ nhỏ đi chơi.

- Ny Ny, mình đi chơi nha.

- Được được, mình nhớ cậu quá, ở đó xúu mình qua rước. _ Nhỏ nghe cô gọi rủ đi chơi thì mặt hớn hờ không thôi, thiệt sự ở nhà chán muốn chết hà.

1 tiếng sau đó.

Mạnh Ái bước xuống nhà trong sự ngạc nhiên của quản gia Trần và người hầu. Cô mặc một bộ đồ không thể nào tin nổi, nếu có thiếu gia ở nhà, chắc chắn tiểu thư sẽ không yên thân.

Cô mặc một chiếc quần legging màu đen bó sát vào từ hông xuống chân của mình. Phần thân trên cô mặc một chiếc áo cúp ngực không có dây áo, bộ ngực phập phồng theo từng nhịp thở của cô, thật táo bạo.

Mạnh Ái hôm nay chắc chắn sẽ quậy tới bến cho Hàn Dương biết, hơ hơ tự nhiên không cho cô đi làm. Kiều Ny thấy cô đi ra cũng thật sự bất ngờ, đây là lần thứ hai nhỏ thấy cô mặc đồ hơ hang như vậy, nhưng lại còn hơ hơn lần đầu tiên hồi đi bar nữa.

Nhỏ cũng lắc đầu bỏ tay, sau hỏi ra mới biết là vì cô chọc tức Hàn Dương nên mới vậy. Thiệt tình dạo này nhỏ cũng rất chán nha, nhỏ đã theo đuổi Kha Đức hơn 3 tháng rồi mà vẫn chưa đầu vào đâu hết, hôm nay đi giải khuây một ngày vậy.

Chiếc xe màu Mercedes màu đen dừng lại trước bar Crayon.

Chiếc xe thôi đã thu hút hết bao nhiêu ánh nhìn, chiếc xe này thật sự rất đắt. Nhưng khi mà 2 cô bước xuống xe còn làm bao nhiêu người choáng ngợp hơn nữa, thân hình đẹp mà khuôn mặt cũng rất đôi là xinh.

- Phục vụ, như cũ _ Kiều Ny quơ tay gọi phục vụ gọi đồ, có lẽ nhớ rất hay tới đây nên mỗi khi nói " như cũ " thì người ta liền biết.

Sau khi đồ ăn với rượu được bồi bàn bê lên, thì Mạnh Ái và Kiều Ny bắt đầu uống. Ai đi ngang cũng muốn bốc hỏa với hai người con gái này, hết uống rượu rồi lại ra sàn nhảy, cứ lặp lại như vậy đến khi cả hai đã say sìn.

Hàn Dương hôm nay lên tập đoàn làm việc mà cứ bồn chồn không thôi, chẳng biết vì lý do gì nữa. Liền định gọi điện cho cô nhưng lại không bắt máy, gọi điện về nhà thì thím Trần bảo đã đi đâu từ trưa.

Anh nghiêm mặt lại, lên xe chạy về nhà, Mạnh Ái, em lại hư hỏng nữa rồi.

Kiều Ny và cô gờ đây đã say quá cần câu không biết trời trăng mây đất là gì. Nào ngờ hôm nay Từ Hy vào bar kiểm tra, lại phát hiện ra hai cô gái này, liền lấy điện thoại ra nhắn cho Hàn Dương và Kha Đức.

- Bar Crayon, mau tới đất mèo nhỏ về đi.

Dù Từ Hy biết Kha Đức không thích Kiều Ny, nhưng nhỏ lại rất thích Kha Đức, nên đành gán ghép hai người họ.

Kha Đức và anh khi thấy tin nhắn tới liền lấy làm lạ, nhưng do theo quán tính nên cũng đến.

Hàn Dương và Kha Đức gặp nhau trước cửa quán bar nên cùng nhau bước vô.

Ai thấy hai người họ cũng im bất không nói gì.

Cảnh tượng gì trước mắt anh đây? Mạnh Ái đang mặc bộ đồ gì trên người vậy? Còn say be bét nữa chứ. Máu sôi trào của Hàn Dương đã tăng lên ngày càng nhiều nhưng vẫn cố dịu dàng lại bẽ cô quay lại xe về nhà, còn nghe miệng cô lầm bầm " Hàn Dương... anh..hức..hức là đồ chó chết. "

Hàn Lục và Hàn Đại nghe cũng giật mình, tiểu thư chửi thiếu gia, nhưng mặt thiếu gia vẫn bình tĩnh như vậy ư? Nói vậy, chứ anh đang rất là kiềm nén nha. Đợi ngày mai cô tỉnh rượu, anh sẽ phạt cô sau.

Kha Đức thì không biết làm sao với Kiều Ny, người con gái đã đi theo anh như cái bóng hơn 3 tháng nay. Vì Kiều Ny là bạn của Mạnh Ái, mà Mạnh Ái lại là vợ của Hàn Dương, chỉ cốt của anh. Nếu nhỏ xảy ra chuyện gì, lỡ như Mạnh Ái đau lòng, chắc chắn tên Dương sẽ phanh thây anh ra. Nghĩ tới đây thôi, Kha Đức liền thở dài hời hợt, cái tên Từ Hy kia cứ đi với gái suốt, không thèm giúp anh một tay.

Kha Đức đưa cô lên phòng tổng thống ngay trên lầu của bar, cô gái này bẽ lên thật sự rất nhẹ. Đặt nhỏ xuống giường đang hoang, toan định quay người đi thì cậu bị một lực kéo lại, cậu nằm sấp lên người cô.

- Kha Đức...em yêu anh. Huhu sao...anh..không chịu..chấp..nhận em vậy?

Kiều Ny vừa nói vừa đánh vào người anh rồi khóc, người ta nói những lời lúc người ta khi say nói ra đều là thật lòng..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Lạnh nhạt

Chương này Kha Đức × Kiều Ny là chủ yếu nha ♥

Mình sẽ xưng Kha Đức là cậu và Kiều Ny là nhỏ.

Kha Đức đặt nhỏ xuống giường nằm, đắp chăn lại cho nhỏ rồi định quay người ra về thì bị nhỏ ghi chặt tay lại. Không ngờ dù say sìn nhưng lực của Kiều Ny không hề yếu chút nào, cậu không phòng bị hay trở tay kịp nên mất đà té xuống nằm sấp lên người của nhỏ.

Tư thế có chút ám muội, đột nhiên Kiều Ny vòng tay qua cổ cậu, ấn đầu cậu xuống đặt môi của mình lên môi của cậu một nụ hôn ngọt ngào. Bởi vì bất ngờ nên Kha Đức đơ người, nụ hôn có đôi phần vụng về nhưng quả thật lại rất ngọt ngào, làm cậu lằng lằng không muốn rời.

Cả hai cứ tiếp tục hôn nhau đến mức đối phương đều không thở nổi nữa mới chịu quỵn luyến buông ra. Đột nhiên Kiều Ny nấc lên khóc, nước mắt rơi là chả, Kha Đức sợ nhất là nước mắt của con gái nên luống cuống chả biết làm sao hết.

- Kha Đức..hức..hức, anh..là....đồ tồi. Tôi theo đuổi anh hơn..hức hức.. 3 tháng, kết quả..nhận lại là gì?

Nghe nhỏ nói vậy, Kha Đức khựng lại. Đứng vậy, hơn 3 tháng rồi, nhỏ lúc nào cũng đeo bám anh, làm đồ ăn đủ thứ, nhưng không nhận được kết quả gì. Nói cậu chưa từng động lòng với nhỏ cũng không đúng, cũng có, nhưng mỗi lần như vậy không hiểu sao cậu lại nghĩ tới Hạ Mẫn, người con gái ấy..

Cả hai chìm trong im lặng, chỉ còn nghe được tiếng khóc thút thít của Kiều Ny, người ta nói con người say sìn hay nói những điều thật tâm thật lòng của mình ra, nhỏ cũng không ngoại lệ. Trong 3 tháng hơn qua, nhỏ đã tỏ tình Kha Đức gần 10 lần, đây đã lần thứ 9, nhưng lần nào cũng vậy cả. (3 tháng gần 10 lần, mình chém quá.vvv)

Đang vò vò với đồng suy nghĩ, nhò tự động ôm hôn cậu tiếp tục, đôi bàn tay vụng về nhẹ nhàng cời từng cúc áo của Kha Đức, tuy hơi bộp chộp nhưng không hiểu sao nó đã thành công đánh thức con sói trong người Kha Đức.

Kha Đức và Kiều Ny lúc này không còn biết gì nữa, cứ tự nguyện hòa vào nhau. Những tiếng rên rỉ cứ vang ra không ngớt, đến gần sáng mới dừng lại. Vậy là Kha Đức đã khiến Kiều Ny trở thành người phụ nữ của mình.

(Tại vì mình lười viết H quá."> Mình cảm thấy bản thân viết H chưa hay ấy)

Sáng hôm sau.

Cả thân Kiều Ny đau nhức khó khăn ngồi dậy, đầu óc mông lung hết sức. Nhỏ mới từ từ định hình lại mọi việc, cái gì đây?

Cơ thể trần truồng, vết máu đỏ trên giường? Nhò nhìn sang người nằm bên cạnh, hình xăm con rồng ngay lưng không phải là đại diện của bang Thiên Hàn sao, chẳng lẽ là.. Đúng như vậy, là Kha Đức, Kiều Ny bụm miệng bất ngờ.

Nhưng nhanh chóng nhò lấy lại được bình tĩnh, quơ vội quần áo chạy vô nhà vệ sinh mà quên đi sự đau đớn ở hạ thân.

Nhìn bản thân mình trong gương, Kiều Ny cũng không thể tin nổi. Vết đỏ vết tím khắp trên người khiến nhò không khỏi thờ dài.

Tiếng nước chảy ồn ào trong nhà vệ sinh khiến Kha Đức dần dần tỉnh lại, anh nhớ ra chuyện tối qua, tự trách bản thân mình tại sao mà lại mất bình tĩnh như vậy. Rõ ràng giữa cậu và nhò không có tình yêu, chẳng lẽ tình dục ư?

Kiều Ny từ phòng tắm bước ra, khuôn mặt vui tươi hay cười giờ chỉ còn khuôn mặt lạnh lùng, Kha Đức nhìn vậy không hiểu sao trong lòng dâng lên một cỗ chua xót.

Vết máu đỏ còn vương vẩn trên giường càng làm bản thân cậu như có vật gì đè nặng lên. Khi thấy Kiều Ny gần rồi đi không nói lời nào, Kha Đức mới khó khăn lên tiếng.

- Về chuyện hôm qua... Anh sẽ chịu trách nhiệm _ Kha Đức đó giờ chưa phải chịu trách nhiệm với ai nhưng lại ngó ý muốn chịu trách nhiệm với nhò.

- Em.. Không cần _ Kiều Ny lạnh nhạt nói, ánh mắt không nhìn thẳng vào cậu mà nhìn đi hướng khác.

- Vậy để anh đưa em về, được không? _ Kha Đức thấy nhò định mở cửa về thì lên tiếng nói.

- Đức, làm ơn đừng như vậy được không? Em.. không cần ai thương hại mình, mọi chuyện cứ để nó trở về quỹ đạo cũ đi. Anh cứ nghĩ đây là một cuộc chơi đi, chơi xong nhà ai nấy về, TUYỆT ĐỐI ĐỪNG PHIÊN HÀ TỐI NHAU NỮA.

Nói xong, nhò mạnh bạo đóng mạnh cửa lại, quay gót đi. Điều này khiến Kha Đức sững sờ, trong lòng khó chịu không thôi. Nhưng không ai biết được, nhò đã cố gắng để nói ra những lời đó như thế nào, đau lắm chứ!!

Cái câu cuối cùng mà Kiều Ny nói, dường như nhò đã cố tình nhấn mạnh nó. " Tuyệt đối đừng phiên hà tới nhau nữa ", câu này làm Kha Đức cứ suy nghĩ mãi, nhưng chưa hiểu ra ý nghĩa của nó cho lắm.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thuyết phục ông xã

Mạnh Ái đêm đó được Hàn Dương đưa về thì say tí bị không biết trời trăng mây đất gì. Còn ỏi lên ỏi xuống cả một buổi tối hại Hàn Dương chạy đi chạy lại chăm sóc cho cô. Tối tận sáng khi cô nằm ngủ yên ổn, anh mới vén chăn lên nằm ôm Mạnh Ái vào lòng.

Bực thì có bực, giận thì có giận, nhưng làm sao được cơ chứ? Mạnh Ái là bà xã bảo bối của anh mà.

Sáng hôm sau.

Mạnh Ái đầu đau như búa bổ, khó khăn ngồi dậy mới biết là mình đã về nhà, còn ngủ kế Hàn Dương nữa.

Hôm qua cô đi chơi với Ny Ny, rồi lại vô bar Crayon chơi, sau đó uống say tí bị rồi làm sao lại về nhà được chứ? Ngẫm đi ngẫm lại không sao nhớ nổi, Mạnh Ái thờ dài ngao ngán, lấy tay cốc đầu mình một cái. Nếu Hàn Dương biết cô đi bar, chắc chắn sẽ nổi giận linh đình.

Cô không biết rằng Hàn Dương từ nãy giờ đã dậy từ lúc nào, ngấm ngĩa cô một tí, thấy cô tự biến tự diễn thì muốn cười nhưng không dám. E hèm, phải làm cho ra đáng chứ, thử giận cô xem sao đã, hôm qua cô quả thật là to gan. Dám lên anh đi bar với Kiều Ny.

Anh dờ nhẹ chán ra, bước xuống vào nhà vệ sinh. Đến cô cũng thấy lạ, aizz, chắc chắn là anh đã biết rồi, nên mặt mới lạnh lùng như vậy. Một câu cũng không thèm nói với cô.

Một lúc sau, Hàn Dương bước ra với một bộ vest màu đen áo sơ mi trắng bên trong để đi làm, cả vật anh chưa thắt, cô định lại thắt dùm thì anh đã nói. " Không cần, em ở nhà đi, anh đi làm đây. "

Mạnh Ái nghe vậy mặt thoáng buồn, lòng nhoi nhói, là tại cô hư hỏng mà, anh giận cũng phải lẽ thôi. Phải làm sao đây??

Thế là.. Mạnh Ái vệ sinh cá nhân xong, nhanh chóng ngồi vào bàn bấm máy tính, bấm vào Google rồi gõ: " Làm cách nào để chồng hết giận mình? " hay " Nếu người ấy giận mình thì phải làm sao? "

Google đưa ra rất nhiều trang web chỉ dẫn cho Mạnh Ái, nhìn sơ qua một lượt, cô click vào trang web thứ ba. Trong đây có rất nhiều cách nha, nào là buổi trưa làm com đem đến, tự tay pha một tách trà mát cho anh ấy, pla pla pla pla.

Cô áp dụng hai cách đó để thực hiện nhiệm vụ cao cả này. Đó là thuyết phục ông xã hết giận.

Mạnh Ái đi siêu thị, tự tay chọn lựa những thực phẩm tươi ngon nhất, rồi qua quầy trà chọn loại hảo hạng ngon nhất mà mua về pha cho anh. (Dương ơi anh thấy anh có phước không? ~)

Sau đó về nhà bắt tay vào làm, tuy là biết nấu ăn, nhưng món cô chọn lại là một món khó, nên hơi khó nấu với người lần đầu tiên làm thử. Quán gia Trần kêu là để bà làm cho, cô cũng không chịu, cứ kêu bà buổi sáng cứ thoải mái nghỉ ngơi đi.

Kết quả là? Món ăn và bình trà hảo hạng kia đã được hoàn thành mỹ mãn, nhưng tay cô lại bị phỏng một phần. Không sao, chỉ cần Hàn Dương hết giận, đó là điều cần thiết nhất. Mạnh Ái tự nhủ với mình như vậy để quên đi cái đau ở tay.

Đúng 11 giờ trưa, Mạnh Ái đóng gói tất cả để trong một cái túi xinh xinh, sau đó nhờ tài xế chở tới tập đoàn Ngô Thị.

Mọi người đều biết cô là Ngô phu nhân, là người được chủ tịch sủng hết mực nên đều e dè, không ai nói tiếng nào. Nhưng đi đến đâu ai cũng nhìn cô à nha, bởi vì hôm nay cô mặc một chiếc váy, không dài không ngắn nhưng nó lại có kiểu dáng rất xinh. Vì đây là váy mà Hàn Dương đặt riêng may theo chính số đo của cô nên dĩ nhiên phải đẹp rồi nha.

Lên tầng cao nhất của tập đoàn, Mạnh Ái bước vào phòng làm việc thì không thấy ai, hỏi ra mới biết đại cô đồng đang họp, nên cô đành ngồi đợi.

Hàn Dương có nói chỉ riêng mình cô được vô phòng của anh mà không cần xin phép gì hết nên cô mới tự nhiên như vậy.

Hết đọc báo, chơi game rồi đi vòng vòng, quá chán nên Mạnh Ái đã ngồi ngủ quên trên bàn làm việc của anh lúc nào không hay luôn.

Cuộc họp kết thúc đã quá 12 giờ 30 phút trưa, Hàn Dương bước vào phòng làm việc của mình. Thấy một bóng đen đang ngồi đó thì chân mày nheo lại, anh rất ghét ai tự tiện vô phòng của mình ngoài cô.

Bước gần lại, anh mới bật cười vì người đang ngủ ngon lành là cô vợ nhỏ bé của mình. Mối dè chừng chím chu ra vì cô nằm lên tay mình, nhìn dễ thương thật sự đó nha.

Hàn Dương liền đứng kế bên bàn làm việc ngồi ngắm nhìn cô vợ nhỏ của mình, liền nhoén miệng cười toe toét.

Mạnh Ái trong lúc ngủ có quơ tay trúng chân của anh, liền mơ mơ màng màng tỉnh dậy, liền nhận ra người đó là anh.

Dụi dụi mắt như mèo con, cô nói: " Ông xã, anh họp xong rồi hả, có mệt lắm không? "

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 36: Anh không giận, đừng khóc

Ông xã, anh họp xong rồi hả, có mệt lắm không?

Hàn Dương lắc đầu, chỉ chưa tới nửa ngày già vờ giận cô thôi là anh đã không chịu nổi nữa, thôi kệ, một tí nữa cũng không sao đâu.

- Em có làm đồ ăn cho anh, qua đây ăn đi _ Cô dắt tay Hàn Dương lại ghé sofa ngồi xuống rồi mở hộp đồ ăn ra, nó được trang trí đẹp, mùi đồ ăn lan tỏa lên làm anh chỉ muốn ăn liền thôi.

- Nhưng tại sao lại tự làm bản thân bị thương? _ Hàn Dương liếc thấy tay của cô bị thương nên có phần hơi cáu, anh không muốn cô nhận một tổn thương nào dù là 1%.

- Tại vì.. em làm đồ ăn cho anh. Xin lỗi anh vì tối hôm qua, em thật sự biết lỗi rồi, ông xã, anh tha cho em đi.

Mạnh Ái mắt đã ngấn nước, tay đan chặt lại với nhau, cô rất sợ anh nổi cáu. Hàn Dương thấy vậy thì vội ôm cô vào lòng vỗ về: " Được được anh không giận nữa, bà xã đừng khóc, anh chỉ là không muốn em bị thương "

Nghe anh nói vậy, cô như con mèo nhỏ dụi đầu vào *** ngực săn chắc của anh rồi khóc. Mãi một lúc sau mới chịu nín.

- Đã nín? _ Mạnh Ái gạt đầu

- Có đôi không, ăn cùng anh.

Hàn Dương dịu dàng đặt cô lên chân mình rồi cả hai cùng nhau ăn. Anh luôn liên tục đút cho cô ăn cho dù phần đồ ăn này là cô làm cho anh.

Có lẽ khi khóc cô đã thấm mệt, sau lại ăn được một tí, vì no bụng nên cô đã nằm ngủ ngay trên sofa. Hàn Dương thấy vậy cũng vui, cứ tiếp tục như vậy cô sẽ tăng cân thêm một tí, không được ốm quá. Anh đắp cho cô một cái chăn mỏng rồi quay lại bàn làm việc dở dang. Dù làm việc nhưng cứ 5 phút là anh lại hướng mắt lên nhìn con mèo nhỏ ngủ ở bên kia.

Hàn Dương anh sẽ cố gắng làm xong công việc của tuần này, việc ở bang thì giao cho Từ Hy và Kha Đức giải quyết, còn anh chắc chắn sẽ dẫn cô đi chơi. Từ sau lần đi Bora Bora tới nay cũng đã lâu rồi anh chưa dẫn cô đi đâu chơi nữa.

Suốt một tuần nay, Hàn Dương đi làm thì sớm về thì trễ nên là thời gian cả hai gặp nhau và nói chuyện rất ít.

Mạnh Ái ở nhà rất chán nhưng không dám đi chơi như hôm bữa, vì sợ Hàn Dương giận.

Hôm nay là cuối tuần, anh không phải đi làm nên cả hai cứ nằm ôm nhau ngủ say sưa. Đến mãi hơn 10 giờ sáng anh mới lay người cô dậy: " Bà xã dậy đi. Anh đưa em đi chơi "

Mạnh Ái dù đang mơ mơ màng màng như vậy nhưng khi nghe anh nói tới " đi chơi " thì liền bật dậy nhanh chóng.

- Đi chơi thật á? _ Hàn Dương gật đầu xác nhận, sau đó thấy cô vợ nhỏ của mình chạy vào nhà vệ sinh tắm rửa. Sau đó lại chạy ra để quần áo vào vali.

- Không cần, qua đó sẽ mua đồ mới cho em.

- Em không thích tốn tiền. _ Mạnh Ái lắc đầu không chịu.

- Nhưng anh vẫn mua.

Anh ngang nhiên ôm eo cô đi xuống sân sau nơi để máy bay tư nhân rồi đi.

- Nhưng mà anh chưa nói em nghe mình sẽ đi đâu mà.

Mạnh Ái cúi mặt phụng phịu nói, cô vợ nhỏ này dễ thương thật sự nha.

- Milan, Italia, chịu chưa bà xã?

- Oa, thật á, cảm ơn ông xã. _ Mạnh Ái mắt sáng lên khi nghe được đi Ý, quả thật cô rất thích à nha nha nha.

Trong suốt quá trình đi qua Italia trên máy bay, Mạnh Ái rất vui nên 1-2 tiếng đầu cứ kích động không thôi, chỉ khi thấm mệt mới bắt đầu chịu đi ngủ.

Cô nằm gọn trong lòng anh ngủ ngon lành (À, máy bay tư nhân có giường ngủ, ok mình hơi lố.v). Hàn Dương thấy vậy thì tâm tình vui vẻ, anh chỉ cần duy nhất Mạnh Ái thôi.

Không phải là mê tín dị đoan hay là gì, nhưng anh vẫn thấy có một chuyện gì đó sắp xảy ra với cuộc sống của mình.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Tập kích

Sau mấy tiếng dài đằng đằng trên máy bay, cuối cùng cô và anh cũng đến được nơi mà anh nói sẽ đi chơi. Ở đây là sân bay quốc tế Malpensa, một trong hai sân bay chính ở Milan, Italia, mặc dù là đi bằng máy bay tư nhân nhưng cũng phải làm một số giấy tờ thế nên mới đậu vào đây.

Vì cô còn hơi mệt do chuyến bay dài nên Hàn Dương cứ kè kè bên cạnh ôm eo cô như papa dùm bé nhỏ. Sau khi làm xong thủ tục xuất nhập cảnh, cả hai được một đàn người áo đen cung kính chờ trên xe về khách sạn.

Mạnh Ái có thắc mắc không lẽ Hàn Dương đem nhiều người qua vậy sao, anh chỉ nói là đối tác nghe tin anh qua nên trân trọng đón tiếp. Điều này làm cô khá bất ngờ, không ngờ thể lực của chồng mình lại lớn như vậy, đến bên Italia cũng có tiếng tăm vang dội đến mức phải có người ra đón như vậy.

Suốt quãng đường đi, vẫn còn mệt nên cô lìm lìm vào giấc ngủ trên vai của Hàn Dương, dù vậy chỉ được một lúc sau lại nghe tiếng Hàn Đại báo cáo: " Lão đại, chúng ta bị tập kích, phía sau có rất nhiều xe. " Mạnh Ái nhìn thấy Hàn Dương neho mắt lại, cả người dần tỏa ra khí thế, sau 2 phút anh mới nhận nhậ mở lời nói.

- Báo cáo cho bên Hải Nguyệt biết, sau đó hãy gọi người ra. _ Hải Nguyệt là đối tác đã phái người đến đón anh hôm nay, đó cũng là một bang phái lớn bên Italia. Trước khi đi, anh đã dự tính sẽ có người tập kích, nên đã chuẩn bị người âm thầm chuẩn bị người đi theo mình, thật không ngờ suy đoán của anh đã chính xác.

Khi nào bắt được, anh sẽ san bằng hết, chuyến đi chơi anh dành tặng Mạnh Ái cũng phá cho được, thật quá quá. Mạnh Ái ngồi bên cạnh chỉ im lặng để xem anh giải quyết, dù vậy nhưng cô vẫn rất sợ, sợ anh bị thương là điều quan trọng nhất.

Rất nhanh sau đó, có một chiếc xe không biết sợ là gì lao lên song song với xe củ anh, Hàn Lục liền mở cửa xe xuống cầm súng bắn, bên kia cũng không kém cạnh mà bắn lại. Nhưng họ không quan tâm tới Hàn Lục đang cầm súng chia vào họ, chỉ chăm chú một điều vào ghế sau, đó là chỗ Mạnh Ái và Hàn Dương đang ngồi.

Vì là xe có kính chống đạn bậc nhất thế giới nên cho dù bên kia có bắn bao nhiêu vẫn không hề si nhê, cửa kính ngay chỗ anh và cô vẫn không nứt dù chỉ một đường nhỏ, thật quả là đỉnh.

Không chỉ một chiếc mà còn hai ba chiếc xe của địch đang áp sát xe của anh. Hàn Đại dù lái xe nhưng vẫn cầm súng bắn trả, cô quả thật khâm phục họ, sống chết không màng, lão đại và chị dâu vẫn là trên hết, bảo vệ Hàn Dương và cô là trách nhiệm của họ. Mạnh Ái vừa thấy khâm phục vừa thấy đáng thương cho họ một phần.

Mãi suy nghĩ, cô không biết rằng Hàn Dương đã mở cửa xe xuống, trực tiếp rút dao găm trong người phóng ra những tên cầm súng bên địch. Mỗi lần phóng của anh đều trúng bọn họ, người ở tay, người ở ngay cổ và chết tại chỗ. Vì vậy mà chỉ còn vài tên, nhưng nhìn chúng đều đang run sợ. Cơ thể Hàn Dương tỏa ra sát khí cực kì lớn, đôi mắt lướt ngang chúng làm chúng nớ súng cũng không dám.

Mạnh Ái thấy mọi người đều đã hạ cửa kính xuống, ung dung cứ đi về khách sạn. Nhìn vậy, Mạnh Ái không hiểu, không phải là bọn họ vẫn còn cầm súng sau. Hàn Dương đột nhiên lấy hai tay của mình che lỗ tai của cô lại.

" BÙM " " BÙM " " BÙM "

Đó là tiếng nổ của 3 chiếc xe đang chạy đằng sau tính ám sát anh, cô chưa hiểu lắm vì sao lại như vậy thì anh đã giải thích. Là do khi nãy, anh phóng dao, trên dao là những quả bom mini cực nhỏ, găm vào chúng, còn chúng thì ngồi trong xe, sau 2 phút quả bom sẽ được kích hoạt nếu có tác động mạnh vào nó.

Cô thật hâm mộ anh, dù có đang ở tình thế nào anh vẫn điềm đạm như vậy, còn nghĩ được ra cách đối phó, quả thật họ mệnh danh anh là ÔNG TRÙM HẮC ĐẠO cực kì đỉnh. Ra

tay không ai biết, rất nhanh và gọn.

Chiếc xe dừng lại ở một khách sạn 5 sao ở Milan, Italia. Nó có tên là Gallia, khách sạn bậc nhất của Italia. Mạnh Ái đã từng thấy qua khách sạn này ở trên mạng, nhưng không ngờ bên ngoài của nó còn rộng hơn. Cô chợt nhớ tới một đêm ở tại đây là 17000 Euro một đêm, nó là một con số không nhỏ, vậy mà anh dám đặt phòng ở đây sao?

Nói là phòng cũng không phải, một căn phòng của nó như thể là một ngôi nhà vậy, nó rất là bự. Khách sạn này dành cho những người giàu có, quan chức lớn trên thế giới. Chắc chắn cô sẽ là anh một trận mới được, chỉ là đi chơi thôi không cần xài tiền phung phí như thế đâu.

Sau khi nhận phòng, cô như bước vào cung điện, ở đây thật sự rất đẹp mà còn rộng nữa, không thể tin được, cô như bước vào truyện cổ tích hồi xưa vậy.

Hàn Dương nhìn thấy cô chạy lung tung ngắm nhìn mọi thứ thì tâm tình cô vẻ khá hơn lúc này, vì bị tập kích nên tâm trạng anh có vẻ không vui lắm. Nhưng chỉ cần thấy cô cười, mọi điều ấy đều biến mất không còn gì nữa.

" Cốc, cốc "

- Vào đi _ Hàn Dương nghiêm giọng lại ra lệnh.

- Lão đại, đã tra ra, tất cả đều là bang Tigon hại mình. _ Hàn Đại cung kính báo cáo, Hàn Dương có nghe nói đến Tigon, lão đại của họ là Đường Trung, một người Italia gốc Trung, hẳn ta rất phong lưu và đào hoa, còn rất ngạo mạn với người khác về những thứ mình có được. Đường Trung đã tính toán rất kĩ cho lần tập kích này, nếu giết được LÃO ĐẠI HẮC BANG Hàn Dương, hẳn ta chắc chắn sẽ làm trùm. Nhưng điều hẳn không ngờ tới là anh đã đi trước một bước như vậy.

- Giết chết không tha. Còn Đường Trung, chắc chắn phải bắt sống về bang.

Nghe xong mệnh lệnh, Hàn Đại liền lui xuống.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cục Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Lời tiên tri

Sau khi ngủ một đêm dài, Hàn Dương và Mạnh Ái đã thức dậy bởi ánh nắng chói chang từ cửa sổ. Nhưng cô vẫn còn thấy mệt vì bị chênh lệch múi giờ.

Khi vệ sinh cá nhân xong, anh đưa cô đi ăn sáng ngay trong khách sạn, có thể nói cô bị hoa mắt bởi những món ngon ở trên bàn, tất cả đều là các món cô rất thích ăn, ngoài ra còn có những món đất tiền sang trọng khác.

Sau khi ăn sáng xong, anh dẫn cô tới trung tâm mua sắm ở Milan, vì Milan nổi tiếng với thời trang.

Mọi thứ ở đây rất đẹp, những cửa hàng nổi tiếng luôn xuất hiện ở đây. Đối với một người thích phung phí tiền cho vợ như Hàn Dương thì chỉ cần Mạnh Ái nhìn một thứ gì đó, thì thứ đó rất nhanh sẽ được mua gửi về Ngõ Gia. Vì vậy Mạnh Ái không dám nhìn một thứ gì hết, nhưng đâu dễ như vậy, cho dù cô có không nhìn, chỉ cần Hàn Dương nhìn trúng nó thì cũng sẽ mua.

Khi đi ngang qua một cửa hàng khác, trên kệ họ có trưng bày một đôi áo cặp màu trắng rất xinh. Mạnh Ái rất muốn cô và anh cùng mặc nó chụp hình nhưng cứ sợ anh không chịu nên đành thôi.

Ánh mắt hơi thất vọng của cô vô tình bị Hàn Dương nhìn thấy, anh chuyển tầm mắt của mình qua cặp áo ấy. Dù bản thân cũng không muốn mặc là mấy, nhưng cứ nghĩ tới Mạnh Ái sẽ vui là anh sẽ làm bằng được.

Anh dắt tay cô đi vào trong tiệm, lấy đúng một cặp áo đó, sau đó giục cô đi thay rồi bản thân anh cũng vào thay.

Nhìn mình trước gương, Hàn Dương có hơi bất ngờ, bây giờ nhìn anh khi bận chiếc áo này vào như một thiếu niên cá tính, nhưng trên khuôn mặt vẫn không thoát khỏi tà khí rừng rậm mình được.

Vì Hàn Dương đồng ý chịu mặc với cô nên Mạnh Ái rất vui, cứ cười toe toét này giờ. Cả hai nắm tay nhau đi trên phố, ai cũng ngoái đầu lại nhìn. Một chàng trai lạnh lùng đi bên cạnh một tiểu bạch thỏ trông rất đẹp đôi.

- Hai vị có muốn chụp một tấm ảnh kỉ niệm không ạ? _ Một người đàn ông trạc 50 tuổi cầm một chiếc máy ảnh tiến gần lại anh và cô hỏi.

- Được. _ Anh thấy Mạnh Ái nhìn mình với vẻ mong chờ tíu tít liền đồng ý.

Sau đó cả hai đứng sát vào nhau chụp hình, nhìn Mạnh Ái vui vẻ như vậy, tâm tình của anh rất tốt, trên môi liền vẽ ra một nụ cười mỉm. Đúng lúc đó cũng là bác thợ ảnh chụp.

" Tách "

- Được được, rất đẹp _ Vừa chụp xong cũng là lúc ảnh được in ra, cầm tấm ảnh trên tay, bác thợ ảnh không khỏi xuýt xoa, đúng là trai tài gái sắc.

Anh và cô tiếp tục đi tới một địa danh khác ở Rome - Italia. Đây là một trong những đài phun nước tên Trevi rất nổi tiếng vì độ tráng lệ của chính nó.

Mạnh Ái khi tới nơi không khỏi bất ngờ, quả thật còn đẹp gấp mấy lần so với trong ảnh.

Italia có rất nhiều công trình kiến trúc điều khác độc đáo, trong đó đài phun nước Trevi là công trình điêu khắc tráng lệ nhất, thu hút nhiều khách tham quan du lịch nhất. Các bức tượng

thần Neptune, thần Tritons, cá ngra, thiếu nữ,...được chạm khắc tinh xảo từ đá vôi và đá cẩm thạch Carrara chính là điểm nhấn cuốn hút của địa danh đáng đến nhất khi du lịch Rome, Italia này.

Ở đây điều khiến thu hút du khách tới tham quan nhất là cầu may mắn, tình yêu, sức khỏe,... Mạnh Ái có vẻ khá tin chuyện này, nên lập tức lấy tiền thả vào đài phun nước, sau đó chấp tay cầu nguyện.

" Con không cần biết thực, lâu đài xa hoa hay kim cương. Thứ con cần chỉ là được sống bên Hàn Dương suốt đời. Dù có bao nhiêu xảy ra trong tương lai con cũng không quan tâm, sẽ cùng nhau nắm tay mà vượt qua mọi thứ. " - Suy nghĩ của Mạnh Ái.

Hàn Dương thấy cô mỉm cười thì trong lòng cũng vui lây.

Đi tham quan vòng quanh đây, Mạnh Ái bị thu hút bởi một đám người vây quanh một cụ bà ở phía bên kia. Nghe mọi người nói cụ bà này bán vòng tình duyên, sau đó có thể nói đúng được số phận sau này của họ.

Mạnh Ái nắm tay Hàn Dương chen chúc một hồi cũng qua được đám đông, cô ấn tượng với một đôi vòng màu đỏ được thêu bằng chỉ bằng to, ngay chính giữa có đính một trái tim nhỏ nhỏ, dù đơn giản nhưng lại rất đẹp mắt.

- Bà ơi, cháu lấy đôi này. _ Mạnh Ái chỉ đúng đôi vòng đó, cô nhất định sẽ mua cho anh và cô.

- Được, hai đứa đeo vào đi. _ Sau khi đeo xong và trả tiền đầy đủ, Mạnh Ái nắm ni lăm anh mới chịu đeo vào.

Cụ bà nãy giờ nheo mắt nhìn chăm chăm hai người cuối cùng cũng lên tiếng.

- Hãy nhớ cho kĩ, khi một trong hai chiếc vòng hai đứa đeo rớt xuống, đó là lúc tình yêu của hai con xảy ra biến cố nghiêm trọng. Nhưng theo ta thấy, hai đứa chắc chắn sẽ quay lại với nhau, chỉ là không biết bao lâu mới gặp lại được, 5 năm, 10 năm, có thể cũng là nhiều hơn.

Mạnh Ái nghe vậy lòng hơi bất an nhưng chưa gì đã bị anh kéo đi ra khỏi chỗ đó, trở về khách sạn sau một ngày dài.

Nằm xuống ôm nhau ngủ, Mạnh Ái chợt lên tiếng nói về lời nói hời chiêu của cụ bà.

- Anh nghĩ chúng ta có như vậy không?

- Đừng nghĩ lung tung, em ngủ đi. _ Không nhận được câu nói mong muốn, Mạnh Ái có hơi nhoi nhói nhưng nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Gặp lại người cũ

Những ngày hôm sau, Hàn

Dương đều dẫn cô đi chơi ở những địa điểm khác nữa.

Sau khi đi Trevi, cô và anh đi chơi ở một hòn đảo sắc sỡ khác, đó là Burano, hòn đảo của những người đam mê màu sắc và hội họa. Ở đó được 3 ngày, cô lại được anh đưa tới Puglia, thiên đường nghỉ dưỡng ở Italia, ở đó thật sự rất thoải mái, khung cảnh và khí hậu rất ổn, làm người ta có cảm giác thật thoải mái khi ở đây.

Hết 2 tuần du hí ở Italia, anh và cô cùng nhau trở về, tuy có hơi tiếc nhưng chơi như vậy vẫn là đủ rồi.

3 tháng sau.

Hôm nay Hàn Dương đi kí hợp đồng với một tập đoàn lớn nên có thể về trễ, anh đã dặn cô ở nhà nghỉ ngơi sớm.

Sau khi kí hợp đồng thành công, anh lên xe về cũng đã hơn 9 giờ, vì Hàn Đại có việc nên hôm nay đích thân anh tự lái xe về.

Suốt dọc đường đi, khúc cua ngay bar Thiên Hàn, anh nhìn thấy cỡ 4-5 tên đàn ông đang đánh túi bụi vào một cô gái, lúc đó không hiểu sao cảm giác của anh rất lằng lằng, khó chịu.

Định bỏ mặt làm ngơ nhưng vì thấy bút rút nên Hàn Dương quyết định dừng xe lại bước xuống.

- Dừng lại! _ Giọng nói băng lãnh của anh thu hút những gã bặm trợn kia.

- Khôn hồn thì biến đi, đứng ở đây lo chuyện của tụi tao nhóc con. _ Đầu anh chảy hắc tuyến xuống khi nghe thằng kia gọi mình là nhóc con, đúng là thiếu hiểu biết.

- 4 thằng đàn ông hùa đánh 1 cô gái, tụi bây không thấy nhục nhã?

- Mẹ kiếp, thằng chó. _ Một tên trong đám đó xông lên quỳnh anh, nhưng không dễ gì mà đánh được. Hàn Dương chụp được tay hắn, quay vòng đã nghe tiếng " rắc rắc ".

Những tên kia thấy vậy đều có chút sợ hãi, lúc này, một đứa trong đám nãy giờ đứng bên trong tự nhiên quỳ xuống.

- Hàn Ca Ca, em biết lỗi rồi, tha cho tụi em, tụi em có mắt như mù vậy.

Hành động và lời nói của tên đó vô tình lọt vào tai những đứa còn lại, chúng tự động quỳ lạy van xin. Ai mà không biết Hàn Ca Ca chính là thủ lĩnh của bang Thiên Hàn chứ, thật đáng sợ.

- 5 giây? _ Chỉ câu nói đó, bọn chúng đều chạy thục mạng thật xa, có chết cũng không dám quay đầu hay lùi lại dù chỉ 1 bước đâu, đó gọi là nộ mạng cho hổ đó.

Anh từ từ tiến lại cô gái ngồi run sợ ở đó, đưa tay khều khều: " Cô ơi, bọn chúng đi rồi. "

Cái lúc mà người con gái đó ngẩng đầu lên, Hàn Dương như bị mất hồn, cả người tê liệt, sững sờ nhìn người con gái trước mặt. Cô gái ấy cũng ngạc nhiên không kém.

- Minh.. Ngọc, là em thật sao? _ Mọi anh mập mạp vài cái, khó khăn nói.

- Hàn Dương..

- Sao em ra nông nổi này? Hấn ta làm gì em? _ Sức nhớ ra, không phải Minh Ngọc là vợ của tên khốn nạn kia sao?

- Dương, anh ta đánh đập, hành hạ em, coi em như một con chó, khó khăn lắm mới về được đây thì bị chúng truy đuổi. _ Minh Ngọc bắt đầu khóc lớn lên, cả người run rẩy.

- Em..đừng khóc nữa, anh đưa em về nhà anh. _ Nói rồi, anh cởi áo vest ngoài ra, khoác lên cho Minh Ngọc, sau đó cẩn thận dìu cô ta ra xe.

Hàn Dương không chở cô ta về nhà mà anh với cô đang ở, đây là một biệt thự khác, cũng là của anh nhưng anh ít khi lui tới đây, cả Mạnh Ái cũng không biết được nữa.

Cẩn thận dìu cô ta vào nhà, rồi đưa lên phòng, còn dặn dò người hầu phải chăm sóc kỹ càng nữa. Đợi đến khi cô ta ngủ lim dim, anh định đi về vì đã quá trễ thì thấy Minh Ngọc nắm tay mình lại, cơ thể rất nóng, mồ hôi nhễ nhại trên trán. Thì ra Minh Ngọc bị sốt, anh quýnh quýng gọi bác sĩ tới, chăm sóc cô ta cả đêm rồi ngủ quên ở đó bỏ mặc Mạnh Ái ở nhà một mình.

Ánh nắng chiếu vào căn phòng, Minh Ngọc tỉnh dậy, thấy Hàn Dương ngủ quên trên tay mình, miệng nhếch lên cười, thì ra anh vẫn còn yêu mình. Không ngờ lại hỏi đến thế, có vợ sao? Vậy thì đập chấu thôi. Suy nghĩ điên rồ đó xuất hiện trong đầu của ả.

Mạnh Ái tỉnh dậy thấy Hàn Dương không về liền lo lắng, lấy điện thoại ra gọi lại cho anh.

- Dương, sao đêm qua anh không về?

- Còn nhiều việc nên hôm qua anh không về, em đừng lo quá.

- Em biết rồi, anh nhớ chăm sóc bản thân đó.

- Được.

Đây là lần đầu anh nói dối cô, anh đang ngồi ăn sáng với Minh Ngọc, còn tối hôm qua là ở lại chăm sóc cho cô ta chứ không phải làm việc.

- Dương, ai vậy? _ Cô ta biết là cô nhưng vẫn vờ hỏi.

- Vợ anh. _ Hàn Dương nhàn nhạt nói ra hai từ.

- Anh có vợ rồi ư?

Hàn Dương gật đầu xác nhận, sau khi ăn sáng xong, anh liền đi tới tập đoàn. Trước khi đi anh có dặn Minh Ngọc cứ ở lại đây, có gì thì gọi anh. Đầu óc anh bây giờ rất rối, Minh Ngọc hay Mạnh Ái, ai là người thật sự anh yêu?

Đến tập đoàn, anh liền sai Hàn Lục đi mua một bộ đồ mới, anh sợ Mạnh Ái sẽ biết trên cơ thể anh có mùi lạ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Kết hôn sao?

Suốt cả ngày hôm đó, Hàn Dương không thể tập trung làm việc được, mọi chuyện đều giao hết cho Hàn Lục và Hàn Đại. Còn anh thì về sớm, ghé một cửa tiệm gần đó mua ít đồ ăn rồi chạy qua căn biệt thự mà Minh Ngọc đang ở.

Cửa nhà không khóa lại không thấy một bóng người nào cả, Hàn Dương hơi thắc mắc rồi đi lên phòng kiểm tra. Hóa ra là Minh Ngọc ở đây, cô ta trốn trong một góc tối ngồi khóc.

- Minh Ngọc, đã xảy ra chuyện gì? _ Ả ta thấy anh liền nhào tới ôm chặt khiến anh đơ ra vài giây, có thể cảm nhận được cơ thể của Minh Ngọc đang run lên từng hồi.

- Dương, em mơ thấy chuyện cũ, anh ta thật sự rất độc ác, không phải là con người.

- Đừng khóc nữa, không phải anh ở đây sao? _ Anh nhẹ giọng khuyên nhủ, nghe vậy ả ta mới chịu buông ra.

- Đi xuống ăn, anh có mua đồ ăn cho em

Ngồi ăn với nhau, không khí có hơi gượng gạo.

- Dương, chuyện cũ anh còn giận không? _ Minh Ngọc thờ dãi một hơi nói.

- Không, có gì sao?

- Dù anh không giận em vẫn phải xin lỗi vì lừa dối anh. Chẳng qua lúc đó mẹ em bệnh nặng, cần tiền chữa trị nhưng em lại không có, nên đành theo hấn ta. Bản thân em không giữ được tình yêu của mình cho dù lúc đó em rất yêu anh. _ Minh Ngọc bắt đầu lại khóc, nhưng lần này lại khóc lớn hơn.

Còn anh là đang rất bàng hoàng, Minh Ngọc rời xa anh là có lí do sao? Bây giờ làm thế nào đây?

- Dương, ta có thể.... quay lại được không? Em vẫn còn rất yêu anh.

Thấy anh im lặng không nói gì, Minh Ngọc liền đòi hỏi muốn quay lại, tiếng khóc ngày càng lớn hơn. Trong một phút bốc đồng, Hàn Dương không hiểu suy nghĩ gì mà lại nói "Được", trong đầu anh chỉ quan tâm tới Minh Ngọc, lúc này anh chỉ biết người con gái trước mặt là người anh rất yêu, anh đã chờ đợi bao lâu rồi.

- Thật cảm ơn anh, Dương, em yêu anh. Chúng ta sẽ kết hôn chứ? Hai ta để làm lỡ nhau quá lâu rồi.

- Ừ. _ Hàn Dương gạt đầu đồng ý khi Minh Ngọc đề cập tới chuyện kết hôn, nhưng anh không nhớ rằng vợ anh là Mạnh Ái hay sao?

Đến chiều tối, Hàn Dương mới về nhà với Mạnh Ái.

- Ông xã, anh về rồi. _ Cô ôm tay anh khư khư, nhưng anh chỉ gạt đầu thôi.

- Anh có mệt lắm không? Em làm đồ ăn cho anh nhé? _ Cô luyên thuyên bên tai anh đủ thứ, vì cô lo lắng cho anh.

- Em để anh yên xú, được không? _ Hàn Dương hơi lớn giọng, gạt tay cô ra rồi đi lên phòng làm việc, đóng cửa lại rất mạnh. Cô bị anh lớn tiếng la như vậy có chút giật mình, đôi mắt chứa một ngấn nước.

- Tiểu thư, cô đừng buồn. _ Bác Trần lo lắng đi ra nhìn cô. Nghe bà an ủi, cô liền ụi khuất mà khóc, cô chỉ quan tâm cho anh thôi mà?

Hàn Dương không ăn Mạnh Ái cũng bỏ ăn rồi trốn trên phòng khóc một mình. Tối nay anh cũng không thêm về phòng ngủ, Mạnh Ái vì thế lại buồn hơn, khóc tới sưng mắt rồi thiú thiú mà ngủ quên.

10 giờ đêm.

Hàn Dương lái chiếc Bugatti chạy băng băng trên đường, lúc đi lên lầu, có nhìn lại thấy mắt cô ngấn nước, lại cảm thấy đau lòng và có lỗi. Hiện tại không biết làm sao, anh liền gọi Kha Đức và Từ Hy tới bar Thiên Hàn.

Tiếng nhạc xập xình có phần khiến tâm trạng Hàn Dương giãn ra. Bước vào gian phòng V.I.P, Từ Hy và Kha Đức đã ngồi đợi sẵn ở đó vì hồi nãy nghe điện thoại của Hàn Dương.

- Mẹ kiếp, có chuyện gì mà cậu gọi ra gấp như vậy? _ Từ Hy lên tiếng bức bối.

Hàn Dương không nói gì, chỉ im lặng ngồi xuống, nâng ly rượu lên uống một ngụm. Đây là loại rượu mạnh, uống rất rất ở cổ họng, nó như cuộc đời của anh bây giờ vậy.

- Hàn Dương, nghe nói Minh Ngọc đã về. _ Kha Đức nãy giờ im lặng cũng lên tiếng nói.

- Biết, ở chỗ mình. _ Câu nói của anh làm hai người bạn chí cốt tròn xoe mắt nhìn.

- Cái gì? Cậu đừng giỡn, vậy Mạnh Ái thì sao? Cậu có biết suy nghĩ không vậy? _ Từ Hy có hơi kích động lớn tiếng. Từ Hy với Lục Chấn Hào (Anh của Mạnh Ái) là bạn thân, trước khi đi ra nước ngoài để làm việc, có nhờ Từ Hy trông chừng Mạnh Ái dùm.

- Tháng sau, hoặc 2 tháng nữa, tớ và Minh Ngọc sẽ kết hôn. _ Hàn Dương nói ra lời này, trong lòng có chút đau xót, nhưng anh đã lỡ hứa với Minh Ngọc rồi, chả phải anh vẫn còn yêu cô ta sao?

" Xoàng " - Con mẹ nó Hàn Dương, cậu đi chết đi, cậu thấy Mạnh Ái vì cậu mà làm bao nhiêu điều không? Chỉ vì con ả đó mà cậu bỏ Mạnh Ái có đáng không, trong khi chính ả là người bỏ mặc cậu đi.

Từ Hy tức giận đập vỡ cái ly thủy tinh mình đang cầm. Tại sao hả? Một phần là anh đã lỡ hứa với Chấn Hào, còn một phần là anh thấy Mạnh Ái quá tốt đi, nếu Hàn Dương làm vậy quả là vô tình. Sau đó Từ Hy vùng vác bỏ đi, Kha Đức thấy vậy cũng bỏ đi theo, trước khi đi còn nói: " Cậu là người biết suy nghĩ mà, suy nghĩ kĩ đi rồi hãy quyết định, đừng để sau này hối hận? "

Chỉ còn Hàn Dương ngồi đó suy nghĩ. Anh nhận là anh rất yêu Minh Ngọc, mấy năm chờ đợi người con gái ấy về, bây giờ thì về rồi, nhưng anh cũng yêu Mạnh Ái, anh là nhằm tương Mạnh Ái là thể thân của Minh Ngọc hay sao??

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Hẹn gặp

Ngày hôm sau.

Mạnh Ái đang ngồi trên phòng nhắm nhĩ tách trà nóng ngoài ban công thì điện thoại reo lên, là số máy lạ. Cô chán chừ không muốn bắt, nhưng xong lại cảm máy lên nghe.

- Xin chào, cho hỏi ai vậy?

- Cô có phải là Mạnh Ái không? _ Đầu dây kia phát ra một giọng phụ nữ, nghe ngọt ngào lắm.

- Là tôi, cho hỏi cô là?

- Tôi là Minh Ngọc, cô đang ngồi ở quán Last Dance, mong cô tới tôi có chuyện muốn nói.

Sau đó liền cúp máy ngang xuong, Mạnh Ái đang lục lại trí nhớ xem mình có quen ai tên là Minh Ngọc hay không? Minh Ngọc.. Minh Ngọc.. Không phải tên của người yêu cũ Hàn Dương sao? Tại sao lại biết số điện thoại của cô? Dù thắc mắc nhưng Mạnh Ái cũng thay đồ rồi đi, chân cầu thang đi xuống tới phòng khách có rất nhiều điều cigar hút xong, cô chắc hẳn đêm qua anh đã hút rất nhiều, liền thở dài một hơi.

Mạnh Ái bước vào quán cà phê Last Dance, Từ Khang không còn làm nhân viên ở đây nữa mà đã về nước phụ ba mình.

Ngay chính tại cái bàn cô và Kiều Ny hay ngồi, có một người phụ nữ đang ngồi ở đó vẫy tay với cô, nên Mạnh Ái nghi chác đó là Minh Ngọc nên bước lại.

- Xin chào, cô có phải Minh Ngọc? _ Với người lạ, Mạnh Ái khá lạnh lùng vì chưa quen biết.

- Đúng, mời cô ngồi. _ Á ta lịch sự một tiếng. Sau khi phục vụ mang đồ uống lại, à ta nhìn chăm chăm này giờ mới lên tiếng: " Quà thật Hàn Dương rất yêu tôi, ngay cả vợ của anh ấy cũng hao hao giống tôi nữa. "

Lời nói như sét đánh ngang tai cô, nhưng cô không để lộ sự ngạc nhiên mà vẫn điềm tĩnh.

- Yêu cô? Nực cười, anh ấy và tôi chả phải đang rất mặn nồng hay sao. Người cũ cái gì cũng cũ hết, cô nghe qua câu này chưa?

Á ta nghe xong vẻ mặt khá bất ngờ vì tài ăn nói của cô.

- 5 năm qua tôi không thể ở bên anh ấy vì tôi có lí do, không phải Hàn Dương luôn yêu tôi sao? Cô chỉ là tạm bợ, nếu không tin cô có thể nghe cái này.

Minh Ngọc lấy từ trong túi xách ra một chiếc máy ghi âm nhỏ, sau đó bật lên đúng đoạn mà Hàn Dương đồng ý quay lại, rồi còn sẽ kết hôn. Nghe xong, Mạnh Ái sững người một chút, rồi nhếch môi nói: " Qua một đoạn ghi âm có thể chứng minh được hay sao? "

- Cô không tin? Được, tôi với cô cuộc với nhau, xem Hàn Dương về bên ai. _ Á ta đắc chí nhìn cô nói với giọng đầy khiêu khích.

Mạnh Ái sau khi nghe được đoạn ghi âm đó thì trên đường về nhà luôn nghĩ tới nó, thật sự cô không tin nổi. Cô tự nhốt mình trong phòng mà suy nghĩ, rồi lại khóc.

Rõ ràng cô và anh vẫn còn hạnh phúc, chỉ có hôm qua thôi. Ngẫm nghĩ lại mấy hôm nay anh rất lạnh lùng, không như trước nữa, có phải vì chuyện này?

Còn cả vụ " cá cược " nữa, như thế là sao? Không biết cô ta sẽ làm gì, nhưng cô chắc chắn sẽ cố gắng kéo anh về lại.

Để thực hiện điều đó, Mạnh Ái lau đi nước mắt, đứng dậy lấy lại tinh thần đi siêu thị, hôm nay cô sẽ tổ chức một bữa tiệc nhỏ.

Chiếc xe lăn bánh tới siêu thị thực phẩm, tự tay cô lựa mọi thứ thật kĩ càng. Sau đó về nhà, Mạnh Ái mang tạp dề vào bắt đầu nấu nướng, cô sẽ nấu những món mà anh thích ăn nhất.

Quần gia Trần có đòi giúp một tay nhưng Mạnh Ái khẳng khái không chịu nên bà đành thôi, ngẫm lại thiếu gia thật có phước khi cưới được tiểu thư Mạnh Ái đây.

Mọi thứ được chuẩn bị rất công phu dưới bàn tay của cô. Xong xuôi tất cả mọi thứ cũng là 5 giờ 30 phút, Mạnh Ái nhanh chóng lên lầu tắm rửa một xối rồi ngồi xuống đợi anh về.

Nhưng đợi mãi anh vẫn chưa về, đã hơn 7 giờ rồi, Mạnh Ái liền lấy điện thoại bấm số gọi cho anh.

- Mạnh Ái, có chuyện gì? _ Ngữ điệu của anh không ngọt cũng không lạnh cất lên, nhưng đó giờ anh toàn gọi cô là Ái Nhi, có bao giờ gọi là Mạnh Ái đâu?

- À, em có làm một buổi tiệc nhỏ, đang đợi anh về.

-...ừm anh xin lỗi nhé, tập đoàn hôm nay nhiều việc nên tăng ca.

- Ra vậy, không sao, anh nhớ giữ sức khỏe..

Mạnh Ái thở dài một hơi, thật không đúng lúc, cô đành gọi người làm và quần gia Trần vào ăn chung nhưng chỉ gắp được vài đĩa thì cô đã bỏ xuống không ăn nữa. Tự suy nghĩ trong đầu rằng " Chắc Hàn Dương tăng ca thật, không sao không sao đâu. "

Ở một nơi nào đó.

Minh Ngọc và Hàn Dương đang ngồi ăn cùng nhau ở nhà hàng sang trọng Zutter.

Cả hai cười đùa rất vui vẻ trong khi còn một người ở nhà rất đau lòng sao??

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Mang thai + sự cố

Đêm

Mạnh Ái ngồi ngoài ban công nhìn bầu trời tối tăm kia. Có phải cuộc đời của cô cũng đang đi vào bóng tối như vậy hay không? Những cơn gió khuya phảng phất qua khiến cả người cô hơi run lên, nhưng không sao, làm gì có nơi nào lạnh giá đau lòng như tim cô bây giờ chứ nhỉ? Lúc gặp Minh Ngọc, cô ta hết hồn 1 phần thì cô hết hồn 10 phần, vì cô ta trông rất giống

bản thân mình.

Có khi nào bản thân mình là bản sao, là thể thân mà Hàn Dương ngộ nhận hay không? Càng nghĩ cô càng rối bời, nước mắt không tự chủ mà thi nhau rơi ướt đầm khuôn mặt.

- -----

Sáng hôm sau.

Cô vì hôm qua khóc nhiều nên hôm nay khá mệt, cả thân thể như muốn rũ rời cả ra.

Nhìn cả bàn mà quán gia Trần tốt bụng làm cho nhưng cô không thể nuốt nổi. Nhưng không muốn phụ lòng bà ấy, cô đành chịu ngồi ăn.

Muống cơm chưa kịp đưa vào miệng là cô đã thấy Hàn Dương về, cả người như được tiếp thêm sức sống, vui cười lại ôm anh.

- Ông xã anh về rồi, có mệt không? _ Cô ôm anh nhưng có vẻ anh muốn né?

- Anh lên tắm một chút.

- Được, anh có muốn ăn gì không?

- Không, anh đến tập đoàn luôn. _ Sự lạnh nhạt của anh ngày càng thể hiện rõ ràng hơn, Mạnh Ái lòng đau không tài nào nói nổi. Ban này, lúc ôm anh, cô cũng có nghe mùi hương nước hoa khác khá nồng nặc trên áo sơ mi của anh, chắc chắn đó không phải mùi của cô. Nhưng cô vẫn tuyệt đối tin tưởng anh, đơn giản, Hàn Dương là chồng của cô.

Sau khi tắm xong, Hàn Dương nhanh chóng lên xe tới tập đoàn không nói một lời nào. Quán gia Trần thấy vậy khuyên cô đừng buồn nữa mà vào nhà ăn sáng đi, nhìn cô nhợt nhạt quá rồi.

Trên bàn là món cháo cá ngữ mà Mạnh Ái hay ăn vào buổi sáng, nhưng vừa nghe mùi, cô liền cảm thấy cơ thể khó chịu muốn ới nên chạy thẳng vào nhà vệ sinh. Bà thấy vậy cũng vội vàng chạy theo.

- Ái Nhi, thân thể con sao vậy? Cháo cá ngữ không phải món con thích hay sao? _ Bà vừa vuốt vuốt lưng cô vừa nói.

- Con không biết, chỉ biết rất khó chịu thôi.

- Không phải là... con đã có đấy chứ? _ Bà là bậc lão làng, có thể cũng rành những chuyện này.

- Con..con, xúu nữa sẽ đi khám. _ Mạnh Ái cũng hơi nghi ngờ mình đã mang thai, nhưng đây không phải là lúc thích hợp.

- -----

Bệnh viện Stardom.

Mạnh Ái lúc này vào thấy khá đông nên định đi về, nhưng lại gặp được Từ Quang nên cô được vào khám nhanh hơn.

"Chúc mừng, chị mang thai được 6 tuần rồi. Nhưng cơ thể khá yếu, chị cần bồi bổ nhiều một chút. "

Lời nói của bác sĩ cứ vang vọng quanh tai cô, Mạnh Ái vừa mừng nhưng vừa lo.

"Bảo bối nhỏ, chào mừng con đến với thế giới này, đến với mamì. Nhưng không biết cha có chấp nhận con không nữa? "

Suy nghĩ vu vơ, Mạnh Ái không biết bản thân lúc nào đang đi qua đường, khi một chiếc xe định lao tới thì có một lực kéo tay cô thật mạnh lại. Mạnh Ái vì mất đà nên ôm chặt người đã cứu mình.

- Cô có sao không?

- À..à tôi không sao, cảm ơn anh rất nhiều. _ Mạnh Ái cúi đầu cảm ơn người đã cứu mình.

- Mạnh Ái, cô không nhớ tôi?

- Anh..anh là Hà Chí Phong? _ Cô hơi ngờ vực hỏi lại.

- Thật may vì cô còn nhớ. _ Chí Phong cười cười gỡ đầu, anh không ngờ lại được gặp cô ở đây sau lần tiệc nhậm chức ở thành phố B.

- Sao anh ở đây?

- Tôi có công việc ở đây, nhưng nhờ vậy mới cứu được cô đó, nghĩ chuyện gì mà trầm tư quá vậy? _ Chí Phong có phần hơi lo lắng cho cô.

- À à không có gì đâu, cảm ơn anh vì hồi nãy nha. Tôi có việc đi trước. _ Mạnh Ái vội chào rồi đi trước, để lại ai kia với khuôn mặt tiếc nuối.

Những hành động nãy giờ của cô và Chí Phong đều được chụp lại bởi một người đứng trong góc tối kia. Đương nhiên điều này không một ai biết.

- -----

Mạnh Ái cuối cùng cũng về tới nhà an toàn, nhưng kì lạ xe Hàn Dương cũng đang đậu ở nhà.

- Đi đâu mới về? _ Hàn Dương ngồi chiếm chỗ ở ghế sofa ở phòng khách.

- Em đi công việc. Sao anh về sớm vậy?

- Công việc của cô là đi ôm người khác ở ngoài đường như vậy sao? Cô coi tôi là cái thá gì? _ Anh vung tay ném ra một sấp ảnh, Mạnh Ái cúi xuống xem thì là ảnh ban nãy mà Hà Chí Phong cứu cô.

- Dương, không phải như vậy, anh..nghe em giải thích có được không? _ Bị anh quát, Mạnh Ái sợ sệt đến nỗi nước mắt chảy ra.

- Bằng chứng như vậy, cô còn muốn nói gì? Con đàn bà tiện ti. _ Sự tức giận lên tới tột độ nên anh rất lớn tiếng quát nạt cô.

Mạnh Ái nước mắt chảy rất nhiều, khụy xuống nắm chân anh mà thanh minh cho bản thân, nhưng lại bị anh vung tay tát một cái thật đau vào mặt rồi lạnh lùng bỏ đi. Mạnh Ái muốn khóc cũng không còn sức, liền ngất xỉu tại đó. Tất cả người làm thấy vậy đều hoảng hồn chạy lại đỡ cô.

Kết thúc rồi sao? Hàn Dương, tại sao lại không tin em chứ?

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đau lòng

Chương này nói về Kha Đức × Kiều Ny nha mọi người ơi ~.~

- -----

Sau ngày hôm đó.

Kha Đức không thể nào liên lạc được với Kiều Ny. Gọi điện thì khóa máy, nhắn tin chả có hồi âm nên anh cảm thấy rất rối.

Tới tận 1 tháng sau, Kha Đức không thể chịu nổi nữa, Kiều Ny biến mất khỏi đây như vậy đối với cậu là một sự dằn vò rất lớn. Người con gái luôn theo đuổi anh, đi cùng anh tới tập đoàn mỗi ngày, lúc nào cũng nhắn tin làm phiền anh đâu rồi?

Thiếu vắng nhỏ cậu thật sự không chịu nổi. Đúng thật, Kha Đức lỡ yêu nhỏ mất rồi, nhưng bây giờ biết kiếm ở đâu?

Kha Đức liền hẹn gặp Mạnh Ái để hỏi, cậu biết rõ Mạnh Ái rất thân với Kiều Ny.

- -----

Quán cà phê Last Dance.

Kha Đức đã ngồi chờ sẵn ở đó từ lúc nào, Mạnh Ái thì gần đúng giờ mới tới.

- Anh hẹn em ra đây có chuyện gì không? _ Mạnh Ái biết rõ Kha Đức sẽ hẹn mình ra hỏi chuyện của nhỏ nên trực tiếp vô thẳng vấn đề.

- Anh muốn hỏi em có gặp Kiều Ny không? _ Kha Đức hơi ngại khi hỏi như vậy, nhưng vì nhỏ cậu sẽ làm hết.

- Anh đừng tìm Ny Ny nữa, hạnh phúc trong tầm tay mà do anh không giữ thôi.

- Anh xin em, là anh có lỗi với cô ấy. Anh rất cần Kiều Ny.. Xin em làm ơn chỉ cho anh.

Mạnh Ái thờ dài, thật ra một tuần trước Kiều Ny nhỏ có đến tìm cô nói mọi chuyện.

- ---- Flashback -----

- Mạnh Ái, mình có thai rồi.

- Cậu nói cái gì? Làm sao mà có thai được? Là của ai? _ Cô rất bất ngờ khi nhỏ nói rằng mình có thai.

- Là Kha Đức. _ Sau đó Kiều Ny ngồi thuật lại mọi chuyện cho Mạnh Ái nghe, cô cũng chỉ biết thờ dài khi nghe như vậy.

- Cậu định như thế nào đây? Sao không nói cho anh ấy biết?

- Tớ sẽ sang Anh rồi một mình nuôi lớn con, xin cậu đừng cho ai biết. Đừng làm đảo lộn cuộc sống của anh ấy.

Kiều Ny nói với giọng nghèn nghẹn ở cổ họng, khỏi nói cô cũng biết nhỏ đang khóc. Vì vậy cô đành hứa với nhỏ.

- ---- End Flashback -----

- Nhưng nếu giúp cho anh, Kiều Ny có một lần nữa đau khổ hay không? _ Mạnh Ái nheo mắt nhìn Kha Đức, là bạn thân đương nhiên cô cũng rất mong nhỏ có một bờ vai vững chắc ở bên mình.

- Anh thề, không bao giờ có thêm lần nào anh làm Kiều Ny đau lòng nữa. _ Kha Đức đưa tay lên trời thề thốt, nhìn bộ dạng trông rất khấn trương khiến Mạnh Ái bật cười.

- Được, em chỉ giúp anh lần này thôi đấy, Kiều Ny ở bên Anh.

- Thật cảm ơn em, anh đi trước. _ Nghe được câu trả lời vừa ý, cậu vội vội vàng vàng cảm ơn rồi rời đi.

" Kiều Ny, cậu nhất định phải hạnh phúc. " _ Mạnh Ái đỏ mím cười, cô thật mong chờ cái kết tốt đẹp sẽ tới với hai người họ.

- -----

Tối hôm đó.

Kha Đức soạn đồ rồi lên đường đi Anh gấp, cậu thật sự rất nhớ Kiều Ny.

Mãi cho tới sáng máy bay mới tới nơi, không nghỉ ngơi hay ăn uống gì, Kha Đức đã kêu người chờ mình tới nhà mà Kiều Ny đang ở đó.

Vì nằm xa trung tâm thành phố nên mãi trưa Kha Đức mới tới nơi, chỗ Kiều Ny ở là một ngôi nhà màu xanh dương, phía trước có một vườn hoa tulip rất rộng. Mà khoan, người con gái đang tưới cây đó, là Kiều Ny đúng không? Nhìn từ xa có thể thấy cô đang mặc một chiếc đầm màu trắng dài được điểm nhún là rất nhiều bông hoa, nhỏ còn khoác thêm chiếc áo len mỏng bên ngoài. Dù tính tình hay nghịch ngợm nhưng chung quy nhìn lại khi Kiều Ny ăn mặc như vậy thật xinh đẹp.

"Ting toong " _ Kha Đức lấy hết can đảm bước lại nhấn chuông. Kiều Ny đang tưới cây nghe vậy cũng lần bước ra mà mở cửa.

Vì căn nhà được thiết kế rất lạ, bên hông hàng rào lại rất lùn, người bên ngoài có thể thấy được bên trong còn phía cửa thì lại cao nên Kiều Ny không thể thấy được.

Nhỏ vừa mở cửa ra thì hết hồn, lắp bắp nói: " Anh..anh sao lại ở đây, đi về đi. "

Kiều Ny vội đóng cửa lại nhưng đã bị Kha Đức chặn ngang.

- Kiều Ny, anh xin lỗi, em tha lỗi cho anh đi, xin em.

- Anh không có lỗi, đi về đi. _ Khác với hồi đó, bây giờ nhỏ cực kì lạnh lùng, lời nói lạnh lùng không kém khiến Kha Đức đau lòng. Cậu quý xuống đất, đôi mắt hiện lên rõ sự buồn rầu.

- Kiều Ny, anh xin em, là anh có lỗi, anh không tốt với em, em đánh anh cũng được, hành hạ thế nào anh cũng không kêu than. Em đừng lạnh nhạt với anh, một tháng qua là quá đủ sự dầy vò với anh lắm rồi, để anh chăm sóc em có được không?

Khi lời nói cuối cùng dứt ra cũng là lúc giọt nước mắt của Kha Đức rơi xuống, cậu khóc. Cậu đã từng nghĩ sau " cô ấy " cậu chẳng yêu ai nữa nhưng giờ đây cậu lại đi năn nỉ một người con gái khác trở về, sau bao lâu như vậy Kiều Ny là người làm Kha Đức sợ mất tới như vậy.

Kiều Ny cũng không tin được Kha Đức làm như vậy, liền mùi lông thụt xuống khóc nức nở. Chính bản thân mình theo đuổi Kha Đức trước mà, một câu hai câu nói giận chửi là cái gì hết.

- Anh đáng ghét, tại sao lúc đầu lại cự tuyệt như vậy. _ Kiều Ny vừa khóc vừa đánh vào người Kha Đức vài cái.

- Được được anh sai, em đừng khóc được không? Mỗi giọt nước mắt của em rơi xuống là lòng anh đau không nào nói nôi.

Cứ thế mà hai người hòa nhau, chỉ còn việc dỗ Kiều Ny nín khóc nữa thôi. Sau một hồi lâu, Kiều Ny rốt cuộc cũng nín khóc, lên tiếng nói: " Kha Đức, em xin lỗi, tình yêu của em không dành trọn vẹn cho anh nữa. "

Một câu nói như cứa ngàn con dao đâm vào tim cậu, về mặt bàng hoàng càng ngày càng tới của cậu khiến nhỏ bật cười.

- Đừng nói anh nghĩ linh tinh nhé? Em phải dành tình yêu cho con của tụi mình nữa chứ. _ Kiều Ny cầm tay Kha Đức để lên bụng đang có một sinh linh bé bỏng ở bên trong, vui cười nói.

- Em.. em nói cái.. gì? Con..con của tụi mình? Anh được làm ba rồi sao?

Kiều Ny gạt đầu một cái, Kha Đức quỳnh quáng nhảy lên tươi cười như trúng độc đắc 10 tờ vé số, ôm chăm lấy Kiều Ny không ngừng nói: " Ny Ny, cảm ơn em, thật sự cảm ơn em "

- -----

Dù dễ mãi Kiều Ny mới chịu quay về thành phố S ở chung với cậu. Qua mấy ngày sau, Kha Đức xin được phép đám cưới, lẹ lẹ rình Kiều Ny về dinh, như là sợ ai cướp mất vợ của mình vậy.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Chấn Hào - Gia Thiên

Mạnh Ái được mọi người đưa vào bệnh viện cấp cứu, bác sĩ nói vì cơ thể yếu nên cần bồi dưỡng, không được có chuyện gì làm chấn động tâm lý. Quán gia Trần nghe vậy mới thờ phào nhẹ nhõm, lấy điện thoại ra gọi cho Hàn Dương nhưng mãi vẫn không gọi điện được nên đành thôi ý định đó, quay lại chăm sóc cho cô.

Mạnh Ái nằm ở đó, về mặt bơ phờ khiến bà Trần cũng đau lòng, bà vốn coi cô như con gái. Đến xế chiều, Mạnh Ái mới lờ mờ tỉnh dậy, chỉ thấy bên cạnh có quán gia Trần đang ngủ gật, ngoài ra không còn ai, cô lại rót nước mát, tay sờ lên bụng mà tủi thân. Hàn Dương thật sự hết yêu thương cô rồi. Mạnh Ái quyết định buông tay..

" Bảo bối, thật xin lỗi vì để con không có cha, đừng buồn nhé. "

- -----

Hai hôm sau Mạnh Ái được bác sĩ cho xuất viện, về nhà chỉ cần bồi bổ là ổn. Cô có nghe quán gia Trần nói Hàn Dương không có về nhà, tuy rất đau lòng khi nghe bà nói vậy nhưng cô cũng im im mà tươi cười. Tình cảm chúng ta như vậy là chấm dứt hay sao?

Mạnh Ái ngồi nghỉ ngơi trên sofa một xíu rồi định đi lên lầu thì có điện thoại, là anh hai.

- Anh hai, sao lại gọi cho em? _ Mạnh Ái dù buồn nhưng vẫn không muốn để anh hai biết nên giả giọng vui tươi lấp liếm

- Anh hai với Gia Thiên đã về nước mấy hôm nay, định qua thăm em đây. (Mạnh Ái có hai người anh, Lục Chấn Hào và Lục Gia Thiên, mọi người nếu quên có thể xem lại phần giới thiệu nhân vật.)

- Em rất nhớ hai anh nha. Em hơi mệt không về thăm anh hai được, anh với anh ba qua đây được chứ? _ Nghe tin anh hai và anh ba về, cô rất vui, ở nhà hai anh rất cưng chiều cô.

- Được, anh cũng có chuyện muốn nói với em _ Chấn Hào nói tới đây giọng có hơi trầm xuống, sau đó cúp máy.

- -----

30 phút sau.

Mạnh Ái ra đón hai anh vào nhà, nhưng chưa gì vừa thấy hai người lại ôm chầm lấy rồi chực trào nước mắt. Anh hai anh ba luôn cưng chiều cô, quả thật rất nhớ hai người.

- Con bé này, đừng khóc xấu lắm _ Gia Thiên quệt nước mắt trên mặt rồi xoa đầu cô.

- Mạnh Ái, có phải em với Hàn Dương xảy ra chuyện? _ Vừa vào nhà ngồi xuống, Chấn Hào liền hỏi thẳng, tính của anh hai cô biết rõ, rất thẳng thắn.

- Không..không có gì đâu, hai anh đừng lo. _ Đụng trúng tim đen, Mạnh Ái có hơi lúng túng.

- Em định giấu hai anh tới bao giờ? _ Gia Thiên hơi nghiêm giọng nói.

Từ Hy và Chấn Hào là bạn thân, trước khi quay về bên kia làm việc Chấn Hào có nhờ Từ Hy nếu Mạnh Ái có chuyện gì nhất định cũng phải nói ra. Vì thế chuyện này Chấn Hào biết, sau đó nói cho Gia Thiên. Hai người về nước cũng vì chuyện này, em gái bé bỏng họ cũng như trứng từ hồi nhỏ dù có gì họ cũng phải bảo vệ nó. Nhưng Chấn Hào có lòng tin ở Hàn Dương nên tạm thời chưa làm lớn việc này.

Mạnh Ái biết mình không giấu được nữa liền nói ra mọi thứ, kể cả việc xảy ra hai hôm trước, bao nhiêu ủy khuất được nói ra, kèm theo đó Mạnh Ái khóc rất nhiều, rồi ôm lấy anh hai và anh ba của mình.

- Ái Nhi em đừng khóc nữa, nếu còn khóc anh chắc chắn sẽ xử lý Hàn Dương. _ Gia Thiên vừa vỗ về cô vừa nói.

- Em muốn li hôn? _ Chấn Hào hiểu tính em gái mình, chắc chắn con bé đã chịu đựng quá nhiều mấy ngày nay. Mạnh Ái run run gật đầu.

- Được, chiều mai anh sang rước em, li hôn càng sớm càng tốt, anh không để em chịu đựng như vậy được.

Phận làm anh, Gia Thiên và Chấn Hào rất yêu thương Mạnh Ái, từ nhỏ đến lớn luôn cưng chiều cũng như chưa lần nào làm cô khóc. Ấy vậy mà cái tên Hàn Dương kia lại như vậy..

- -----

Mạnh Ái suốt đêm đó khóc rất nhiều, Hàn Dương cũng không về nhà khiến cô đau lòng nhiều hơn. Quyết định này có thật sự đúng hay không đây?

- -----

Mạnh Ái vào xế chiều hôm sau đã thu dọn hết hành lý, cô kí tên vào tờ đơn li hôn rồi đem qua phòng làm việc của anh để.

Mở ngăn kéo ra để tờ đơn vào trong, Mạnh Ái vô tình phát hiện ra có một cuốn sổ màu hồng rất xinh, bìa tính tò mò nổi dậy, cô liền mở nó ra đọc.

Trong đó là nhật kí ngày xưa lúc Hàn Dương và Minh Ngọc còn mặn nồng bên nhau, từng câu, lời nói ở trong đó mà chính anh viết ra như một vật nhọn đâm thẳng vào tim cô. Lật tới giữa trang, có một bức ảnh rơi ra raz Mạnh Ái nhặt lên, là tấm ảnh Hàn Dương và Minh Ngọc hôn nhau, bên dưới còn viết một dòng chữ: " Minh Ngọc, cả đời này anh chỉ yêu mình em. Không em thì không thể là ai khác. "

Mạnh Ái đứng không vững, có hơi loạng choạng, cô lại khóc. Đã hứa với bản thân là đừng yếu đuối như vậy nữa rồi mà cô không tài nào làm được.

- -----

Cut thôi =))))

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Kiểm chuyện?

Mạnh Ái cố chần tỉnh lại, để lại cuốn sổ ở vị trí cũ, sau đó quệt nước mắt bước ra ngoài. Định kéo vali ra ngoài thì thấy Minh Ngọc đứng ở đó, cô ta mở giọng chua ngoa nói: " Cuối cùng Hàn Dương cũng về bên tôi, cô nên đi càng sớm càng tốt thì hơn. "

- Tôi có đi hay không thì có liên quan tới cô sao? Với cả cô có tư cách đặt chân vô đây sao? _ Mạnh Ái không chịu thua nói lại.

- Cô đừng cố chấp, thể thân vẫn mãi là thể thân thôi, không phải sao? Phu nhân Ngô Gia sớm muộn cũng là tôi, cô nên nhanh chóng rời đi thì hơn. _ Minh Ngọc nói câu này làm Mạnh Ái lại đau lòng thêm.

- Được, tôi cho cô toại nguyện. _ Mạnh Ái nói một câu, sau đó kéo vali bước ra ngoài, đi ngang còn đụng vai cô ta.

Minh Ngọc với bản tính thâm độc, không chịu mọi chuyện dễ dàng như vậy. Khi Mạnh Ái bước gần xuống hết cầu thang, cô ta chạy theo giữ tay cô lại, vung tay tát cô một cái.

Chưa xong ở đó, nghe tiếng quản gia Trần nói " Thiếu gia, ngài đã về ", cô ta tự dưng tự cầm tay cô tát mạnh vào mặt cô ta một cái, rồi tự mình giờ trò té cầu thang, nếu từ bên ngoài nhìn vô chắc chắn sẽ hiểu lầm là cô đẩy cô ta té.

- Minh..Ngọc, sao cô lại làm vậy? _ Mạnh Ái bị bất ngờ nên giọng nói lắp bắp.

Đương nhiên, đúng lúc đó thì Hàn Dương liền vào, Minh Ngọc thì nằm đó với một vũng máu. Mắt anh dần đỏ ngầu lên, nhanh chóng lại đẩy cô té xuống đất trúng ngay cây đàn piano

phía dưới chân cầu thang rồi bế á ta lên. Bụng dưới truyền đến một cơn đau thấu người, Mạnh Ái nắm chân anh lại, khẩn cầu nói: " D..uong, c..on ch..úng t..a, anh.. đừng đi. "

- Buồng ra, cô đứng là một cơn cảm thú dội lốt người. _ Hàn Dương tức giận hết lớn, vùng chân đá tay cô rồi bế á đi cấp cứu, cùng lúc đó chiếc vòng tình yêu màu đỏ cũng đứt ra khỏi tay của Mạnh Ái.

Mạnh Ái đau trong bụng, đau trong lòng không ai hiểu nổi. Quân gia Trần vội vàng chạy lại: " Ái Nhi, chân con, chân con sao thế này? Cấp cứu cấp cứu. "

Cô run run nắm tay bà, giọng thều thào nhờ bà nhấn vào số này gọi cho anh hai. Bà rồi quá chả biết làm sao nên cũng nghe theo cô mà gọi.

Rất nhanh sau đó.

Gia Thiên và Chấn Hào cấp tốc chạy vào nhìn thấy cô nằm trên một vũng máu thì không khỏi tức giận nghiêng răng, mau chóng bế cô ra đi chạy với tốc độ cao nhất đi bệnh viện.

Hai người họ run run nắm tay cô, đứa em gái của họ sao lại thế này? Hàn Dương, tôi chắc chắn sẽ bắt cậu trả giá. Mạnh Ái dù đau nhưng cố gắng chút sức lực cuối cùng của mình nắm tay hai anh nói: " Anh hai, a..nh ba, dù..thế..nào cũng ph..ải cứu con em. " Rồi sau đó ngất lịm đi.

Gia Thiên nghe xong như bị chấn động, đến cơn cậu mà cậu cũng muốn giết sao Hàn Dương? Nếu em gái tôi có mệnh hệ gì, cho dù cậu có năm hay bảy cái mạng tôi cũng giết chết cậu, đồ chó chết.

Mạnh Ái rất nhanh được đưa tới bệnh viện rồi vào phòng cấp cứu. Gia Thiên mất bình tĩnh khi Mạnh Ái bị như vậy liền định đi kiểm Hàn Dương tính sổ nhưng bị Chấn Hào cản lại. Ba mẹ Hàn Dương cũng như ba mẹ Mạnh Ái đều đã đến, ai cũng bị sốc với tin này, không phải hai đứa rất hạnh phúc hay sao?

- Mẹ, mẹ bình tĩnh lại đi, em con còn trong đó chưa biết ra sao mà. _ Chấn Hào thấy mẹ mình khóc lên khóc xuống vội an ủi.

Mẹ của Hàn Dương cũng không khá hơn là mấy, bà khóc rất nhiều, đi lại chỗ của bà thông gia mà nói: " Tôi xin lỗi chị, gia đình tôi có lỗi với con bé rất nhiều. "

- Được rồi chị đừng nói vậy, coi như con tôi không có phước phần hạnh phúc vậy. _ Lục Mạnh Từ, ba cô nói, dù đau lòng nhưng cũng không chấp nhất bao nhiêu, điều đáng lo là bây giờ con gái của ông không biết sẽ ra sao nữa.

- Tôi đứng ra hứa với anh chị, chắc chắn tôi sẽ dạy dỗ lại đứa con trời đánh đó. _ Ba của Hàn Dương đứng ra hứa chắc nịch với nhà thông gia.

Bên gia đình của Mạnh Ái không nói gì, chỉ ngồi nhìn vào cái đèn cấp cứu còn hiện đèn xanh kia, bao giờ mới tắt?

- -----

Hàn Dương cũng nhanh chóng đưa Minh Ngọc đến bệnh viện Stardom (Mạnh Ái không được đưa tới đây nhe) và á cũng đang được cấp cứu.

Nhưng rất nhanh á được đẩy ra vì không có gì đáng kể, Hàn Dương nghe vậy mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà..

Lúc đó anh quạ tay đẩy Mạnh Ái xuống, cô ấy có sao không? Anh cũng đau lòng, nhưng biết làm sao khi anh thấy chính tay Mạnh Ái đẩy Minh Ngọc từ cầu thang té xuống chứ?

Sự thật rõ ràng như vậy, anh nghĩ Mạnh Ái cũng thật xấu xa.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Quyết định sai lầm

1 tiếng trôi qua.

2 tiếng trôi qua.

3 tiếng trôi qua.

3 tiếng lặng lẽ trôi qua mà cánh cửa phòng phẫu thuật vẫn chưa mở ra, đèn xanh ở trên tấm bảng vẫn chưa tắt. Đây như một tảng đá lớn đè nặng lên mỗi người đứng chờ bên ngoài.

Cũng có vài cô y tá chạy ra chạy vô trên tay cầm theo bình máu, đáng vẻ hết sức cấp tốc. Cũng đúng, họ biết người nhà đang ngồi bên ngoài toàn là những người có tiếng tăm trong thành phố, Lục Gia rồi Ngô Gia, còn người họ đang phẫu thuật trong kia chính là Lục Mạnh Ái - Cô con gái út của Lục Gia.

- Nhanh lên, bệnh nhân cần truyền máu - Chuẩn bị máy kích tim, huyết áp của cô ấy đang giảm dần mức thấp nhất.

Đó là những câu nói vọng ra từ phòng phẫu thuật, tuy không lớn nhưng đủ để mọi người nghe thấy. Bà Từ Gia Kim và bà Lệ Mỹ Hoa đương nhiên rất lo lắng cho cô, ngất lên ngất xuống, bảo bối của họ..

Chỉ có 4 người đàn ông đứng đó, tuy không biểu lộ ra bên ngoài nhưng thật sự tâm trí rất hỗn loạn.

Khoảng chừng 1 tiếng sau nữa, cánh cửa phòng phẫu thuật cuối cùng cũng chịu mở ra, một vị bác sĩ già bước ra. Mọi người đều vì lo lắng mà đứng xung quanh ông ấy hỏi đủ điều.

- Tiểu thư đã qua cơn nguy kịch, rất may là đưa đến kịp thời nếu không cả đứa bé cũng không thể giữ được. Tạm thời còn thuốc mê nên cô ấy chưa tỉnh lại, đợi vài ngày nữa sẽ ổn. Tôi xin lui.

Mọi người nghe vậy đều thở phào nhẹ nhõm, nhưng đứa bé là sao? Cả 4 vị phụ huynh đều quay qua nhìn Chấn Hào và Gia Thiên với khuôn mặt khó hiểu.

- Mạnh Ái có một đứa bé, là con của Hàn Dương, là cháu nội của hai bác. Hai bác nghĩ sao khi đứa bé ra đời nó biết được chính ba nó đã xô ngã mẹ nó ra nông nỗi này?

Câu nói của Gia Thiên không khỏi làm mọi người giật mình, Hàn Dương thật sự làm vậy hay sao? Con tức giận của ba Hàn Dương đã lên tới đỉnh điểm, ông xin lỗi vài câu rồi tức giận dùng đũa đâm vợ mình đi. Đứa con trời đánh, một chút nữa là mày giết chết con mày rồi.

Cả 4 người còn lại không nói gì, chỉ lặng lẽ đau lòng nhìn Mạnh Ái nằm trong phòng hồi sức với khuôn mặt xanh xao.

- -----

Gia Thiên sau khi lo thủ tục nhập viện cho Mạnh Ái xong thì vội kêu người xác định vị trí của Hàn Dương, sau khi biết được Hàn Dương đang ở bar, Gia Thiên lập tức lái xe tới đó.

Hàn Dương ngồi đầm chiêu suy nghĩ ở phòng V.I.P, Gia Thiên ngang nhiên đi vào, tuy có bị thuộc hạ của anh chặn lại nhưng Gia Thiên vẫn ngoan cố bước vào, thấy Hàn Dương, Gia Thiên chạy lại vùng đánh anh mấy cái lên mặt. Vì bất ngờ nên Hàn Dương không kịp né mà ăn trọn những cú đánh vào mặt.

- Mẹ kiếp, tao sai lầm khi giao Mạnh Ái cho mày. Mày coi coi mày làm em tao ra nông nổi gì?

Có chút men say trong người, Hàn Dương cười khinh bỉ mà nói: " Anh về anh hỏi lại em của anh xem coi cô ta đẩy Minh Ngọc như thế nào? "

- Minh Ngọc? Người yêu mày? Thằng chó, vậy mày coi em tao là cái thứ gì? _ Gia Thiên không giữ được bình tĩnh liền lao tới đánh thêm vào Hàn Dương vài cái. Hàn Dương kì này không chống cự, cứ để mặc Gia Thiên đánh mình, anh thật sự rất rối.

- Ngày hôm đó mày làm em tao ra sao mày phải nhớ. Từ nay về sau, một bước tao cũng không cho Ái Nhi bước vào Ngô Gia, bản thân mày có không giữ thì mất đừng tìm!!

Gia Thiên gần giọng nói lớn, sau đó thả áo Hàn Dương ra rồi đi ra ngoài. Hàn Dương đã say nên không đứng lên nổi, nhanh chóng chìm vào giấc ngủ, đám thuộc hạ thấy vậy mới diu anh vào trong một thất ở trong bar.

- -----

Kiều Ny cũng nhanh chóng nhận được tin Mạnh Ái bị Hàn Dương đẩy ngã đang nằm bệnh viện, Kha Đức cũng biết chuyện này. Kiều Ny khóc rất nhiều, Kha Đức cũng chỉ biết dỗ dành an ủi, cậu không biết nói với Hàn Dương ra sao nữa, vì dù gì cũng là bạn cùng sinh ra từ với mình mà.

Mọi người đều đau lòng khi thấy Mạnh Ái như vậy, Kiều Ny nhất quyết không cho Kha Đức nói điều gì với Hàn Dương, cứ để anh ta đau khổ như vậy đi, rồi sẽ hiểu cảm giác của Mạnh Ái đã từng trải qua.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Từ bỏ tất cả để rời đi

2 ngày sau.

Mạnh Ái lờ mờ tỉnh dậy, toàn thân truyền đến cơn đau buốt ở lưng. Chấn Hào cùng Gia Thiên khi nhìn thấy cô tỉnh dậy thì vui mừng khôn xiết, liên tục hỏi han nhưng Mạnh Ái vẫn một mực im lặng không nói gì nhiều.

- Con em..con em. _ Thứ đầu tiên khi cô tỉnh dậy đó là lo lắng cho con của mình. Miệng cô lắp bắp thốt ra hai chữ đó, đứa bé này cuối cùng vẫn là tia hy vọng cuối cùng để cô sống.

- Em bé không sao, bây giờ có chuyện gì, em nói đi. _ Nghe Chấn Hào nói ra như vậy, cô mới thở phào nhẹ nhõm.

Cho dù cả hai người anh yêu quý của cô có hỏi gì đi nữa, cô vẫn tiếp tục chọn cách im lặng. Nhưng thật ra trong tim cô đang rất đau, tất cả mọi chuyện xảy ra là quá đối bất ngờ rồi.

- Em cứ như vậy anh sẽ băm chết cái tên khốn khiếp đó. _ Gia Thiên tính khá cộc cằn, lại thương em gái, nên dĩ nhiên ai đụng tới Mạnh Ái thì Gia Thiên sẽ rất bực mình. Gia Thiên chỉ vừa cất bước định đi kiểm tên Hàn Dương thì Mạnh Ái mới òa lên khóc.

- Anh ba, đừng.. đi mà. _ Mạnh Ái nuốt nước mắt vào trong mới nói.

- Được, em đừng khóc nữa, nín đi. _ Chấn Hào và Gia Thiên luống cuống không biết làm thế nào, từ nhỏ đến lớn, họ vẫn sợ nhất là nước mắt của mẹ đại nhân và em gái bảo bối này.

- Chúng em.. có lẽ nên kết thúc rồi. _ Mạnh Ái hai tay đan chặt vào nhau, cúi thấp đầu nói. Khỏi cần cô nói như vậy, họ cũng không cho cô quay lại nơi đó đâu, cái nơi mà họ phải chứng kiến em gái mình nằm thoi thóp ở đó với một vũng máu tràn ra khắp sàn.

- Hai năm, em dùng gần hai năm để tìm hiểu, để yêu Hàn Dương, nhưng khoảng thời gian đó không bằng một mối tình cũ của anh ấy. Em biết anh ấy quay lại với Minh Ngọc, em không nói, em đau lòng em cũng không sao, em làm mọi cách để anh ấy quay lại. Nhưng tất cả đều là con số 0, anh ấy không hề yêu em. Anh hai, anh ba.. làm ơn cho em đi khỏi nơi này, nếu còn ở đây thêm một giây một phút nào nữa, em sợ bản thân sẽ không chịu nổi mất, sự thật đó cứ như một nhát dao khứa vào tim em.

Mạnh Ái kích động khóc lớn hơn, vùng tay quăng mền gối tứ tung, Chấn Hào và Gia Thiên khó khăn lắm mới ngăn được em mình lại, nhưng Mạnh Ái lại xui trong tình trạng kích động.

- Mạnh Ái, em đừng như vậy, anh hai sẽ đưa em đi, sớm nhất có thể, em yên tâm.

- -----

Gia Thiên - Chấn Hào nói chuyện này với ba mẹ của mình, họ không nói gì như ngầm đồng ý, con gái của họ phải chịu khổ nhiều rồi, thì thôi cứ đi vậy.

Sau đó, Chấn Hào hẹn gặp ba mẹ của Hàn Dương, nói rõ mọi chuyện về tình hình của Mạnh Ái. Dù rất đau lòng nhưng họ cũng không thể can, biết làm sao được khi trong chuyện này chính con trai họ sai.

- -----

1 tuần sau.

Tại sân bay thành phố S.

Mạnh Ái mặc áo đầm bầu màu hồng nhạt đi trước, Chấn Hào và Gia Thiên đi sau đẩy xe hành lý.

- Mạnh Ái, em nghỉ kĩ chưa? _ Chấn Hào sợ em mình không chắc chắn với quyết định của bản thân nên hỏi lại.

- Anh hai, em đi đến bước này cũng là tại anh ấy. Thứ quan trọng bây giờ vẫn là con của em _ Cô nói với chất giọng khá trầm, không còn trong trẻo như hồi đó nữa.

Trong khi đợi hai anh đi làm thủ tục, Mạnh Ái đứng đó nhìn lên bầu trời xanh ngát kia, thanh âm đã trở nên lạnh lẽo hết biết: " Hàn Dương, em từng cứu anh một mạng, anh lại trả em bằng một cú đẩy ngã khiến em xém mất đứa con của chúng ta. Như vậy có coi như huê không? Ngày ấy là em mù quáng yêu anh, dù đau lòng cách mấy cũng yêu, em cho anh cơ hội, nhưng cuối cùng anh vẫn không chọn em. Lần này em quyết định đi, chỉ mong quên hết mọi chuyện, xí xóa tất cả, mong rằng sau này không gặp lại. Chúng ta thật sự có duyên nhưng không phận. "

Nói với bản thân xong, cũng là lúc đến giờ lên máy bay. Mạnh Ái và hai anh của mình bước vô khoang xe chờ ra máy bay. Khi máy bay cất cánh cũng là lúc giọt nước mắt rơi trên mặt của Mạnh Ái.

- -----

Ở bệnh viện, Hàn Dương đang chăm sóc Minh Ngọc, tự dưng lại ngược mắt nhìn lên bầu trời xanh, chiếc máy bay bay ngang qua, chợt Hàn Dương thấy lòng mình tự dưng đau rất đau, như mất đi một thứ gì đó quan trọng nhất cuộc đời.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Mạnh ái đã đi rồi

Hôm nay là ngày Minh Ngọc được xuất viện, trước đó nằm viện một tuần là cô ta đã khỏe hẳn nhưng vẫn nặng nề đòi ở lại, Hàn Dương vì thế cũng đồng ý theo không ý kiến gì. Suốt 2 tuần này anh không về nhà, chỉ ngủ lại ở mật thất hoặc ở trong bệnh viện, kì lạ thay anh vẫn không hiểu suốt 2 tuần nay sao lại lặng yên đến thế, Mạnh Ái không kiếm anh sao? Nhưng anh không biết rằng anh đã đánh mất người con gái của đời mình rồi..

Đi cô ta vào nhà anh đã thấy ông Ngô Minh Thức (ba) và Lê Mỹ Hoa (mẹ) ngồi ở đó, khuôn mặt hằm hằm sát khí. Chẳng nói năng gì, ông bước lại đẩy Hàn Dương ra khỏi Minh Ngọc rồi vung tay tát một cái thật mạnh vào má trái con trai mình.

- Người đâu, đuổi con ả tiện nhân này ra khỏi đây. _ Lê Mỹ Hoa bà lớn tiếng kêu lên, Hàn Dương đây cũng là lần đầu tiên thấy mẹ mình tức giận tột độ như vậy. Minh Ngọc bị hai tên vệ sĩ đuổi ra khỏi nhà, té ngã trước cổng khóc lớn lên. Vì ồn ào nên bà đã nhờ hai tên vệ sĩ lôi xềnh xệch ả về nhà.

- Mày, gây ra họa lớn còn không bình tĩnh như vậy. _ Ông Thức tức giận hét lớn, cả khuôn mặt đỏ lên vì bực bội.

- Họa lớn? Ba tát con, còn mẹ thì đuổi Minh Ngọc ra khỏi nhà, như vậy là như thế nào? _ Hàn Dương cũng không nén được tức giận.

" Chát " _ Lần này cái tát rơi vào má phải của anh, là mẹ anh xuống tay đánh anh? Cái quái gì xảy ra?

- Mày đối xử với Mạnh Ái như thế, có đáng mặt đàn ông hay không hả? _ Bà Mỹ Hoa tức giận nói lớn rồi bà khóc.

- Hừ, thế tại sao cô ta lại đẩy Minh Ngọc? Được, gọi cô ta xuống đây nói cho rõ ràng. _ Hàn Dương vẫn không giấu được tức giận khi nhớ lại chính mắt mình nhìn thấy Mạnh Ái vung tay đẩy Minh Ngọc. Anh cứ ngỡ là cô ở trên lầu, không biết được rằng cô đã đi..

Ông Minh Thức và bà Mỹ Hoa không nói gì, lặng lẽ ngồi xuống kìm hãm cơn tức giận, cứ nhắc tới Mạnh Ái là ông bà không biết phải làm sao. Quán gia Trần này giờ đứng phía sau ông bà chủ đã nghe hết cuộc cãi lộn, bà biết Mạnh Ái đã đi, bà cũng đau lòng lắm. Trước khi Hàn Dương về, bà đã nói ra sự việc ngày hôm đó cho ông bà chủ nghe, chỉ mong rằng họ tìm ra bằng chứng mà Mạnh Ái bị Minh Ngọc vu oan, lật mặt nạ của kẻ tiện tì đó ra.

- Thiếu gia, thật sự thì... tiểu thư.... Mạnh Ái _ Bà nói chập chùng làm lòng anh dấy lên nỗi nghi vấn, neho mắt lại.

- Tiểu thư Mạnh Ái làm sao? _ Cả phòng khách chìm trong không khí im lặng khiến Hàn Dương nghi ngờ, lòng thấp thòm không yên: " Nói đi, Mạnh..Ái làm sao? "

- Nó đi rồi, tất cả đều tại mày mà ra. _ Ba Thức không nhịn được mà la lớn nói mọi chuyện ra.

Câu nói của ông như thể một vật nhọn khứa vào tim anh, nó đau lắm. Hàn Dương quỳnh quáng chạy lên lầu đá tung cánh cửa ra, trong phòng vẫn còn phảng phất mùi hương của cô, nhưng không còn ai ở đây nữa.. Tủ quần áo chỉ còn lại những bộ quần áo xa hoa mà anh mua cho trong suốt gần 2 năm qua, bàn trang điểm cũng không còn thứ gì nữa. Mạnh Ái chỉ lấy đi những món đồ của mình, còn những món đồ anh mua cho cô, cô không lấy dù một thứ. Hàn Dương bản loạn hoàn toàn, đầu óc như bị một cơn chấn động mạnh, anh vung tay hất văng mọi thứ, thì vô tình thấy một lá thư được đặt trên bàn.

" Hàn Dương, là em, Mạnh Ái đây. Tất cả những ngày tháng qua, anh cho em mọi thứ, hạnh phúc, niềm vui, nỗi buồn và còn cả niềm đau nữa. Cảm ơn anh, cho em biết thế nào là một gia đình, cho em biết thế nào là tình yêu đích thực. Em cứ ngỡ.. cuộc sống của chúng ta vẫn mãi như vậy, nhưng anh biết mà, ông trời không cho ai tất cả điều gì hết. Cô ấy quay về rồi, mỗi tình đầu của anh quay về rồi, em cố gắng níu giữ cuộc hôn nhân này, níu giữ tình yêu này, nhưng mọi thứ lại đổ vỡ hết rồi. Hàn Dương, chuyện hôm đó em thật sự không làm, nhưng anh không tin em, anh nhất quyết không chọn em. Cả đời này, tình yêu và sự tin tưởng em trao trọn cho anh lại không được anh đáp lại, đó coi như là anh nợ em. Một chữ tình, một chữ nghĩa, một gia đình hạnh phúc và cả sự tin tưởng kiếp sau anh phải trả lại cho em đó. Thật tiếc, chúng ta hữu duyên nhưng lại vô phận, kết thúc là sự lựa chọn tốt nhất cho cả hai. Hàn Dương, đời này kiếp này em vẫn mãi yêu anh, chỉ là cả hai ta không cùng chung một con đường. "

Từng câu từng chữ như hàng nghìn con dao găm sâu vào trong trái tim của anh, Mạnh Ái.. em thật sự đi sao? Anh vội cầm lá thư chạy xuống dưới, túm lấy bà vai quản gia Trần hét lên: " Tại sao chứ, tại sao bác.. lại để cô ấy đi. " _ Biết nói như thế nào được? Cô đi bà cũng đau lòng, nhưng bà là người chứng kiến cả sự việc hôm đó, bà biết cô là cô gái lương thiện.

Hàn Dương cả thân người gục xuống nền đất nhà lạnh lẽo, miệng lắp bắp: " Mạnh Ái.. em đi rồi.. em ở đâu. " _ Một giọt nước mắt nóng hổi chảy trên má của anh, là anh khóc.

Sau đó Hàn Dương lại nói: " Không được, con phải đi tìm cô ấy, không được. " _ Nói rồi anh lên xe phóng đi thật nhanh. Để lại mọi người ở đó, bà Mỹ Hoa quay sang nhìn chồng mình hỏi:

- Sao ông không nói sự thật cho nó nghe, còn đứa con của nó..

- Bà mặc kệ nó, phải để nó sống trong hối hận mới biết trân trọng những người cạnh bên mình chứ. Còn nữa, bây giờ tôi sẽ cho người điều tra về cô ta, chắc chắn sẽ nhanh có kết quả, phải làm Hàn Dương sáng mắt và hối hận vì nó đã bảo vệ sai người. _ Lần này là chính con trai ông làm sai, ông phải trừng trị nó thật thích đáng mới xoa dịu được phần nào nỗi buồn của Lục Gia chứ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Cho tôi gặp lục mạnh ái, làm ơn

Hàn Dương chạy khắp mọi nẻo đường kiểm cô, những nơi Mạnh Ái đi một mình hay đi với anh thì Hàn Dương đều đi qua, nhưng kết cuộc lại không có gì cả. Chưa bao giờ anh thấy bản thân mình bất lực, vô dụng đến thế, ngay cả người mình yêu mà còn không tìm ra thì đúng là một kẻ vô dụng rồi.

Anh lại lên xe, phóng đi như một con mãnh hổ tới bar Crayon. Từ Hy và Kha Đức đã ngồi đó, Kha Đức dĩ nhiên là biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng cậu một mực không muốn nói. Một phần là nghe lời vợ, phần còn lại là cậu muốn Hàn Dương hối hận về tất cả những điều mình làm với Mạnh Ái.

Hàn Dương từ xa đi vào phòng V.I.P, về mặt sâu não không nói nổi. Dù thấy đứa bạn thân mình bơ phờ đau lòng như vậy, Kha Đức cũng không muốn nói ra.

- Từ Hy, Kha Đức.. _ Hàn Dương tiến lại ngồi phịch xuống ghế, tay chống đầu cúi xuống.

- Cậu làm sao thế này? Có chuyện gì sao? _ Từ Hy vẫn chưa biết có chuyện gì xảy ra nên thấy Hàn Dương như vậy có hơi lo lắng.

- Làm ơn giúp mình... kiểm Mạnh Ái đi. _ Hàn Dương nốc hết cả chai ly rượu nồng độ mạnh, đầu óc quay cuồng nói.

- Con mẹ nói, cậu đã làm gì em ấy? Là tại Minh Ngọc đúng không, con à đó có gì tốt đẹp hả? 5 năm trước, cậu nặng nể đòi mình kiểm Minh Ngọc, 5 năm sau lại van xin mình kiểm Mạnh Ái, rốt cuộc bản thân cậu muốn cái gì đây? Mình đã nói trước rồi, có không giữ mắt chừng có mà tìm. _ Từ Hy không kiểm được tức giận hết lớn, trong khoảng thời gian qua, Từ Hy biết Mạnh Ái rất tốt, hi sinh cho Hàn Dương rất nhiều, không thể nào từ bỏ dễ dàng như vậy. Đột nhiên cô ấy bỏ đi như vậy, thì chắc chắn là do Hàn Dương hoặc Minh Ngọc gây ra thôi.

- Mình không biết.. Lúc Minh Ngọc bỏ đi, mình đã rất cô đơn, luôn tạo vỏ bọc lạnh lùng như vậy hai cậu cũng biết mà. Nhưng từ khi kết hôn với Mạnh Ái, mình thật sự rất yêu em ấy, một bước cũng không rời xa. Khi Minh Ngọc về, bản thân mình lại muốn bảo vệ cô ấy, cũng đã hứa kết hôn với cô ấy, hai cậu nói đi, mình phải làm sao đây? Mạnh Ái bỏ đi như vậy thật sự rất giống 5 năm trước Minh Ngọc làm vậy với mình, nhưng sự thật điều này đau khổ dày vò hơn gấp trăm lần lúc đó. _ Hàn Dương ngửa đầu dựa vào thành ghế, hai hàng nước mắt lại tuôn rơi, tim anh, đau lắm.

Kha Đức và Từ Hy ngồi đó nhìn bạn mình như vậy cũng không biết làm như thế nào, chỉ im lặng.

- -----

11 giờ đêm.

Hàn Dương sau khi uống sau tí bị lại không lái xe về nhà mà lại đánh lái qua phía nhà Lục Gia, phía Tây thành phố S. Anh lao đảo bước xuống xe, dựa vô khung cửa lớn, tay liên tục bấm chuông, bấm không ngừng nghỉ, như thể nếu anh chậm trễ một giây một phút nào, sẽ không bao giờ kiểm được Mạnh Ái nữa. Chú Hiếu vì tiếng chuông cửa ồn ào mà thức dậy mở cửa, mọi người trong nhà cũng vì vậy mà thức giấc.

- Cậu Dương, đêm khuya như vậy cậu còn đến đây? _ Chú Hiếu nờ cửa ra cũng hơi bất ngờ khi thấy anh đứng đây.

- Có chuyện gì vậy quản gia? _ Ông Lục Mạnh Từ từ trong nhà đi ra hỏi.

- Ông chủ, là cậu Ngô thiếu gia.

- Cậu đến đây để làm gì? Cũng khuya rồi, nên về thì hơn. _ Ông vẫn còn giận vì chuyện Hàn Dương đối xử với con gái mình như vậy nên thái độ hơi thờ ơ lạnh nhạt.

- Cho con gặp Mạnh Ái, con xin ba mẹ. _ Hàn Dương đứng không vững, nhựa nhựa mà nói.

- Con gái tôi không có ở đây, cậu về đi, từ đây cũng đừng gọi tôi là ba nữa. Quản gia tiễn khách.

Lục Mạnh Từ và vợ quay lưng bước vào trong, còn dặn dò quản gia tiễn khách. Ông giận vì cậu đối xử với Mạnh Ái như vậy, một phần cũng nghe theo anh chị sui, đừng nói gì cho Hàn Dương nghe, cứ để nó như vậy cho đáng đời.

- Không, con không ly hôn, tuyệt đối không. _ Hàn Dương bị kích động la lớn lên.

Chiếc cửa rào màu đen được quản gia Hiếu đóng lại, Hàn Dương cản lại nhưng không được, liền đứng bên ngoài mà đập cửa ầm ỉ, anh trượt xuống, ngồi bệt ở đó, la lớn lên: " Cho tôi gặp Lục Mạnh Ái, làm ơn đi.. "

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Ý định tự tử bất thành

Hàn Dương sáng hôm sau đầu đau như búa bổ khó khăn thức dậy, hôm qua anh uống quá chén rồi. Chỗ kế bên không còn ai nữa, Mạnh Ái thật sự đi rồi.

Chỉ cần nghĩ tới Mạnh Ái vì mình mà ra đi, lòng anh như bị một ngàn con dao sắc nhọn đâm vào. Nhưng bao nhiêu đó chắc gì đã thấu được chứ?

Hàn Dương hòa mình vào làn nước lạnh, tinh thần có tỉnh táo lại một chút. Nhưng tâm trí anh không thể nào không nghĩ về Mạnh Ái được.

"Bang" _ Anh dùng tay đánh mạnh vào chiếc gương trong phòng tắm làm nó vỡ ra từng mảnh, máu từ tay anh chảy ra hòa vào làn nước..

- -----

Anh bỏ bữa sáng, chỉ húp một ngum cà phê rồi đi sang thư phòng, anh lấy vài tài liệu rồi sẽ đi đến tập đoàn, cứ ở nhà, lòng anh đau sẽ càng thêm đau, chung quanh đều là hình bóng của cô vậy kìa anh.

Mở hộp tu ra, đập vào mắt anh là tờ giấy với dòng chữ "Đón Ly Hôn", bên dưới cũng đã có chữ kí của cô. Hàn Dương nắm chặt tờ giấy trong tay rồi xé nát nó.

"Lục Mạnh Ái, chỉ cần em còn sống ở trên thế giới này, dù một năm, hai năm hay cả đời anh vẫn tìm kiếm em."

- -----

Không khí của tập đoàn hôm nay cực kì âm u, chủ tịch của họ hôm nay sắc mặt rất tệ, cả người toát ra tà khí run người khiến không ai dám lại gần. Ngoại trừ Hàn Lục và Hàn Đại a!

- Điều tra xem, chị dâu của các cậu ở đâu. Nếu không có thì tự mà đi nộp mạng ở bang đi.

Hàn Dương nhắc điện thoại gọi cho thuộc hạ, giọng điệu cực kì khó nghe. Ai cả gan chọc tới chủ tịch của họ vậy?

- -----

Tại một căn hộ cao cấp ở Paris.

Mạnh Ái được hai anh đưa tới đây cũng được mấy ngày rồi. Cô rất muốn ở vùng ngoại ô, nơi có không khí trong lành một chút nhưng Gia Thiên nhất quyết không chịu, lí do là vì cô đang có em bé, ở xa quá không tiện chăm sóc được. Nên cô đành nghe theo anh ba của mình.

Qua đây, bị lệch múi giờ, cô rất khó ngủ, ăn uống cũng không hợp khẩu vị, lại còn bị stress nên cứ bệnh suốt, hai anh ba mình phải lo cho mình còn lo cho công ty. Mạnh Ái không thể quên được chuyện xảy ra ngày hôm đó, nó vây quanh tâm trí cô dù ban ngày lẫn đêm. Cô khóc rất nhiều, dẫn đến bị stress.

- -----

2 ngày sau.

Gia Thiên vì một dự án lớn mà phải tăng ca hơn rất nhiều, hai hôm nay cũng không thể tới thăm em gái mình được.

Nhưng điều đáng lạ, Mạnh Ái cũng không gọi điện nói câu nào, điều này làm Gia Thiên trong lòng hết sức ngổn ngang và lo lắng. Chấn Hào (anh hai) phải quay về Mỹ có việc nên mọi việc đều dồn vào Gia Thiên.

Chiều hôm đó, Gia Thiên quyết định tới căn hộ của em gái.

"Ting, ting" _ Hôli chuông đã lâu nhưng không ai mở cửa, Gia Thiên cảm thấy có điều kì lạ liền xông cửa vào, nhanh chân chạy vào phòng, hiện thực trước mắt làm Gia Thiên hết sức sốc.

Mạnh Ái mặc một chiếc đầm trắng dính máu đỏ, đứng trước ban công tầng 30 lộng gió.

- Mạnh Ái...em làm cái gì vậy, đi vô với anh ba.

- Hàn Dương...anh ấy bỏ..em rồi. _ Mạnh Ái không quay lưng lại, vẫn đứng trước ban công.

- Không..không, không phải sẽ có người tốt hơn sao? Em đừng làm vậy, anh xin em. _ Gia Thiên không biết xử sự sao với tình huống như này.

- Anh ba...em chết đi, gia..đình em sẽ đoàn tụ..đúng không? Hahaha. _ Mạnh Ái suy nghĩ tới viễn cảnh một gia đình hạnh phúc, trong lòng vui khôn xiết.

- MẠNH ÁI EM NGHĨ CÁI GÌ VẬY HẢ? EM CÒN BA MẸ, CÒN ANH HAI ANH BA, QUAN TRỌNG HƠN, VẪN LÀ ĐÚA BÉ..

- Không, em yêu Hàn..Dương, nếu chết có thể ở cạnh anh ấy, em bằng lòng hết. _ Cô khá kích động định trèo qua ban công, nhưng cũng may Gia Thiên kịp thời ôm cô lại.

- Anh..ba, anh buông em ra, hức hức. ... _ Mạnh Ái cố gắng vùng vẫy nhưng bất thành.

- Em điên rồi, em có thương đứa bé trong bụng không hả? _ Anh ba gào lên như thể trút hết tức giận, em gái của anh bị sao thế này...

- Đứa bé...con em _ Mạnh Ái đưa tay sờ lên bụng mình, miệng mỉm cười nhưng nước mắt vẫn rơi rồi ngất đi.

Gia Thiên hoảng hồn, lại thấy cổ tay của em gái có một vết cắt tuy không sâu lắm nhưng chảy máu rất nhiều, liền gọi xe cứu thương đưa em gái mình vào cấp cứu. Nếu anh đến trễ một giây thôi, cũng không biết Mạnh Ái sẽ như nào nữa. Hàn Dương, cậu nhìn đi, cậu đã làm gì với em gái tôi?

- -----

Hàn Dương ở tập đoàn làm việc không biết sao lòng mình cứ đau âm ỉ, như thể bị đâm vào ngực vậy....

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 51: Quá khứ là quá khứ

Mạnh Ái được đưa vào cấp cứu với tình trạng khẩn cấp, vết cắt tuy không sâu nhưng lại chảy máu rất nhiều khiến tình trạng của cô càng thêm tệ. Thân làm anh nhưng không giúp được gì cho em gái mình, Gia Thiên thật sự trách bản thân mình vô dụng, tình hình hiện nay khiến anh nhớ lại năm xưa.

- ---- Flashback ----

Lúc này Chấn Hào 9 tuổi, Gia Thiên 7 tuổi, Mạnh Ái thì 5 tuổi.

Cả ba được ba mẹ đưa đi cắm trại ở rừng cùng với các nhân viên ở tập đoàn. Ngày hôm đó tưởng chừng rất vui vẻ nhưng không ngờ sự việc đó lại xảy ra.

Con nít thì ai mà chả tò mò với những nơi mới lạ, những thú vui nó mới tìm tòi được và Mạnh Ái cũng không ngoại lệ.

Nhân lúc mọi người không để ý, Mạnh Ái đã kéo tay Gia Thiên chạy vào phía rừng phía Bắc, nơi có dòng suối chảy siết. Hai anh em cùng nhau chơi đùa với nhau, lí do Mạnh Ái không muốn rủ Chấn Hào đi là vì anh hai rất khó. Tuy rất cưng chiều em gái nhưng bản tính từ nhỏ đã rất khó chịu, nếu anh hai biết Mạnh Ái đi như vậy, chắc chắn sẽ la cho một trận ra trò.

Cả Mạnh Ái và Gia Thiên đều ngồi dưới một góc cây dừa nghiêng với những bông hoa đầy màu sắc, căn bản không để ý xung quanh. Thì lúc đó, trên cây có một con rắn xà xuống sau lưng Mạnh Ái, bị vật lạ đu vào người, với bản tính của một đứa trẻ thì sẽ nhảy cẫng lên và la.

Mạnh Ái lúc đó bị dọa cho hết hồn, cả người uốn éo tìm cách làm cho con rắn rơi xuống khỏi người. Gia Thiên lúc đó cũng bị bắn loạn vì em gái la lên như vậy, nên không biết phải làm gì.

Thật là khi Mạnh Ái nhảy cẫng lên như vậy, con rắn hoàn toàn không có cần cò dù một ít.

Được một chút, con rắn cũng bị rớt xuống và chui lên cây lại, nhưng không may lúc đó, Mạnh Ái lại bị trượt viên đá ngã nhào xuống dòng suối chảy siết.

Gia Thiên hoảng hồn chạy lại nắm chặt tay em gái mình không cho dòng nước cuốn đi. Lúc đó nước chảy rất siết, Mạnh Ái vì sợ mà mặt mày tái xanh, la hét um sùm, nhưng với sức một đứa bé 9 tuổi mà kéo một đứa bé 5 tuổi thì rất là khó. Nhưng dù vậy Gia Thiên một mực cũng không buông tay, có trời mới biết lúc đó anh sợ như thế nào, chỉ sợ bản thân mình lo là một chút thì Mạnh Ái sẽ gặp nguy hiểm. Vừa ngay lúc đó, người lớn cũng tìm thấy hai người, kịp thời kéo Mạnh Ái lên bờ.

Đó là một nỗi ám ảnh lớn với Gia Thiên và Mạnh Ái, đến giờ vẫn còn. Sau vụ việc đó, Mạnh Ái gần như rất sợ nước, cả gia đình đã phải cố gắng rất nhiều. Từ đó, Gia Thiên chỉ cần nghĩ tới việc đó, bản thân lại cảm thấy mình vô dụng, nhớ lúc đó người lớn không tới kịp, mọi chuyện sẽ ra sao đây chứ? Vì vậy, anh đi học thêm võ, tính tình thay đổi hẳn, cưng chiều em gái vô cùng.

- ---- End Flashback ----

Trong căn phòng màu trắng ngập mùi thuốc sát trùng, Mạnh Ái ngồi dựa vào giường bệnh nhìn ra ngoài cửa sổ, những cơn gió thổi ngang rất mạnh, trên cây xanh ngoài kia, tuyệt nhiên chỉ còn vài chiếc lá. Lúc gió thổi ngang, chúng gần như rơi hết, chỉ còn lại một chiếc lá kiên cường bám trụ, mãi không rơi, như muốn kéo dài thêm sự sống, chỉ cần cơn gió này đi ngang, nó vẫn có thể bám trụ lại trên cái cây này.

Mạnh Ái thấy vậy, chợt nghĩ rằng, đến chiếc lá còn muốn vực dậy sự sống của mình, có gì mà cô cứ phải dằn vặt làm đau khổ bản thân như thế? Cô đã tỉnh lại sau 2 ngày nằm miên man, nhưng lại không nói điều gì hết. Cũng không ăn nhiều lắm, cô biết làm vậy là có hại cho tiêu hóa trong bụng, nhưng cô cần thời gian suy nghĩ lại.

Anh hai và anh ba bước vào, nhìn em gái mình không khỏi xót xa. Đôi mắt hồng hồng đầy nước, khuôn mặt xanh xao, cơ thể cũng gầy hằn đi rất nhiều.

- Anh hai, anh ba, em nghĩ kĩ rồi. _ Mạnh Ái suy nghĩ kĩ lắm rồi mới lên tiếng.

- Em nghĩ cái gì, anh hai đều tôn trọng. _ Chấn Hào xoa đầu cô em gái, mỉm cười ngồi xuống.

- Dù gì mọi chuyện cũng đã qua, quá khứ là quá khứ, em không thể thay đổi được gì, thôi thì cứ để thuận theo tự nhiên. Chỉ cần anh ấy hạnh phúc với cô ấy thì em cũng hạnh phúc, như vậy là được. Khoảng thời gian qua em mù quáng, bây giờ, đến lúc em phải vực dậy bản thân lo cho tiêu hóa rồi. _ Mạnh Ái nói xong, mỉm cười, nụ cười và lời nói của cô ngày xưa trong veo bao nhiêu, bây giờ lại mang theo nét trưởng thành bên trong.

Chấn Hào và Gia Thiên đương nhiên không nói, em gái họ nói như vậy, họ sẽ hậu thuẫn cho tới cùng, chỉ mong nó hạnh phúc.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chắc chắn sẽ tìm ra em

Từ lúc Mạnh Ái đi, Hàn Dương thật sự mà nói không thể tập trung làm được việc gì. Buổi tối thì bê tha rượu chè ở quán bar, lần nào say cũng gọi tên cô đến khi mệt mới chịu đi ngủ.

Có lần khi say xỉn, Hàn Dương còn đi đến nhà của Kiều Ny đòi người, có ai tưởng tượng nổi trước mặt họ là người đàn ông cao cao tại thượng Ngô Hàn Dương hay không?

- -----

Hôm nay ở tập đoàn.

Tròn nửa tháng Mạnh Ái rời khỏi đây, kể từ hôm biết chuyện, Hàn Dương cũng không màng tới Minh Ngọc, dĩ nhiên ba mẹ anh cũng không thèm ngó ngang gì tới anh nữa.

- Cho tôi gặp Hàn Dương. Mấy người không được cản tôi, có biết sắp tới tôi sẽ là Ngô phu nhân mới không hả?

Bên ngoài truyền đến tiếng hét chói tai lạnh lạnh. Khởi cần nhìn anh cũng biết đó là Minh Ngọc, khi nghe đến Minh Ngọc kia tự nhận mình là "Ngô Phu Nhân" thì anh có hơi tức giận, đầu chảy rờ ba vạch hắc tuyến. Rõ ràng anh chưa li hôn với Mạnh Ái, cho dù Lục Gia có ép buộc, đến chết anh vẫn không kí, Lục Mạnh Ái vẫn là vợ anh. Trong khi Minh Ngọc đang mơ tưởng mình là Ngô phu nhân thì ngược lại, Hàn Dương đã sớm quên chuyện đó ra khỏi đầu.

- Dương, họ một mực không cho em vào. _ Minh Ngọc đẩy đưa một hồi cũng xông cửa vào được phòng chủ tịch, tiến lại ôm anh.

Hàn Dương không nóng không lạnh nhẹ nhàng đẩy cô ta ra, phát tay kêu trợ lý ra ngoài, nhẹ giọng nói: " Có chuyện gì sao em lại đến đây phá? "

- Chẳng lẽ có chuyện em mới được tới sao? Chỉ là nhớ anh thôi. Còn nữa, việc lần trước, anh phải đòi lại công bằng cho em _ Cô ta cọ cọ người mình vào người của anh. Hàn Dương thấy mùi nước hoa này thật nồng và khó chịu, không chịu nhẹ nhàng thoái như của Mạnh Ái.

- Lần sau đừng phá như vậy nữa. Được rồi, bây giờ em về đi, anh hơi mệt. _ Anh thẳng thừng mời Minh Ngọc đi về, chẳng hiểu sao khi ngửi thấy mùi nước hoa của người phụ nữ khác mà không phải Mạnh Ái, anh thật thấy khó chịu.

Hàn Dương vơ lấy áo khoác rồi đi ra thang máy, Minh Ngọc chạy theo nhưng không kịp, cửa thang máy đã đóng rồi, cô ta đứng đó nghiến răng nói thầm: " Thứ tao không có nhất định phải có. "

- -----

Anh lái xe trở về nhà, căn nhà này lúc trước buổi chiều nào cũng có cô đứng đợi anh mỗi buổi chiều, nấu cho anh ăn những món ăn thật ngon, nhưng bây giờ..không còn nữa. Quanh quần chỉ là người làm và quản gia, đồ ăn cũng là quản gia nấu.

Rảo bước tiến lên phòng ngủ, nơi đây ít nhất cũng còn phảng phất một tí mùi hương của cô. Cứ hể bước vào đây, tim anh lại hẫng đi một nhịp, nói trắng ra, hình bóng cô lúc nào cũng quần lấy tâm trí anh.

- Có tin tức gì chưa? _ Anh nhấc điện thoại gọi cho thuộc hạ, chỉ mong kiếm được một chút tin tức của cô.

- Xin lỗi lão đại, chưa..

" Rằm" _ Chưa đề thuộc hạ nói hết câu, anh thẳng tay ném chiếc điện thoại vào tường, cái anh muốn biết bây giờ là tin tức của cô, dù chỉ 1% anh cũng chấp nhận, nhưng kết quả là chẳng còn gì. Đúng là Lục Gia đã chặn đầu hết rồi.

" Ái Nhi.. Cho dù em có hết thương hết yêu anh, nhưng chỉ cần trái tim anh vẫn luôn hướng về em thì mặc kệ trên thế giới có 7 tỉ người, anh chắc chắn sẽ tìm ra được em. "

Hàn Dương ngược lên bầu trời xanh, miệng thầm nói nhưng lòng đau như cắt vậy.

- -----

Buổi tối, anh bỏ cơm, chỉ uống nổi rượu. Anh tìm tới rượu và công việc để quên đi hình bóng của cô phần nào. Nhưng tất cả lại không được, nó chỉ khiến anh nhớ cô nhiều hơn gấp bội lần.

" Xoảng" _ Nghe tiếng đổ vỡ, quản gia Trần đang lim dim thì chạy ra, thấy thiếu gia của mình thì xỉu ngay chỗ chân cầu thang, kế bên là chai rượu vỡ. Bà hoảng hồn nhấc điện thoại gọi: " Thiếu gia Phùng, cậu chủ xảy ra chuyện rồi. "

Vì khuya mà có người gọi, Từ Hy khá tức giận định cầm máy lên mắng nhưng nghe bà nói vậy, Từ Hy chỉ vội mặc sơ quần áo, sau đó chạy xe qua nhà của Hàn Dương. Chả hiểu cái thằng này, mọi hôm thì mạnh mẽ lắm mà sao nay tự dưng lại xỉu cơ chứ?

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Tình cờ bắt gặp

Vài ngày sau đó, vì Minh Ngọc khóc lóc ầm ĩ nên Hàn Dương đành chịu cho cô ta về ở chung nhà. Tuy hai người ở bên nhau, không cần nói Minh Ngọc cũng biết Hàn Dương lúc nào cũng nghĩ tới Mạnh Ái, cô ta luôn ghen ghét và bực mình nhưng không dám hó hé gì cả.

Đạo gần đây có một dự án lớn với tập đoàn bên Mỹ nên số lượng công việc càng nhiều hơn, Hàn Dương vì thế mà vui mình vào công việc. Có thể nói bản hợp đồng này khá lớn nên Hàn Dương hay đem theo bên mình. Tuy vậy nhưng hôm nay đi làm, Hàn Dương đã để quên bản hợp đồng ở nhà trong ngăn tủ bàn làm việc, Minh Ngọc đương nhiên biết bản hợp đồng đó rất quan trọng, nên ở đang có ý định trộm cái bản hợp đồng đó đi.

- Bà Trần, sao không lau dọn phòng của Hàn Dương, làm việc thế này hả? _ Minh Ngọc gọi bà ra hét lớn, không có một chút lễ nghĩa.

- Xin lỗi tiểu thư, bây giờ tôi liền đi dọn. _ Bà thật không thích á ta, Mạnh Ái của bà tốt bụng bao nhiêu thì Minh Ngọc đáng ghét bấy nhiêu.

- Khởi cần, tôi tự dọn dẹp. _ Minh Ngọc nói xong, vùng vằng bỏ lên lầu.

- -----

Phòng làm việc của Hàn Dương.

Minh Ngọc vào được bên trong, trong lòng vui vẻ không ngớt. Cô ta tiến lại bàn làm việc lục lọi mọi ngăn tủ, cuối cùng cũng phát hiện ra bản hợp đồng đó. Định cầm đi thì cô ta nhú mắt nhìn tấm hình trên bàn làm việc. Tấm hình đặt trên bàn là tấm hình Hàn Dương và Mạnh Ái đi chơi chụp hình với nhau dưới hoàng hôn, cả hai người đều cười rất tươi, trông thật hạnh phúc.

Cô ta không ngần ngại rằng trong lòng, không hiểu như thế nào mà Hàn Dương lại yêu Mạnh Ái đến thế? Không phải yêu mình hay sao? Tại sao đến bây giờ dù Mạnh Ái đi rồi mà anh vẫn nhớ tới nó vậy? Lục Mạnh Ái, cô quả thật là "âm hồn bất tán". *

(*) Âm hồn bất tán: Minh không biết giải thích sao cho rõ, nó được hiểu lại lại như là dù người đó đang ở xa nơi này, nhưng hình ảnh và hình bóng người ấy luôn ở trong đầu của mọi người ở đây.

Cô ta cầm bản hợp đồng đó đi qua phòng mình, giấu thật là kĩ vào một góc. Rồi sau đó sẽ tìm hiểu xem công ty nào cần bản hợp đồng này, ả sẽ bán lại, khi đó sẽ có một bộ tiền.

Nhưng ả không biết rằng, vài ngày trước ông bà Ngô có ghé nhà lắp đặt toàn bộ camera xung quanh căn nhà, mọi hành động của ả này giờ đều được chứng kiến hết thấy.

Vốn đã kiếm được vài bằng chứng về cô ta, ông bà Ngô còn muốn kiểm thêm vài bằng chứng nữa, không ngờ cô ta đã tự chui vào hang cọp.

- -----

Buổi tối về nhà.

Hàn Dương sai bước lên lầu mặc kệ Minh Ngọc đang ngồi ở dưới, anh cần phải kiểm gấp bản hợp đồng đó.

Đúng lúc đó, người bên công ty cần bản hợp đồng đó đã gọi cho ả nên ả lên rút ra sân vườn nghe. Minh Ngọc cứ nghĩ rằng Hàn Dương lên lầu sẽ tắm rửa rồi sang thư phòng nên không quan tâm mấy.

Khi không kiếm được bản hợp đồng, sắc mặt anh tối sầm xuống, con thịnh nộ lại nổi dậy. Nhanh chóng đi xuống dưới nhà hỏi quản gia Trần.

- Thiếu gia, có chuyện gì vậy cậu? _ Bà hấp tấp chạy ra, khuôn mặt của thiếu gia lúc này trông thật đáng sợ.

- Có những ai đã lên phòng tôi?

- Dạ..ngoại trừ tiểu thư Minh Ngọc ra thì không còn ai khác.

- Minh Ngọc đâu?

- Dạ, tiểu thư ở phía sau vườn. _ Quản gia Trần thật thà nói, bà biết tính Hàn Dương, nếu không có chuyện gì thì tại sao thiếu gia lại nổi giận như vậy.

Hàn Dương bước đi ra đằng sau vườn, lúc trước khi Mạnh Ái còn ở đây, anh đã cho trồng rất nhiều loại hoa cô thích, bây giờ cô đi rồi, anh cũng ít khi nếm xĩa tới nó, toàn nhờ vào người làm vườn chăm sóc.

Anh bước đi rất nhẹ, đúng lúc đó thì nghe được cuộc điện thoại của Minh Ngọc với đầu dây bên kia:

- "Bản hợp đồng này rất quan trọng, bên ông chỉ đưa ra giá 10000 vạn nhân dân tệ, tôi không bán. "

- 30000 nghìn vạn nhân dân tệ, ông thấy như thế nào? Chả phải khi có hợp đồng này rồi, ông sẽ có lợi gấp 2 hay sao.

- Được, thành giao. _ Minh Ngọc hí hửng tắt máy. Định quay lưng tiến vào nhà thì đụng mặt Hàn Dương, trông anh lúc này rất hung tợn.

- Dương... anh..

"Bốp " _ Cái tát rơi vào má phải của cô ta làm ả loạn choạng lù về sau.

- Tôi không ngờ cô lại như vậy, cô vì tiền mà bán rẻ cái hợp đồng này, bán rẻ chính bản thân tôi sao? _ Anh hừ lạnh một cái, khuôn mặt khó coi hết sức. Cả người sùng sục nộ khí.

- Em không có, em sai rồi..Anh đừng như vậy. _ ả vội vàng thanh minh cho bản thân mình, nhưng bất thành.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Sự thật hé lộ

Hàn Dương tức giận đi vào trong nhà, nổi giận càng ngày càng dâng cao.

Minh Ngọc mặt dày đi theo sau vào nhà, nắm lấy vạt áo anh nói: "Dương..chuyện không phải như vậy đâu, anh tin em đi. "

- Cô buông ra, chính tai tôi nghe được còn muốn chối? _ Hàn Dương giật tay cô ta ra khỏi áo mình.

Ngày xưa cô ta vì tiền mà bỏ rơi anh, lần này cũng vì tiền mà bán đứng anh, quả là anh tin người quá rồi. Quả là uổng công anh tin tưởng cô ta mà trách cứ Mạnh Ái.

"Tíng, tong "

- Thiếu gia, ông bà chủ tới. _ Quán gia Trần chạy ra mở cửa rồi vào nói lại với anh. Hàn Dương đang thắc mắc vì sao ba mẹ lại tới đây lúc 11 giờ khuya chứ? Minh Ngọc nghe vậy, mặt mũi tái mét, cô ta biết, kể từ lúc cô ta bỏ rơi Hàn Dương, hai người họ rất ghét bản thân mình.

- Ba mẹ có chuyện muốn cho con biết về à Minh Ngọc này. _ Ông Minh Thức cùng bà Mỹ Hoa chiếm chệ ngồi xuống ghế sofa, lôi trong túi xách ra một chiếc laptop rồi bật lên.

Thật tình là tối hôm nay, không biết sao ông bà không thể chộp mắt được, nên đành thức, khi nhìn mọi chuyện qua camera, ông bà lập tức tới đây. Nói cho con trai mình tất cả mọi chuyện để sự thật sáng tỏ.

Gõ vài cái, trên máy tính hiện lên một đoạn video ngắn, ghi lại tất cả mọi việc lúc Minh Ngọc lấy bản hợp đồng đó. Sau đó laptop tự chuyển qua một đoạn video khác, đó là đoạn video do một người hầu trong nhà quay lên lại lúc Minh Ngọc cố tình làm mình ngã rồi đổ oan cho Mạnh Ái.

"Bốp " _ Hàn Dương không thể kiềm chế được con tức giận khi xem hết mọi video cũng như thông tin, xuống tay tát cô ta một cái.

- CÔ CÓ BIẾT CÔ LÀM CÁI KHÔNG HẢ? _ Anh dường như bốc hỏa, hét lớn lên. Hóa ra lúc đó là anh trách lầm Mạnh Ái, chính tay anh đẩy cô té, tất cả là tại anh mà cô phải rời đi.

- Tôi không.. có, các người nói vậy. Dương, anh phải tin em. _ Á ta nắm lấy ống quần anh cầu xin. Nhưng không nhận lại được gì ngoài cái nhìn đầy khinh bỉ kia.

- Cô cầm ngay cho tôi. Tất cả là tại cô, người đầu, nhốt cô ta vào Ngục Quan.

- Kh.ông, Dương, anh không được đối xử như vậy với em _ Á ta hét lên trong vô vọng khi bị hai người vệ sĩ kéo đi ra ngoài.

Hàn Dương bất lực ngã xuống ghế sofa, đôi mắt vô hồn nhìn lên trần nhà, nước mắt không tự chủ mà rơi xuống. Trái tim anh, đau lắm.

Hóa ra bao nhiêu lâu nay là anh trách lầm cô, là anh tự tay giết chết tình yêu của cả hai. Giết cả trăm mạng người, ngao mạn trên thương trường và làm vô vàn điều khác anh không thấy hối hận, nhưng lần này, anh hối hận thật rồi. Anh để mất Mạnh Ái rồi.

Anh đã tìm thấy chiếc vòng tay màu đỏ của cô dưới cây đàn piano, nó đứt ra. Đúng như lời người đàn bà kia nói, một khi chiếc vòng này đứt ra, tai họa của cả hai sẽ ập đến. Anh không tin, Mạnh Ái vẫn là vợ của anh, là người con gái anh yêu nhất.

- Mọi chuyện thành như thế này hà lòng hà dạ anh chưa? Nếu như không tìm được Mạnh Ái về, thì đừng bao giờ gọi chúng tôi là ba mẹ. Ngoài Mạnh Ái ra, gia tộc Ngô Gia không chấp nhận ai là con dâu hết. _ Bà Mỹ Hoa thờ dài tức giận nói, đứa con này của bà, có phải nó sai quá đúng không?

- -----

Suốt đêm hôm đó.

Hàn Dương vẫn ngồi trên ghế sofa, trên bàn đầy các chai rượu. Như thể cả tù rượu trong nhà đã được anh uống hết vậy. Người làm trong nhà chưa bao giờ thấy thiếu gia của họ suy sụp đến mức như vậy hết.

Tìm anh đau như thể một ngàn một triệu con dao cứa vào, anh phải làm thế nào mới được đây?

Anh không đi làm, chuyện của tập đoàn cũng không quản. Mọi chuyện đều giao cho hai người bạn thân và hai trợ lý thân cận giải quyết.

Chỉ qua một đêm thôi, râu ria dưới cằm anh đã dài thêm không ít, tóc tai ã rượi, quần áo nhếch nhác, không ai tin đây là Hàn Dương cả.

- -----

Kha Đức và Từ Hy cũng biết chuyện, thế là cả cái tập đoàn ai cũng biết chuyện phu nhân Ngô Gia bỏ đi.

Bọn họ đang run cầm cập, họ biết chủ tịch rất cưng chiều phu nhân, có phu nhân ở đây chủ tịch mới dễ tính được một chút. Nếu phu nhân Mạnh Ái đi rồi, chẳng phải chủ tịch sẽ trở lại như trước sao? Ôi thôi họ chết mất, thế là kế hoạch "Tìm Kiếm Phu Nhân " đã được lập ra, mọi người đều đồng lòng đi kiếm.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Cô không đáng có được sự tha thứ

Minh Ngọc được mấy tên vệ sĩ đưa đến Ngục Quan nhốt vào phòng giam số 33 (*). Cô ta la hét rất lớn và không chịu ngồi yên khi bị hành hạ:

- Mẹ kiếp, tụi bây thả tao ra. Tụi bây cứ dối đi.

(*) Phòng giam số 33 trong Ngục Quan là một căn phòng không quá lớn, nhưng bên trong nó rất tối tăm. Ở đây, người bị nhốt vào bên trong sẽ bị những côn trùng bò sát lại cắn. Từ phòng giam số 33 tù nhân sẽ được di chuyển tới khu (1) là Strappado.

- -----

Kể từ khi biết sự thật, tính khí Hàn Dương ngày càng nóng nảy, luôn lạnh lùng với tất cả mọi người. Nhưng người anh hận nhất vẫn là Minh Ngọc. Hôm nay mục đích anh tới đây, là tính nợ với cô ta mọi chuyện.

- Lão đại.

- Ở đâu? _ Ngay cả trong lời nói anh cũng kiêu lời, chỉ nói qua loa.

- Phòng giam số 33.

Chỉ nghe xong, anh liền sai bước đi tới đó. Hai tay dút vào trong túi quần, thân ảnh anh đầy đầy sát khí khiến bọn thuộc hạ sợ chết khiếp.

- Dương, anh..tôi cứu em phải không? Em xin..anh, em sai rồi, tha..em ra đi. _ Minh Ngọc thấy anh vô tội nắm lấy song sắt mà kích động, nước mắt giàn giụa hết cả khuôn mặt. Nhưng không hiểu sao, càng nhìn như vậy anh lại càng thấy bài xích.

- Cô câm miệng! _ Chỉ cần nghĩ tới việc cô ta lừa dối mình rồi đổ oan cho Mạnh Ái, anh không nén được tức giận mà hét lớn.

- Em..sai rồi, em xin anh.. _ Minh Ngọc dù vậy rất ngoan cố, buông lời giải thích và xin lỗi rất nhiều.

- Hừ, nếu không phải cô gây ra mọi chuyện, Mạnh Ái đã không rời đi như vậy. Cô không đáng có được sự tha thứ của tôi.

Hàn Dương vừa dứt lời, trong căn phòng giam số 33 mọi góc cạnh đều đầy ra những cây gai sắc nhọn, từ từ đâm vào cơ thể cô ta.

- A..aa, tôi xin anh..đau quá. _ Những tiếng thét chói tai lần lượt vang lên.

Những người trong thế giới ngầm đều biết, Hàn Dương anh không bao giờ giết ai một cách dễ dàng. Cứ từ từ mà thương thức..

Sau khi gai nhọn thu hết vào trong, thì hai người thuộc hạ khác tiến lại cầm một xô chứa đầy nước muối tạt thẳng vào cô ta. Cả cơ thể đau rát không thôi, ai nhìn cũng thấy toàn thân cô ta bây giờ rất đáng sợ.

- Làm..on đi. _ Cô ta thều thào trong vô vọng, không còn sức để nói.

- Bao nhiêu đây không đủ bằng những gì cô gây ra cho Ái Nhi. Và kể cả tôi.

Ai cũng biết anh ghét nhất là những ai lừa dối mình, chắc chắn Minh Ngọc cũng đã nghe qua? Nhưng không may, cô ta lại đụng trúng điểm tối kỵ đó của Hàn Dương.

Trong bang Thiên Hàn có bao nhiêu món đồ tra tấn, chắc chắn anh sẽ cho cô ta nếm thử từng món một.

- -----

Sau khi rời khỏi bang, anh liền tới bang Crayon với Từ Hy và Kha Đức.

Nếu Từ Hy và Kha Đức ngồi nhâm nhi từng chút rượu, thì anh lại khác.

Không phải là nhâm nhi, mà là anh cầm từng chai nốc vào. Dù rượu có chất cỡ nào, cũng không chất bằng tim anh lúc này đâu.

- Có tìm thấy không? _ Sau khoảng thời gian không nói gì, Hàn Dương rốt cuộc cũng lên tiếng.

- Hoàn toàn không. Mạnh Ái như bốc hơi khỏi mặt đất vậy. _ Đôi mắt của Từ Hy xoáy sâu vào người Hàn Dương, không ngờ người bạn chí cốt này của anh, cũng có bộ dạng như thế này.

Hàn Dương biết, với thể lực của Lục Gia thì hoàn toàn có thể giấu giếm toàn bộ thông tin tư mật của Mạnh Ái. Nhưng rốt cuộc lại có thêm ai nhúng tay vào? Mà đến cả bang Thiên Hàn cũng không kiểm tra?

- Minh thật sự.. biết sai rồi. _ Uống riết cũng phải say, anh cũng vậy. Hàn Dương lơ mơ mờ mắt rồi nói sau đó gục hẳn xuống bàn. Hai người bạn ngồi chung cũng chán nản lắc đầu.

Nhưng đây là lần đầu tiên Hàn Dương cảm thấy có lỗi như vậy. Lăn lộn vào thế giới ngầm, giải quyết hợp đồng trên thương trường, bao nhiêu lần bị người ta ám sát, và rất nhiều việc khác xảy ra. Nhưng anh chưa bao giờ sợ, vậy mà cô vợ mang tên Lục Mạnh Ái kia, lại có khí thế đến như vậy.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Mạnh ái, anh thật sự rất nhớ em

Buổi tối tại Paris.

Mạnh Ái đứng ở ngoài ban công ngắm thành phố về đêm. Mọi người sau khi làm xong công việc của mình thì đều đi chơi, nhìn dòng người tấp nập bên dưới mà lòng cô chạnh lại. Đứng vậy, cô rất nhớ anh!

Đã dặn lòng không được khóc, không được nhớ nhưng tới cái người xem làm mất tiểu bảo của mình, nhưng thật ra, đối với một người con gái, đó là chuyện quá đổi khó khăn.

Chẳng biết khi nào mà nước mắt tự động rơi xuống, cứ mỗi tối đều như thế, cô khóc rất nhiều. Mặc dù anh ba đã nói như vậy sẽ hại tới bảo bối, nhưng chuyện gì cũng phải cần có thời gian mới được.

Bây giờ ở một nơi khác, Hàn Dương cũng đang cầm ly rượu trên tay, đôi mắt sắc sảo trong bóng tối chen lẫn một tầng u buồn ngắm nhìn bầu trời đầy sao trên cao. Cô đi cũng được một tháng rồi, trong lòng anh ngổn ngang biết chừng nào. Cả hai người đều nhớ nhưng về hình bóng của nhau nhưng lại không ở cùng một chỗ.

" Mạnh Ái, anh nhớ em. "

- -----

4 tháng sau.

Cái bụng của cô dần to lên, chứng tỏ tiểu bào phát triển rất tốt. Trong thời gian gần qua, cô đã mạnh mẽ lên rất nhiều, không còn nghĩ nhiều tới chuyện quá khứ nữa.

Lâu lâu cô vẫn gọi điện cho Kiều Ny hỏi thăm và nói về tình hình của mình. Đứa bé trong bụng Kiều Ny cũng đã được 6 tháng bằng tiểu bào trong bụng của cô. Kiều Ny có nói, sau khi em bé được cỡ 4-5 tuổi, lúc đó Kha Đức sẽ chính thức tổ chức đám cưới, dù có giá nào đi nữa, nếu Mạnh Ái không về, nhỏ sẽ giận cô.

Hiện giờ cả hai bên gia đình đều biết và chấp thuận chuyện của nhỏ và Kha Đức. Kiều Ny được nhà " chồng chưa cưới " chăm bẵm từng chút một. Nghe đến vậy, Mạnh Ái dù rất mừng cho bạn mình nhưng lại thấy tủi thân cho bản thân mình.

Dù cái bụng đã to nhưng Mạnh Ái vẫn năn nỉ anh hai và anh ba cho cô học chế tạo dầu thơm, nếu có cơ hội thêm nữa, cô chắc chắn sẽ mở một hãng dầu thơm cho riêng mình. Ban đầu vì thương em gái mình và cháu, cả hai nhất quyết không chịu, cứ bảo cô cứ ở nhà lo đường thai tốt hơn. Nhưng cuối cùng thì cũng đồng ý, vì Mạnh Ái rất bướng bỉnh.

Hôm nay là ngày khám thai.

Nằm trên giường để bác sĩ siêu âm, Mạnh Ái rất hồi hộp. Cô không quan trọng chuyện con gái hay con trai, càng không quan tâm tới việc " trọng nam khinh nữ ", dù trai hay gái, đều là đứa con mà cô yêu thương, mang nặng đẻ đau mà sinh nó ra.

- Chúc mừng cô, đứa bé là con trai. Với tình hình hiện giờ sức khỏe cả mẹ và bé đều rất khả quan, chỉ cần bồi bổ nhiều thêm tới ngày sinh là được.

Người bác sĩ nữ mang vẻ đẹp của người Châu Âu chìa tờ giấy siêu âm cho cô xem và nói vài câu.

- Cảm ơn bác sĩ, thật sự cảm ơn. _ Cô cúi đầu cảm kích rồi cầm tờ siêu âm đi ra ngoài. Là con trai, là kết tinh của cô và anh. Tay cô sờ nhẹ lên bụng, mỉm cười ra vẻ.

" Ấy " _ Mạnh Ái vì không nhìn đường cẩn thận nên va phải một người con trai đang đi hướng ngược lại. Dù hơi ẽ ở bả vai nhưng cô không té, đó là một điều tốt.

- Tôi xin lỗi. _ Người thanh niên trước mặt cúi đầu xin lỗi. Cả người mặc bộ vest đen, cao ráo, nước da trắng, có vẻ chừng chạc nhưng vẫn không bằng được Hàn Dương.

- Không sao không sao, là tôi có lỗi. _ Mạnh Ái khươ tay ý bảo không có việc gì đâu.

- Tôi có thể làm quen với cô, được không? Tôi tên là Julian. _ Người thanh niên trước mặt lịch sự nói.

- Được, tôi tên là Mạnh Ái, anh có thể gọi tôi Keva. Rất vui được quen biết anh, Julian.

- Hiện giờ tôi có việc gấp, chúng ta có thể gặp lại nhau chứ? _ Julian có vẻ bối rối khi nói như vậy.

- Có duyên sẽ gặp. _ Mạnh Ái nở một nụ cười tươi rồi quay lưng đi. Làm Julian ngơ ra, đúng như cái tên của cô ấy, Keva là " mỹ nhân " " duyên dáng ".

- -----

Mạnh Ái nhanh chóng quay về, vì giờ này là tới giờ cô phải đi học chế tạo dầu thơm. Không hiểu sao, khi càng học cô lại càng đam mê.

- -----

Đạo này bận quá không đăng như lịch được huhuhu □ Minh sẽ active hơn nhe, đừng bỏ rơi mình..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Lâm vào hôn mê sâu

Hôm nay ở tập đoàn.

- Các người làm việc kiểu gì vậy hả? _ Tiếng hét của Hàn Dương vang lên, anh cầm tệp tài liệu ném thẳng vào hai người bộ phận văn phòng đứng trước mặt mình.

- Chủ tịch.. chúng tôi xin lỗi. _ Hai người họ đứng trước mặt anh run lấy bầy, mồ hôi đầm đìa run rẩy nói.

- Cút!! Nội trong hôm nay không làm lại thì cuốn gói mà biến khỏi đây.

Nghe anh nói vậy, hai người vội cầm tệp tài liệu ba chân bốn cẳng chạy đi. Cả tập đoàn suốt ngày mọi người đều phải tăng ca, làm việc với cường độ cao hơn trước. Không có lí do gì hết, đơn giản thôi, chủ tịch của họ muốn như thế, phận làm nhân viên không thể cãi lệnh được.

Mọi người trong tập đoàn đều biết, chủ tịch của họ như vậy là có lí do đằng hoàng. Nghe mọi người đồn loáng thoáng rằng, phu nhân của họ vì chuyện nào đó đã bỏ đi và để đơn lí hôn ở lại. Bởi vì vậy nên chủ tịch mới càng ngày càng băng lãnh như thế.

Họ chỉ mong sao phu nhân sớm trở lại, nếu cứ như vậy, họ sẽ bị bức chết mất thôi.

" Cốc, cốc "

- Chủ tịch, thiếu gia Từ Hy vừa gọi đến, cô Minh Ngọc không thể chịu được nên đã cắn lưỡi tự tử trong ngục. _ Hàn Đại cung kính cúi đầu nói. Đến anh cũng không dám chọc tới Hàn Dương, huống hồ chỉ là ai.

Anh găt đầu một cái, Hàn Đại liền lui ra. " Hừ " lạnh một tiếng, anh đứng dậy nhìn xuống dưới đất qua tấm kính trong suốt của tòa nhà cao chót vót, hai tay đút vào túi quần, vẻ mặt tuy sắc lạnh nhưng đôi mắt lại có chút gì đó ưu phiền.

5 tháng rồi, Mạnh Ái đi được đã bao lâu ấy, mỗi ngày anh đều thấy cô đơn vây quanh mình. Người cần trả giá cuối cùng cũng trả giá, cả xác người của ả cũng không còn vẹn nguyên. Ấy vậy mà, người anh cần về cũng chưa về.

Chỉ cần nhớ lại ngày tối hôm đó, anh lại thấy rùng mình, trách sao bản thân mình ngu ngốc. Có vài lần, chính anh dùng chính tay mình đánh vài cái vào mặt để xem đây là thật hay mơ. Nhưng kết quả cũng rất tàn nhẫn, mọi thứ đều là thật, không phải là điều mơ hồ gì hết.

Bỏ ngang công việc chồng chất, anh chạy xe đến bar Crayon. Chiếc xe lao đi như một con hổ hung mãnh, nhưng không may... có chuyện xảy ra. Chiếc xe của anh vì tránh một chú chó chạy sang đường nên đã tông vào gốc cây lớn bên đường.

" Gọi cấp cứu mau lên, ở đây có tai nạn. "

" Nhanh lên, người thanh niên bên trong bị thương nặng lắm. "

- -----

Bệnh viện Stardom

- Từ Hy, Kha Đức, hai cháu đã cho người ém lại vụ việc này chưa? Đừng để lộ ra ngoài, nó sẽ ảnh hưởng tới Hàn Dương cũng như tập đoàn sẽ bị lục đục.

Ngô Minh Thức đưa hai ngón tay xoa xoa thái dương, xót xa nhìn vào phòng cấp cứu nói. Con của ông, Hàn Dương đang nằm trong đó cấp cứu, không rõ tình trạng ra sao. Chỉ biết rằng, lúc ông cùng vợ tới, người của anh bế bết vết máu tươi.

- Dạ rồi thưa bác. _ Từ Hy lễ phép nói khuôn mặt vẫn không giấu được vẻ lo lắng đang hiện lên.

- Ông ơi..con..chúng ta, tại sao chứ? _ Bà Gia Kim đau lòng nói, không ngờ mọi chuyện xảy ra tệ hại như này.

- Bà đừng lo. Hàn Dương mạnh mẽ lắm, nhất định sẽ không sao. _ Ngô Minh Thức tuy đau lòng nhưng vẫn phải an ủi vợ mình. Với lại ông tin rằng, con trai của ông rất mạnh mẽ, nó nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì.

Trải qua mấy giờ đồng hồ sinh tử trong phòng phẫu thuật, cuối cùng cánh cửa phòng ấy cũng mở ra. Từ Quang cùng một đội ngũ y bác sĩ cao cấp bước ra.

- Từ Quang, cậu ấy ra sao rồi? _ Vì Từ Quang là bác sĩ hạng chuyên đứng đầu thành phố, nên lần này bác sĩ phẫu thuật chính cũng là cậu ấy. Còn thêm cả những y bác sĩ đứng đầu thành phố tới.

- Tạm thời thì không sao, nhưng vẫn phải theo dõi. Nhưng tớ không nói trước được điều gì, vì phần đầu của cậu ấy bị va đập khá mạnh nên sẽ dẫn tới bị hôn mê lâu.

- Con của tôi.. ông ơi. _ Nghe nói Hàn Dương sẽ bị hôn mê sâu, bà Gia Kim khụy xuống khóc lóc thảm thiết rồi ngã đi trong vòng tay của chồng mình.

- -----

Nhìn Hàn Dương nằm trong phòng chăm sóc đặc biệt, trên người gấn chằng chặt những dây truyền, ai cũng đau lòng. Từ Hy và Kha Đức đều không ngờ tới, anh lại thương Mạnh Ái đến mức như vậy. Hành hạ bản thân đủ thứ, đến cả sức khỏe cũng không màng tới.

Nếu ai biết việc xảy ra giữa Mạnh Ái và Hàn Dương, đều nhìn ra rõ ràng là Hàn Dương rất tiêu tụy sau khi Mạnh Ái bỏ đi, công chuyện làm ăn thì lao đầu vô mà làm, chỉ uống rượu thay cơm, tụt xuống ít nhất cũng gần mười kí lô chỉ trong 5 tháng.

Nhưng không thể nói chuyện này cho Mạnh Ái biết được, cô ấy đang mang thai. Huống hồ chi, cô ấy còn đang rất hận Hàn Dương nữa chứ. Mọi người đều được xem video mà Minh Ngọc giờ trò rồi Hàn Dương đẩy Mjanh Ái té ngã, sau đó rồi đi để cô ở lại với một vùng máu. Nếu như lúc đó hai anh của Mạnh Ái không tới kịp, có lẽ cả đời này, Mạnh Ái sẽ hận Hàn Dương thấu cả tìm gan.

Ba mẹ của Mạnh Ái đều biết được chuyện này, ai cũng đều đau lòng cả. Hai ông bà vào thăm " con rề " của mình mà không khỏi choáng váng, nhìn thử đi, một người thanh niên khỏe khoắn ngạo mạn bây giờ lại nằm đây với khuôn mặt tái mét xanh xao như thế, trên người còn là những dây truyền nước biển, rồi bình oxi giúp hô hấp.

" Chỉ cần con tỉnh, ba mẹ sẽ tha thứ cho con. Mọi chuyện còn lại, tùy thuộc vào Mạnh Ái vậy. "

Nghĩ đi nghĩ lại, nhận thấy Hàn Dương đã hối lỗi, ông Mạnh Từ mới nói ra câu này.

Chẳng biết bao lâu Hàn Dương tỉnh lại, mọi chuyện đều tùy thuộc vào ý trời và ý chí của anh.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Em bé ra đời rồi!

3 tháng sau tại thành phố S.

Những hạt mưa rơi tí tách, gió xào xạc làm rơi vài chiếc lá, nhưng cả bầu trời lại mang một màu xanh biếc tuyệt đẹp. Khung cảnh này thật thích hợp cho những cặp tình nhân đi chơi, nhưng trong trường hợp này không phải là vậy.

Kha Đức cùng Từ Hy ngồi trên ghế sofa nhìn Hàn Dương nằm trên băng ca trong phòng chăm sóc đặc biệt. Chính xác hơn là đã 3 tháng nữa trôi qua từ vụ tai nạn đó của Hàn Dương. Cũng đã 3 tháng rồi, anh chưa hề tỉnh lại dù một chút.

Mọi chuyện ở tập đoàn cũng như ở bang đều do Từ Hy cùng Kha Đức đảm nhiệm. Nhưng nói đi cũng phải nói lại, không có Hàn Dương, mọi chuyện ngày càng tệ hơn thì phải?

Tập đoàn nội bộ thì lực lượng, bang Thiên Hàn thì không có lão đại, mọi chuyện không thể đâu ra đâu. Vậy mới nói, chỉ có Hàn Dương mới bao quát được mọi chuyện từ trong ra ngoài. Trách nhiệm của anh cực kì lớn và quan trọng.

Nhìn người bạn chí cốt của mình nằm đây, hai người đều đau lòng. Còn thêm cả việc Mạnh Ái bỏ đi không tài nào kiếm được, không biết khi tỉnh dậy, Hàn Dương sẽ như thế nào chứ? Kha Đức chỉ biết Mạnh Ái ở Pháp, nhưng địa chỉ cụ thể, cậu cũng không rõ. Chuyện nào ra chuyện đó, tuy là thương con, nhưng người có lỗi lại là Hàn Dương, hai ông bà Ngô nhất quyết không cho Kha Đức nói ra một tin tức gì liên quan tới Mạnh Ái.

Ngay cả chuyện Hàn Dương nằm viện, Kiều Ny cũng đã biết. Ban đầu nói giận là giận, nhưng đây là người bạn mình yêu tới tận xương tủy, dù gì sự thật cũng đã phơi bày ra nhờ đoạn video đó, nhờ cũng từ từ tha thứ cho anh, còn Mạnh Ái ư? Nhỏ không chắc được điều gì. Mạnh Ái dứt khoát ra đi như vậy, chắc chắn tổn thương đã quá nhiều rồi.

Từ Hy nhìn thấy ngón trỏ của Hàn Dương nhúc nhích một cái liền giật mình, định đi kêu Từ Quang lại thăm khám, nhưng đột nhiên cả cơ thể Hàn Dương bị giật mạnh rồi co giật, khiến cả hai người ở đó đều bị hết hồn.

- Bác sĩ, bác sĩ đâu. Nhanh lên. _ Kha Đức gào lên, như rằng chậm trễ một chút cũng không thể được. Nếu xui xẻo Hàn Dương xảy ra chuyện gì, thì biết làm sao được chứ?

- -----

Paris, Pháp.

- Aaaaaaa. _ Mạnh Ái ôm bụng nhăn nhó, khuôn mặt chảy mồ hôi đầm đìa. Bàn tay bấu vào nhau đau đớn.

- Ái Nhi, em sao thế? Sắp sinh rồi sao? _ Chấn Hào nhìn em gái mình đau đớn liền hoảng hồn, tay chân luống cuống không biết làm thế nào.

- Chấn Hào, Mạnh Ái sắp sinh, để em gọi cấp cứu tới. _ Một cô gái với mái tóc vàng đứng bên cạnh khăn trương nói.

- Ái Nhi, sẽ không sao đâu.. Em cứ hít thở đều vào. _ Chấn Hào là lần đầu tiên thấy em gái đau mà nhăn nhó mặt mày như vậy cũng chẳng biết làm sao cả. Không ngờ em bé sắp ra đời thì người mẹ phải như thế này hay sao?

- -----

Bệnh viện tại Pháp.

Cô được chở tới đây, nằm trên băng ca mà ôm bụng đau đớn.

- Mạnh Ái, em phải cố lên, không sao hết, anh ở ngoài đợi em. _ Gia Thiên đang ở tập đoàn làm việc thì được tin báo tới em gái mình sắp sinh liền gấp gấp chạy tới đây.

- Em..đau quá aaa _ Cô nằm trên băng ca đau đớn mà rơi cả nước mắt.

- -----

Cô được đẩy vào phòng phẫu thuật. Nhưng cỡ 1 tiếng sau..

- Ai là gia đình của bệnh nhân Lục Mạnh Ái? _ Một cô y tá chạy ra giọng có chút hốt hải nói.

- Là chúng tôi, có chuyện gì sao? _ Chấn Hào, Gia Thiên và cả cô gái tóc vàng kia đều lo lắng chạy lại.

- Bệnh nhân có triệu chứng khó sinh. Nhưng thể trạng cô ấy quá yếu không thể sinh bằng phương pháp mổ được. Bây giờ, cần tiêm gấp một số loại thuốc vào lưng của cô ấy để từ cung giãn ra, nhưng sau này di chứng là có thể bệnh nhân sẽ hay bị đau lưng.

- Chúng tôi... _ Nghe em mình khó sinh, cả hai anh đều lo lắng, có thể tiêm cũng được, nhưng lại để lại di chứng, hai người cũng không nỡ.

- Gia đình đừng chần chừ, lâu quá em bé sẽ bị ngộp thở, nếu đồng ý hãy kí gấp vào đây. _ Cô y tá hối thúc, chìa ra một tờ giấy và cây bút.

- Được, chúng tôi kí. _ Chấn Hào cuối cùng đưa ra quyết định của mình, đứa bé cũng là cháu của mình. Vả lại, Mạnh Ái rất thương nó.

- -----

Mãi sau những tiếng la hét trong phòng, tiếng em bé khóc cũng vang lên: " Oe, oe ". Phòng sinh mở cửa ra, là cô y tá lúc nãy, trên tay còn bồng thêm một em bé được quấn khăn ủ ấm quanh mình.

- Chúc mừng gia đình, là một cháu trai nặng ba kí mốt.

- Anh hai, là cháu trai của chúng ta. _ Gia Thiên bế đứa nhỏ trên tay, xúc động nói với Chấn Hào. Tuy còn hậu đậu vì lần đầu bế cháu nhưng vẫn rất chừng mực

- Bệnh nhân Mạnh Ái sẽ được chuyển sang phòng hồi sức. Mọi người có thể vào thăm. _ Ấm em bé lại từ tay Gia Thiên, cô y tá nói vài câu rồi rời đi.

- -----

Ở thành phố S.

Sau những cơn đau và cơ thể bị co giật mạnh, tim gan như bị ai cắt xé ra từng mảnh, cơ thể của anh cuối cùng cũng bình thường lại.

Lờ mờ mở mắt ra, đập vào mắt anh là hai người bạn chí cốt.

- Dương, cậu thấy sao rồi? Còn đau hay không hả? _ Từ Hy cùng Kha Đức lo lắng hỏi dồn dập, hồi nãy đúng là hù chết người mà.

- Đây là đâu? _ Hàn Dương anh đau đầu như búa bổ. Cả thân thể kiệt quệ.

- Cậu bị tai nạn giao thông, nằm đây 3 tháng rồi. _ Từ Hy nheo mắt nói.

- Mạnh Ái đâu? 3 tháng qua em ấy có về hay không? _ Bừng tỉnh lại mọi chuyện, thứ anh nghĩ tới đầu tiên vẫn là cô. Anh toan đứng dậy nhưng bị Kha Đức cùng Từ Hy ghìm lại.

- CẬU NHÌN LẠI CẬU XEM LÀ CON NGƯỜI HAY CÁI XÁC KHÔ? CẬU CỨ NHƯ VẬY, THÌ LÀM SAO CÔ ẤY DÁM VỀ CHÚ? _ Kha Đức cộc cằn hét lớn lên. Anh mệt mỏi không phá rối nữa, im lặng ngồi xuống lại giường bệnh nhìn lên trần nhà.

Bao lâu rồi không được ở bên em ấy nhỉ? Nếu bản thân mình cứ vậy, em ấy nhất định sẽ không về..

- -----

Hai người sinh ra như rằng trời đã định sẽ ở cạnh nhau, có tương phu thê từ nhỏ. Vì vậy, lúc anh đau cô cũng đau, cô đau anh cũng đau.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Ngô hàn khai

Sau lần tỉnh dậy đó, tình hình sức khỏe của Hàn Dương tiến triển rất tốt nên đã được bác sĩ cho xuất viện. Cả cơ thể dường như không để lại di chứng nào cả, nhưng trên đầu của anh sẽ để lại một vết sẹo dài khoảng 5cm, rất may không phải sẹo lồi.

Vừa bước vào nhà, trong lòng anh lại cảm thấy trống vắng. Nếu ngày hôm đó anh biết giữ bình tĩnh hơn, thì Mạnh Ái đã không bỏ đi.

- Thiếu gia, cậu khỏe hẳn chưa? _ Quân gia Trần từ trong bếp chạy ra, vì đã chăm sóc anh từ nhỏ nên bà rất thương anh như con mình.

- Cháu khỏe rồi, cảm ơn bác. _ Đây là lần đầu tiên anh nói chuyện nhẹ nhàng với bà như vậy từ sau khi Mạnh Ái bỏ đi.

Anh bước vào phòng ngủ của mình và cô hồi trước, căn phòng vẫn y như vậy, mùi hương của cô vẫn còn phảng phất lại một chút, anh lại nhớ cô đến phát điên rồi!

- -----

Sau khi sinh xong Mạnh Ái vẫn hôn mê vì những liều thuốc mạnh. Tính đến nay cũng đã hai ngày rồi, nhìn khuôn mặt Mạnh Ái xanh xao mà ai cũng đau lòng.

Kiều Ny sinh trước Mạnh Ái 1 tháng nên sức khỏe có phần ổn định hơn, nghe tin cô sinh em bé, nhớ mặc kệ sức khỏe của mình mà bay gấp sang đây, đến Kha Đức cũng phải bó tay.

- Mạnh Ái, cậu mau tỉnh dậy đi chứ, tiểu bảo đang đợi cậu kia kìa.

Ngồi bên giường bệnh, nhỏ nắm tay cô thật chặt. Cô bị đau thì nhỏ cũng đau, bạn thân là thế.

- Đức, anh xem, Mạnh.. Ái mở mắt rồi nè. _ Kiều Ny kích động khi thấy mắt của cô chớp chớp rồi tỉnh dậy, vội hỏi Kha Đức xem có đúng không. Nhỏ có thể biết được cô rất thương tiểu bảo bối, vừa nhắc đến một cái là đã có tinh thần tỉnh dậy.

- Ny Ny, sao cậu ở đây? _ Xoa xoa mắt mình cô mới nhận ra là nhỏ ở đây.

- Tổ sư nhà cậu, vì lo cho cậu nên mình mới gửi con cho ông bà nội trông giúp mà bay sang đây với cậu đấy, đồ ngốc. _ Kiều Ny vờ búng trán cô một cái, giỡn một chút.

- Đúng rồi... Con của mình? _ Mạnh Ái chợt nhớ ra, hôm đó cô đau bụng muốn sinh, hôm nay tỉnh dậy cái bụng nhỏ lên bây giờ đã xẹp lại.

- Tiểu bảo bối nhà cậu nằm bên kia, để tớ qua bế giúp cậu.

Nhỏ nói xong đứng dậy bước sang cái nôi được đặt phía bên kia, ẵm ra một đứa bé trai rất kháu khỉnh đưa sang cho Mạnh Ái. Cô không biết diễn tả tâm trạng bây giờ ra sao, cảm giác hiện tại quá đối thiêng liêng.

- Con trai, cảm ơn con đã đến với cuộc đời của mẹ khi mẹ bế tắc nhất.

Mạnh Ái vừa nói vừa rom róm nước mắt nhìn đứa con trai hai mắt to lay lẩy này của mình. Kha Đức cùng Kiều Ny nhìn cô mà đau lòng, ai chả biết rằng cái " bế tắc " cô nói chính là sự việc mà Hàn Dương đẩy ngã cô và ruồng bỏ tình yêu này.

- Mạnh Ái, em không thể nghĩ lại sao? _ Kha Đức nhìn cô mà nó, rồi lại nghĩ tới Hàn Dương.

- Anh nói nghĩ lại là nghĩ lại chuyện gì chứ? Quá khứ là quá khứ, em không muốn nhắc tới. Bây giờ em có tiểu bảo bối, còn có mọi người ở đây, mọi chuyện cứ quên đi, miễn anh ấy hạnh phúc với tình yêu của mình là được.

Mạnh Ái không biết rằng, tình yêu của Hàn Dương chính là cô.. Kha Đức bị nhỏ dẫm chân một cái liền im miệng không nói gì nữa.

- Cậu định đặt tên con là gì? Con của mình là con gái, tên là Kha Hiểu Trân. _ Kiều Ny nhanh chóng đổi chủ đề khác cho Mạnh Ái phân tâm một chút.

- Để xem nào.. Ngô Hàn Khai, được đấy. Minh muốn con mình sau này lớn lên, biết trân trọng bạn bè và gia đình của nó. _ Cô cười tí mắt khi nghĩ được tên cho con mình.

- Tại sao em lại đặt họ Ngô? _ Kha Đức có vẻ không hiểu lí do mà cô đặt họ cho bé trai này theo họ Ngô

- Ít nhất em cũng phải cho nó theo họ cha, coi như em đang nhắn gửi rằng nó là con cháu của nhà họ Ngô vậy.

Buổi nói chuyện kết thúc, Mạnh Ái dù vụng về nhưng chăm sóc con mình rất là kĩ càng cùng y tá. Được một lúc thì Chấn Hào, Gia Thiên cùng cô gái tóc vàng hôm trước bước vào.

- Anh hai, anh ba, còn cả chị Anna nữa, tối thăm em hay là cháu trai đây? _ Mạnh Ái vui cười nói, cuoiwng để che lấp cái nỗi buồn của những người phụ nữ khi sinh con mà không có chồng ở bên cạnh, chưa xót lắm.

- Thăm cả hai nhé, được không? _ Gia Thiên cười nói, sai bước lại nhìn cháu trai mình đang ngủ im trong nôi

- Tất nhiên là được. Anh hai, em sinh con xong rồi, vậy anh với chị Anna cưới được chưa? Còn cả anh ba nữa, sao lại không kiếm một người nào kế bên? _ Cô rất lo cho hai anh của mình nha, đừng nói hai anh trai siêu cấp đẹp trai của cô mà không có vợ chắc chết mất thôi.

- Khi nào em khỏe, anh chị liền tổ chức đám cưới. _ Chấn Hào nắm tay cô gái tên Anna hùng hồ nói. Anna là con gái của bộ trưởng bên Mỹ, trong một lần dự tiệc, Chấn Hào không may đã bị dính " tiếng sét ái tình " của cô gái có mái tóc màu vàng này.

Cả phòng nói chuyện vui vẻ đến khi trời hừng tối mới chịu ra về, để lại Mạnh Ái một mình. Bà vú thì còn về nấu cháo tắm rửa. Cô ngồi trên giường nhìn ra ngoài cửa sổ, lòng đau như cắt nói:

" Dương, anh có hạnh phúc hay không? "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Năm năm trôi qua

5 năm sau tại Paris, Pháp.

- Mama, dậy đi làm thôi. _ Tiếng gọi non nớt của của một cậu bé 5 tuổi vang lên, cậu đang lay người mẹ cậu dậy, ngủ như heo vậy ấy.

- Khải Nhi. 5 phút. _ Cô gái trẻ nằm đó lười biếng giơ 5 ngón tay lên sau đó lại nằm xuống tiếp tục ngủ.

- Mama, chú Julian đang đợi ở ngoài đó, hôm nay là ngày đi chơi mà. _ Hàn Khải rất giống một ông cụ non, khoanh tay phòng má gợn dỗi.

- Mama dậy đây. _ Cô mệt mỏi ngồi dậy xoa xoa mắt, hôm qua vì thức khuya nên hôm nay phải nói rất mệt. Sau khi bảo bảo tròn 2 tuổi, cô đã tận tâm hơn với công việc điều chế nước hoa của mình. Không lâu sau đó, cô tốt nghiệp, tạo cho mình một công ty nước hoa mang tên DAK (Dương Ái Khải), rất nhanh, Mạnh Ái đã đánh bại nhiều đối thủ mạnh và đưa công ty của mình trở thành công ty nước hoa hàng đầu thế giới.

Với biệt danh Keva khi ở Pháp, Mạnh Ái trở thành người mẹ đơn thân với cả một cơ ngơi đồ sộ. Keva là cái tên khiến mọi người ngưỡng mộ, một thân một mình nuôi con, sở hữu một khối tài sản khổng lồ khi chưa bước qua tuổi 30 tuổi. Nhưng người ta chỉ truyền tai nhau về cô như vậy, cô chưa bao giờ lộ mặt trước báo giới.

- 5 phút, không thì con về thành phố S với ông bà ngoại. _ Hàn Khải nói xong đi ra ngoài cửa, bé cũng muốn về quê hương của mình, nhưng mẹ cậu nhất quyết không chịu, chính cậu cũng biết lí do mà. Lúc 4 tuổi, khi đi học Hàn Khải hay bị bạn bè trêu chọc vì không có ba, hôm đó bé khóc rất nhiều, không nỡ để con trai mình đau lòng, cô đã kể cho con nghe mọi chuyện. Tuy Hàn Khải chỉ 4 tuổi, nhưng lại là một đứa bé rất hiểu chuyện, mỗi khi nhắc đến ba là mama lại khóc, từ đó trở đi, bé không nhắc nữa, nhưng trong lòng vẫn mong muốn có một người ba, trẻ con mà.

Thời gian trôi qua, thoáng chốc đã năm năm trôi qua. Cậu bé ngày nào mới sinh ra giờ đây đã năm tuổi, càng lớn Hàn Khải ngày càng có nét giống Hàn Dương. Giống về mọi thứ trừ đôi mắt của bé giống của cô.

Người ta hay nói, thời gian là liều thuốc tốt nhất để xoa dịu vết thương lòng quả thật không sai. Mạnh Ái giờ đây đã trưởng thành hơn, không còn nghĩ nhiều tới chuyện cũ, nhưng trong lòng cô có một vết sẹo rất lớn. Đừng nói cô quên được anh, không bao giờ cả, bảo bảo nhà cô 10 phần thì hết 9 phần giống anh, vì thế càng làm cô nhớ anh da diết và yêu anh nhiều hơn. Nhưng quay lại là điều không thể, có thể giờ đây anh cũng có một gia đình ấm áp và những đứa con thơ, có nhớ chăng về cô nơi này?

Đẹp suy nghĩ vớ vẩn qua một bên, Mạnh Ái vội vệ sinh cá nhân rồi xuống nhà dưới.

- Julian, thật ngại để anh đợi. _ Cô gái đầu ngượng ngùng nhìn Julian.

- Có sao đâu mà, ăn sáng thôi. _ Tinh cò thay Julian và cô gặp lại nhau trong một chiều gió thu lá vàng rơi. Không ngờ lại có duyên đến thế cơ á? Julian là một chàng trai hồi đó cũng sống ở thành phố S nhưng vì gia đình nên qua đây định cư. Cô biết Julian yêu thương mình, nhưng thật sự, cô chỉ coi anh như anh trai của mình vậy, không thể hơn được.

Mạnh Ái làm vậy biết bản thân mình có lỗi, nhưng không thay đổi được. Trong tim cô luôn chất chứa một hình bóng khác, Ngô Hàn Dương!

Trong khi đợi Hàn Khải thay đồ trên phòng chuẩn bị đi chơi, Julian mới lên tiếng hỏi cô: " Mạnh Ái, em không muốn bảo bảo trở về quê hương hay sao? "

- Julian, anh biết, em không có can đảm đó. _ Tim cô nhói lên một cái, đúng vậy, cô không có can đảm trở về thành phố S.

- Em đừng cố chấp như vậy, 5 năm trôi qua rồi, mọi thứ không còn như lúc xưa nữa đâu. Em phải cho Hàn Khải về lại quê hương của mình chứ. _ Julian dịu dàng nói, lấy tay mình đặt lên tay cô, nhưng cô lại rút về, làm tim Julian hững một nhịp.

- Em sẽ suy nghĩ. _ Mạnh Ái cười cười nói, lòng cô rất hỗn loạn. Nhưng Julian nói đúng, mọi chuyện chắc chắn không còn như lúc xưa, nỗi đau nào chắc chắn cũng phai phai.

Sau đó cả 3 người cùng đi công viên giải trí, nhìn họ cứ như một gia đình thật sự vậy!

- -----

Thành phố S.

Tập đoàn Ngô Thị.

Kể từ khi tỉnh dậy, anh đã làm việc tận tụy hơn, trực xuất những người lười nhác làm việc trong tập đoàn và cả ở bang. Anh ngày càng khẳng định tên tuổi của tập đoàn và đưa bang Thiên Hân lên một tầm cao mới hơn nữa.

- Hàn Đại, tra ra chưa?

- Chủ tịch, không tìm ra thiếu phu nhân ở đâu ạ. _ Hàn Đại cung kính cúi đầu nói.

- Được rồi, lui đi.

5 năm qua, anh càng ngày càng lạnh lùng hơn. Những tháng ngày đó anh luôn tìm kiếm cô, biết trước kết quả vẫn là con số không nhưng Hàn Dương chưa bao giờ hết hy vọng.

"Mạnh Ái, 5 năm qua, rồi cuộc em ở đâu? Có sống tốt hay không? "

Tuy có rất nhiều bóng hồng theo đuổi, nhưng anh không chấp nhận một ai. Người ta từng nói, đàn ông một khi đã yêu thì không bao giờ từ bỏ!!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Quyết định cuối cùng

Sau một ngày vui chơi một mõi ở công viên giải trí, tâm tình của cậu nhóc Hàn Khải rất tốt, trên môi luôn nở một nụ cười tươi cùng má lúm đồng tiền y như Mạnh Ái.

Nhưng vừa về tới nhà, cậu đã bị mama gọi ra nói chuyện hệ sự.

- Bảo bảo, con có thích về quê hương của mình không? _ Khi nói ra, cô đã suy nghĩ kĩ, lời của Julian rất đúng, bảo bảo cần về quê hương của nó. Với lại ba mẹ tuổi cũng cao, không để hai người cứ bay đi bay về thăm cháu ngoại mãi được.

- Đương nhiên là con thích, nhưng chỉ cần mama không muốn, con liền dẹp qua một bên. _ Hàn Khải thật sự rất thương mama của mình, có thể vì mama mà bỏ qua ý muốn trở về thành phố S là quê hương của cậu.

Ngày trước cậu hai đã từng nói, mama khi sinh cậu ra rất cực khổ, đã phải chịu nhiều đau đớn. Tuy nhỏ nhưng Hàn Khải vẫn hiểu, vì thế nhóc luôn yêu thương mẹ của mình.

- Ba ngày nữa, mama cùng Khải Nhi về nước nhé? _ Cô nhìn bảo bảo của mình nói rồi xoa đầu nó.

- Mama nói thật ă? Không phải mama không muốn hay sao? _ Khải Nhi đột nhiên vui vẻ rồi lại trềng xuống.

- Chúng ta về thăm ông bà ngoại, mama không sao cả. _ Cô ôm Hàn Khải vào lòng, đây là đứa con mà cô yêu thương nhất. Mạnh Ái đã từng nghĩ buông xuôi tất cả, nhưng bảo bảo chính là nguồn động lực khiến cô vực dậy bản thân mình.

- -----

Suốt mấy ngày nay, cô bận rộn chuyển công việc về thành phố S, làm thủ tục cho Hàn Khải rồi còn phải xếp quần áo, vì vậy nên Mạnh Ái rất bận.

Cậu nhóc Hàn Khải luôn hiểu chuyện nên có phụ giúp mẹ mình một tay.

Nhưng điều cô lo lắng nhất đó là khi về nước và gặp lại. Hàn Dương.

Cô sợ anh sẽ dành quyền nuôi Hàn Khải và để người đàn bà kia chăm sóc con của cô. Chắc chắn cô sẽ không để điều đó xảy ra, con của mình đứt ruột đẻ ra, nó là tâm can bảo bối của cô.

- Mama, sao người lại khóc? _ Đang ngồi xếp đồ, Hàn Khải quay qua thấy cô khóc thì quỳnh quáng.

- Không. Mama không sao. _ Mạnh Ái cũng không hiểu sao mình lại rơi nước mắt, nhưng chỉ cần nghĩ tới việc Hàn Dương cùng người đàn bà khác sống chung là cô không chịu nổi.

- Mama đừng khóc, nhìn mama khóc con rất buồn. _ Mắt của Hàn Khải rưng rưng muốn khóc. Mạnh Ái thấy bảo bảo của mình rất giống ba của nó, chỉ cần cô rơi nước mắt, là hai người như một đều cuồng cuồng lên.

- Khải Nhi đừng khóc, mama không sao. _ Cô lấy tay quệt nước mắt của mình, ôm bảo bảo vào lòng.

Mạnh Ái không biết cô quyết định về nước là đúng hay sai. Nhưng vì Khải Nhi, cô vẫn muốn nó được về quê hương của mình chứ không muốn nó sống xa quê hương.

- -----

Sân bay Paris-Charles-de-Gaulle (tiếng Pháp: Aéroport de Paris-Charles-de-Gaulle, IATA: CDG, ICAO: LFPG), còn gọi là Sân bay Roissy (sân bay lớn nhất nước Pháp).

- Chú Julian, con sẽ rất nhớ chú. _ Hàn Khải mặt buồn hùi ôm Julian.

- Khải Nhi đừng buồn, khi nào xong việc, chú sẽ qua đó thăm con. _ Đối với Hàn Khải, Julian coi như bé là con trai của mình. Julian luôn muốn bù đắp lại tình ba con mà Hàn Khải thiếu thốn từ nhỏ đến giờ.

- Really? Chú hứa với con nhé? _ Nhóc con đưa ngón út ra muốn Julian móc quéo với mình. Mãi đến khi hai ngón tay chạm vào nhau, Hàn Khải mới chịu bỏ khuôn mặt buồn bã

- Được. Keva, em qua đó nhớ giữ sức khỏe, anh sẽ qua thăm hai mẹ con sau. _ Julian chuyển tầm nhìn sang Mạnh Ái, dịu dàng nói. Cô cho anh tùy ý muốn gọi mình như nào cũng được, Keva hoặc Mạnh Ái đều ổn.

- Em biết rồi, anh ở đây nhớ giữ sức khỏe. Còn phải nhắc Từ Khang nhớ uống thuốc đau dạ dày không thôi sẽ tái lại đấy. Bảo bảo, đi thôi con. _ Nói vài câu với Julian, sau đó cô nắm tay Hàn Khải bước vào bên trong.

Qua đây, không ngờ cô lại gặp lại được người em trai kết nghĩa Từ Khang. Bất ngờ hơn nữa, cả cô và Từ Khang còn ở đối diện nhau ở khu chung cư cao cấp ở Paris. Khi gặp lại Julian, dần dần thân hơn, cô cũng giới thiệu Từ Khang cùng Julian làm quen với nhau. Cả ba dường như là ba người bạn thân.

Julian dùng ánh mắt yêu thương nhìn bóng dáng hai mẹ con kéo vali rời đi. Nói thật, Julian kì thực rất yêu Mạnh Ái, nhưng cô lại không chấp nhận, anh biết trong lòng cô chứa một hình dáng người đàn ông khác rồi.

" Mạnh Ái, biết khi nào em mới chịu chấp nhận anh đây? "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Trở về thành phố cũ

Sân bay thành phố S.

Cả sân bay đang náo loạn vì thích thú khi nhìn thấy hai mẹ con nọ.

Người mẹ với mái tóc màu nâu hạt dẻ, đeo một cặp kính râm đen bự che cả nửa khuôn mặt nhưng vẫn không thể nào che giấu hết vẻ đẹp của cô.

Người ta nói đúng, " gái một con trông mơn con mắt ". Từ sau khi sinh Hàn Khải, vóc dáng của Mạnh Ái không những không mập mà ngày càng quyến rũ hơn, vòng nào đều đặn ra vòng nấy, ai nhìn cũng mê.

Phía dưới là cậu bé nhỏ Hàn Khải mặc đồ rất phong cách, mái ngố che hết nửa phần trán cao, khuôn mặt lại rất có góc cạnh. Không ai ngờ được đây là hai mẹ con đâu, mọi người phần nhiều sẽ nghĩ đây là hai chị em.

- Hàn Khải, con đợi mama ở đây được không? _ Cô dừng bước lại quay sang nói với bảo bảo của mình, biết sao được tự nhiên cô đau bụng quá mất.

- Dạ được, mama nhớ ra sớm nhé. _ Nghe con mình nói vậy, cô xoa đầu nó rồi nhanh chóng vào nhà vệ sinh.

Hàn Khải đứng ở đó một mình tay lướt lướt cái macbook mà mama mới tặng hồi sinh nhật chơi game. Nhóc không biết đã tải bao nhiêu trò rồi, nhưng trò nào chơi cũng đạt tới cấp độ cao nhất nên phải chuyển sang trò khác mà chơi. Lượn qua lượn lại thì đụng trúng một người đàn ông.

" Ấy da đau quá "

- Nhóc con, cháu không sao chứ? _ Người đàn ông đó chính là Hàn Dương, từ ngày tỉnh dậy sau con hôn mê của vụ tai nạn. Chiều nào rảnh anh cũng đến sân bay, ngóng chờ cô về, cứ liên tiếp như vậy 5 năm trời.

- Cảm ơn chú, cháu không sao. _ Hàn Khải phải quần đứng dậy, miệng cười tươi làm Hàn Dương ngờ ra, nụ cười này thật sự rất giống Ái Nhi.

- Ba mẹ cháu đâu, tại sao cháu lại ở đây thế nhóc? _ Kể từ sau này, Hàn Dương rất ít nói chuyện với mọi người, Hàn Khải là đứa bé đầu tiên khiến anh cất miệng nói nhiều đến như vậy.

- Con lớn rồi, không phải nhóc. Chú có thể gọi con là Hàn Khải. _ Cậu bé lườm anh, nhóc không thích ai gọi mình là " nhóc con ".

Hàn Dương mỉm cười nhìn Hàn Khải, rất có khí chất, và lại còn trùng tên đệm giống như anh.

- Được, bây giờ chú có việc, sau này nếu may mắn sẽ gặp lại cháu sau. _ Anh xoa đầu Hàn Khải rồi bước đi, anh sợ nếu anh bỏ lỡ một phút giây nào thì Mạnh Ái sẽ biến mất.

Hàn Khải mỉm cười nhìn bóng lưng anh bước đi, cảm giác trong lòng rất quen thuộc lại còn dễ gần. Đúng lúc đó, Mạnh Ái bước ra nhìn con trai mình, cũng thấy được bóng lưng của anh, dù cảm giác hơi thân thuộc nhưng cô không nghĩ nhiều, liền dẫn bảo bảo bước đi.

Vì lần này là về nước tạo bất ngờ cho ba mẹ, nên cô không báo cho ai biết. Cũng không có ai ra rước, cô liền kêu một chiếc taxi đi về nhà.

Nhìn thành phố S thay đổi, cô cũng có chút ngỡ ngàng. Tuy chỉ mới 5 năm nhưng cứ ngỡ là đã lâu lắm rồi.

" Hàn Dương, anh vẫn sống tốt chứ? "

- -----

Biệt thự Lục Gia.

"Tíng, toong".

- Ái Nhi, cháu về rồi sao? _ Quân gia Chu mở cửa ra thấy cô thì không thể ngờ được, mới đây mà 5 năm rồi.

- Cháu về rồi đây. Hàn Khải, chào bà đi con. _ Mạnh Ái ôm bà vào lòng, sau đó quay sang bảo Hàn Khải lễ phép chào người lớn.

- Cháu chào bà. _ Hàn Khải cúi đầu lễ phép chào quân gia Chu.

- Giỏi quá, thôi hai đứa vào nhà đi. Ông bà chủ đang ở phòng khách. _ Bà nhìn Hàn Khải vui vẻ nói.

- ÔNG BÀ NGOẠI ƠI KHẢI NHI VỀ RỒI. _ Vừa bước vào trong nhà, tuy còn xa lạ nhưng Hàn Khải được mama dắt đi nên nhanh chóng làm quen. Giọng nói ới ới của cậu nhóc làm ông bà Lục ngồi trong nhà giặt mình.

- Ái Nhi, Hàn Khải, hai đứa về thật sao? _ Ông bà Lục bước ra xúc động ôm chặt lấy hai người.

- Ba mẹ, con về rồi. _ Mạnh Ái cảm động ôm lấy ba mẹ của mình.

- Grandfather, grandmother không để ý tới em bé đáng yêu này hay sao? _ Nhìn thấy 3 người lớn ôm chăm lấy nhau mà bỏ quên mình, cậu bé lên tiếng nói.

- Haha không có không có, lại đây ông ngoại ôm một cái. _ Lục Mạnh Từ cười ha hả vì cháu trai dễ thương của mình, ôm cậu bé thăm thiết.

- I really miss you. _ Vì sống ở hai nước khác nhau, nên Hàn Khải hay xen kẽ nói hai thứ tiếng khác nhau.

Cả ba người cười nói vui vẻ cùng bước vào nhà, ông bà Lục còn định bay qua thăm con gái và cháu ngoại của mình thì chưa gì hai đứa đã về rồi.

- Lần này con sẽ ở lại chứ? _ Lục Mạnh Từ lên tiếng nói, ông muốn con gái ở lại đây luôn.

- Con chưa biết nữa, nếu Khải Nhi hòa nhập kịp, con sẽ suy nghĩ lại. _ Dù gì cô cũng quan trọng về vấn đề bảo bảo của mình có quen ở đây không.

- Được được, bây giờ vào bếp ăn thôi. _ Mẹ cô vui vẻ nói, có thể không ở lại đây luôn cũng được, nhưng được ngày nào hay ngày đó chứ.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Sự kiện của ngô thị

Hôm nay là ngày tổ chức sự kiện hằng năm của Ngô Thị. Nhằm thống kê các kết quả đạt mà tập đoàn đạt được trong năm. Nhắc tới Ngô Thị người ta chỉ nghĩ đến giàu và giàu là đầu tiên, vung tiền như nước chảy. Các sự kiện dù lớn hay nhỏ cũng được chuẩn bị rất chỉnh chu và sang trọng.

Vì vậy các doanh nhân hay giám đốc các công ty lớn nhỏ đều được mời đến tham dự. Hãng nước hoa DAK của cô tuy hoạt động bên nước ngoài nhưng ai cũng biết trụ sở chính lại nằm ở thành phố S. Những năm trước, cô vì ở bên Pháp nên toàn đề nhân viên đi thay mình, năm nay trở về, cô nhất định sẽ tham gia. Nhưng điều mà cô không biết đó là bữa tiệc này là của Ngô Thị - Ngô Hàn Dương. Mạnh Ái cứ ngỡ đây là một buổi tiệc bình thường của cả nước hằng năm tổ chức.

Mạnh Ái khoác trên mình chiếc váy suông dài màu trắng trễ vai. Trên váy được đính rất nhiều viên kim cương nhỏ, tổng cộng lên tới 1000 viên kim cương, buổi tối dưới ánh đèn trông cô thật tỏa sáng như một super star.

Chính chiếc váy này là do anh hai cùng anh ba kêu người thiết kế riêng cho cô mừng dịp sinh nhật 26 tuổi vào năm ngoái, nhưng mãi chả có dịp mặc, hôm nay cô mới lấy ra diện. Không ngờ lại hợp đến như vậy.

Chung với chiếc váy là một cái túi xách nho nhỏ màu đen cũng được đính kim cương, đôi guốc mà cô mang cũng y như vậy. Tất cả đều do anh hai anh ba tặng cho cô. Qua mọi chuyện, cô biết, gia đình và người thân chính là người luôn luôn ở bên mình khi có khó khăn bất trắc xảy ra.

Mạnh Ái không buộc hết tóc lên, chỉ buộc một phần ít ở trên, cô không trang điểm quá lòe loẹt, chỉ một ít thôi. Không phải nói đùa, trông cô y như một nữ thần tiên ở trên trời!

- Chu choa, mama của con đẹp nhất. _ Hàn Khải trông thấy cô từ trên lầu bước xuống liền không tiếc lời khen ngợi mà nói ra.

- Khải Nhi, hôm nay con không thể đi sao? _ Cô không biết lý do vì sao, bảo bảo nhà cô lại không chịu đi sự kiện.

- Con xin lỗi mama, nhưng hôm nay có trận đánh trên toàn thế giới, con nhất định sẽ đem vinh quang về cho mama. _ Mạnh Ái không biết nói sao với con trai của mình, học hành thì bảo bảo quá là xuất chúng, lúc còn học mẫu giáo đã hơn hẳn những bạn còn lại. Đến bây giờ chơi game mà cũng tham gia trận đánh trên toàn thế giới nữa? Có ai tin được đây là đứa nhóc chỉ mới năm tuổi không đây?

- Hảo, vậy mama sẽ về sớm. _ Cô cúi người hôn vào má Hàn Khải một cái rồi quay người đi ra cửa chính, lên xe cho chú Hiếu chờ đi tới sự kiện.

Cô đã sớm báo cho Kiều Ny rằng mình đã về lại thành phố S, nhưng do công việc bận rộn không có dịp gặp mặt, nên lần đi sự kiện này quả là một dịp tốt để gặp lại nhau.

- -----

Nhà hàng XX.

Nơi đây đang rất nhộn nhịp, mọi người tụ họp lại với nhau đoán mò tán gẫu xem năm nay doanh thu của Ngô Thị sẽ đạt tới mức bao nhiêu? Nhưng tiếc thay, Mạnh Ái lại không biết điều này..

Chiếc xe Rolls - Royce số lượng có hạn trên thế giới dừng lại trước thảm đỏ khơi dậy sự tò mò của những quan khách bên trong. Quả thật những người có tài sản "kết xù" hay thân thể hiển hách mới dám mua những chiếc xe này. Mà hiện giờ trên thị trường chỉ có vài tập đoàn lâu năm vẫn bền vững, thu nhập mỗi năm thuộc hàng top trên thế giới. Đó là Ngô Thị, Kha Thị, Phùng Thị, Lục Thị và cuối cùng là Dạ Thị. Ba soái ca Hàn Dương, Kha Đức, Từ Hy thì chắc chắn đứng giờ mới tới sau, còn lại thì tới hết rồi, chỉ còn lại là Lục Thị, vậy người xuất hiện sẽ là ai chứ? Con trai cả, con trai thứ hay cô con gái út hoặc ông Lục Mạnh Từ? Họ rất hiếu kì và tò mò.

Mạnh Ái mở cửa xe, sải ra đôi chân dài thon gọn bước xuống, làm mọi người đều mê đắm. Chẳng phải 5 năm trước Hàn Dương và Mạnh Ái đã li hôn hay sao? Cô lại còn mai danh ẩn tích cả 5 năm liền không thấy xuất hiện trên phía báo giới. Ngày hôm nay, tại đây lại xuất hiện như thế?

Cô bước vào trong với bao ánh mắt ngưỡng mộ khao khát của mọi người. Quả đúng là con gái cưng là Lục Thị, toàn thân đều xài hàng hiệu. Chỉ có những người từng gặp cô mới nhận ra càng ngày cô càng đẹp như thế nào. Câu nói "gái một con trông mòn con mắt" chưa bao giờ là sai, nhưng chỉ có gia đình Lục Thị với Kiều Ny biết, còn lại mọi người đều không hay biết gì.

- Ái Nhi, cuối cùng cũng gặp được cậu. _ Kiều Ny đứng bên trong thấy Mạnh Ái bước vào thì không khỏi xúc động. Cả hai đều có con cái, đều phải chăm lo cho chúng nên hầu hết không còn thời gian rảnh mà gặp nhau.

- Ny Ny, mình rất rất nhớ cậu! _ Cô không khác gì nhỏ, bạn thân xa cách lâu ngày gặp lại đúng là vui mừng.

- -----

[Tác giả: @seunghynttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Đó có phải thiếu phu nhân?

Mạnh Ái cùng Kiều Ny lâu ngày không gặp nên bây giờ ngồi tán gẫu với nhau rất lâu mà không đề ý xung quanh. Nói về cuộc sống và nhiều thứ khác, nhưng chủ yếu vẫn là chia sẻ cách nuôi nấng con cho nhau. Cả hai đều là mẹ bím sữa, cô rất vui mừng vì nhỏ đã tìm được đúng người giao phó nửa đời còn lại của mình rồi. Còn cô sao? Chuyện đó để tính sau vậy.

Mãi đến khi cả hội trường tắt đèn đi để chuẩn bị cho sự kiện diễn ra, cả hai người mới ngó ra là đã quên mất rằng mình đang đi sự kiện mất rồi.

Người MC lịch lãm trong bộ vest bước lên sân khấu thu hút sự chú ý của mọi người, đằng sau là một màn ảnh siêu chất lượng tốt, hiện lên một dãy chữ lớn: "CHÀO MỪNG MỌI NGƯỜI ĐẾN THAM GIA SỰ KIỆN NGÀY HÔM NAY CỦA NGÔ THỊ. "

Vì hai chữ Ngô Thị bị những quan khách phía trước che lấp nên rút cuộc, Mạnh Ái vẫn không thấy gì.

- Cảm ơn các vị quan khách đã đến tham gia sự kiện của chúng tôi ngày hôm nay. Sau đây, tôi xin mời chủ tịch lần sự kiện này phát biểu vài lời, đó chính là anh Ngô Hàn Dương.

Người MC nói trôi chảy, đến khi nhắc tới ba chữ Ngô Hàn Dương thì cô mới ngó người ra? Cái gì, đây là sự kiện của Ngô Thị hay sao?

Từ xa ngoài cửa chính, Hàn Dương cùng Kha Đức và Từ Hy tiêu soái bước vào khiến bao người ủng hộ. Cô nhìn anh nhưng lòng lại chột nhối lên, 5 năm rồi sao? Không biết bây giờ anh có hạnh phúc hay không nữa? Tại sao lại gầy hẳn đi như thế, nhưng nhìn anh vẫn rất phong độ, cả người toát lên khí thế vẫn như ngày nào. Ánh mắt, dáng vóc, đôi môi, tất cả mọi thứ của anh đều ghim sâu vào trong trí tuệ của cô vằn ngan lằn, tuyệt đối không bao giờ quên. Nhưng chỉ cần nhớ lại chuyện cũ, là cô lại không thể nào có thể tha thứ cho anh được.

- Cảm ơn mọi người đã tham gia lần này. Kết quả cả năm vừa qua thật sự rất khả quan, cảm ơn mọi người đã tin tưởng chúng tôi. Cùng nhập tiệc thôi. _ Vẫn thế, anh vẫn luôn kiêu kì như vậy, khuôn mặt lúc nào cũng lạnh lùng không biết nói sao.

Không hiểu sao Hàn Dương hôm nay tâm trạng rất bồi hồi và lo lắng, đến cả anh vẫn không hiểu được bản thân nữa là. Sau tràng vỗ tay của mọi người, anh lãnh đạm đi xuống phía sau mép sân khấu, Hàn Đại cùng Hàn Lục đứng đó cung kính nói:

" Chủ tịch, anh nhìn xem kia có phải thiếu phu nhân Mạnh Ái không? "

Đến hai người còn tưởng mình hoa mắt, nhưng nhìn đi nhìn lại, đó chính xác là thiếu phu nhân cơ mà?

Theo hướng tay của họ, anh chuyển hướng đôi mắt về quầy rượu. Cả người anh như bị một trận dao động mạnh, miệng mấp máy không lên lời, đó chính xác là Ái Nhi của anh! Cô ấy đang cùng Kiều Ny đứng nói chuyện.

Anh nhếch mép cười, trong lòng ngập tràn hạnh phúc không diễn tả thành lời được hết!

Đúng lúc đó, trò chơi của người MC kia đặt ra là nếu đèn khán phòng di chuyển tới ai, người đó sẽ phải lên khán đài giới thiệu về mình và suy nghĩ của bản thân đối với thành công của Ngô Thị. Không biết như nào mà ánh đèn lại chiếu tới chỗ của cô đang đứng, thế là cô bất buộc phải đi lên. Cái trò chơi quái quỷ gì thế này?

Mọi người được một phen bất ngờ khi nhận ra cô là Lục Mạnh Ái, con gái cưng của Lục Gia và "vợ cũ" của Ngô Hàn Dương.

- Xin chào tất cả mọi người! Tôi là Lục Mạnh Ái, con gái út của Lục Gia. Hiện đang là chủ tịch tập đoàn nước hoa DAK bí ẩn mà mọi người đã nghe qua. Đối với lần thành công này của Ngô Thị, tôi thấy rất ngưỡng mộ, với lại anh ấy cũng còn trẻ như vậy, lại sở hữu một cơ ngơi đồ sộ, không phải là một người đàn ông độc thân hoàng kim hay sao? Nếu ai được làm vợ của anh ấy, chắc chắn sẽ rất hạnh phúc.

Cô nói ra những gì nên nói, và lại, với thân phận chủ tịch bí ẩn của DAK cô đã giấu nó quá lâu rồi. Thôi thì lần này nói ra cũng chả chết ai hết, nên cô cứ nói. Còn những lời còn lại, 100% thì hết 90% là cô đã xéo anh rồi.

Mọi người không ngờ cô chính là chủ tịch của DAK, đúng là tuổi trẻ tài cao. Lục Gia có ba người con, người nào cũng đều giỏi giang hết. Sau đó, cô lui xuống, trả chỗ lại cho người

MC.

Mạnh Ái đứng nói chuyện với Kiều Ny nhưng cả sống lưng cứ thấy ớn lạnh. Tựa như một cặp mắt nào đó đang xoáy sâu vào người mình vậy.

- Ny Ny, mình đi ra ngoài một chút, trong đây ngột ngạt quá. _ Cô vờ nói một lí do để đi ra ngoài, nếu nói thật sự thì trong đây cũng không thoải mái một chút nào, nên cô muốn đi ra.

Cô yểu chuyển bước ra bên ngoài ban công, ở đây gió dễ chịu hơn. Nếu ai để ý sẽ biết, cô giờ đây đã lạnh lùng nhiều hơn trước, tất cả là do biến cố của 5 năm trước, nhưng điều này giúp cô trưởng thành hơn rất nhiều.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Một tiếng ngô tiên sinh

Quả thật ở ngoài đây, không khí thoáng đãng trong lành hơn rất nhiều. Ở trên trời, những ngôi sao lấp lánh hiện ra chiếu xuống, mỹ nhân lại đang đứng đó nhìn ngắm, đây quả là một màn " cầu hôn đoạt phách ".

* Cầu hôn đoạt phách: đẹp và ma mị đến mức cướp đi linh hồn của người ta, khiến người ta nín thở.

Hàn Dương theo cô ra đây, đứng đằng sau nhìn thấy một màn như vậy thì quả thật nghĩ thầm nếu như anh không phải là người đàn ông của cô, chắc chắn anh sẽ nghĩ cô là con gái " ngọc khiết băng thanh ".

* Ngọc khiết băng thanh: là lời dẫn miêu tả sự trong trắng, tinh khiết của người con gái.

Anh nhẹ nhàng đi tới ôm tấm lưng mảnh khảnh của cô vào lòng, mùi hương quen thuộc của cô làm anh thấy yên lòng và thư giãn.

Mạnh Ái không cần nghe tiếng nói hay chi cũng biết người ôm cô chính là anh, mùi hương bạc hà lẫn cigar cuba quen thuộc xộc thẳng vào mũi cô. Nhưng mùi thuốc bây giờ đã nồng nặc hơn trước, anh có quá nhiều ưu phiền hay sao?

Ban đầu cô chỉ nhẹ nhàng gạt tay anh ra nhưng anh cứ cố chấp ôm không buông nên cô mới bực mình. Không biết vòng tay này của anh đã ôm bao người con gái khác rồi, càng nghĩ cô càng bái xích với anh.

- Ngô tiên sinh, xin ngài hãy tự trọng. _ Cô lạnh lùng nói, gạt tay anh ra khỏi người của mình.

- Ái Nhi, gặp lại anh em không vui hay sao? _ Hàn Dương đau lòng khi cô nói như thế, lại còn vô tâm lạnh lùng. Ba chữ " Ngô tiên sinh " của cô đâm thẳng vào trong trái tim anh, thật sự rất đau! Anh đã chờ đợi 5 năm, đợi cô về trong mồn mõi nhưng anh vẫn không bỏ cuộc. Bây giờ cô về rồi, mọi thứ lại như thế này sao?

- Chính xác là vậy, chúng ta bây giờ đã là " người dung ngược lối " với nhau. Đừng làm những chuyện vượt quá giới hạn nữa. _ Không một ai biết được, gặp lại anh cô vui mừng đến chừng nào, nhưng tất cả không dễ dàng như hồi trước đó nữa. Nếu bây giờ còn được như lúc trước, cô sẽ nhào vào lòng anh mà tha hồ khóc, nhưng lại không được rồi.

Nói xong, cô xoay người bước vào trong, nhìn bóng lưng của cô vừa cô độc vừa lạnh lùng đến thế, anh đau xót tới chừng nào. Hàn Dương rút ra điếu cigar cuba, châm lửa và hút, anh không muốn mọi chuyện cứ như vậy. Đó là tại ngày trước, anh ngu muội nghe theo Minh Ngọc, làm cô đau lòng đến như thế, đây phải chăng là quả báo hay sao?

Bóng lưng của anh và của cô rất giống nhau, nó chứa đựng một nỗi niềm buồn thảm và cô đơn. Mỗi người đều có lối suy nghĩ khác nhau về chuyện tình cảm của mình, vậy cuối cùng mọi chuyện sẽ như thế nào?

- -----

Mạnh Ái đi vào trong nói vài câu với Kiều Ny rồi nhanh chóng rời đi về nhà. Một phần là cô muốn tránh gặp mặt anh, nửa phần còn lại là do đã quá trễ, cô sợ Hàn Khải đang chờ. Tuy biết báo bối của mình rất khôn ngoan lạnh lợi, có thể ứng phó được với mọi chuyện, nhưng thân làm mẹ, ai mà không thể không lo lắng cho con chứ?

- Khải Nhi, mama về rồi. _ Cô bước vào nhà, mắt dao dác tìm báo bối.

- Mama, đi sự kiện có vui không? _ Nghe được tiếng nói, Khải Nhi từ trong phòng chạy ra sa vào lòng cô.

- Không vui, ở nhà với Khải Nhi mới là vui nhất. _ Mạnh Ái lấy tay véo nhẹ mũi của con mình một cái, nhìn Khải Nhi cười hiền lành. Tâm can báo bối của cô, càng lớn càng giống anh y như đúc từ một lò ra.

Vệ sinh cá nhân xong hết thấy, cô ngồi trong phòng của mình, mở tủ lấy ra một tấm hình. Là hình cưới của cô và anh 5-6 năm về trước, cô nhìn anh chăm chú, người đàn ông, có phải sẽ không bao giờ thuộc về cô nữa đúng không? Chỉ nghĩ đến như vậy, cô lại rơi nước mắt.

Mạnh Ái đã nghĩ mình quên được Hàn Dương sau 5 năm xa cách như vậy, cứ nghĩ anh rồi sẽ tìm được một mái ấm mới. Nhưng hôm nay gặp lại anh cô mới biết rằng thật ra bản thân mình còn yêu anh, mà còn yêu nhiều gấp bội lần hơn lúc trước nữa.

- Mama, sao người lại khóc? _ Hàn Khải ôm con gấu bông hình chú gấu Pooh màu vàng vào phòng cô, thấy cô khóc thì luôn miệng hỏi.

- Không sao không sao, chỉ là bụi bay vào mắt. _ Cô dùng tay quẹt đi nước mắt, mỉm cười nhìn con mình nói.

Nhưng đối với một đứa bé năm tuổi lạnh lợi như Hàn Khải, cậu đương nhiên biết được lí do thật sự không phải vậy. Liếc thấy bên phải người cô có một bức ảnh, đó là hình mama của mình và một chú nào đó rất hào soái nha. Hàn Khải chắc chắn đây là ba của mình, nhưng cậu không cần, vì mỗi lần mama nhìn bức ảnh này là lại khóc, cậu thật không muốn thế.

Hàn Khải ghi nhớ khuôn mặt của chú đẹp trai đó vào trong đầu, đợi khi mama đi làm việc, cậu chắc chắn sẽ tìm người đó tính sổ, dám làm mama của cậu khóc à? Đợi đó, đừng có mơ

mà hàn gắn với mama của nhóc nhóc tí này.

Nếu mama muốn tái hôn lần nữa, cậu chắc chắn sẽ chọn chú đẹp trai hôm bữa cậu đụng mặt ở sân bay, vừa đẹp lại có khí chất nữa.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 66: Diamond

Về nước được vài ngày, cô lại bắt tay vào làm việc. Hôm nay cô chính thức sẽ quản lý tập đoàn mẹ DAK ở thành phố S này thay vì lúc trước là ba cùng mẹ trông chừng dùm.

Mạnh Ái đã đăng kí cho Hàn Khải học tại một trường tiểu học lớn nhất tại đây, học phí đối với người bình thường sẽ rất đắt nhưng đối với cô thì không đắt đỏ là mấy. Vì Hàn Khải thiếu tình yêu thương của ba từ nhỏ, nên cô muốn dành những điều tốt đẹp nhất cho con trai của mình.

- Khải Nhi, con đi học ngoan nhé. Chiều mama sẽ rước con về. _ Cô lái xe chờ bé tới trước trường, dặn dò vài điều rồi rời đi. Hàn Khải từ nhỏ đã rất dạn, không e sợ hay rụt rè chuyện gì nên cô rất yên tâm.

- Mama yên tâm _ Hàn Khải ôm rồi bobo vào mặt cô một cái, sau đó quay người bước vào trong.

- -----

Tập đoàn DAK.

Mạnh Ái đứng trước cơ ngơi do mình tạo ra, không khỏi vui vẻ và tự hào.

Cô bận trên người một chiếc váy đen công sở, cùng trợ lý bước vào trong. Tin tức chủ tịch hôm nay sẽ đi làm được truyền rộng rãi khắp tập đoàn, nên mọi người đã chuẩn bị tất cả.

Tất cả nhân viên đứng xếp thành hai hàng dài, mặc đồ chỉnh chu lịch sự, hô to: " Chào mừng chủ tịch. "

Cô mỉm cười ôn nhu nhìn mọi người, sau đó cho giải tán mọi người đi làm việc. Mạnh Ái cùng trợ lý đi lên tầng cao nhất của tòa nhà để làm việc.

- Chị Ái, hôm nay mọi chuyện đều suôn sẻ. _ Chàng trợ lý đứng cạnh bên cô vui vẻ nói, anh ta tên là Trần Huy.

- Được rồi Huy, em về chỗ làm việc đi. _ Trần Huy đi theo cô từ bên Pháp cho đến khi về thành phố S này, cùng nhau vượt qua bao nhiêu chuyện lên xuống của tập đoàn, vì vậy cô rất tin tưởng người em trai này.

- -----

Tập đoàn Ngô Thị.

Hàn Dương đang ngồi trong phòng làm việc. Anh rất vui khi biết tin cô trở về, nhưng niềm vui chưa được trọn vẹn thì cô lại lạnh lùng và không quan tâm tới anh. Không biết nói sao nữa, lúc trước là anh sai, bây giờ cô như vậy với anh, nó như một nhát dao chí mạng đâm thẳng vào tim anh.

- Hàn Lục, nhanh chóng điều tra xem hiện tại thiếu phu nhân đang làm gì và ở đâu. _ Anh gọi Hàn Lục vào, dặn dò cậu ta kiểm thông tin cho mình.

- Đã rõ thưa chủ tịch. Bây giờ anh có lịch qua thăm trường tiểu học Diamond, anh có đi không? _ Hàn Lục lật cuốn tài liệu trên tay ra, nhanh chóng nói về công việc ngày hôm nay của Hàn Dương.

Diamond là trường tiểu học thuộc quyền sở hữu của Ngô Thị. Từ 3 năm trước, anh đã xây dựng nó, giống như cái tên của nó. Ở đây môi trường giáo dục rất tốt và trang thiết bị thuộc dạng tân tiến nhất.

Thông thường, việc này anh sẽ giao cho Từ Hy đi, nhưng hôm nay anh lại muốn đích thân mình đi xem.

- -----

Trường Diamond.

Nghe tin Hàn Dương tới, hiệu trưởng của trường cùng vài giáo viên bậc nhất đã ra đón tiếp nồng nhiệt.

Ông ta dẫn anh đi tham quan khuôn viên trường, luôn miệng giới thiệu về các lớp học. Tại vì sau khi xây dựng xong, anh chưa bao giờ tới đây hết.

- Chủ tịch Ngô, đây là lớp 1A, lớp học giỏi nhất trong trường. _ Hiệu trưởng dắt anh tới một lớp học, ông ta giới thiệu vài lời. Vì đang là giờ ra chơi của các bé, nên tiếng có vẻ hơi ồn.

- Aaa, chú đẹp trai hôm bữa này. _ Hàn Khải đi chơi vòng vòng xong quay lại lớp học, thì đúng lúc gặp anh đang đứng ở đó, dáng vóc cao lớn với khí chất đặc biệt, cậu chỉ nhìn một cái là biết ngay anh.

- Đứa bé này, con nói gì vậy chứ, nhanh đi vào lớp đi. _ Ông hiệu trưởng tái mét mặt, nghe nói Hàn Dương rất khó tính, vậy mà đứa bé này cả gan chỉ vào mặt anh nói như vậy. Ông ta cầm vai cậu đẩy vào lớp.

" Buông " _ Nhìn ông ta làm vậy, anh có vẻ hơi khó chịu, liền lên tiếng nói.

- Nhóc con, gặp lại rồi. _ Hàn Dương ngồi xổm xuống, đưa tay xoa đầu Hàn Khải, mỉm cười. Đứa nhóc này, vừa dễ thương vừa có nụ cười rất giống cô..

- Gặp chú ở đây thật may mắn. Chú đưa cháu đi chơi nhé. Ở đây học thật là chán nha, bài nào cũng dễ ẹt, cháu nhắm mắt cũng làm được. _ Hàn Khải với khuôn mặt chán ngắt nói. Hôm nay Hàn Dương không mang kính râm, nhưng cậu vì mãi mê với việc nói chuyện quá nên không để ý.

- Thật chứ? Vậy chúng ta đi chơi, chịu không? _ Anh rất có cảm tình với đứa bé này, dễ thương thật chứ, chưa bao giờ anh thấy bản thân mình dễ dãi đến như vậy. Ông hiệu trưởng đứng kế bên nhìn Hàn Khải cười nói với anh mà giật mình, vậy cậu nhóc này, sau này không thể đụng được rồi.

Hàn Dương không nói gì, trực tiếp nắm tay cậu bé đi ra ngoài. Nhưng cái đứa bé này, nắm tay đã là quá quắt với anh rồi còn đòi bế nó lên nữa. Mặt anh chảy xuống ba vạch đen, đứa nhóc này coi như có khí chất đi. Tuy hơi vụng về bộp chộp, nhưng anh cũng bế Hàn Khải trên tay mình.

Nhìn bề ngoài thấy cũng mập mạp mà anh bế trên tay chẳng thấy nặng gì cả.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Trốn học đi chơi...

Hàn Dương cùng Hàn Khải lên xe Bugatti đời mới ngồi, sau đó chiếc xe lăn bánh chạy đi. Để lại bao nhiêu ánh mắt tiếc nuối của các giáo viên nữ, nhìn họ thật giống cha con quá chứ.

Khuôn mặt của anh thì lạnh lùng nghiêm nghị, cả người toát lên khí chất cao quý. Còn Hàn Khải, tuy cả người và khuôn mặt đều phúng phính giống như bánh bao nhưng thật sự nếu ai tiếp xúc với đứa bé năm tuổi này rồi, sẽ biết cậu rất khó gần.

Lục với Đại ngồi hai ghế phía trước nhìn anh và cậu bé, họ tự hỏi chủ tịch hôm nay có ầm đầu không? Lần đầu tiên chủ tịch gần gũi với một đứa bé như này, cậu bé chỉ nói có một câu mà chủ tịch đã liền dẫn đi chơi.

Hai người họ còn tưởng mình bị sốt nữa chứ, haizzzz.

- -----

Khu vui chơi giải trí Life & Happy.

Ai anh cùng Hàn Khải xuống dưới xe, bao nhiêu cặp mắt ham muốn nhìn chăm chăm vào anh. Nhưng anh không để ý, cứ thế dắt tay cậu đi vào khu vui chơi.

Hàn Khải vui đến mức nhảy cẫng lên. Anh nhìn cậu nhóc vui như vậy thì hơi khó hiểu: "Nhóc con, tại sao lại vui như vậy?"

- Đây là lần đầu tiên con đi khu vui chơi, chứ lúc còn nhỏ, con ở bên Pháp mà. _ Cậu chu mỏ nói lại, nhìn đứa bé này, tâm tình anh rất vui vẻ.

- Vậy con tên gì, cho chú dễ gọi? _ Hàn Dương cũng thật khâm phục mình khi nói chuyện nhẹ nhàng hiền lành với một đứa con nít như thế này.

- Hàn Khải, chú cứ gọi con là Khải Nhi. _ Hàn Khải ngược mặt lên nhìn anh, nói rồi cười thật tươi, như một bông hoa dưới ánh nắng mặt trời rực rỡ.

- Ừm, vậy Khải Nhi, con có thể gọi chú là Hàn Dương. Chúng ta có cùng tên lót với nhau. _ Anh xoa đầu cậu bé, ánh mắt của cậu bé có màu xám tro, rất giống Mạnh Ái, nhìn vào rất thu hút. Hàn Khải lại còn rất thông minh lanh lợi, nếu anh và cô không xảy ra cơ sự đó, có lẽ cũng đã có những đứa con thơ như này, vui vẻ đầm ấm sống hạnh phúc bên nhau.

Hàn Khải gạt gù vài cái, rồi nhanh chóng cầm tay anh chạy đi xem đủ thứ. Nào là bắt anh phải bế nó lên, xong rồi mua kẹo bông gòn để hai người cùng ăn. Sau đó là bắt anh chơi đủ thứ trò, có cả trò cảm giác mạnh, nhưng nhìn Hàn Khải, nó không hề sợ chút nào. Đúng là nam nhi hào hảng.

Vui chơi thỏa thích xong, cái đứa nhóc Hàn Khải lại là lằng lằng là phải về trường gấp, sợ mama la. Anh cũng không biết nói sao nữa.

- Chú, cho con xin info chú đi. _ Tối trước công trường, Hàn Khải quay qua hỏi Hàn Dương về thông tin của anh, cứ như sợ anh chạy mất vậy.

Info? Anh nhìn cậu bé mà cười, nói tiếng anh coi như cũng rành rọt đấy chứ. Hàn Dương lấy trong túi ra một tấm card rồi đưa cho cậu bé, bảo khi nào rảnh thì cứ tới chơi, sau đó thì lên xe về tập đoàn.

- -----

Lục Gia.

Mạnh Ái rước Hàn Khải về, sau đó qua thăm Lục Gia nơi ba mẹ cô đang ở đó. Vốn dĩ trước khi về nước, cô đã có mua một căn nhà riêng, cô không muốn ở chung với ba mẹ vì sợ mình gây ra phiền phức cho họ.

Ngồi trong phòng trà, cô ngồi kế bên mẹ mình, nắm tay bà xuyết xoa. Còn bà thì đang cho Hàn Khải ngồi trên đùi mình mà chơi đùa.

- Ái Nhi, con không định cho Hàn Dương một sự tha thứ hay sao? _ Lục Mạnh Từ uống một ngụm trà, sau đó nói ra ý nghĩ của mình cùng vợ.

- Ba, tụi con không thể nữa rồi. _ Tim cô nhói lên một nhịp khi ba nhắc tới anh ngay lúc này.

Lục Mạnh Từ cùng vợ rất muốn nói cho Mạnh Ái nghe những việc mà Hàn Dương đã làm trong 5 năm qua, kể cả việc bị tai nạn giao thông mà hôn mê mấy tháng. Nhưng Hàn Dương mấy ngày trước có ghé qua, năn nỉ họ không được nói, anh nói chính anh sẽ theo đuổi lại cô lại từ đầu.

- Con không cho Hàn Khải có ba sao? _ Mẹ cô vừa lo cho cô vừa lo cho cháu ngoại. Bà muốn có một người đàn ông ở bên hai bảo bối của bà.

- Việc đó để sau đi mẹ. Chẳng phải cuộc sống bây giờ của con rất tốt hay sao? Còn anh ta, vốn dĩ trời đã định sẵn ở cạnh Minh Ngọc. _ Mạnh Ái mỉm cười bên ngoài nhưng trong lòng lại rất là khó chịu.

Khi cô nói câu đó, ông bà mới hiểu ra rằng con gái của mình chưa biết gì hết. Vậy xem ra, hai anh trai của nó quả quá kĩ rồi. Vốn dĩ chuyện này, ông bà đã kể cho Gia Thiên với Chấn Hào nghe, ấy vậy mà hai đứa nó vẫn chưa nói cho Mạnh Ái nghe.

Coi ra, hai đứa anh này thật sự rất thương em gái của mình. Không cho nó chịu thêm bất cứ tổn thương nào nữa.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Bé con, lại gặp con rồi

Ngô Gia 2.

Đây là căn nhà lúc trước anh và cô từng sống cùng nhau, nhưng kể từ khi cô đi, mọi chuyện phình phui sự thật ra, anh rất ít khi về đây.

Trong 5 năm, số lần anh về đây đếm cả đầu ngón tay lẫn ngón chân vẫn chưa tới được. Ở đây chỉ có quần gia Trần cùng đàn người hầu ở lại trông nom mọi thứ, anh không quan tâm.

- Thiếu gia, ngài về rồi. _ Quần gia Trần với rất nhiều người làm trong nhà đứng ngay ngắn chào đón anh về. Vì họ ở đây rất cô đơn, suốt ngày làm việc quần quật cho căn nhà không có chủ ở này, nên khi anh về, hầu hết mọi người cũng vui, dù khuôn mặt anh lạnh lùng chả bao giờ cười.

Hàn Dương gạt đầu một cái, rồi quay lưng bước lên lầu. Phòng chung của anh với cô, khoảng 3 năm trước lúc anh về đây, đã cho sơn vào hết màu hồng, vì vốn dĩ cô thích màu hồng.

Tất cả những món đồ phụ nữ của những hãng nổi tiếng khắp thế giới, hằng năm ra bao nhiêu mẫu mới, anh đều mua tất cả, để dành trong tủ cho cô. Anh mong muốn rằng một ngày nào đó cô về, căn nhà này luôn sẵn sàng cùng với tình yêu của anh chào đón cô về. Có thể nói đồ anh mua cho cô đã rất rất là nhiều rồi.

Bước vào đây, mùi hương của cô vẫn còn thoang thoảng nhưng lại rất ít. Mỗi lần rồi trí việc gì, chỉ cần nghĩ thấy mùi đặc trưng của cô, Hàn Dương đều thoải mái hơn hẳn.

Bước ra phía ngoài ban công nhìn xuống dưới, ở đây là một vườn hoa, do anh đích thân kêu người trồng cho cô. Tất cả hoa ở đây đều là những loài hoa mà cô thích nhất.

Đối với Hàn Dương, chỉ cần Mạnh Ái thích, anh đều chiều theo ý cô.

Hàn Dương bước về thư phòng, cùng lúc đó Hàn Lục đem tài liệu vào phòng đưa cho anh: " Chủ tịch, tất cả những gì anh cần, đều ở đây. "

Nói xong liền cung kính đi ra ngoài, để lại không gian yên tĩnh cho anh.

Anh lật từng trang tài liệu mà Hàn Lục đưa cho, đọc tất cả mọi thứ về cô. Khi đọc, anh có phần hơi bất ngờ, cô giờ là chủ tịch của tập đoàn DAK, từng sống bên Pháp 5 năm và còn rất nhiều thứ khác. Lúc trước, anh từng tìm kiếm cô trong vô vọng vẫn tìm mà không ra, bây giờ đến lúc cô về rồi thì lại có thông tin cô đã từng ở Pháp.. Ông trời có quá bất công hay không?

Nhưng ở đây, mọi thông tin về Hàn Khải đều được giữ bí mật, đến anh cũng không biết. Vì cô sợ, anh sẽ giành lại bảo bối của mình.

- Hàn Đại, bằng mọi cách giành được hợp đồng của DAK. _ Hàn Dương nhắc điện thoại gọi cho Đại, nói ra ý muốn của mình. Nếu về chuyện hợp đồng, anh sẽ có nhiều cơ hội gặp cô hơn.

Hàn Dương không hiểu ý nghĩa của DAK là gì hết, thật lạ. Bởi người ta nói, mấy người thông minh quá thường có mấy thứ đơn giản cực kì nhưng không tài nào nghĩ ra. Bởi đầu óc họ toàn những thứ cao siêu thôi =))).

- -----

Hôm nay là chủ nhật.

Mạnh Ái dắt Hàn Khải đi mua sắm ở khu trung tâm thương mại, xem ra cậu nhóc có vẻ rất thích đi đây đi đó. Mười lần như một, cô và bảo bối đi tới đâu sẽ là tâm điểm ở đó, lần này cũng không ngoại lệ. Hàn Khải như được bước vào thế giới mới lạ, cứ ngó đông ngó tây nhìn rất đáng yêu.

- Mama, ở đây thật đẹp. _ Hàn Khải mắt sáng rực, ngược lên nhìn cô mà nói.

- Khải Nhi thích như vậy, tuần nào mama cũng dẫn con đi, chịu không? _ Mạnh Ái ngồi xổm xuống, nựng má con trai mình một cái. Hàn Khải đương nhiên là rất thích, hôn chụt vào má của cô một cái. Sau đó cô dắt tay bé đi vòng vòng ở đây, ngắm nhìn mọi thứ xung quanh.

Cùng lúc đó Hàn Dương cũng đang đi xem xét tình hình ở khu trung tâm thương mại này, đi theo sau anh là một tốp người áo đen, vừa đi vừa nói về tình hình trong tháng này.

- Ngô chủ tịch, cả tháng qua tình hình phát triển rất tốt. Theo dữ liệu thống kê cho thấy, gian hàng thu hút khách tới mua nhất là hãng nước hoa DAK. _ Ông giám đốc quản lí ở đây vui vui cười cười nói ra dữ liệu thống kê vừa rồi ở đây.

Nghe thấy hãng nước hoa DAK, môi anh nhếch mép cười, xem ra, bà xã nhỏ của anh làm việc rất tốt và có hiệu quả. Hàn Dương quay sang nói với ông giám đốc quản lí: " Mua hết những mẫu mã nước hoa dành cho đàn ông ở DAK cho tôi. "

Ông giám đốc quản lí hơi ngớ người một chút, rồi cũng tuân theo mệnh lệnh mà cùng với 2 người nhân viên đi mua, còn vài người nữa thì ở lại với anh đi tham quan thêm một vòng nữa rồi về.

- Chú Hàn Dương, gặp lại chú rồi. _ Nghe tiếng gọi non nớt của trẻ con gọi tên của mình ra, anh quay lưng lại thì thấy Hàn Khải từ xa chạy tới, trên người mặc một cái yếm rất dễ thương.

- Bé con, đi đâu đây? _ Có lẽ đã hơi quen thuộc, anh thuận tay bế Hàn Khải lên tay mình, dùng ánh mắt yêu chiều nhìn cậu. Tất cả nhân viên đứng sau thì thật sự bị bất ngờ, chủ tịch của chúng ta cũng thích trẻ con hay sao? Ấy vậy mà còn có tin đồn sau khi phu nhân rời đi, chủ tịch không gần gũi sắc và cũng không có hứng thú gì với trẻ con, coi ra đó là tin đồn nhảm nhí rồi.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Con trai của em sao?

- Hàn Khải đang đi mua sắm với mama thì gặp chú. _ Nói đúng ra, lúc này khi đang mua sắm. Hàn Khải thấy một dáng vóc đi ngang qua rất giống anh, liền chạy theo mặc kệ mama đang lựa đồ ở đó.

- Vậy mama đâu? _ Hàn Khải cựa mình đòi xuống, anh cũng liền thả cậu bé xuống. Cậu bé định cầm tay anh dắt đi thì đã thấy một người con gái hót hải chạy lại. Đó là hình dáng của người mà anh suốt cả cuộc đời cũng không bao giờ quên được, chính là Lục Mạnh Ái.

- Khải Nhi con đi đâu vậy? Có biết mama lo lắng lắm không? _ Mạnh Ái không quan tâm tới những người xung quanh, trực tiếp ngồi xuống ôm Khải Nhi vào lòng. Câu nói của cô làm anh rất sốc, Hàn Khải là con trai của cô sao?

- Mama, con không sao cả. Con chỉ là đang đứng với chú đẹp trai mà con đã kể mama nghe đó. _ Hàn Khải nhìn thấy cô lo thì bắt đầu thấy mình có lỗi, liền giải thích cho cô nghe.

Mạnh Ái định ngược lên cảm ơn, thì cả thân thể đột nhiên đứng hình, trong lòng rất lo lắng, chú đẹp trai mà Khải Nhi đã nói với cô, lại chính là Ngô Hàn Dương, trái đất này cũng thật tròn trịa quá nhỉ? Cô nhanh chóng lấy lại tinh thần, lạnh nhạt nói.

- Ngô tiên sinh, thật cảm ơn anh. Bây giờ chúng tôi còn có việc, phải đi rồi, không hẹn gặp lại.

Nghe cô nói, anh mới sực tỉnh, kéo tay cô lại không cho đi, miệng mấp máy hỏi: " Hàn Khải là con trai của em? Với người.... đàn ông nào chứ? "

Mạnh Ái lạnh lùng gạt tay anh ra rồi nói lại: " Hàn Khải là con trai của tôi, cùng chồng tôi. " Nói xong, sau đó cô đi thẳng không quay đầu lại. Hàn Dương đứng đơ ra ở đó, cô có con rồi sao, là người đàn ông nào chứ? Tim gan anh như bị đào trộn lên hết.

- -----

Trên xe đi về nhà.

Cô cảm lái chờ Hàn Khải về nhà, nhưng không hiểu sao nước mắt cứ rơi xuống, nhờ mắt không thấy được gì, lúc đó cô mới tấp xe vào lề, gục đầu xuống vô lăng mà khóc. Hàn Khải ngồi kế bên liền sinh ra đau lòng.

Lúc đó không một ai biết được rằng, cô đã lo sợ như thế nào, cô sợ anh cướp lại Hàn Khải, vừa sợ anh trách cô là người vô tâm vô tình. Thật ra lúc đó Mạnh Ái muốn hét vào mặt anh như thế này: " Hàn Khải chính là đứa bé năm ấy trong bụng tôi, cũng là lúc anh đẩy ngã tôi để lo cho Minh Ngọc, nó là con ruột của anh đó. " nhưng không thể có can đảm để nói ra.

- Mama, đừng khóc mà. _ Hàn Khải nhường người qua ôm cô, liền được cô quay qua ôm lại vào lòng.

- Khải Nhi, mama rất thương con. Lần sau đừng như vậy nữa, có được không? _ Cô xúc động nói.

Cậu bé lập tức đồng ý với cô, hai người ôm nhau mà khóc trong xe mãi đến một lúc sau mới chịu về.

Chú đẹp trai Hàn Dương đó chính là ba của mình hay sao? Hàn Khải vì quá mê chơi mà bây giờ mới sực nhớ để ý lại, chú đẹp trai đó rất giống người trong tấm ảnh mà mama hay lấy ra ngắm ngía.

- -----

Bar Crayon.

Từ sau khi cô về, Hàn Dương liền mặc kệ mọi việc mà tới đây ngồi. Từ Hy cùng Kha Đức đều bận, nên chỉ có anh ngồi ở đây một mình.

Nhớ lại những lời hỏi chiều cô nói, anh không cam lòng, Mạnh Ái vẫn sẽ mãi mãi là của anh mà.

Hàn Dương uống hết chai rượu này tới chai rượu khác đến tận khuya rồi say tí bì nằm dài ở đó. Nhân viên ở đó biết anh là ông chủ lại còn khó tính nên không dám lại gần mới mạo gan gọi cho Từ Hy.

- -----

Những cơn gió buổi tối có phần se lạnh, cũng đứng, vì sắp đông rồi.

" Reng, reng " _ Tiếng chuông điện thoại phá vỡ bầu không khí im lặng. Mạnh Ái cầm điện thoại lên nghe.

- Mạnh Ái, em có thể đến đón Hàn Dương giúp anh được không? Anh cùng Kha Đức hiện không ở thành phố S nên chỉ biết nhờ em thôi. _ Đó là giọng của Từ Hy, cô nhận ra được.

- Ở đâu ạ? _ Nghe đến anh, cô dù không thích nhưng vẫn không kiềm lòng được mà hỏi địa chỉ.

- Bar Crayon, nhờ em nhé? _ Từ Hy nói xong, liền cúp máy cái rụp.

Mạnh Ái thở dài một hơi, rồi thay đồ đi tới đó. Cô rất ngại gặp anh, lí do là cô sợ trái tim cô sẽ không tự chủ được nữa mà lại rung động trước anh.

Nếu như vậy, bao nhiêu công sức năm năm qua coi như đổ sông đổ biển.

Cô ghé sát xem Hàn Khải đã ngủ chưa, nhìn thấy báo bối ngủ an yên, cô mới chịu rời khỏi nhà. Mạnh Ái ngồi lên chiếc Mercedes màu đen của mình rồi chạy đi. Từ khi sang Pháp, ngoài thú vui chế biến nước hoa, cô còn có một thú vui khác nữa, đó là sưu tập xe.

Một cô gái có thể làm những điều mình thích, đó là cá tính riêng của họ, và cô cũng vậy. Nụ cười và cá tính của cô là hai thứ đánh gục Julian.

Dù rằng Julian tỏ tình cô 100 lần hay 1000 lần đi nữa, cô mãi vẫn không thể chấp nhận. Mạnh Ái chỉ xem Julian như một người bạn thân không hơn cũng không bớt được.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Chăm sóc tận tình

Mạnh Ái đứng trước bar Crayon, dù đã vào đây vài lần, số tiền trà đề ăn chơi ở đây cũng khá mắc. Thế vậy mà tối nào cũng thấy ở đây đông nghịt.

Vài tên vệ sĩ nhận ra cô là vợ của lão đại liền cúi đầu chào, quả thật 5 năm trôi qua, thiếu phu nhân càng ngày càng đẹp. Bây giờ họ mới hiểu tại sao lão đại yêu cô say đắm đến như vậy.

Cô quen thuộc đường vào đây như ở nhà, liền rất nhanh đã kiếm được chỗ mà Hàn Dương đang ngồi say sưa vật vờ ở đó. Rất nhiều chai rượu loại nặng nằm trên bàn lẫn mặt đất, còn anh thì quần áo xộc xệch, gục xuống mặt bàn. Đây là lần đầu tiên cô thấy anh như vậy, chẳng lẽ sau những năm cô bỏ đi, anh đều như thế sao?

Chỉ cần nghĩ tới đó, cô liền đau lòng. Bỏ qua suy nghĩ, cô cúi xuống đỡ anh đứng dậy. Cả người có hơi loạn choạng, vì anh là sức đàn ông còn cô thì là phụ nữ. Phải mất đến một lúc sau, cô cùng vài người vệ sĩ mới cổng anh ra được tới xe của mình.

Mạnh Ái ngồi vào ghế lái chính, nhường người chinh lại chỗ ngồi cho anh, sau đó mới nhả ga chạy về. Bây giờ đã hơn 11 giờ đêm, quản gia Trần tuổi cũng cao nên không thể đánh thức bà thức dậy được, cô đành nhân nhượng bẻ tay lái quay về nhà mình.

- -----

Cô khó khăn dìu Hàn Dương vào trong nhà, cử động nhẹ nhất có thể vì sợ đánh thức giấc ngủ của Hàn Khải.

Cái người đàn ông này, nặng chi mà nặng thế không biết. Đến khi đặt anh nằm trên giường của mình, cô mới thờ phào nhẹ nhõm, cô cứ ngỡ là mình sắp vụn vỡ toàn xương trên cơ thể tới nơi rồi chứ.

Mạnh Ái vào trong thay lại một bộ đồ ngủ khác, sau đó lấy khăn thấm vào nước, nhẹ nhàng lau khắp cơ thể cho anh. Thân thể này, biết bao lâu rồi cô không đụng tới? Toàn thân anh có những vết sẹo, tuy không lớn nhưng cũng làm cô đau lòng. Cô biết anh là lão đại hắc bang, không thể tránh khỏi những tình huống bị thương được, nhưng anh là người cô yêu nhất, dẫu sao anh bị gì cô cũng đau.

- Ái Nhi, Ái Nhi, anh thật sự... xin lỗi em. _ Hàn Dương vừa ngủ vừa nói mơ trong lúc say sưa. Người ta nói, lời thốt ra trong lúc đang say đều là những lời thật lòng, nhưng cô lại không tin. Vết thương trong lòng quá đồi lớn, cô không biết làm sao nữa, cứ như một đồng tơ rồi mù mịt lại với nhau.

- Em đừng bỏ rơi anh... anh xin em.

- Ái Nhi, quay về..... đi mà.

- Anh xin lỗi..

Hàn Dương liên tục nói những câu đó ra, bàn tay anh bao phủ bàn tay nhỏ bé của cô lại rồi đặt vào má của mình mà ngủ thiếp đi. Mạnh Ái không biết từ lúc nào nước mắt của mình đã chực trào, người đàn ông này 5 năm trước đã từng là của cô, bây giờ thì không thể nữa rồi.

Cô nhanh chóng lau người cho anh xong, đắp mền lên cho anh rồi đi ra ngoài. Nhưng cái người này, nhất quyết không chịu buông tay cô ra, cứ khư khư giữ lấy mà ôm. Khuôn mặt khi ngủ của anh trông rất hiền lành và ôn nhu, nhìn không bằng lãnh như lời mà người ta hay nói. Hết cách, cô đành ngồi xuống kể anh, nhìn chăm chăm lúc anh ngủ.

Mạnh Ái không biết bản thân mình như thế nào, 5 năm qua sống bên Pháp, tuy cô vẫn còn nhung nhớ anh, nhưng tần ấy thời gian cô cứ nghĩ bản thân mình quên được anh, nhưng lại không thể. Lúc về lại đây, gặp lại anh, Mạnh Ái mới biết mình còn yêu anh nhiều như thế nào.

Hàn Dương là mối tình đầu của cô, là chồng của cô, là người mà cô yêu thương nhất, cứ ngỡ gia đình cứ hạnh phúc như thế, cô không nghĩ lại tan vỡ ra đến mức này.

Nếu như ngày hôm đó Minh Ngọc không đến, không tự tay làm mình ngã rồi đổ oan cho cô, thì có lẽ cô đã ra đi lạng lẽ, không có một vết thương quá lớn như hôm nay.

Nếu lúc đó chỉ cần anh giải thích một câu thôi, cô sẽ bắt chấp tất cả mà ở lại, nhưng điều đó lại không xảy ra.

Mạnh Ái rất muốn tha thứ cho Hàn Dương, nhưng chỉ cần nghĩ tới ngày hôm ấy anh tự tay đẩy ngã cô, trong bụng cô còn có một sinh linh bé bỏng, câu nói ngày hôm đó cứ ám ảnh mãi lấy cô: " Lục Mạnh Ái, cô đúng là một con quỷ đội lốt người. " Chỉ bấy nhiêu đó, cô lại không thể tha thứ cho anh.

Cả hai người rồi sẽ đi tới đâu đây?

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Julian về nước rồi

Sáng sớm hôm sau.

Hàn Dương tựa mình ở ảm thức dậy, mùi đồ ăn thơm phức thoang thoảng đã đánh thức anh dậy. Anh dùng hai tay xoa xoa mắt, nhìn xung quanh không phải phòng của mình, nhưng nhìn cách trang trí phòng lại là của con gái. Xung quanh có mùi hương nhẹ nhàng, đây là mùi của Mạnh Ái.

Ưm anh nhớ tối hôm qua uống đến say mềm ở quán bar, sau đó có người đưa anh về, nhưng anh không rõ là ai.

Anh vươn vai một cái, rồi bước xuống giường đi ra khỏi phòng. Ở đây nhìn xuống rất dễ, nên chắc chắn đây là tầng một. Tiếng lục đục và tiếng nói trẻ con non nớt ở dưới nhà làm nổi dậy sự tò mò của Hàn Dương.

Anh bước xuống dưới, căn nhà tuy không lớn mấy nhưng cách trang trí lại rất đẹp, theo phong cách Châu Âu. Nhất là căn phòng hồi này, lại có màu hồng nhạt, xung quanh trang trí đơn giản nhưng nhìn rất sang trọng.

Hàn Dương bước dần xuống mới nhận ra người con gái trong bếp là Mạnh Ái cùng nhóc con Hàn Khải. Anh có hơi bối ngỡ, người hôm qua đưa anh về là Mạnh Ái hay sao?

- Anh ngồi xuống ăn sáng đi. Nhanh một chút tôi còn đi làm. _ Mạnh Ái nhìn thấy anh xuống, bung ra một đĩa trứng chiên cùng ly sữa đặt xuống bàn, giọng cô hôm nay tuy nhẹ nhàng nhưng vẫn lạnh lùng. Hàn Dương có hơi bất ngờ, nhưng sau đó tâm tình cũng vui vẻ, chỉ cần ở gần cô là đủ.

- Chú đẹp trai, sao chú lại ở đây? _ Hàn Khải quay lại, nhìn thấy anh thì mỉm cười nói lớn.

- Chú ấy ở nhờ hôm qua thôi. Khải Nhi, nhanh lên còn đi học nữa. _ Cô không muốn để Hàn Khải ở gần hay tiếp xúc với anh quá nhiều. Nếu sự thật Hàn Khải chính là con của anh bị phản phui ra, cô sẽ không biết làm thế nào mới được nữa.

Cả ba người ăn sáng trong bầu không khí im lặng mà không ai nói một lời nào. Ăn xong, cô đưa Hàn Khải tới trường, cũng không thèm quay mắt lại nhìn Hàn Dương dù một chút, cứ thế anh tự lái xe về nhà, tâm can cứ đau đốn âm ỉ không thôi.

Mạnh Ái đưa Hàn Khải tới trường, sau đó lái xe đi. Nhưng cô không tới thẳng tập đoàn mà lại đi theo hướng ra sân bay của thành phố S.

Cô mặc một chiếc quần bó jean màu đen cùng với chiếc áo Gucci, bên ngoài khoác lên một chiếc áo lông thú khá dày. Vì trời chuyển sang đông, không khí có vẻ khá lạnh lẽo. Đứng ở sân bay, tuy cô gái nhỏ đó có vẻ giản dị nhưng nhìn cô rất xinh đẹp.

Ai đi ngang cũng ngoái đầu lại nhìn, có thể những bộ đồ cô mặc giản dị lại còn không đẹp, nhưng khi mặc vào người cô, nó lại trở nên rất đẹp dưới thân hình chữ S đầy đặn quyến rũ.

- Ái Nhi, gặp lại em rồi. _ Julian từ trong khoang máy bay kéo vali bước ra, vừa vận nhìn thấy Mạnh Ái liền đi lại ôm cô vào lòng rồi nói.

- Julian, công việc xong hết rồi sao? _ Mạnh Ái cũng vòng tay ôm một cái, sau đó đánh lảng qua phần công việc.

- Như thế mới về đây gặp em chứ. _ Julian xoa xoa mái tóc của cô, nở nụ cười thâm tình nhất có thể.

- Được rồi, chúng ta về thôi. _ Mạnh Ái cùng Julian sánh vai bước ra chiếc xe hơi màu xám ở ngoài kia. Nhìn trông họ cứ y như một cặp tiên đồng ngọc nữ, một chàng trai cao ráo lại nét của Tây, một cô gái xinh đẹp với gu ăn mặc cá tính. Không phải rất hợp hay sao? Nhưng chỉ có người trong cuộc mới hiểu được sự tình.

Chiếc xe lăn bánh chạy đi.

Hôm nay, công việc ở tập đoàn cô đã giao lại hết cho Trần Huy, dành một ngày hưởng dẫn mọi thứ ở thành phố S này cho Julian, cũng tốt chứ.

- Julian... Đợi em xong công việc, chúng ta kết hôn. _ Ngồi trên xe, cô im lặng, đôi mắt to tròn nhìn về phía trước, khuôn miệng mấp máy một hồi mới nói ra được những câu này.

- Ái Nhi, em em nói thật chứ? _ Julian kích động, quay sang nhìn cô với ánh mắt bất ngờ len lõi xúc động. Julian yêu cô, nhưng bao năm qua cô không chịu, hôm nay đích thân cô nói ra lời này, không phải rất vui hay sao?

- Thật, chúng ta sẽ kết hôn. _ Mạnh Ái nhìn Julian nói, cô dùng bàn tay của mình nắm bàn tay của Julian. Còn về phần Julian, cũng vui vẻ mà ôm Mạnh Ái vào lòng của mình.

Đúng thật, cô nợ Julian quá nhiều.

5 năm ở Pháp, Julian là người giúp đỡ cô về mọi thứ, không một lời than vãn. Dù biết vẫn bận bịu công việc của mình, nhưng Julian vẫn quan tâm cô và Hàn Khải như một gia đình.

Ba mẹ đều rất ủng hộ Julian, họ muốn cô tự quyết định cuộc đời của mình. Coi như đây là quyết định của cô, Mạnh Ái sẽ thử mở lòng hơn với Julian, hơn tư cách lúc trước là một người anh trai, người bạn thân.

[Tác giả: @seunghyunttop]

Chương 72: Hàn Khải x Hàn Dương

Trường tiểu học Diamond.

Hàn Khải ngồi trong lớp, nhìn mấy bạn xung quanh cắm cúi viết bài làm bài thi chán nản, có người thì vô đầu bút tóc không biết làm.

Không phải chứ? Không muốn rằng bốc bản thân đâu, nhưng cái đề bài dễ đến thế còn có bạn không làm được ư? Hay cái trường này, quá khinh thường cậu hay sao? Đối với những bài như này, chỉ cần nhắm mắt thì cậu cũng có thể làm ra đáp án đúng 100%.

Cậu bé ngồi chán nản, suy nghĩ vu vơ. Khuôn mặt búng ra sữa có xương quai hàm sắc sảo kia nhìn ra phía cửa sổ, tuy còn nhỏ nhưng nhìn thật lẳng từ.

Như nghĩ ra điều gì đó, khóe môi của cậu bé nhếch lên một đường, nhìn như thế này, nếu như Hàn Dương ở kế đây, thì có lẽ người ngu oi là ngu cũng nhận ra họ là cha con huyết thống. Mạnh Ái cô có chổi thể nào vẫn không được đâu, đều do ý trời mà. Nhưng tiếc thật, chuyện đó chưa tới đâu.

- -----

- Hiệu trưởng, ngài xem, Hàn Khải mất tích rồi. _ Cô giáo chủ nhiệm hốt ha hốt hải chạy vô phòng hiệu trưởng nói với về mặt lo lắng, khổ lắm.

- Cậu nhóc ấy cô không cần lo, nhóc đó thông minh như thế, chỉ là đi chơi dây đó thôi, chiều lại về. Và lại đừng động tới cậu nhóc ấy, quan hệ của nhóc với chủ tịch có vẻ không tầm thường đâu. _ Ông hiệu trưởng gật gù nói, cái trường này chỉ có một mình Hàn Khải dám gan dạ tới vậy. Đây chắc là lần thứ 4 cậu bé đó trốn học đi chơi, nhưng gần gũi về lại lui thui về trường rồi xách cặp ra đứng đợi mama đón như chưa có gì xảy ra.

Có lần nói lí lẽ với Hàn Khải về chuyện này, ông lại bị nhóc ấy giảng thuyết cho một lần nhớ đời, quả là tuổi trẻ tài cao. Bởi vậy chủ tịch của họ mới có cảm tình đến mức thế.

- -----

Tập đoàn Ngô Thị.

Với trí óc thông minh của Hàn Khải, cộng thêm việc thời đại công nghệ phát triển, rất dễ dàng để bé tìm ra cái tập đoàn lớn nhất nước này. Tiền ở đâu mà bé đi tới đây? Lí do là Hàn Khải là thiên hạ vô địch trong những trò chơi trên mạng, cứ hạng nhất thế giới là lại có tiền, nên số tiền của bé cũng không ít ỏi gì đâu nha.

Hàn Khải mặc cái yếm jeans màu xanh bước vào trong, về ngoài phúng phính trắng trẻo nhưng khuôn mặt của bé lại rất lạnh lùng. Mọi nhân viên trong tập đoàn đều nhìn cậu bé với ánh mắt bất ngờ xen lẫn thú vị.

- Cô gì ơi, cháu muốn gặp chú Hàn Dương. _ Cậu nhóc bước tới trước quầy quản lí, giọng nói non nớt rõ to vang lên thu hút sự chú ý.

- Cháu cháu bé muốn gặp chủ tịch sao? _ Cô nhân viên ở đó mấp máy môi, khuôn mặt không giấu được sự bất ngờ, chủ tịch băng lãnh của họ có quan hệ gì với cậu bé này chứ.

- Cô cứ nói có cậu bé tên Khải tới tìm, vậy là được. _ Hàn Khải thật sự mệt mỏi với nhân viên ở đây quá, không phải là hỗn nhưng thật sự nhân viên ở đây hỏi chỉ hỏi nhiều quá.

Cô nhân viên nghe vậy cũng lật đặt cảm điện thoại lên gọi, lưu loát nói một hồi. Chỉ chưa đầy 3 phút sau, liền thấy chủ tịch của họ đi ra từ thang máy chuyên dụng, cả thân người to lớn đi lại bé Hàn Khải lên.

- Chú đẹp trai, thật nhớ chú nha. _ Được bé lên, Hàn Khải vui mừng dựa vào người của anh, liền miệng nói.

- Có thật không? _ Hàn Dương nhìn ánh mắt ôn nhu nhìn cậu bé trong tay mình khiến mọi nhân viên đều khiếp sợ. 5 năm qua phu nhân bỏ đi, chưa bao giờ chủ tịch ôn nhu mỉm cười như thế này, quả thật là kì tích.

Hàn Khải gật đầu lia lịa, sau đó cùng Hàn Dương bước vào thang máy chuyên dụng lên thẳng phòng chủ tịch ở tầng cao nhất. Nhân viên ở dưới đều ngã ngửa, họ đang nghĩ hai người này có phải là quan hệ cha con hay không sao mà giống nhau đến thế? Nhất là lúc làm khuôn mặt lạnh lùng kia.

Cậu bé được vào đây, còn được lên hẳn phòng chủ tịch thì vui vẻ cười tít mắt, thiết kế trong đây quả là không tệ. Trong lúc Hàn Khải vui đùa với mọi thứ xung quanh, anh thì ngồi trên ghế chủ tịch nhìn chăm chăm vào cậu bé, đắm chiêu suy nghĩ. Rốt cuộc, đứa bé này là con của Mạnh Ái với ai được cơ chứ? Càng nghĩ càng rối.

Mãi đến xế chiều, sau khi chơi đùa thỏa thích, Hàn Khải được đích thân anh đưa về trường học chuẩn bị đợi Mạnh Ái rước như chưa hề có gì xảy ra hết, đến cả cô giáo chủ nhiệm cùng hiệu trưởng cũng không dám nói gì.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Chương 73: Kí kết hợp đồng

- Chủ tịch, hợp đồng của DAK với Recent chúng ta đã giành được. _ Hàn Lục đi vào cung kính nói, nhiệm vụ này chủ tịch đã giao cỡ hơn 1 tuần, bây giờ Hàn Lục mới làm xong, sợ sẽ

bị quả trách. Hàn Đại cùng Hàn Lục cũng không ngờ, hợp đồng kí kết với DAK lại khó tranh giành đến vậy.

- Ngày mai hẹn gặp phu nhân kí kết hợp đồng ở XX. _ Hàn Dương rất nhanh đưa ra câu trả lời, anh biết chắc khi cô biết anh là người kí kết hợp đồng lần này, cô sẽ không đích thân đi mà sẽ để cấp dưới đi dùm, nên anh mới đích thân nói rõ ra bốn chữ " hẹn gặp phu nhân " để Lục và Đại tìm mọi cách cho hai người gặp mặt.

Nhà hàng XX là nơi đầu tiên cô và anh gặp nhau lúc nói chuyện về việc đám cưới, anh muốn kí kết hợp đồng ở nơi này, phần nào có thể giúp cô lẫn anh ôn lại kỉ niệm xưa kia.

- Đã rõ thưa chủ tịch. _ Hàn Lục cúi đầu sau đó đi ra ngoài, đến bàn thân cậu ta cũng phải nể phục anh, đã không còn gì sau chủ tịch vẫn gọi cô là phu nhân ngọt sớt như thế, quả thật là chủ tịch thật thật sự là già sĩ tình.

- -----

Nhà hàng XX.

Đúng như lời nói, người đại diện bên Ngô Thị là Hàn Lục và Hàn Đại luôn làm sức ép để chính thân cô đi kí kết buổi hợp đồng này với anh. Vốn dĩ có một giây hay một phút cũng không có can đảm nhìn anh, nhưng vì hai người họ năn nỉ oai thật dữ dội, nên cô mới đành lòng chấp nhận tới đây.

Mạnh Ái mặc một chiếc đầm màu đen trễ vai lộ ra xương quai xanh quyến rũ của mình. Phía dưới chiếc đầm dài hơn đầu gối một chút nhưng chủ yếu chất liệu của nó là ren, nên có thể nhìn thấy đôi chân của cô nõn nà như thế nào. Cô chỉ lựa đại một chiếc đầm để đi tới đây thôi, bây giờ cô đã mở miệng nói kết hôn với Julian, nên càng không có ý định quyến rũ lại cái tên chết bầm tên Hàn Dương kia, cho dù anh là người cô yêu nhất.

Đi theo sau là trợ lí đắc lực Trần Huy, nhìn từ xa cứ như hai chị em nếu họ không biết cô là con gái út của Lục Thị chỉ có hai người anh ngẫu oí là ngẫu là Chấn Hào và Gia Thiên kia.

Cô tao nhã sang trọng bước vào trong với ánh nhìn hâm mộ của mọi người. Cô căn bản là không để ý tới họ nói sao về mình, tiến tới thang máy đi thẳng lên phòng VIP đã được đặt sẵn để bàn bạc công việc cho thuận lợi.

Mạnh Ái không quan trọng ai nói gì về mình, chê cũng được mà khen cũng được, cuộc đời này là của mình, thì chính mình là người quyết định. Đừng bao giờ để những lời dè bĩu không hay kia làm gián đoạn cuộc sống của mình. Bản thân mình có hay không có cái này cái kia là do mình tự thân làm, có làm thì có ăn có mặc, không như kiểu phim cầu huyết ở không ngồi rồi tự nhiên có cọc tiền rơi xuống để bản thân an hưởng tự tại tới già.

- Ái Nhi, em tới rồi. _ Cô vừa mở cửa vào phòng VIP thì đã thấy anh ngồi sẵn ở đó, một thân vest đen lịch lãm

Cô không nói gì, chỉ gạt đầu một cái, khuôn mặt hiện rõ sự lạnh lùng. Kéo ghế ngồi xuống, cô trực tiếp lấy ra một tệp hồ sơ, chuẩn bị bàn bạc với anh.

- Khoan đã, chúng ta ăn trước, được không? _ Hàn Dương ngăn cô lại, anh thật rất muốn ăn một bữa cơm với cô, dù gì cũng đã năm năm rồi.

- Nếu anh vòng vo như vậy thì tôi về. _ Mạnh Ái đứng dậy định đi về thì bị anh nắm tay lại không cho đi.

- Được rồi, bỏ qua đi. _ Hàn Dương thật sự rất nhân nhượng lại còn ôn nhu với cô gấp bội lần so với năm năm về trước nữa, không câu gắt hay cọc cằn dù một chút gì hết.

Cả hai ngồi bàn bạc một tí với nhau, nhưng chỉ toàn Mạnh Ái nói, Hàn Dương chỉ nhìn chăm chăm vào cô mà không nói gì hết, cô rất đẹp! Tuy chỉ là mặc một chiếc đầm, trang điểm nhạt nhưng sắc đẹp của cô vẫn không bị chìm xuống một chút nào.

- Anh thấy sao? Có thể kí rồi chứ? _ Cô đưa anh coi bản hợp đồng sau khi đã nói chuyện xong, Hàn Dương không cần coi qua gì hết, lập tức cầm bút kí vào bản hợp đồng làm cô có hơi bất ngờ với người đàn ông này.

- Anh không xem qua sao? _ Mạnh Ái lên tiếng nói về cách làm của anh.

- Chỉ cần là em làm, anh đều yên tâm. _ Anh nhìn cô ôn nhu rồi nói.

Nghe Hàn Dương nói vậy, tim cô đập hơi nhanh hơn bình thường, chỉ mím môi không nói gì hết. Sau đó cả hai cùng ra về, nhìn cô bước ra xe mà lòng anh chạnh lại, nếu như bây giờ cả hai còn như lúc trước, anh chắc chắn sẽ không cho cô đi làm, ở nhà cung phụng cô như bà hoàng.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Ba ba, mau cướp lại mẹ đi chứ!

Buổi tối.

Mạnh Ái sau khi gặp anh kí kết xong hợp đồng này thì về nhà ngay. Ban đầu hợp đồng này là DAK với Recent sẽ kí kết với nhau, nhưng phút cuối lại kí kết với Ngô Thị. Khi cần nói cô cũng biết, anh là ngang nhiên chiếm lấy bản hợp đồng này, còn lí do sao? Chắc chắn là cô không biết rồi.

- Mama, người về rồi sao? _ Bảo bảo từ trong nhà nghe thấy tiếng mở cửa liền biết đó là cô nên chạy ra ôm chăm lấy chân của Mạnh Ái.

- Bảo bảo, ở đây là quê hương của mình, con thử thay đổi cách gọi cho phù hợp đi. _ Cô ngồi xổm xuống, xoa xoa đầu con trai mình rồi nói. Cô muốn bảo bảo dần làm quen với mọi thứ ở quê hương, kể cả cách xưng hô.

- Dạ được, mẹ ơiiii ~ _ Giọng nói non nớt của Hàn Khải làm cô buồn cười.

Sau đó Mạnh Ái nắm tay Hàn Khải vào nhà, ngồi ở ghế sofa, cô đặt bé ngồi ở trên đùi của mình, khuôn mặt hơi có chút khó xử, không biết mở lời làm sao để đúng nữa.

- Mẹ, có chuyện gì sao? _ Dù mới 5-6 tuổi nhưng con trai của cô lại rất chừng mực hơn những người bạn cùng lứa tuổi với mình. Có lúc thì dễ thương như một cái bánh bao nhỏ, có lúc lại nghiêm túc như một người lớn thành thực vậy.

- Khải Nhi, con có thích chú Julian không? _ Mạnh Ái nhìn cậu ôn nhu nói. Sau đó thì nhận được một cái gật đầu của con trai mình.

- Mẹ sẽ kết hôn với chú Julian, con có chấp nhận không? _ Cô chậm rãi nói ra từng lời, sợ con trai mình rất khó chấp nhận việc này. Dù biết là Hàn Khải rất thích Julian, nhưng việc sau này cô kết hôn với Julian và hiển nhiên Julian sẽ thành ba của Hàn Khải lại là một chuyện khác nữa.

Bảo bảo nghe cô nói như vậy, nhất thời cứng đờ, chỉ im lặng không nói gì. Sau đó nhảy xuống khỏi người cô, lẳng lặng đi vào phòng. Cô thở dài một hơi, biết trước kết quả sẽ như vậy.

Hàn Khải thích hay không thích, yêu hay ghét sẽ rất thẳng thắn, điều đó đều được thể hiện qua khuôn mặt.

- -----

Hôm nay là thứ bảy, cuối tuần.

Mạnh Ái như thường lệ sẽ đi làm vào thứ bảy, bảo bảo tuy còn nhỏ nhưng rất khôn lanh, mọi chuyện đều biết làm nên cô không lo lắng là mấy.

Cô ngỡ ý muốn mời một bảo mẫu về chăm sóc cho bé, nhưng lại bị cự tuyệt thẳng thừng. Khải Nhi bảo là không thích, có thể tự lo được mà!

Sau khi cô đi làm, Hàn Khải đeo balo lên, đi ra khỏi nhà và tới một nơi.

- -----

- Ba ba, người mau đi giành lại mẹ đi chứ. _ Hàn Khải hùng hổ bước vào phòng chủ tịch ở tầng cao nhất của tập đoàn. Lần trước, ai cũng biết cậu bé này đối với chủ tịch của họ là không tầm thường, nên chẳng ai dám nói gì. Lúc Hàn Khải tới sảnh, còn có nhân viên tận tình chỉ dẫn lên đến tận đây nữa chứ.

Hàn Dương đang làm việc, nghe thấy tiếng nói vang vọng thì khó chịu ngược lên nhìn thì thấy Hàn Khải đứng ngay ra ở đó, vẻ mặt không vui cho lắm: " Khải Nhi, con gọi ta là ba ba sao, có nhầm lẫn hay không? "

- Không nhầm, chủ đích thì là ba ba của Hàn Khải. _ Rất tự nhiên, cậu bé đi lại chỗ anh ngồi, bình tĩnh leo lên ngồi vào lòng của anh như ba con.

Mặt anh ngờ ngẩn hần ra, không hiểu nổi cái tình huống quái quỷ gì đây diễn ra nữa. Sau đó, Hàn Khải ngồi kể lại câu chuyện cho anh nghe, tất tần tật về mọi thứ. Hóa ra, Hàn Khải vốn là một đứa trẻ siêu cấp thông minh, lại rất giỏi về việc tìm hiểu mọi chuyện, nên rất nhanh đã tìm được lý lịch của anh. Xâu kết mọi chuyện lại, Hàn Dương chính là ba ba của mình.

- Con không hận ta sao? _ Hàn Dương mặt ngệt ra hần hoi, không tin được. Năm năm trước cô rời đi, trong mình lại mang giọt máu của anh.

Nhưng càng nghĩ anh lại càng trách mình nhiều hơn. Thảo nào lúc đó anh đẩy cô ngã xuống, khuôn mặt cô lại đau đớn như thế, anh đã xem chút làm mất đi kết tinh giữa tình yêu của Mạnh Ái và anh rồi.

- Không hận nữa. Ban đầu thì có, nhưng bây giờ thì lại khác. Ba à, người mau đi giành lại mẹ đi chứ! _ Giọng nói của Hàn Khải bây giờ tự dưng lạnh lùng hơn hẳn. Cậu biết hết chuyện quá khứ không vui về trước đây từ hai người, ban đầu cậu hận chính ba của mình nữa cơ.

- Con trai, quả thật rất thông minh. _ Anh ôm con trai mình vào lòng, năm năm qua, ấy vậy mà anh lại có một đứa con khôn ranh thế này, ông trời quả không phụ lòng anh rồi.

Sau một hồi, hai ba con cùng nhau ngồi lại tán gẫu với nhau, kể nhau nghe mọi chuyện, sau lại tính kế với nhau chuyện gì đó.....

Hàn Đại và Hàn Lục này giờ chứng kiến tất cả cũng không thể ngờ được, lão đại có con rồi, là tiểu thiếu gia, còn lại rất thông minh nữa đấy.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Đau lòng không nói nên lời

Tối hôm đó Mạnh Ái về nhà.

Cô hơi ngạc nhiên khi trong nhà có một chiếc xe hơi sang trọng của Maybach, trong nhà còn có Khải Nhi, cô hơi lo lắng nên lập tức cởi giày ra rồi bước vào nhà.

Khung cảnh trong nhà đến mơ cô cũng không tin mình có được khoảnh khắc này, Hàn Dương mặc chiếc tạp dề đứng trong bếp nấu ăn, còn Hàn Khải lại đứng kế bên nói chuyện với anh. Hai người trông rất vui vẻ và tự nhiên. Khung cảnh này thật sự rất ấm áp lạ thường.

- Anh có ý gì tại sao lại tới đây? _ Mạnh Ái đặt giỏ xách của mình lên bàn, rồi đứng đó nghiêm giọng khoanh tay đứng hỏi.

- Không có ý gì, chỉ muốn nấu cho em một bữa cơm. _ Anh dường như rất thân nhiên, vô tư đặt đĩa đồ ăn xuống bàn, nhún vai nói. Từ sau khi cô đi, anh đã đi học nấu ăn, càng nhiều việc càng tốt để anh đỡ suy nghĩ về cô hơn. Vì vậy anh cũng biết nấu một chút ít món, tuy rằng không ngon bằng bàn tay phụ nữ nấu, nhưng nấu sao ăn vẫn rất được.

" Nấu cho em một bữa cơm? " Cô không nghe lầm đó chứ, hay lỗi tai mình có vấn đề, có phải mình nhưc đầu nên bị hoa mắt hay không đây? Hàn Dương lại biết nấu ăn sao?

- Khải Nhi, con cho chú này vào nhà mình sao? _ Không quan tâm tới anh, cô lập tức chuyển hướng quay sang hỏi bảo bối nhỏ của mình. Thật ra kẻ sách này chính là bảo bảo bày ra cho anh với công cuộc của anh, giành lại mẹ cho bảo bảo. Không muốn mọi chuyện bị bại lộ, nên bảo bảo đánh giá vờ nói, về mặt rất hồn nhiên nha.

- Hi hi mẹ đừng giận nhé, chỉ một bữa thôi à. _ Bảo bối giờ lên một ngón tay, mỉm cười nói. Dù có giận dỗi việc gì, chỉ cần nhìn thấy nụ cười của Hàn Khải, mọi buồn phiền âu lo của cô

đều biến mất hết. Suốt 5 năm qua, khi nào có chuyện buồn, Hàn Khải là người luôn bên cạnh cô, bảo bảo như một ánh dương hào quang chói lọi của cuộc đời cô vậy.

Vì không muốn Hàn Khải buồn, cô đành miễn cưỡng chấp nhận ăn cùng với anh một bữa cơm. Suốt bữa ăn, anh luôn làm những hành động rất lạ lùng, nào là vui đùa nói chuyện cùng Hàn Khải, sau đó lại gắp thức ăn rất nhiều vào chén của cô. Nếu người ngoài nhìn vào, đây chắc chắn là một gia đình hạnh phúc, nhưng chỉ người trong cuộc mới hiểu, sự thật không phải như vậy, sự thật nó lúc nào cũng rất tàn nhẫn, phải không?

- -----

Bữa ăn kết thúc, sau khi cô xác định rằng Hàn Khải đã ngủ an giấc, cô mới gọi anh ra sau vườn nói chuyện, chuyện này có lẽ nên kết thúc sớm thôi, dây dưa mãi cũng chẳng được gì.

- Lần sau anh đừng đến đây nữa, mọi chuyện giữa chúng ta kết thúc rồi. _ Cô là người mở lời trước, tuy không muốn nói ra những lời này, nhưng cô hết cách rồi.

- Ái Nhi, anh biết em hận anh, anh xin lỗi. Xin lỗi em về tất cả mọi thứ. _ Hàn Dương không có cách nào đối mặt với cô nên liền cúi đầu xuống.

- Tờ đơn li hôn em để lại anh vẫn chưa kí, chúng ta quay về với nhau có được không em? _ Hàn Dương lại nói tiếp, anh nắm lấy bàn tay đã 5 năm rồi anh chưa được nắm lấy, giọng khàn khàn nói ra những điều mình nghĩ.

- Tại sao vẫn chưa kí? Như vậy làm sao anh có thể đường đường chính chính ở bên cô ta được chứ? Về chuyện đó tôi sẽ kiến nghị lại với tòa án, giữa chúng ta kết thúc rồi. _ Mạnh Ái lấy tay còn lại nắm lấy bàn tay anh hất ra, mắt cô từ lúc nào đã ngấn nước, đỏ lên.

- LỤC MẠNH ÁI, đòi này kiếp này anh chỉ yêu mỗi em, em có hiểu hay không? _ Hàn Dương dường như rống cả lên, mắt anh cũng có hơi nước, nhưng đàn ông con trai lại kiêu chề gìoi hơn.

" CHÁT " _ Cô không nương tay tát vào mặt anh một cái rõ mạnh, khuôn mặt đau lòng nhìn anh nói.

- Hàn Dương, anh còn dám mở miệng nói là yêu tôi hay sao? Nực cười, yêu tôi tại sao 5 năm trước lại đùn đẩy tôi ra chứ hả? Một cuộc hôn nhân cần nhất là lòng chung thủy và sự tin tưởng anh có hay không anh nói đi. Lòng chung thủy của anh là hằng đêm bỏ tôi ở nhà rồi đi qua nhà săn sóc cho cô ta có đúng không. Chuyện ngày hôm đấy là do cô ta tự làm, tại sao lại không tin tôi, lúc đó tôi và cô ta ai mới là vợ của anh. Nhớ lại xem 5 năm trước anh đẩy ngã tôi như thế nào, tôi từ bỏ hết giá trị của mình mà ôm chân xin anh ở lại, nhưng anh không quan tâm. Hàn Dương, là anh giết chết con tim của tôi, giết chết tình yêu và gia đình của chúng ta. Vết thương lâu ngày rồi cũng hóa thành sẹo, cho dù nó có hết cũng tạo ra một vết thương lớn trong lòng của tôi. Tôi sắp kết hôn, sau này đừng làm phiền nhau nữa, đơn li hôn tôi sẽ gửi lại cho anh.

Mạnh Ái dường như không kiềm lòng được, nói hết ra một tràng, tay đánh thùm thụp vào ngực của anh. Nước mắt thi nhau chực trào ướt đầm cả khuôn mặt kiêu diễm của cô.

Anh quỳ xuống trước mặt cô, nước mắt cũng rơi theo. Anh trách bản thân mình thật sự rất là ngu ngốc, khiến mọi chuyện ra nông nổi như thế này cơ chứ??

Cô quay người bước vào nhà với khuôn mặt đầy nước mắt rồi chọt khựng lại nói một câu: " Trong tình yêu chỉ có một người cố gắng, còn người lại kia đập đổ thì mọi chuyện hợp nhau lúc đầu ra sao cũng đều tan biến hết. "

Anh quỳ ở đó, khóc rất nhiều, đây là lần đầu tiên anh thấy mình yêu đuối tới như vậy, cả người con gái mình yêu cũng không giữ được nữa. Tất cả mọi chuyện là tại anh hết.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Cướp dâu!

1 tháng sau.

Từ ngày hôm đó Mạnh Ái cũng không còn thấy Hàn Dương tìm kiếm hay làm phiền cô nữa, không phải anh đã ngộ nhận ra rồi chứ? Là cô đã tuyệt tình đòi chấm dứt với anh cơ mà.

Chỉ cần nhớ lại chuyện đó, cô không thể nào bình tĩnh mà làm chủ được mọi chuyện. Từ khi đó, Hàn Khải cũng ít cười hẳn đi, có lẽ Hàn Dương cũng không đi tìm cậu nhóc nữa. (Bất ngờ còn ở sau à nha ~)

- -----

Hôm nay là ngày vui của cô, nhưng trong lòng cô lại không vui chút nào. Hôm nay là ngày cưới của cô và Julian. Sau ngày hôm đó vài hôm, Julian đã đưa cô đi thử váy cưới và chọn ngày đẹp trời để kết hôn.

Lần này kết hôn lại (tái hôn) cô không muốn làm lớn hay hoành tráng, chỉ muốn làm một buổi lễ đơn giản mời mọi người tới chung vui mà thôi.

Mọi người đã đến đông đủ hết ở dưới, Hàn Khải thì ngồi chung với ông bà ngoại. Chấn Hào cùng vợ (Anna) trở về dự đám cưới của cô, Gia Thiên anh ba của cô thì vẫn một mình cô đơn.

Bên dưới còn có rất nhiều người tới dự, chủ yếu toàn là người thân quen thôi. Kha Đức cùng Kiều Ny với đứa bé gái năm tuổi, Từ Hy cũng đến chung vui nữa. Quan trọng hơn hết, còn có cả ba mẹ của Hàn Dương đến, tuy ông bà biết con trai mình gây ra lỗi lầm, nhưng trước giờ ông bà chỉ công nhận Mạnh Ái là con dâu thôi.

Đến giờ làm lễ, cô được ba nắm tay bước tới chỗ của Julian. Hôm nay cô khoác lên mình bộ váy cưới lộng lẫy, tấm khăn phủ đầu càng làm tôn lên vẻ đẹp thủy mị của Mạnh Ái hơn.

Người chủ hôn đọc qua những lời thề định ước: " Julian, con có đồng ý lấy cô Mạnh Ái đây làm vợ. Hứa rằng yêu thương, chăm sóc cả đời cho cô ấy không? Dù ốm đau bệnh tật hay trắc trở gì vẫn không rời xa cô ấy, sống cùng nhau đến răng lông đầu bạc. "

- Con đồng ý. _ Julian trong một bộ trang phục chú rể màu trắng vui vẻ nói lời đồng ý rất nhanh gọn.

- Còn Lục Mạnh Ái, con có đồng ý lấy Julian làm chồng hay không?.....

- TÔI KHÔNG ĐỒNG Ý! _ Trước khi Mạnh Ái trả lời thì đã có một giọng nói nam tính chen ngang vào.

Cánh cửa bằng gỗ to lớn được mở toang ra trước sự bất ngờ của mọi người. (Chỉ một vài người thôi nha, ai hiểu ý mình nói không?)

Hàn Dương bước vào, khuôn mặt toát ra vẻ nghiêm nghị vốn có, cả thân người vạm vỡ cùng khí chất của một lão đại làm mọi người hơi e dè.

Chuyện quái gì đang xảy ra chứ? Mạnh Ái cũng không lường trước được chuyện này nữa mà.

- Mạnh Ái chưa li hôn với tôi, trên danh nghĩa vẫn là vợ của Ngô Hàn Dương này. Hôm nay tôi đến đây, tất nhiên là để dành lại vợ của mình rồi.

Anh đắc ý nói, khuôn mặt vẫn không thay đổi được vẻ lạnh lùng của mình. Sau đó chạy thẳng lên sân khấu kia, nắm chặt lấy tay của cô. Cho dù cô có muốn kháng cự cũng không được nữa.

- Julian, thành thật xin lỗi. Nhưng Mạnh Ái mãi mãi là người của tôi, suốt đời suốt kiếp không thể thay đổi.

Julian trong lòng rất đau nhưng vẫn mỉm cười nói: " Mạnh Ái, anh rất yêu em. Nhưng định mệnh cả đời này, em vốn dĩ phải thuộc về Hàn Dương, anh không sao tranh lại được. Chỉ cần em hạnh phúc là anh cũng hạnh phúc. "

Nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô, Julian lòng đau như bị dao khứa vào nôi. Nhưng sự thật không thể nào thay đổi được nữa. Julian biết người mà Mạnh Ái yêu vốn dĩ chỉ có Hàn Dương thôi, còn tất cả người đàn ông khác, đều là phù du, cô không để ý tới.

Julian dứt lời, Hàn Dương liền nắm tay Mạnh Ái chạy ra ngoài, mọi người đều liên tục vỗ tay thật lớn.

- Cái thằng kia... _ Gia Thiên tức giận đứng dậy, nhưng lại bị Chấn Hào và ba mẹ giữ lại không cho đi đâu.

- Mọi chuyện có lí lẽ của nó, ba mẹ sẽ kể cho con nghe sau. _ Ba Mạnh Ái vui lòng nói, ông muốn con gái cưng của mình được hạnh phúc thì phải giải quyết xong thằng anh ba của nó trước đã rồi chuyện gì tính sau.

Hàn Khải khuôn mặt vui vẻ thấy rõ, thế là nhiệm vụ làm mất rầu rĩ một tháng nay đã hoàn thành. Ba cũng đã cướp được mẹ rồi, còn phải xem mẹ có đồng ý hay không đã?

Từ Hy, Kha Đức cùng Kiều Ny thật sự rất bất ngờ với cách " cướp dâu " của bạn mình. Quay lại thấy Hàn Khải cười ha ha, họ cũng dần hiểu ra chuyện. Hai ba con đúng là có thâm kế mưu sâu mà, y chang nhau.

" Lục Mạnh Ái, vốn dĩ anh là người đến sau. Không thể so bì với Hàn Dương được, chúc em hạnh phúc nhé. Sau này có chuyện gì, chỉ cần quay lưng lại thôi sẽ thấy anh. "

Julian buồn bã nói thầm trong tim mình, sau đó quay người đi xuống sân khấu vào cánh gà phía sau.

Còn về phần Mạnh Ái.

Cô bị anh lôi đi ra xe, anh phóng ga chạy như một con hổ điên cuồng.

- Ngô Hàn Dương, anh bị điên hay sao? _ Mạnh Ái không hiểu chuyện gì xảy ra, hét lớn vào tai của anh.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Sunshine

Hàn Dương chờ cô đi ra xa ngoại thành, nơi đây là một đồng cỏ. Cô tính mở miệng nói, nhưng ngón tay thon dài của anh lại đặt trên môi của cô.

Anh lấy ra một tấm vải đen, xếp ngay ngắn lại rồi bịch vào mắt cô. Năm bàn tay của anh len lỏi qua tay cô, từ từ dắt cô đi tới một nơi nào đó bí mật.

Cử chỉ của anh rất quan tâm nhẹ nhàng, đi từ từ như mẹ tập em bé đi vì sợ cô bị té. Mãi một lúc sau anh mới dừng lại, cô cũng dừng lại theo anh.

Hàn Dương buông lỏng tay của cô ra, nói: " Đợi anh một chút nhé? "

Mạnh Ái cũng tò mò anh đang làm gì, liền gật đầu. Sau đó chỉ nghe tiếng bước chân anh đi đâu đó, chút lát sau mới quay lại đây, nhẹ nhàng mở cái khăn bịch mắt của cô ra.

Cô hơi bất ngờ với khoảng không gian xung quanh đây, Mạnh Ái đang đứng trong một hình trái tim lớn được làm bằng những ngọn nến lung linh cùng với nhiều bong bóng đủ sắc màu.

Phía trước cô là một cái bàn, trên đó có đặt một chiếc laptop cỡ lớn cùng với rất nhiều thứ như là nhiều nhánh hoa hồng, hoa tulip mà cô thích.

- Em nhấn video trên đó xem đi.

Anh từ tốn nói, khuôn mặt nhìn cô với ánh mắt ôn nhu từ tốn. Không giống với phong thái bình thường của anh chút nào hết, khiến cô buồn cười.

" Ái Nhi, là anh đây. Ừm... thì đây là lần đầu tiên anh làm những thứ như này, mong em có thể cảm nhận được hết. Anh biết, cho dù anh có nói một lời hay một nghìn lời cũng không thể nào xóa hết những tổn thương mà bản thân gây ra cho em, nhưng anh thật sự.... thật sự biết mình sai rồi. Vốn dĩ lần đó anh không nên nghi ngờ mà phải tin em chứ, là anh sai rồi. Trong khoảng thời gian em đi, anh như lục tung cả thành phố này lên, nhưng kết quả nhận lại cũng không có gì hết. Mạnh Ái, anh muốn bù đắp lại những tháng ngày không vui trước kia mà anh gây ra cho em. "

Trong video đó, Hàn Dương bận một chiếc áo sơ mi xám, ngồi trong phòng làm việc. Anh đã nói rất nhiều, nhưng chỉ được một lúc nước mắt anh lại rơi, Mạnh Ái cũng rất bất ngờ khi anh làm như thế này, cô cũng rất cảm động.

- Em nguyện ý về bên anh chứ? Hàn Khải cũng là con của chúng ta, nó cần có một người cha. _ Hàn Dương đứng trước mặt cô, ánh mắt mông lung có phần sợ hãi nói.

Mạnh Ái im lặng, cô không biết nên nói gì bây giờ. Cô rất muốn tha thứ cho anh, nhưng cái chuyện lúc đó luôn luôn quấn lấy cô không thể nào tách ra được cả. Lúc anh nói Hàn Khải là con của chúng ta, cơ thể cô bất chợt run lên, làm sao anh lại biết được chứ? Hốc mắt cô bắt đầu đỏ hoe.

- Hàn Dương, em nghĩ giữa chúng ta là nghiệt duyên. Quay lại cũng không làm được gì, chỉ nên kết thúc là tốt nhất. _ Mạnh Ái đau lòng nói, nhưng cô chỉ biết như vậy thôi, không còn biết gì hết. Cái cô cần bây giờ, anh không thể biết được...

Cô quay lưng chạy ra khỏi đó, để lại anh một mình cô độc. Hàn Dương quỳ thụp xuống, đã cố gắng đến thế rồi, tại sao kết quả vẫn là số không chứ?

Từ Hy cùng Kha Đức không hiểu sao trong lòng bồn chồn không yên. Nhưng Kha Đức lại còn có Kiều Ny và đứa bé, nên Từ Hy đành hỏi Hàn Khải rằng anh đưa Mạnh Ái đi đâu, liền chạy xe đến đó.

Ở đây, mọi thứ thật sự rất hỗn loạn, đúng như trong lòng dự đoán của Từ Hy, nhưng lại không thấy Hàn Dương ở đâu hết, liền chạy đi tìm.

Từ Hy thấy Hàn Dương đứng trước một vách núi, phía dưới là biển liền giật mình la lớn: " Hàn Dương, vào đây đi, cậu làm cái gì thế đồ ngốc? "

- Mạnh Ái là mặt trời của mình. Nhưng mặt trời của mình đi rồi, ở đây chỉ còn lại bóng tối bao quanh. _ Hàn Dương quay lưng nhìn Từ Hy nói, sau đó để cả người vô lực ngã ra phía sau.

" Tùm " _ Hàn Dương thả mình tự do rơi xuống biển, không có ý định ngoi lên bờ vào bờ.

Từ Hy thấy thế liền hoảng hốt, cũng nhảy xuống theo. Nhưng Hàn Dương tại sao lại chìm xuống tận dưới kia thế, Từ Hy muốn bơi theo nhưng không bơi theo kịp, dốc hết sức.

Cố gắng hết sức, cuối cùng Từ Hy cùng nắm được tay Hàn Dương mà bơi ngoi lên trên. Anh bất tỉnh vô nhân sự, Từ Hy khổ sở kéo anh vào bờ, sau đó lái xe đến bệnh viện gần nhất để cứu Hàn Dương, bạn của mình.

Từ Hy không thể ngờ được rằng, vì Mạnh Ái, Hàn Dương lại có gan hùm tới thế, định kết liễu cuộc sống của mình hay sao, đồ ngốc?

Bởi vì thế, Từ Hy không muốn dây dưa với tình yêu một chút nào.

Nói thế, nhưng Từ Hy vẫn thông cảm cho Mạnh Ái, người con gái yếu đuối đối mặt với vết thương lòng lớn như vậy thì cũng cần có thời gian để chấp nhận hết mọi chuyện.

- -----

[Tác giả: @seunghyuntop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Cãi nhau

Bệnh viện Stardom.

Ban đầu Từ Hy đưa Hàn Dương đến bệnh viện gần nhất cho lẹ, nhưng ở đó không đủ điều kiện vật chất cho lắm, nên mới dốc hết ga chạy lên lại đây.

- Từ Hy, cậu ta rốt cuộc bị sao thế này? _ Từ Quang đứng đó cùng đàn đội ngũ y tá cao cấp, lo lắng hỏi.

- Chuyện dài lắm, mình sẽ kể cậu nghe sau. Quan trọng bây giờ là cứu Dương trước đi. _ Từ Hy gấp gấp nói.

- -----

Chốc lát sau.

Mọi người đều biết chuyện xảy ra với Hàn Dương, đều tập trung tại bệnh viện, tất cả trừ Mạnh Ái. Không ai trách Mạnh Ái được, dù sao cô đã chịu vết thương lòng quá lớn, cái gì cũng cần có thời gian mới hết được.

- Dương, tại sao con ngu ngốc đến thế? Một lần không được thì hai lần rồi ba lần, có sao phải vậy? _ Mẹ của anh khóc hết nước mắt, ba của anh cũng chỉ biết đứng kế bên dỗ dành.

Từ Hy cùng Kha Đức ngồi đó lo lắng, vốn dĩ Kha Đức là người nóng tính hơn, vốn nghĩ Hàn Dương bị vậy là do Mạnh Ái, mà cô lại là bạn của Kiều Ny, nên nhất thời không suy nghĩ được gì, cậu kéo tay nhỏ đi lên sân thượng.

- Em nhìn xem, bạn thân của em làm Hàn Dương ra thế nào rồi? _ Kha Đức vì một phút mất bình tĩnh quát lớn.

- Anh nói cái gì vậy? Không phải Mạnh Ái bị cú sốc quá lớn sao, với lại việc này là tự Hàn Dương quyết định mà. _ Tự dung bị quát, nhỏ cũng rất bức mình, cô đã chịu cú sốc lớn mà, chỉ có Kha Đức không biết được việc lúc trước Mạnh Ái đòi tự tử thôi.

- Im miệng! Lúc nào em cũng nói đỡ cho Mạnh Ái, bây giờ thì ra sao hả? Bản thân không có giá mà cứ làm như có giá lắm vậy. _ Cậu như bị mất trí, tự dung trút giận hết vào Kiều Ny.

" CHÁT " _ Kiều Ny không nhịn được, tát vào má phải của cậu một cái.

- Em dám đánh tôi sao? _ Kha Đức như một con thú dữ gầm gừ lên.

- Phải đó. Anh có biết hiểu chuyện hay không? Cái gì cũng có lí do của nó hết. Mạnh Ái lúc trước vì Hàn Dương mà rối loạn tâm trí đòi nhảy lầu tự tử, sao anh không nhắc tới hả?

Cậu bị sự tức giận bùng nổ che hết lí trí, căn bản không nghe những lời nói của Kiều Ny, buộc miệng nói ra những lời không tốt: " Cô và Mạnh Ái đều như nhau cả, li hôn đi. "

Kiều Ny nghe vậy cả kinh, cơ thể bị một luồng chấn động mạnh, cậu bệnh được Hàn Dương, vậy tại sao nhỏ không được bệnh Mạnh Ái chứ?

Như vậy có phải quá đáng hay không? Còn nói ra những lời như vậy, nước mắt nó rơi xuống, ánh mắt tức giận nhìn cậu. " Được, anh muốn thì li hôn đi, càng sớm càng tốt. "

Nói xong, Kiều Ny tức giận đi xuống dưới, chào ba mẹ Hàn Dương một tiếng rồi đứng đứng bỏ về. Phải 5 phút sau, Kha Đức mới chịu đi xuống dưới đó, lo lắng ngồi chờ Hàn Dương.

- -----

Kiều Ny ôm một bụng tức lái xe thẳng về nhà, khóc có một chút mà đã sưng hết cả mắt lên. Vì gửi bé con ở nhà ông bà ngoại, nhỏ chạy qua bên đó.

- Ny Ny, con sao thế này? _ Mẹ nhỏ bị sốc khi thấy nhỏ khóc nhiều như thế, lo lắng chạy lại hỏi. Ba của Kiều Ny đang chơi với cháu gái cũng lo lắng.

- Ba mẹ, con với anh ta sẽ li hôn. Con cùng Hiểu Trần sẽ đi du lịch một thời gian cho khuấy khỏa. _ Kha Hiểu Trần là con gái của nhỏ và Kha Đức.

- Con à... Suy nghĩ lại đi chứ. _ Ba của Kiều Ny nhẹ giọng khuyên bảo.

Kiều Ny tuy nghe nhưng không biết nói gì, lẳng lặng đi lên lầu. Tầm 15 phút sau thì khệ nệ khiêng một chiếc vali xuống, tay cầm theo hộ chiếu cùng giấy tờ và một tờ giấy gì đó.

- Ba mẹ có thể đưa dùm con được không ạ? Tới giờ con phải đi rồi. _ Kiều Ny đưa ra tờ giấy li hôn cho ba mẹ nhờ họ đưa dùm cho Kha Đức.

Sau đó nắm tay Hiểu Trần đi ra xe chạy đến sân bay của thành phố. Ba mẹ Kiều Ny chỉ biết nhìn nhau mà lắc đầu, không hiểu được nỗi con gái mình và con rể của mình ra sao.

Trên xe, Kiều Ny vẫn còn khóc, cái người đàn ông kia, cái tính nóng giận vẫn không thay đổi được. Đã vậy, cái tôi của Kha Đức và Kiều Ny cũng cao không kém nhau đâu. Mỗi lần cãi lộn là y như rằng sẽ rất căng thẳng.

Hiểu Trần còn nhỏ không biết được gì, chỉ thấy mẹ mình khóc thì cũng mếu máo khóc theo thôi. Tới sân bay, vừa lúc chuyến bay từ thành phố S tới Hawaii đang còn dư hai suất, nên người yêu cũ của người yêu,.....

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Vô Duyên Vô Có

Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, mọi người đều dồn dập lại vây quanh Từ Quang hỏi thăm tình hình của anh.

- Mọi người bình đã. _ Từ Quang thật sự thấy Hàn Dương rất may mắn, luôn được mọi người xung quanh quan tâm, kể cả ba mẹ vợ cũng có ở đây.

- Hàn Dương uống nước quá nhiều vào phổi nên gây ra hô hấp khó khăn, rất may là được đưa đến kịp nếu không e là sẽ không kịp. Bây giờ cứ cho cậu ấy nghỉ ngơi đi.

Nghe Từ Quang nói, mọi người đều thờ phào một hơi nhẹ nhõm. Hai đứa trẻ này, tại sao luôn làm khổ nhau cơ chứ? Mọi vấn đề xích mích tình cảm hiện nay luôn bắt nguồn từ tiểu tam, người yêu cũ của người yêu,.....

Anh được chuyển sang phòng hồi sức đặc biệt, ban đầu phải thở bằng máy vài ngày, đợi sau khi ổn định mới tháo máy ra thở bằng không khí được.

Mọi người dần ra về, Kha Đức ngồi lại ở hành lang bệnh viện. Vậy là Hàn Dương đã ổn, bớt phần nào lo lắng, nhưng mà khoan. cậu đang nhớ lại chuyện khi nãy cãi lộn với Kiều Ny.

" Li hôn đi. " _ Thật chết mắt, Kha Đức không ngờ chính mình lại thốt ra câu đó. Lúc về chung nhà với nhau, cậu đã từng thề non hẹn biển dù ra sao vẫn không được nói hai từ đó ra, nhưng mà bây giờ một phút nóng giận đã thành ra như vậy hay sao?

Kha Đức chạy xuống hầm xe, nhanh chóng chạy nhanh hết cỡ về nhà của mình. Căn nhà vẫn sáng, nhưng xung quanh chỉ có người làm và quần gia.

- Quần gia, thiếu phu nhân về chưa? _ Cậu lại hỏi quần gia xem Kiều Ny đã về nhà chưa, đã gần khuya rồi mà.

- Thiếu phu nhân chưa về thưa cậu. _ Ông quần gia kính trọng nói.

- -----

Chỉ nghe được câu thiếu phu nhân chưa về, ruột gan của cậu lại nóng như lửa đốt, nhỏ đi đâu được chứ?

Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng Kha Đức quyết định chạy xe tới nhà ba mẹ vợ.

- Kha Đức, ba có chuyện muốn nói với con một tí. _ Ba của Kiều Ny tên là Kiều Bách, cũng là ba vợ của cậu.

Lên tới thư phòng trên lầu, hai ba con ngồi xuống đối diện nhau. Kiều Bách rót cho cậu một ly trà, sau đó mới cất giọng nói: " Ta biết Ny Ny nhà ta hay nóng tính khó chiều, nhưng đâu sao đã là người một nhà, con hãy chiều chuộng nó một chút. Cớ sự ra sao mà lại đòi li hôn thế kia? "

Ba của Kiều Ny là Kiều Bách, nổi tiếng là chủ tịch của một tập đoàn không hề nhỏ trong thành phố S này, cách ăn nói của ông rất ôn tồn và đúng mực.

- Không có thừa ba, chỉ là con lơ lờ thôi. Cả đời này, con tuyệt đối không li hôn với Ny Ny đâu. _ Như sét đánh ngang tai, cậu thật sự rất bí bách. Lần này là họa lớn rồi, vợ giận rồi!

- Nhưng Kiều Ny thật sự rất tức giận, đã đưa cho ta cái này. _ Ông lấy ra tờ giấy li hôn để trước mặt Kha Đức, hai chữ Kiều Ny đã được kí rõ ràng từ lúc nào. Chắc chắn Kiều Ny đã khóc rất nhiều, trên giấy những chỗ bị nước thấm đã khô nên co nhúm lại.

- Ny Ny ở bên phòng với Hiếu Trân phải không ạ? Con qua bên đó được không, ba? _ Kha Đức sợ nhất là mất đi cái gia đình này, mất đi Kiều Ny và Hiếu Trân, cậu sẽ không sống nổi mất.

- Không có. Lúc này nó vùng vằn cầm hộ chiếu rồi đem Hiếu Trân đi cùng luôn. Ba mẹ muốn ngăn cũng không được. _ Lại thêm một câu nói của Kiều Bách như giết chết con tim của anh.

Kha Đức nhận ra lúc này là anh sai trước, vô duyên vô cớ chuyện của người khác mình lại xen vào, còn lớn tiếng với người ngoài cuộc như nhỏ.

Chẳng biết bây giờ nhỏ đang ở đâu nữa, cầm hộ chiếu đi theo, chắc phải đi ra nước ngoài rồi. Hồi trước mất nhỏ một lần đã đủ sợ nổi da gà, bây giờ lại thêm lần nữa, nhưng do lần này là cậu sai, quá sai luôn!

Còn đem theo cả Hiếu Trân theo, cậu biết làm như thế nào đây được chứ.

- Ba, cho người tìm kiếm hai mẹ con Ny Ny giúp con nhé. _ Trợ thủ đắc lực nhất trong chuyện tình cảm của cậu và Kiều Ny là ba vợ - Kiều Bách, ông luôn đưa ra những lời nói ý kiến sáng suốt để cả hai hiểu nhau hơn.

- Ny Ny, anh sai rồi..

Kha Đức đau lòng nói, dùng tay rút trong túi ra chiếc điện thoại, nhấn gọi cho một ai đó: " Hàn Đại, kiếm vợ con giúp tôi. Lục tung cả thế giới lên, cũng phải kiếm cho bằng được Kiều Ny cùng Hiếu Trân. "

Giọng của cậu nghe rất nghiêm nghị nhưng pha lẫn cả đau lòng. Hàn Đại cùng Hàn Lục thật mệt mỏi, hết lão đại kêu kiếm vợ, bây giờ tới lão nhị cũng đi kiếm vợ, aizz.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Dày Vò Nhau Mãi Được Gì?

Từ Hy cảm thấy yêu đương vợ chồng sao thật mệt mỏi quá đi, hết là cãi nhau, rồi li hôn đủ kiểu, không phải ở một mình thế này rất tốt hay sao chứ? Vì thế chưa ai từng thấy Từ Hy quen được ai quá 1 tuần, được vài ngày rồi bỏ đôi người mới thôi.

- Mạnh Ái, em có thể tới cả phê Last Dance một chút được không? _ Từ Hy sau khi từ bệnh viện về nhấc điện thoại gọi cho cô, với mong muốn cô có thể tới quán cà phê gặp nói chuyện một chút, bản thân cô cũng tò mò muốn biết lí do vì sao có cuộc hẹn này.

- Anh đợi em một chút. _ Mạnh Ái có hơi bối rối vì đây là lần đầu tiên Từ Hy chủ động gọi cô ra quán cà phê nói chuyện thế này. Vài lần nói chuyện trực tiếp ngoài đời hay gặp nhau ở sự kiện thì cô cùng Từ Hy cũng bình thường, lần này có gì không ổn sao?

- -----

Quán cà phê Last Dance.

Sau khi cuộc gọi đó kết thúc khoảng 25 phút, cô đã thu xếp công việc ở tập đoàn giao cho Trần Huy để đi tới đó. Từ Hy mặc áo choàng màu đen ngồi ở một chỗ khuất mắt nhìn, vẩy tay lên cho cô dễ nhìn thấy.

Bởi vì đây là mùa đông, thời tiết ở thành phố S rất lạnh nên ai cũng mặc cả vài lớp áo vào khi đi ra đường thế này. Như thường lệ cô sẽ gọi cho mình một ly cappuccino nóng, sau khi được phụ vụ băng ra, Từ Hy mới bắt đầu nói: " Hôm qua, Hàn Dương đã có ý định tự tử, em biết không? "

- Tại... tại sao chứ? _ Nghe Từ Hy nói, cả người cô lẫn đầu óc như bị chấn động mạnh dẫn tới tê liệt cả người, Hàn Dương anh sao lại có ý định tự tử chứ? Không phải do em sao..

- Mạnh Ái, anh mãi vẫn không hiểu tại sao em không chịu tha thứ cho Dương? _ Từ Hy không trả lời câu hỏi của cô nhưng lại đi hỏi một câu khác. Như là ngầm nói rằng cô là nguyên nhân khiến Hàn Dương tự tử. Tâm tình cô bức rứt không nguôi.

- Em.. xin lỗi, em không có can đảm. Chuyện cũ cứ vậy quanh quẩn tâm trí của em từng phút từng giây. Chỉ cần nhớ lại anh ấy vì Minh Ngọc mà đẩy ngã em thì... _ Mạnh Ái cúi mặt xuống, tránh không cho Từ Hy thấy nước mắt đã sớm chực trào của cô.

- Anh có thể hiểu được. Hôm nay gọi em ra, là để nói về việc này. _ Nhìn Từ Hy thờ dãi chán nản, cô cảm giác thấy bản thân mình rất tội tệ. Dứt lời, Từ Hy lại nói tiếp không để cô nói.

- Lục Mạnh Ái, em có biết vì em mà cậu ta đã làm bao nhiêu việc không? Suốt khoảng thời gian đầu em đi, cậu ta như hóa điên, luôn cho người tìm kiếm em, gần như lục tung cả thế giới lên vậy nhưng đều không có tin tức. Chính Hàn Dương cũng đã chạy xe khắp thành phố để kiểm xem em ở đâu, nhưng không may lại gặp tai nạn giao thông, hôn mê mấy tháng liền, bây giờ định đầu của cậu ta có một vết sẹo. _ Từ Hy chỉ kể được tới đây thôi là đã nghe tiếng khóc nức nở của Mạnh Ái rồi, đợi một lát sau mới nói tiếp.

- Tỉnh dậy sau mấy tháng bất động, em có biết Hàn Dương nói gì hay không? " Mạnh Ái đâu? Ba tháng qua em ấy có về hay không? ". Cậu ta tuy không biết cách phô bày tình cảm nhưng lại rất yêu em, trong những tháng ngày em đi, Hàn Dương không bao giờ tiếp xúc với nữ giới, cho dù có ai ve vãn cũng đều nói rằng mình đã có vợ. Còn nữa, Hàn Dương đã biết Minh Ngọc lừa dối mình, nên sớm đã ra tận cô ta tới chết rồi. Anh không biết hai người rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng tha thứ được cho nhau thì cứ tha thứ đi, Hàn Dương mệt mỏi lắm rồi.

Từ Hy nhìn cô đau lòng nói, dù gì Hàn Dương cũng là bạn chí cốt của mình, vì một người con gái mà đau khổ như vậy, ít nhất cũng phải giúp được gì chứ, Mạnh Ái ngồi đó khóc rất nhiều, gần như rất đau khổ. Cô không biết được anh đã xảy ra những chuyện như thế này, càng lại trách bản thân mình vô tâm với anh nhiều như thế.

Mạnh Ái cứ ngỡ anh vẫn còn cạnh bên với Minh Ngọc, có khi đã đám cưới rồi sắp có con. Không ngờ mọi chuyện không giống cô nghĩ, sự thật còn tồi tệ hơn thế nữa.

- Anh chờ em tới bệnh viện anh ấy đang nằm được không? _ Mạnh Ái gần như kích động cả lên, người cô muốn gặp nhất bây giờ chính là anh.

Dày vò nhau mãi thì được gì? Cô sẽ tha thứ hết, bỏ qua tất cả, cùng xây dựng lại một gia đình mới. Hàn Dương của cô chắc chắn đã rất kiên cường trong 5 năm qua, là cô vô tâm vô tình với anh, là cô có lỗi.

Nghe thế, Từ Hy đi lấy xe chờ cô tới bệnh viện, hai người phải nhanh chóng làm hòa với nhau thôi, cứ như vậy mãi thì có ích gì chứ. Suốt cả dọc đường đi tới bệnh viện, Mạnh Ái không tài nào ngừng khóc được, nghe những lời anh Từ Hy nói, tim cô như muốn chực trào rỉ máu ra.

5 năm qua, Hàn Dương rốt cuộc đã xảy ra bao nhiêu chuyện chứ?

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Bà xã, em ở đâu được chứ?

Chiếc xe của Từ Hy nhanh chóng chạy tới sân trước của bệnh viện Stardom.

Mạnh Ái gần như muốn bùng nổ hết cả người, sau khi biết được phòng mà anh đang nằm sau khi cấp cứu, liền nhanh chóng chạy thật nhanh tới đó.

Vì mặt sân của bệnh viện khá trơn, Mạnh Ái chạy một chút rồi lại té.

"Aa " _ Cô kêu lên đau đớn, mắt cá chân bên trái đau lắm, nhưng không đau bằng trái tim trong ngực cô đâu.

Dù thế, cô vẫn cố gắng bám lấy tường, đi cả nhấc tới trước căn phòng mà anh đang nằm. Xuyên qua lớp kính, cô thấy anh đang nằm, còn được gắn ống thở nữa, nước mắt không thể kìm được càng tuôn ra nhiều hơn.

"Cạch " _ Mạnh Ái mở cửa đi vào, từng bước chân hơi vụng về vì đau nhưng cô vẫn cố gắng. Ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, cô run rẩy nắm lấy bàn tay của anh, nghẹn giọng nói:

- Dương... em đến rồi _ Khó khăn lắm, mãi một lúc sau, cô mới nói tiếp.

- Xin lỗi..... Là tại em không tốt, em vô tâm với anh, mãi trách anh sau nhưng không biết bản thân mình sai. _ Cô nắm tay anh để trước miệng mình hôn một cái, giọng nghẹn ngào nói.

- Tại sao lại tự tử chứ?.... Anh không biết anh còn em và Hàn Khải sao? Mọi người nói anh là thần đồng, nhưng em lại thấy anh ngốc..

Mạnh Ái nhìn anh đang nằm ở đây, khuôn mặt có phần xanh xao, cả người so với 5 năm trước còn ốm hơn nữa, cô không cảm lòng được.

- Ông xã... Bao nhiêu lâu rồi em không gọi anh như vậy chứ? Anh biết không, dù xa nhau thế nào, người em yêu duy nhất vẫn là anh. Em cứ nghĩ rằng bản thân mình hận anh, nhưng khi gặp lại em mới biết, em yêu anh còn nhiều hơn lúc trước nữa.

- Hàn Khải cần có ba, em lại cần có anh, tình lại đi được không? Chúng ta vẫn là một gia đình với nhau. Trái tim em vốn dĩ thuộc về anh.

Bên ngoài, ông Ngô Minh Thức cùng vợ là Từ Gia Kim đến thăm anh, nhưng lại thấy Mạnh Ái đang ngồi bên trong nên không vào. Cô là đứa con dâu hai ông bà ưng ý nhất, nhưng ông trời thật quá bất công khi cứ để cô và anh hợp rồi xa nhau mãi.

Hai đứa này, nặng tình với nhau như thế, tại sao không quay lại chứ?

Mạnh Ái không biết vừa ngồi vừa nói vừa khóc như vậy đến bao giờ, mãi đi khi mệt mỏi mới thiếp đi ngay giường của anh. Tay của cô vẫn nắm tay anh không chịu buông ra.

- -----

Kha Gia.

- Hàn Lục, tìm thấy Kiều Ny cùng Hiểu Trân chưa? _ Kha Đức nhắc điện thoại lên gọi trợ lý của Hàn Dương. Tuy biết Hàn Lục cùng Hàn Đại là thuộc quyền sở hữu của bạn thân mình, nhưng Hàn Dương không tính toán những như này. Và lại còn là anh em chung một bang Thiên Hàn, có chuyện gì thì giúp đỡ lẫn nhau thôi.

- Lão Nhị, không có tin tức gì hết. Chúng tôi vẫn đang tìm! _ Giọng Hàn Lục nghe có vẻ hơi e dè, trong bang ai cũng biết, một khi lão đại, lão nhị hay lão tam nổi giận lên, thì đó giống như một trận cuồng phong bão táp vậy.

"RẦM " _ Kha Đức dùng tay quăng cái điện thoại vào tường khiến nó vỡ ra tan tành. Thật sự, cậu đang rất hối hận khi hôm đó nóng giận với nhỏ.

Trên sàn những chai rượu trái đầy ra, lẫn lóc hết cả một nhà. Trong đó còn có cả những mảnh vỡ từ những chai rượu do Kha Đức ném tứ tung.

"Được, anh muốn li hôn thì li hôn, càng sớm càng tốt. " _ Kha Đức nhớ lại câu nói đó mà Kiều Ny nói với mình. Nước mắt lại vô thức rơi ra, lúc tìm được chỗ ở của Kiều Ny, nấn nì nhỏ về nhà kết hôn với mình, chính miệng cậu đã nói rằng không bao giờ làm tổn thương tới nhỏ nữa. Nhưng chính mình nói ra lại không làm được.

Lúc nào Kiều Ny đi đâu xa một chút là Kha Đức đã rất nhớ, kì này còn tức giận vùng vằng bỏ đi không một tin tức gì hết. Điều này khiến Kha Đức cảm thấy bản thân mình là một kẻ tội

đồ.

Cậu càng nghĩ càng thấy ghét chính bản thân mình, tự lấy tay đánh vào mặt mình cho tỉnh lại nữa. Nếu mất Kiều Ný cùng bé con Hiểu Trân, chắc chắn Kha Đức sẽ không lí do sống trên đời này nữa mất.

- Bà xã, em ở đâu được chứ?

- -----

Ngán một chút ☐

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Làm ơn, đừng từ bỏ anh

Sáng hôm sau.

Ánh sáng ban mai chiếu rọi vào căn phòng mà Hàn Dương đang nằm. Bên ngoài trời trong xanh nắng đẹp, những chú chim hót líu lo với nhau trên cây. Đem lại cho mọi người một ngày mới tràn đầy sức sống hơn.

Hàn Dương mệt mỏi mở đôi mắt nhắm của mình ra, nhận ra đây là bệnh viện vì mùi thuốc sát trùng xõ thẳng vào mũi anh, và lại trần nhà cũng là màu trắng. Anh rất mệt, chỉ nhớ rằng mình cho cơ thể tự do ngã xuống sông, sau đó không nhớ gì nữa hết.

Anh muốn cựa mình nhúc nhích cho đỡ ê ẩm thì nhận ra trên tay có vật gì đó đè nặng lên. Vì đang gần máy hô hấp, có vẻ vướng víu nên anh có hơi khó khăn khi quay mặt sang để nhìn xem vật gì đè nặng lên tay mình.

Mái tóc này, mùi hương này, dáng vóc này, là Mạnh Ái đúng không? Anh yêu cô nhiều tới mức chỉ cần một đặc điểm nhỏ của cô thôi thì cũng nhận ra đó chính là cô. Hàn Dương không thể ngờ tới cô đang nằm trên tay mình, anh không nhớ rõ mình bất tỉnh bao lâu, vậy cô chính là người chăm sóc anh hay sao? Anh còn ngờ cô đã từ bỏ hết tất cả rồi, kể cả anh nữa.

Sự ảm áp trong lòng trời dậy, nước mắt của anh không kiềm được mà rơi xuống. Người ta nói người đàn ông chân chính không bao giờ khóc, họ chỉ rơi nước mắt vì người mình yêu nhất thôi, Hàn Dương chính là vậy.

Nước mắt rơi xuống tay của cô, có cảm giác ướt át, cả người của anh vì kiềm chế nên run lên, điều đó làm Mạnh Ái cựa mình tỉnh dậy, nhìn thấy anh đã tỉnh, cô thật sự rất vui mừng.

- Dương, anh tỉnh rồi sao? Có thấy khó chịu ở đâu không? Em gọi bác sĩ nhé? _ Mạnh Ái gần như rất lo lắng cho anh, vừa hỏi vừa định bấm nút để kêu bác sĩ vào, nhưng Hàn Dương lại lắc đầu, nắm tay cô kéo xuống.

- Anh.. không sao. _ Hàn Dương kéo cái đồ hô hấp vướng víu đó xuống, cổ họng khô rát vì không được uống giọt nước nào nên nói có hơi mệt mỏi.

Mạnh Ái là người rất tinh ý, cô liền rót cho anh một ly nước, tận tình chăm ly cho anh uống, sau đó mới nhìn anh nói: " Ngốc, tại sao lại... tự tử? "

- Cả thế giới của anh rời bỏ anh rồi, cuộc sống còn có ý nghĩa hay sao. _ Hàn Dương mỉm cười nói như thế, làm cô vừa cảm động vừa thấy có lỗi.

Cô gục đầu xuống, không dám đối diện với ánh mắt chân tình đó của anh. Hốc mắt đã ngấn đầy nước, chỉ cần chớp mắt một cái là nước mắt chắc chắn sẽ rơi xuống ngay.

- Ái Nhi, nhìn anh... được không? _ Không gian im lặng bao trùm lấy căn phòng. Hàn Dương biết rằng cô khóc, nên muốn cô bây giờ phải nhìn anh.

Nghe thấy thế, Mạnh Ái ngược mặt lên nhìn anh, cả cơ thể kiềm nén cố cho nước mắt không rơi ra nên có chút run rẩy. Bàn tay to lớn ảm áp của anh đột nhiên đặt trên mặt cô, lau đi những giọt nước ấy đang rơi ấy.

- Làm ơn, đừng từ bỏ anh.. có được không em? _ Hàn Dương rất khó khăn nói ra những điều này, anh sợ cô lại không đồng ý giống như hai lần trước. Sợ vì thế mà nước mắt cô rơi nhiều hơn, anh đau lắm, đau rất nhiều.

Ban đầu, anh rất ghét cô vì nghĩ cô dùng thủ đoạn để lấy lòng ba mẹ mà được làm dâu ở Ngô Gia. Về chung nhà, lại còn hành hạ cô đủ điều. Sau đó hạnh phúc được một thời gian, chính tay anh lại đẩy cô ra xa khỏi bản thân mình. Ngày đó, anh đau lòng, sa đoạ, chê trách bản thân mình ngốc nghếch vì làm mất đi ánh sáng duy nhất trong cuộc sống của mình.

Từ đó, Hàn Dương mới biết rằng, cả đời này, Mạnh Ái chính là định mệnh cả đời của anh. Định mệnh cho dù có chuyện gì xảy ra cũng không chia xa hai người được, trời sinh một cặp.

Cô vụn tay một tay nắm lấy bàn tay của anh, một tay còn lại lau nước mắt cho anh. Đây là lần thứ bao nhiêu anh khóc rồi, nhưng toàn là khóc vì cô.

Cô khóc thì anh đau lòng.

Anh khóc thì cô cũng đau lòng.

Hàn Dương và Mạnh Ái như có một mối lương duyên nào đó, cả đời bắt buộc phải dính chặt lấy nhau. Cho dù có chặt đứt cái dây tình yêu này ra, thì nó cũng tự động liền mạch lại.

- Dương.. Em muốn chúng ta quên hết những chuyện không vui trước kia. Từ bây giờ, làm lại tất cả có được không? _ Mạnh Ái lo sợ khi nói ra điều này, chính cô là người từ bỏ anh trước, bây giờ đòi quay lại, chỉ sợ anh không chịu, thì cô sẽ ra sao đây chứ.

- Ái Nhi, thật sự cảm ơn em _ Hàn Dương vui vẻ ôm cô vào lòng, nước mắt lại rơi tiếp. Sau bao nhiêu sóng gió thăng trầm, Mạnh Ái vẫn luôn là người bao dung tha thứ tất cả mọi thứ, mọi lỗi lầm mà anh làm sai.

Một cỗ hạnh phúc ảm áp dâng trào trong lòng anh lẫn của cô, mãi không chia rìa, hưởng hò chi bây giờ còn có kết tinh là một cậu bé đáng yêu lanh lợi nữa chứ - Ngô Hàn Khải.

Cứ ngỡ sau lần này, cô sẽ không quay đầu lại nhìn anh nữa. Sẽ tái hôn lại với một người đàn ông khác rồi sống hạnh phúc đến cuối đời. Nhưng ông trời, thật cảm ơn ông, đã không bắt

Mạnh Ái rời xa khỏi Hàn Dương.

Mối tình này khắc sâu trong tim của hai người. Cho dù có sống lại mười lần, một trăm lần nữa, dù vãn nạn kiếp trôi qua, thời gian luôn luân chuyển không ngừng, anh vẫn sẽ mãi yêu cô, yêu điên cuồng bất chấp.

Sau cơn mưa, trời lại sáng!

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Gia đình đoàn tụ

Mạnh Ái cùng Hàn Dương sau khi làm lành với nhau thì cả hai vô cùng hạnh phúc. Mặc kệ Hàn Dương nói cả cơ thể đã khỏe nhưng cô vẫn kiên quyết bắt buộc anh ở lại bệnh viện theo dõi.

Cô dường như rất quan tâm lo lắng cho anh, cả ngày chỉ quanh quẩn trong phòng bệnh. Còn Hàn Khải thì tạm giao lại cho ông bà ngoại chăm sóc giúp vài ngày. Cô thấy anh sau năm năm qua thật sự rất ốm, lấy cớ ở lại bệnh viện để anh được truyền nhiều nước biển có lợi cho sức khỏe*.

* - Theo mình biết thì có loại nước biển cung cấp đạm hay protein các thứ đồ ấy bồi bổ cho cơ thể của chúng ta nên mình ghi thế.

Bà xã là nhất, bà xã vạn tuế. Chỉ cần cô nói một câu thì anh không dám cãi, chỉ lẳng lặng nghe theo. Coi như tận hưởng sự chăm sóc đặc biệt của vợ.

Cả hai bên gia đình của Hàn Dương và Mạnh Ái đều biết chuyện hai người quay lại sống với nhau. Không những không ngăn cấm mà còn lại ủng hộ, chỉ có anh hai cùng anh ba hơi khó chịu một chút xíu, vì lại sợ Hàn Dương lại làm đau khổ em gái mình. (Khúc này ông Lục Mạnh Từ cùng vợ đã giải thích cho hai người anh trai nghe mọi việc, nếu mình rảnh sẽ viết lại phần đó, không thì thôi ạ ^^).

- Dương đã khỏe chưa? Ba mẹ tới thăm đây. _ Từ ngoài cửa, ba mẹ của Mạnh Ái cùng Hàn Khải bước vào.

- Con khỏe rồi, cảm ơn ba mẹ. _ Hàn Dương tuy là một người tàn nhẫn không kiêng nể ai trên thương trường chứ về nhà, gia đình và vợ con luôn là trên hết. Vì thế đối với ba mẹ vợ anh luôn có một phần kính trọng.

- Hàn Khải rất nhớ mẹ. _ Thấy bóng dáng của cô, Hàn Khải liền chạy lại ôm, đã mấy ngày không gặp, thiết sự là bé nhớ mẹ rất nhiều nha.

- Khải Nhi, ở nhà có ngoan không? _ Mạnh Ái cũng dang tay ôm con trai mình vào lòng, vì quá lo cho Hàn Dương nên cô không có thời gian về chăm sóc Hàn Khải. Rất may là bé cưng của cô rất có tính tự lập.

- Khải Nhi của mẹ luôn ngoan ngoan mà. Ba ba, người khỏe hẳn chưa? _ Cậu bé nhìn cô với ánh mắt long lanh, sau đó chạy lại phía bên giường mà anh đang ngồi ở đó, vui vẻ nói.

Cả cô cùng ba mẹ đều bị bất ngờ, Hàn Khải gọi Hàn Dương là ba hay sao, tự nhiên đến thế? Chỉ có anh cùng cậu bé là cười khúc khích, bí mật quan sự của hai ba con chúng mình mà.

- Hàn Dương, Hàn Khải, hai người không giải thích rõ ra thì em đi về. _ Mạnh Ái cảm thấy mình bị què một cục liền cầm lấy túi xách hùng hổ đòi đi về.

- Đứng về mà... Anh kể. _ Hàn Dương không ngờ sau bao năm gặp lại Mạnh Ái lại có phần hung dữ hơn, liền chịu thua nói ra tất cả.

Cô đành nhân nhượng ngồi lại nghe hai ba con nhà này kể, ông bà ngoại cũng ngồi một bên nghe luôn. Nói ra mới biết là Hàn Khải tự đi tìm Hàn Dương rồi nhận anh là ba của nó, cả cái việc cướp đầu kia nữa, cũng là con trai yêu đầu của cô bày mưu tính kế cho ba mình.

Ông Lục Mạnh Từ cùng bà Từ Gia Kim ngồi nghe thì có phần giật mình vì độ thông minh của cháu trai, ông bà đâu biết cháu trai mình thông minh xuất chúng, nhưng không ngờ thực tế lại còn thông minh gấp bội, đúng là gen của ba mẹ quá tốt.

Mạnh Ái lại quên mất rằng Hàn Khải rất giỏi về công nghệ thông tin, không để ý kỹ việc này, cũng không ngờ bí mật cô cố giấu bao lâu nay thành ra bị bại lộ từ rất lâu rồi.

- Ái Nhi. _ Hàn Dương mỉm cười, nắm lấy tay của cô nhẹ nhàng nói.

- Anh xin lỗi, lúc đó lại không thể ở bên em được. _ Anh nói ra lời này, lòng đau nhói cả lên. Hàn Dương biết khi sinh con rất đau, người phụ nữ cũng cần có gia đình, chồng ở bên cạnh, nhưng anh lại không làm được điều đó với cô.

- Không sao, anh đừng tự trách mình như vậy.

- Mẹ còn nói như vậy sao? Không phải lúc sinh con, mẹ rất khó sinh, lại còn phải vô số thuốc vào người. Sau này, ba phải đối xử thật tốt với mẹ. _ Việc này Hàn Khải biết là do Kiều Ny nói ra, chỉ cần nhớ lại lời của di Kiều Ny nói như vậy, cậu lại thấy đau lòng, vì cậu mà mẹ đau đến thế.

Hàn Dương nghe Hàn Khải nói thế còn thêm đau lòng nữa, nhưng đứa trẻ này không ngờ lại bệnh mẹ tới mức đó, sau này phải dè chừng rồi.

Cả gia đình ngồi nói chuyện với nhau rôm rả đến tận chiều, một gia đình hạnh phúc mà anh từng mong ước bấy giờ đã thành hiện thực rồi. Trong lòng mỗi người đều dâng lên một cảm xúc khó mà diễn tả bằng lời được.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Lặng lẽ khóc một mình

Bar Crayon.

Kha Đức ngồi trong phòng VIP ở trên lầu, đưa tay với lấy ly rượu rồi uống hết trong một lần. Hết ly này hết ly khác, xung quanh được bao bọc bởi những chai rượu loại mạnh đắt tiền.

Kiều Ny bỏ đi tới đây đã mười lăm ngày hơn, cho dù anh muốn kiếm cũng kiếm không được. Đã lật tung hết thành phố S lên cả, nhưng những gì nhận lại vốn dĩ lại là con số không.

- Kha Đức, cậu điên rồi. Uống nhiều như vậy làm gì? _ Từ Hy từ bên ngoài mở cửa bước vào, lại thấy bạn thân mình uống rượu loại nặng một cách vô tội vạ như vậy thì không khỏi bực mình. Hàn Dương cùng Mạnh Ái vừa làm lành thì bây giờ lại tới Kha Đức và Kiều Ny cãi lộn rồi li hôn.

- Từ Hy, làm ơn giúp mình kiếm Kiều Ny có được không? _ Trong cơn say mềm, người đầu tiên Kha Đức nhắc tới nhớ tới cũng là người quan trọng nhất đối với anh, là Kiều Ny.

- Không kiếm ra hay sao? _ Từ Hy cũng ngồi xuống, cầm lấy một ly rượu trước mặt rồi nốc hết một lần, không khác gì đang uống nước lọc vậy.

Anh gật đầu, cánh tay vô thức lại muốn tìm kiếm một chai rượu nhưng lại bị Từ Hy ngăn lại. Có thể vì quá say, lực mà Từ Hy đẩy cánh tay anh ra đã khiến anh ngã xuống, sau đó lại nằm dưới sàn nhà mà ngủ thiếp đi. Từ Hy thấy vậy thì thờ dài ngao ngán, gọi thuộc hạ đưa Kha Đức vào mật thất, sau đó lấy điện thoại từ trong túi quần ra gọi cho ai đó.

- -----

Sáng hôm sau.

Anh mơ màng tỉnh dậy, cả đầu và người rất ê ẩm, như kiểu đã trải qua một cuộc đánh lộn dài thật dài vậy. Nhường người lấy điện thoại của mình bật lên, thì anh lại thấy một tin nhắn từ Từ Hy với nội dung như sau: " Cậu quả là đồ ngốc, tìm kiếm trong nước tại sao không tìm ở nước ngoài. Kiều Ny cùng con gái cậu đang ở Hawaii. "

Kha Đức nhảy cẫng lên như vớ được một lượng vàng, nhanh chóng thay đồ rồi lên phi cơ đi thẳng qua Hawaii kiếm Kiều Ny cùng con gái của mình. Trong lòng thầm cảm ơn Từ Hy ngăn vạ lần, nhưng quả thật lần này anh ngốc thật, tại sao không nghĩ tới việc cô sẽ ra nước ngoài chứ? Vì là anh em cùng sinh ra từ luôn luôn có nhau, ba người ít khi nói lời cảm ơn với nhau, chỉ cần sau khi hoàn thành việc mình muốn làm, liền hẹn nhau một ngày nào đó hăng say tới bến là được.

- Ny Ny, sớm muộn gì anh cũng tìm được em và con!

- -----

Lanikai, Hawaii, nước Mỹ.

Bãi biển Lanikai nằm ở Lanikai, một cộng đồng ở thị trấn và trên bờ biển của. Tên Lanikai có nghĩa là "biển trời." Dài bãi biển nhỏ dài nửa dặm này luôn được xếp hạng trong số những bãi biển tốt nhất trên thế giới. Lanikai là bãi biển tuyệt đẹp không chỉ hấp dẫn người dân bản xứ mà còn thu hút nhiều khách du lịch Hawaii nói riêng hay khách nói chung. Bãi biển Lanikai đẹp hoàn hảo với sự kết hợp tuyệt vời màu vàng của cát, màu ngọc lam của nước biển và màu xanh tươi mát của cây cối xung quanh, nơi đây quả là một phong cảnh hữu tình.

Kiều Ny mặc một chiếc đầm màu trắng mỏng manh, đứng ở bờ biển khoanh tay ngắm nhìn Hiểu Trần đang chơi xúc cát nặn hình ở gần đó. Nhìn một cô gái trẻ như vậy nhưng đôi mắt lại mang một nỗi niềm gì đó trông rất buồn, khiến nhiều du khách đi qua phải ngoái đầu lại nhìn.

Cô đã đi ra đây cũng nửa tháng rồi, tại sao Kha Đức lại không có động tĩnh gì chứ? Không phải anh cảm thấy li hôn với cô là một điều đúng đắn chứ?

Nghĩ đến đây, tim cô nhói lên, khóe mắt đã ửng hồng, chớp mắt một cái thôi là cũng đủ để nước mắt ra rơi. Cùng lúc đó Hiểu Trần bị ba bà bỏ chạy lại ôm chân của cô: " Mẹ ơi, khi nào thì ba tới ạ? Không phải mẹ nói ba sẽ tới rước chúng ta sao? "

- Hiểu Trần nhớ ba sao? _ Cô ôm bé cưng của mình vào lòng, dịu dàng nói với giọng nghẹn ngào. Hiểu Trần nghe cô nói vậy thì gật đầu, sau đó úp mặt vào người cô rồi khóc.

Nhìn con gái khóc, cô cũng đau lòng. Chắc là Kha Đức quyết định li hôn với cô thật rồi, thế là Hiểu Trần cùng cô ngồi đó ôm nhau lặng lẽ khóc.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Điều tuyệt vời nhất chính là em (1)

Kha Đức sau mấy tiếng ngồi rờn rã trên phi cơ mới đến được Mỹ. Sau đó anh không cần nghỉ ngơi mà lại tiếp tục đi đến biển Lanikai, Hawaii.

- Lão Nhị anh nên nghỉ một chút đi. _ Hàn Lục đi cùng anh tới Mỹ, nhìn thấy điệu bộ bơ phờ của anh thì khuyên răn hỏi han các thứ. Anh không nói gì hết, trực tiếp lắc đầu với yêu cầu nghỉ ngơi của Hàn Lục đề ra với mình.

- -----

Kiều Ny cùng Hiểu Trần ngồi đó khóc một lát, sau cùng hai người cũng chịu nín, rồi cô nắm tay bé cưng của mình đi dạo trên biển. Buổi chiều hoàng hôn ở Lanikai thật đẹp, không khí mát mẻ không hề có khói bụi của những nhà máy xí nghiệp như ở thành phố, ở đây ta có thể thấy được bầu trời hoàng hôn có rõ hai màu hồng và tím.

Nếu như lúc này Kha Đức ở đây, thì cô cùng Hiểu Trần và anh sẽ như là một gia đình hạnh phúc nắm tay nhau đứng ở đây ngắm hoàng hôn chiều tà.

Kiều Ny tuy bề ngoài có phần cá tính, nhưng bên trong lại rất yếu mềm như bao người con gái khác, bây giờ yếu điểm để người khác dễ dàng đánh bật được cô, đó là nhắc tới Kha Đức!

Hai từ li hôn là hai từ mà không nhiều người có thể thốt ra dễ dàng như vậy được, nhưng đối với anh lại khác. Hon năm năm trời chung sống, còn có cả bé cưng Hiểu Trân, cả hai đều hiểu rõ nhau, vậy tại sao chỉ vì chuyện của Hàn Dương anh lại nói li hôn chứ?

Càng nghĩ Kiều Ny càng đau lòng, nói là tới đây khuấy khỏa, nhưng thật sự trong lòng cô vẫn bộn bề suy nghĩ.

- Có phải ba không cần chúng ta đúng không mẹ? _ Hiểu Trân ngược đôi mắt màu đen long lanh của mình nhìn cô rồi hỏi, nhìn khuôn mặt của bé cưng thật giống như muốn khóc.

- Mẹ không biết. Nhưng Hiểu Trân, không phải hai mẹ con chúng ta còn có nhau sao? _ Kiều Ny ngồi xồm xuống, bẹo má con gái của mình. Câu hỏi của bé thật ra cô không biết trả lời sao cho đúng như thực tế nữa.

- Ai nói anh không cần hai mẹ con em? _ Giọng nói nam tính đó, cho dù đến chết cô cũng không quên được.

Nghe giọng nói quen thuộc, cô cùng con đều ngược lên thì thấy Kha Đức. Anh mặc một chiếc áo sơ mi đen đồng thùng vào quần jeans, hai tay đút bên trong túi quần từ từ bước lại, gió của biển thổi vào khiến tóc anh có phần bay lên trông rất hảo soái, lãng tử.

Đối với cô đây là một sự bất ngờ xen lẫn đau đớn niềm hạnh phúc trong tim, cô đã nghĩ tới tận Lanikai, Hawaii này thì anh sẽ không thể nào tìm được. Nhưng thật ra ý nghĩ này sai rồi.

- Con rất nhớ ba. _ Hiểu Trân buông bàn tay đang nắm tay của cô ra, chạy lại ôm lấy Kha Đức mà sụt sùi. Anh cũng dang tay ôm lấy cô con gái nhỏ của mình, dịu dàng dỗ dành.

Trong khoảng thời gian anh dỗ Hiểu Trân nín khóc, thì cô đã nhanh chân đi ra chỗ khác, lúc này đây cô không muốn đối mặt với anh cho lắm.

- Buông ra. _ Nhưng Kha Đức đã nắm tay con gái cưng của mình nhanh chóng chạy theo, thuận tay ôm cô vào lòng. Vòng tay này bao lâu cô nhưng nhớ, nhưng với hoàn cảnh hiện tại.

- Anh không buông. _ Kha Đức là một người đàn ông thật sự rất cố chấp.

- Chúng ta đã li hôn rồi, mau buông tôi ra. _ Cô biết nói thế nào anh cũng không buông, đành nói qua việc li hôn hôm trước mà hai người cãi lộn.

- Anh chưa kí, em vẫn là vợ của anh. _ Kha Đức giờ đây chỉ biết nấn nì cô quay về, nửa tháng qua đã là quá lâu đối với anh rồi, không thể để chuyện này kéo dài thêm được nữa.

- Không phải chính anh là người đòi li hôn sao, bây giờ lại còn muốn gì nữa? _ Không chịu nổi, cô quay người lại đứng đối diện với anh rồi quát lớn.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Điều tuyệt vời nhất chính là em (2)

- Ny Ny, anh xin lỗi, hôm đó là anh sai. Chuyện không phải do em gây ra, nhưng lại dồn hết vào em. _ Nói đến đây, anh càng nắm chặt lấy tay của cô, y như rằng chỉ thả lỏng một chút thôi thì sẽ mất cô cả cuộc đời này.

- Cái gì cũng xin lỗi, vậy lúc đó anh có nghĩ tới cảm giác của tôi không? Li hôn là hai từ dễ nói lắm sao. _ Mắt cô tràn đầy sự tức giận, lấy hai tay mình quơ quơ đánh mạnh vào người anh.

- Em đánh đi, đến khi nào đủ thì thôi. Sau đó lại về nhà cùng anh và con. _ Kha Đức chưa bao giờ ôn nhu với ai như thế ngoài vợ mình, Kiều Ny.

Mặc cho cô đánh túi bụi vào người mình, anh vẫn đứng yên đó chịu trận. Bao nhiêu vết thương sơ sài bên ngoài này, làm sao đau bằng vết thương anh gây ra trong tim của cô chứ?

- Kha Đức, anh là đồ quá đáng. quá đáng lắm. _ Mãi một lúc đánh mỏi mệt, cô khụy xuống, đau lòng nói.

- Anh sai, anh quá đáng. Nhưng anh không thể mất em được, em đừng như vậy nữa. _ Anh cũng khụy xuống nhìn cô, nhìn người con gái anh yêu nhất đang khóc vì mình, trong lòng thật sự rất đau đớn, dày xé đến tận tâm can.

Kha Đức nhẹ nhàng ôm cô vào lòng, mặc kệ cho cô đánh anh, trách anh cũng được, anh đều bao dung mọi thứ cho cô không cần điều gì hết.

- Anh nói đi, rốt cuộc tôi là gì đối với anh? _ Kiều Ny sau khi khóc một hồi, lấy lại tinh thần một chút. Rồi lại hỏi ngược lại anh một cách đàng hoàng.

- Em là vợ của anh. Em biết không? Em là người anh yêu nhất cuộc đời này, em và con đều là sinh mạng của anh. _ Kha Đức nhìn thẳng vào mắt của cô, không e dè gì mà nói hết.

- Ny Ny, em biết anh là người của hắc bang, chỉ đối mặt với đối thủ là hay chứ không giỏi nói lời hoa mạt ngọt ngào. Anh đúng là không biết cách diễn đạt tình cảm thế nào cho đúng, nhưng trong tim này anh chỉ có mỗi em, chỉ yêu mỗi em mà thôi. _ Thấy cô im lặng, anh mới lên tiếng nói tiếp. Trực tiếp lấy tay của Kiều Ny đặt lên trên ngực trái của mình.

- Sau này dù có chuyện gì, anh cũng đừng nói tới những việc xa nhau nữa có được không? _ Kiều Ny òa khóc sau những lời mà anh nói, nhưng người tới ôm lấy anh vào lòng.

- Ny Ny, thật sự cảm ơn em. Cối đời này, gặp được em và cưới em chính là điều tuyệt vời nhất đối với anh. _ Anh dùng hai tay ôm lại cô, anh cũng khóc.

Hiểu Trân nãy giờ đứng sát bên nghe những gì ba mẹ nói mà cũng hiểu được, thì ra là ba mẹ cãi lộn nên mới thế. Sau đó một lúc cũng òa khóc lên, chạy lại ôm cô và anh, thế lại là một gia đình đoàn tụ nữa rồi đó!

- Ny Ny, em và con về nhà cùng anh được không? _ Anh vờn tay lau hết những giọt nước mắt đang chảy xuống trên khuôn mặt kiều diễm của cô. Giọng nói cực kì ôn nhu phát ra.

Kiều Ny rất dễ mềm lòng, chỉ cần nghe anh nói vậy, liền gật đầu đồng ý ngay.

Kha Đức dùng một tay nắm lấy tay cô, tay còn lại thì bế Hiểu Trân. Cả ba cùng đứng trên bờ biển ngắm hoàng hôn, trông thật sự rất lãng mạn. Một gia đình hạnh phúc mà bao người mong muốn, nhưng đó chỉ là bề ngoài. Chỉ người trong cuộc mới biết được, họ đã trải qua bao nhiêu sóng gió để có được nhau ở ngày hôm nay.

Cả hai trao cho nhau một nụ hôn nồng cháy ngay tại bờ biển, chứng minh cho tình yêu đích thực của Kha Đức và Kiều Nỵ suốt cuộc đời này.

Trong cuộc sống, có đôi lúc chúng ta cãi và lẩn nhau, có khi nhẹ nhàng, có khi gay gắt. Nhưng đừng tìm cách giải quyết bằng cách trốn tránh nó mà hãy lắng nghe, thấu hiểu nhau, tự dung mọi buồn phiền lo lắng hay lí do mà cả hai cãi nhau sẽ đều biến mất hết.

Đừng bao giờ để bỏ lỡ nhau một cách tiếc nuối vì những lí do không đáng.

Là một người đàn ông, trên thương trường, ở ngoài bộn bề với cuộc sống ta có thể bành trướng ra sao cũng được. Nhưng khi về tới mái ấm của mình, hãy trở thành một người đàn ông biết nịnh vợ, nhường nhịn vợ một chút. Vì vốn dĩ khi sinh ra là phụ nữ, họ đã thiệt thòi nhiều lắm rồi. Đừng để người phụ nữ của mình cảm thấy tủi thân, đau lòng vì phải vất vả với việc chăm con, làm việc nhà.

Mà thay vào đó, hãy phụ giúp công việc cùng vợ của mình. Hối hân chia sẻ cùng với cô ấy mọi điều trong cuộc sống, như vậy sẽ khiến tình cảm cả hai khấn khít hơn rất nhiều!

" Kiều Nỵ, cả cuộc đời này em chính là định mệnh của anh. Định mệnh gắn liền hai chúng ta với nhau, cho dù bao sóng gió cũng không chia lìa được. "

Kha Đức nắm tay của cô rồi giờ lên cao, nói ra những câu ngôn tình trên.

" Kha Đức, cảm ơn anh đã đến bên cuộc đời em. Yêu thương và bao dung hết những thói hư tật xấu của em. Cảm ơn anh, mặc dù em có đi tới đâu, thì anh vẫn sẽ tìm đến bằng được. "

Kiều Nỵ quay qua nhìn anh, mỉm cười thật tươi nói. Sau đó họ cùng nhìn sang Kha Hiểu Trân, bé cưng này chính là kết tinh tình yêu của anh và cô. Gia đình này đối với anh hay cô, đã là một đái ngộ lớn của ông trời dành cho cả hai rồi.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Lục mạnh ái, anh yêu em hơn cả sinh mệnh này

Sau khi Hàn Dương được bác sĩ cho xuất viện, thì anh đã quyết định cùng Mạnh Ái, Hàn Khải và hai bên Lục - Ngô Gia đi vi vu bằng du thuyền riêng chục triệu đô la của mình. Có cả hai người bạn thân thiết của anh nữa.

Anh cũng muốn nhân dịp này, có thể góp phần một chút hâm nóng lại tình cảm dang dở những năm qua. Nhưng không phải là tình cảm của anh và cô nhạt nhòa, mà đó là anh muốn cô cảm nhận được hết tình yêu mà anh dành cho cô to lớn tới nhường nào.

Bầu trời cao vút trong xanh, những con gió biển mát mẻ thổi ngang qua làm người ta có cảm giác thật thoải mái. Ở trên du thuyền, mọi người ở Lục Gia cùng Ngô Gia đứng quây quần bên nhau cùng kể những chuyện vui.

Chiếc du thuyền màu trắng cứ bon bon chạy trên biển, Hàn Dương cùng cô đứng ở một góc của du thuyền vui vẻ nói chuyện, nhìn rất xứng đôi.

- Ái Nhi, cảm ơn em đã về bên anh. _ Hàn Dương vòng hai tay ôm qua eo cô, giọng nói có phần nghẹn ngào.

- Dương, không phải đó là quá khứ rồi hay sao? Đã qua rồi anh đừng nhắc tới nữa. _ Mạnh Ái biết anh cảm thấy rất có lỗi với cô, cho dù cô đã tha thứ.

- Cho dù đã qua nhưng anh vẫn cảm thấy mình mắc nợ em rất nhiều. Nói xin lỗi bao nhiêu lần cũng không đủ, anh chỉ biết chuộc lỗi bằng cách yêu thương em suốt quãng đời còn lại!

Nghe Hàn Dương nói như thế, Mạnh Ái rất xúc động, không cách nào nói ra hết những gì mình nghĩ được. Cô quay người lại nhìn anh, khóe mắt có hơi phấp hồng. Chủ động nhón chân lên, trao cho anh một nụ hôn nồng nàn.

Anh có phần bất ngờ một chút, sau đó cũng chủ động đáp trả nhiệt tình lại nụ hôn của cô. Chiếc lưỡi của anh không hề yên phận, cứ liên tục càn phá trong khoang miệng của cô.

Được một lúc anh và cô ngừng lại động tác, vẫn còn thấy được một sợi chỉ bạc. Hàn Dương đưa tay lấy trong túi ra, một hộp hình vuông nhỏ màu nhung đỏ nhìn trông rất bắt mắt.

Anh khuy một chân xuống, mở cái hộp nhung đỏ đó ra, bên trong là một chiếc nhẫn kim cương rất lấp lánh.

Mạnh Ái bị dọa cho hết hồn, không ngờ anh lại làm kiểu như thế này đây. Cô xúc động, dùng hai tay che miệng vì bất ngờ với hành động của anh.

- Lục Mạnh Ái, chúng ta khó khăn lắm mới về được hạnh phúc bên nhau. Anh đã sai lầm biết bao nhiêu lần rồi, lần này anh sẽ không ngu ngốc như thế nữa, không để bỏ lỡ em thêm một lần nào nữa. Em có đồng ý một lần nữa về nhà làm vợ anh hay không?

Hàn Dương nhìn cô với đôi mắt triu mến, anh nói ra tất cả suy nghĩ chất chứa trong lòng của mình những năm tháng qua. Có ai nói anh ích kỉ, nói như thế nào cũng được, nhưng anh không quan tâm, anh chỉ muốn có được Mạnh Ái suốt cuộc đời này. Anh yêu cô đến mức điên đảo luôn rồi!

Mạnh Ái thật sự khóc rồi, cả người cô run lên từng đợt nhìn anh xúc động. Người đàn ông lạnh lùng này, vậy mà cũng có lúc tò tình cô thế này sao?

Trong lòng lần đầu óc của Hàn Dương vẫn đang rất hồi hộp, tuy cô đã chấp nhận tha thứ làm lại từ đầu với anh. Nhưng anh lại sợ cô không đồng ý lời cầu hôn có phần muộn màng này.

Mãi đến khi cô nở một nụ cười rồi gạt đầu, trong lòng anh mới nhẹ nhõm, vui mừng đến lạ thường. Lấy chiếc nhẫn kim cương chiếu sáng lấp lánh từ trong hộp ra, anh run rẩy đến mức tay đổ mồ hôi, nhẹ nhàng đeo vào ngón tay xinh đẹp áp út của cô.

Sau đó, anh đứng dậy ôm cô vào lòng. Cánh cửa mở ra ngoài đây đột ngột được đẩy ra, ba mẹ hai bên mỗi người đều cầm những chùm bong bóng sắc màu. Còn Kha Đức và Từ Hy thì cầm theo những cây pháo nhỏ nhỏ, rồi bấm nút cho pháo nổ lên. Bảo bối của cô thì cười toe toét, rốt cuộc thì ba và mẹ cũng được hạnh phúc bên nhau.

Ai ai cũng chúc phúc cho cả hai người, tuy không phải lần đầu Hàn Dương và Mạnh Ái đứng chung một cặp thế này. Nhưng lần này cả trái tim anh và cô mới hoàn toàn hướng về với nhau.

- Em nhìn lên bầu trời đi. _ Giọng nói khàn khàn của anh vang bên tai, cô nghe như vậy liền làm theo ngược đầu lên cao nhìn bầu trời xanh kia.

Có một chiếc phi cơ đất liền bay chậm chậm trên đó, sau đó có một dãy slogan từ từ được bung ra, cô nhìn những hàng chữ trên đó mà khóc hết nước mắt, hạnh phúc dựa vào anh.

"Lục Mạnh Ái, anh yêu em hơn cả sinh mệnh này. Cho dù có đời sau kiếp sau, em chắc chắn vẫn là vợ anh. "

Hàn Dương cũng thuận tay ôm Mạnh Ái vào trong lòng, hôn nhẹ lên mái tóc bông bồng thơm ngát của cô. Trong lòng anh rất hạnh phúc, chưa bao giờ anh có cảm giác như thế này trong những hơn ba mươi năm qua.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Không phải tạm bợ hay nhất thời, mà là mãi mãi về sau

Trong khi mọi người chúc phúc cho Hàn Dương cùng Mạnh Ái thì Từ Hy cũng vậy, vui mừng vì hai người bạn chí cốt của mình cuối cùng cũng tìm được người bạn đời riêng để cùng nhau đi đến cuối con đường này. Thế nhưng tiếc thay, Từ Hy lại chưa tìm được một nửa thích hợp với mình.

Có vô số lần Phùng Mộc Tín (cha anh) đã sắp xếp các buổi hẹn coi mắt với các cô tiểu thư của tập đoàn khác. Nhưng ai cũng đều bị anh làm cho sợ hú vía, đối với anh, ở họ chưa có được cái mà anh cần. Bọn họ chủ yếu chỉ là dân mê tiền, mê cơ ngơi đồ sộ mà anh gây dựng nên, kể cả cái chức vụ tam nhị trong bang Thiên Hàn nữa chứ.

Từ Hy lùi thui rời khỏi chỗ đó, cầm ly rượu vang đỏ ra một góc khác đứng. Tường đầu sẽ kiếm được chỗ yên tĩnh ở một mình, nhưng khi anh vừa bước tới, lại thấy một vóc đáng mừng mạnh đứng ở đó ngắm cảnh. Một cô gái với thân người nhỏ nhắn, mái tóc dài ngang lưng được nhuộm màu nâu.

Không biết ở đâu mà Từ Hy lại có động lực bước tới chỗ đó đứng, vốn dĩ muốn kiếm chỗ một mình, không ngờ lại gặp bạn đồng hành, cũng được.

- Anh là.. Từ Hy sao? _ Nghe tiếng bước chân, Hàn Duyên quay người lại thì thấy một người con trai vóc đáng cao lớn, khuôn mặt băng lãnh không khác gì anh hai của mình. Chỉ khác là nét mặt của người này có vẻ đào hoa.

Vì được ba mẹ cho đi du học Anh từ nhỏ, lâu lâu mới về được một lần nên Hàn Duyên ít khi xuất đầu lộ diện với tư cách là em gái của Hàn Dương.

Anh hai của cô có hai người bạn thân là Kha Đức và Từ Hy. Kha Đức thì cô từng gặp qua rồi, trên du thuyền này, chỉ toàn người thân thiết của Lục Gia và Ngô Gia, ai ai cô cũng biết, chỉ có người con trai này là chưa, nên cô Hàn Duyên nghĩ đây chính là Từ Hy.

- Em biết tôi sao? Em là.. _ Từ Hy có đôi phần bất ngờ vì cô gái này biết tên của mình, với cả, cô gái này anh chưa từng gặp trong đời bao giờ hết.

- Chào anh, em là Hàn Duyên. Con gái thứ hai của Lục Gia và là em gái của anh Hàn Dương. _ Hàn Duyên nhìn thấy khuôn mặt khó hiểu của Từ Hy thì có chút mắc cở, nhưng lại không để lộ ra bên ngoài, chỉ cười thầm thôi.

- À.. Còn anh là Từ Hy, chắc em cũng biết rồi chứ? _ Từ Hy nhìn cô say đắm, ban nãy sau khi giới thiệu xong, Hàn Duyên có cười lên một cái, rất tươi tắn. Tim anh dường như bị hẫng một nhịp, nụ cười này rất đẹp!

- Tại sao anh lại ra đây? _ Hàn Duyên gật đầu một cái, sau đó xoay người ra nhìn về hướng biển xanh ngát kia.

- Tìm không gian riêng một chút, không ngờ lại gặp được em. _ Từ Hy đưa ly rượu lên khóe miệng, uống một ngụm sau đó mới trả lời câu hỏi.

- Em cũng như anh. Chỉ là hơi có một chút ghen tị vì không có ai ở bên cạnh mình thôi. _ Từ Hy nghe cô nói thế, liền "à" một tiếng, sau đó cả hai liền trở về tình trạng trầm ngâm ban đầu.

Không có ai bên cạnh? Là đồng nghĩa với việc chưa có người yêu đúng không? Từ Hy đột nhiên nghĩ tới chuyện này, không hiểu sao trong lòng trái tim cứ đập mạnh liên hồi thế.

Nếu như vậy thì... sắp có chuyện rồi.

Ngay lúc đó có một người phục vụ đi ngang qua, trên tay cầm một cái mâm để những ly rượu ở trên. Thuận tay, Hàn Duyên quay lại đưa tay lấy một ly, sau đó đưa lên miệng uống một xít.

Nhìn đôi môi lúc Hàn Duyên uống rượu, không hiểu sao anh lại có ý nghĩ Hàn Duyên nhất định sẽ là của mình.

Một ý định sôi sục trong lòng anh, không phải là thoáng qua như bao người con gái từ trước đến giờ, mà là anh muốn khẳng định quyền sở hữu Hàn Duyên chính là Từ Hy anh.

Trai chưa vợ, gái chưa chồng, không phải quá hợp hay sao? Rất nhiều suy nghĩ hiện lên trong đầu của Từ Hy hiện giờ, anh muốn nhanh chóng được ở bên cạnh Hàn Duyên, không phải là tạm bợ hay nhất thời, mà là mãi mãi, mãi mãi về sau này.

Cả cơ thể của cô gái này có một sức hút rất lớn đối với anh, không hề bình thường một chút nào.

Còn Hàn Duyên thì thấy Từ Hy đứng ngơ mặt ra đắm chiêu suy nghĩ thì mắc cở, đôi môi không tự chủ tạo nên một đường cong tuyệt đẹp kia.

Anh Từ Hy thật sự rất đẹp trai, như một pho tượng điêu khắc giống như anh hai của cô vậy. Và lại còn rất quyến rũ như những oppa Korean.

Cô đưa khuôn mặt của mình lại sát với mặt anh, dùng tay quơ quơ hai ba lần, sau đó mới thấy anh như bừng tỉnh lại, càng mắc cở hơn nữa.

Nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp của cô gần sát với mình, Từ Hy như bị cuốn theo nó. Đôi mắt, chiếc mũi hay cả bờ môi này, tổng thể thật là phù hợp đi.

Chỉ còn một chút nữa là môi sẽ chạm môi nhau, nhưng anh lại không thích thế, bây giờ chưa là gì của nhau sẽ có thể làm càng đến như vậy. Đợi đi Hàn Duyên, em sẽ là của anh nhanh

thời.

Trước giờ chỉ cần anh thích thì búng tay một cái là được, nhưng lần này thật sự khác, anh đang tôn trọng cô.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Vợ và con trai của tôi, dễ đụng sao?

Sau khi đi vi vu trên biển về, Mạnh Ái quyết định cùng con trai dọn về Ngô Gia ở, sau đó sẽ tái hôn lại với anh. Đó là những gì mà Hàn Dương muốn, suốt ngày anh cứ lải nhải về việc đó.

- Bà xã, anh đang ở dưới tập đoàn. _ Hàn Dương nhắc máy gọi cho cho cô.

Không để đầu dây bên kia trả lời, anh đã tự động cúp máy. Mạnh Ái ở trên lầu nghe điện thoại xong thì bật cười, người đàn ông này lúc nào cũng bá đạo như vậy hết, không bỏ được.

Cô đeo túi xách lên vai, rồi dùng thang máy chuyên dụng đi xuống dưới, nếu anh không gọi, cô cũng sẽ nghỉ bây giờ vẫn còn sớm chưa tới giờ tan làm. Hàn Dương đứng ở trước sảnh tập đoàn DAK, trên mặt đeo một cặp kính râm bụi màu đen, hai tay bắt chéo để trước ngực đứng đó đợi cô.

- Anh không cần tới đón em như vậy, như vậy sẽ phiền anh lắm. _ Mạnh Ái đi xuống dưới bước lại chỗ anh đang đứng, khuôn mặt không vui nói.

- Chỉ cần việc liên quan tới em, cái gì cũng không phiền, ngốc quá. Chúng ta đi rước bảo bối thôi. _ Nghe cô nói vậy, anh không những không tức giận mà còn ôn nhu xoa đầu cô rồi nói.

Những nhân viên trong tập đoàn DAK nhìn thấy cảnh tượng này thì vui vẻ, chủ tịch của họ cuối cùng cũng quay lại với chủ tịch Ngô rồi, như vậy cô ấy sẽ giảm bớt sự hung dữ hơn, ha ha.

Nhưng nhìn thấy hai người như vậy, cũng thật hạnh phúc quá đi mất.

Hàn Dương mở cửa xe cho cô vào ngồi, sau đó mới vòng qua ngồi vào xe rồi cho xe lăn bánh đi đến trường học.

- -----

Trường tiểu học Diamond.

Chiếc xe Maybach màu đen của Đức dừng lại trước cổng trường làm nhiều phụ huynh khác tò mò. Hãng xe này là hãng xe hạng sang của Đức, để mua được nó thì gia thế phải dữ dội lắm.

Mạnh Ái cùng anh bước xuống xe, mọi người còn được thêm một phen trầm trồ hơn nữa, cả trai lẫn gái đều đẹp, không thể chê vào đâu được hết.

- Cô Lục cô tới rồi. Tiểu bảo bảo đang ở trong phòng hiệu trưởng. _ Cô đang tiến tới lớp học của Hàn Khải thì cô giáo chủ nhiệm đi lại và nói như vậy.

Tại sao bảo bảo của cô lại ở trong phòng hiệu trưởng chứ, có phải đã xảy ra chuyện gì không. Nghĩ đến đây cô liền lo lắng, nhanh chóng đi tới phòng hiệu trưởng ở trên tầng, còn Hàn Dương thì phải đang đỗ xe.

- Khải Nhi, có chuyện gì sao? _ Mở cửa phòng hiệu trưởng ra, cô thấy con trai mình phải khoanh tay đứng đó thì không khỏi xót xa, chuyện gì vậy?

- Mẹ.. _ Thấy mẹ mình tới, Hàn Khải già vờ mếu máo lên tiếng nói.

- Cô gái kia, chẳng lẽ cô không biết dạy con hay sao? Con trai của cô dám đánh con của tôi, hừ. Thật là ăn gan trời mà. _ Người phụ nữ mặc đồ lờ lệt kia tự nhiên giận dữ lớn tiếng.

- Hiệu trưởng, có chuyện gì sao? _ Mặc kệ lời của người phụ nữ kia nói, cô chỉ quay mặt qua hiệu trưởng hỏi.

- Bé trai này dành kẹo của bé Hiểu Trân, Hàn Khải thấy thế liền bênh vực Hiểu Trân. Liền xảy ra cơ sự, nhưng theo lời con cô nói, thì người gây sự đánh nhau trước là bé trai này.

Hiệu trưởng nhìn trang phục và cách ăn nói của cô có vẻ không tầm thường, nên có phần hơi e dè chút.

" À " _ Mạnh Ái à lên một tiếng, sau đó quay qua người phụ nữ kia nói: " Chị à, là con trai chị gây sự trước không phải sao? Có gì phải la làng vậy? "

- Tôi không biết, con trai của cô quýnh con trai tôi bị bầm như vậy, tính như thế nào đây? _ Người phụ nữ kia có vẻ hùng hổ mà nói, coi trời bằng vung?

- Mẹ, con cũng đau lắm. _ Nghe người phụ nữ ngang ngược kia nói thế, Hàn Khải liền ngước mặt lên nói với cô. Vết bầm tím trên khuôn mặt của Khải Nhi cô vô tình thấy được, liền tức giận.

- NÀY! Là con trai chị gây sự trước đó, bảo bảo của tôi bộ không biết đau hay sao? Chị đừng có ngang ngược.

Mạnh Ái dường như tức giận tới đỉnh điểm, giọng nói có phần lớn tiếng. Còn người phụ nữ cho dù nghe vậy vẫn cố chấp, định quơ tay đánh vào mặt cô nhưng bất thành: " Này, cậu là ai? "

Thì ra đúng lúc đó Hàn Dương đã bước vào nên nhanh tay chặn lại. Không để cho cô chịu một tổn thương gì hết, anh còn không dám cơ mà.

Ông hiệu trưởng nhìn thấy anh thì cả người run rẩy im bật, nghĩ trong đầu: " Thôi xong rồi, xong đời rồi. "

- Bà im miệng. Bà thử động đến vợ và con trai tôi xem, nhẹ nhất thì tôi cũng phanh thây bà ra. _ Trong giọng nói của anh có phần tức giận.

- Á à bệnh vợ con sao? Mày có biết chồng tao là ai không mà lớn tiếng hả? Là tổng giám đốc của Ngô Thị, là Ngô Thị đó mày biết không?

Nhìn sắc mặt lạnh lùng của anh, bà ta có hơi chột dạ, nhưng cứ cho rằng gia thế của mình hơn hẳn mọi người.

Nghe bà ta nói vậy, anh nhủ mày lại. Lấy điện thoại trong túi ra, bấm một dãy số rồi nói qua điện thoại: " Nhanh chóng sa thải tổng giám đốc đi. "

Người phụ nữ đó giống như bị ma hù, khuôn mặt có chút xanh xao nhưng vẫn đứng đưng, chưa đầy năm phút sau điện thoại bà ta cũng kêu lên, thì ra ông nhà bà ta bị sa thải rồi.

Lúc đó bà ta mới nhìn anh và cô, sợ sệt khóc lóc, nhưng anh không mấy quan tâm, một tay bế Hàn Khải, một tay ôm eo Mạnh Ái tiến ra ngoài.

Trước khi đi còn nói lại một câu, khi nghe xong thì người phụ nữ kia chỉ ngồi khụy xuống khóc lóc thảm thiết.

Ông hiệu trưởng chỉ biết câm nín, thì ra Hàn Khải chính là con trai của chủ tịch Ngô cùng vợ là Lục Mạnh Ái. Gia thế hiển hách không ai dám đụng, coi như kì này người này xui xẻo 3 kiếp mới đụng trúng con trai bảo bối của họ rồi. Khó thân chưa!

" Vợ và con trai của Ngô Hàn Dương này, không phải muốn đụng là đụng. "

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Bà xã, thưởng cho anh đi (h)

Chương này có H nhẹ, ai không thích clickback dùm mình:">

- -----

Hàn Khải rất thích cách hành xử của ba ba khi này, nên trên xe miệng cứ cười toe toét. Thật ra hôm nay cậu biết thừa rằng ba và mẹ sẽ tới rước mình, đúng lúc thẳng béo ú kia lại kiểm chuyện với Hiểu Trân, nên có sự xảy ra như này, thử xem ba sẽ ra sao.

- Khải Nhi, sau này tuyệt đối không được đánh bạn nữa! _ Cô nhìn con trai của mình thì lắc đầu, ba lớn thôi mà đã biết bệnh Hiểu Trân rồi sao?

- Tuân lệnh thánh chỉ của mẹ. _ Hàn Khải vui vẻ nói như chưa có chuyện gì, vì cậu bé sợ mẹ mình sẽ giận mất.

Trong lúc chiếc xe lăn bánh về nhà, bên trong xe luôn có tiếng cười đùa vui vẻ của gia đình ba người này đây.

- -----

Về tới Ngô Gia.

Hàn Dương cùng Hàn Khải tắm trước, sau đó mới tới lượt của cô tắm. Nhưng trong lúc cô đi tắm thì hai ba con nhà này ngồi nói chuyện đại sự với nhau.

- Khải Nhi, con có muốn có em không? _ Hàn Dương khuôn mặt gàn tà nói với con trai của mình.

- Đương nhiên là con rất muốn! Ba ba cùng mẹ có thể sinh em cho bảo bảo được không? _ Nhắc tới em, Hàn Khải lúc nào mắt cũng sáng rực hẳn lên.

- Được. Tối nay con đi ngủ sớm, tuyệt đối không làm phiền ba mẹ, rất nhanh con sẽ có em. _ Anh nói rất khẽ, đây chính là bí mật của hai ba con đó.

Hàn Khải nhanh chóng gật đầu lia lịa, hai ba con vừa nói vừa thấp thòm nhìn lên lầu xem cô có xuống chưa.

Khi Mạnh Ái tắm xuống, cả ba người vào bếp ngồi quây quần trên bàn ăn vui vẻ ăn cơm với nhau như một gia đình thật sự. À không, họ chính là một gia đình hạnh phúc thật kia mà!

Đúng theo lời nói, chỉ mới chín giờ kém tối, Hàn Khải đã giả vờ buồn ngủ mắt mở không lên, nhanh chóng chuồn lên phòng ngủ, Mạnh Ái cũng không có một chút nghi ngờ nào.

Ba ba cũng thật tốt quá đi, chừa hẳn một cái phòng to đùng này ra cho cậu. Sở thích từ ba sang truyền cho con đó chính là đặc biệt ưa chuộng màu đen, nên phòng ngủ của Hàn Khải cũng màu đen và xám luôn. Chỉ có phòng của anh và cô thay đổi, là màu hồng.

Mạnh Ái cùng anh đi lên lầu, căn phòng này đã năm năm rồi cô chưa bước vào. Bây giờ trở về lại có came gác hơi lạ, tất cả đồ đạc đều chuyển thành màu hồng, là màu cô thích.

Khóe mắt chột ươn ướt, Hàn Dương vì cô mà làm bao nhiêu điều như vậy.

- Sao lại khóc rồi? _ Anh đi từ phía sau tới ôm cô vào lòng, ôn nhu nói.

- Dương, rốt cuộc anh đã làm bao nhiêu điều vì em rồi? _ Cô quay người lại, đối diện hẳn với khuôn mặt anh.

- Anh không biết nữa.. Nhưng anh luôn muốn mang những điều tốt đẹp nhất thế gian này về cho em. Đơn giản chỉ vì anh yêu em, yêu không lối thoát. _ Nghe câu nói của anh, cô xúc động đến mức nước mắt chực trào.

Anh dịu dàng ôm cô vào lòng, hôn nhẹ lên mái tóc của cô, giọng khàn khàn nói: " Bà xã, thưởng cho anh đi. "

Sau đó không đợi cô phản ứng, liền bế xốc cô đi thẳng tới chiếc giường king size kia, nhẹ nhàng đặt cô xuống. Hai tay khéo léo cời từng chướng ngại vật của cả hai ra, Mạnh Ái hoảng hồn nói: " Dương, như vậy không tốt.. uhm "

Chưa kịp dứt lời, đôi môi đỏ mọng của cô đã bị anh chiếm lấy, người đàn ông này thật tham lam, mỗi lần hôn là cứ càn quét bên trong khoang miệng của cô. Chiếc lưới hư hồng của

anh liên tục quán lấy đôi môi hồng của cô.

Bàn tay bên phải của Hàn Dương ghi chặt đầu của cô không buông ra, liên tục chiếm lấy dư vị ngọt của Mạnh Ái.

Còn bàn tay còn lại không dễ dàng gì để yên, lần mò xuống hai trái đào đầy dâ của cô mà ra sức xoa bóp liên tục.

" Ừm. ừ.. m " _ Những tiếng rên rỉ kiều mị của cô luôn làm anh mê hoặc, dù là năm năm trước hay bây giờ thì vẫn không thay đổi, cơ thể của Mạnh Ái không bao giờ làm anh ngừng thích. Nói đúng hơn, sau khi sinh Hàn Khải xong, cơ thể của cô càng ngày càng quyến rũ hơn rất nhiều.

Đôi môi bạc lạnh của anh từ từ di chuyển xuống phía dưới cổ cô và cắn vài cái, lập tức có dấu hôn đỏ hiện lên.

Trượt thêm xuống phía dưới một chút nữa, anh mút lấy một trong hai bên ngực đầy dâ của cô tha sức mà cắn mút, bên còn lại cũng không vui sướng gì khi bị anh nhào nấn trong lòng bàn tay. Dấu hôn trên ngực lại liên tục xuất hiện ra nhiều hơn.

Chiếc lưỡi của anh không những càn phá ở trong khoang miệng cô mà còn càn phá trên cơ thể cô. Anh lướt nhẹ chiếc bụng phẳng lì của anh rồi hôn vài cái, khiến cô ưỡn người lên, như vậy càng làm dục vọng của Hàn Dương không giảm và càng tăng.

- Bà xã, chỉ trách cơ thể em quá đổi quyến rũ. _ Chất giọng khàn khàn của anh vang lên, trong không gian ma mị càng làm nó có thêm sức hút.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 91: Đêm kích tình ngọt ngào (h)

Chương này có H nha, ai không thích làm ơn clickback dùm mình, không nhận gạch để xây nhà vung đắp tổ ấm đầu, tổ ấm của mình là mấy bạn rồi.

- -----

Đôi môi bạc lạnh lẽo của Hàn Dương từ từ trượt xuống dưới cổ của Mạnh Ái, để lại những dấu hôn đỏ chót.

Chưa dừng lại ở đó, anh tiếp tục trượt dài xuống phía dưới ngay hai quả đào to tròn của cô, liên tục cắn mút khiến nó đỏ lên, cả hai bên đầu nhũ đều dựng hẳn lên, thấy vậy anh khoái chí.

" Ừm. ừ.. m " _ Tiếng rên rỉ kiều mị của cô vang lên trong căn phòng ngập tràn mùi ma mị này thật quyến rũ.

Nghe cô rên rỉ như vậy, Hàn Dương không những không hết thích thú mà càng ngày càng muốn ăn cô nhiều hơn, ít nhất cũng một ngày một lần?

Khỏi phải chê vào đâu nữa, cơ thể của Mạnh Ái lúc trước vốn đã mê người, bây giờ sau khi sinh Hàn Khải lại càng thêm phần quyến rũ hơn, kích thích anh lên tới đỉnh điểm cao trào.

Chiếc lưỡi của anh không những càn phá ở trong khoang miệng của cô, bây giờ lại còn trượt dài trên bụng của cô nữa. Sau bao năm gặp lại, không ngờ anh lại còn có thêm nhiều bí quyết như vậy. (Bí quyết là gì? ~)

Toàn thân của Mạnh Ái run rẩy hết cả lên, ai lại trêu đùa thân thể người ta như vậy chứ, đồ đáng ghét.

Hàn Dương ngược đôi mắt chim ưng của mình lên nhìn cô, Mạnh Ái bây giờ mặt đang phỉm hồng lên, khuôn mặt nhìn vào trông rất dẽ mê. Nếu chẳng phải anh mà người đàn ông nào nhìn vào cũng bị say đắm hết sao? Như vậy cần phải dạy dỗ lại rồi.

" Đau... nhẹ một chút ahh. " _ Anh cho một ngón tay của mình vào bên trong hang động huyền bí của cô, vì bất ngờ không kịp chuẩn bị trước nên cô có chút đau rất phía bên trong. Anh nhìn cô yêu chiều, hôn nhẹ lên trán cô một cái rồi lại tiếp tục việc đang dở.

" aaa " _ Mạnh Ái có phản ngại ngừng, dù đã làm với nhau nhiều lần nhưng khi làm lại cô cũng còn ngại. Hàn Dương lại cho thêm một ngón tay vào bên trong hang động của cô, cố gắng khuếch tán nó ra một chút nữa. Chỉ mới hai ngón tay mà bên trong cô đã co thắt lại như muốn nuốt trọn hai ngón tay của anh vào trong luôn vậy.

Luôn liên tục bị anh càn phá ở bên trong " cô bé " nhỏ của mình, cô liên tục ưỡn người vì nhột. Chưa được bao lâu, d*m thủy bên trong không chịu được mà luôn trào ra như nước thác.

- Bà xã em xem, chưa gì đã ướt như này rồi. _ Anh liên tục chọc ghẹo cô.

Nghe Hàn Dương nói thế, mặt cô có hơi đỏ lên, đã chiếm tiện nghi của người ta rồi mà còn ghẹo nữa chứ.

- Anh vào nhé? _ Anh ân cần hỏi cô từng chút một, không muốn người con gái này chịu một tổn thương gì.

Mạnh Ái sau khi ra nhiều d*m thủy như vậy, còn thêm việc Hàn Dương đã rút hai ngón tay ra khỏi hang động của cô nữa thì cả người có hơi bức rức khó chịu, cảm giác trống trải liên ủa tới lúc nào không hay được nữa.

Nghe như thế, cô e then gạt đầu một cái, sau đó nhìn anh với ánh mắt mong đợi. Chỉ chờ đợi như thế, anh liền nhanh chóng đưa " cậu nhỏ " trước cửa hang động của cô.

Động tác vô cùng nhẹ nhàng, đưa phần thân của mình từ từ tiến vào bên trong. Cảm giác ấm nóng như chiếm lấy cảm giác của anh và cô, Mạnh Ái vì đã lâu không có ai động vào chỗ đó nên có chút không quen, nước mắt không tự chủ mà rơi ra.

Nhìn thấy cô khóc, anh liền dừng động tác của mình lại mặc dù rất trường. Ồn nhu nói: " Đừng khóc... thả lỏng một chút nhé? "

Thấy anh vô cùng dịu dàng với mình như vậy, cô cảm động từ từ thả lỏng cả cơ thể ra tiếp nhận phần thân của anh vào bên trong mình. Cả hai đều đang rất muốn một thứ gì đó, nhưng vì cô đau nên anh không muốn làm nữa.

Một lúc sau, cảm giác trống trải ngày càng nhiều, Mạnh Ái mới gật đầu một cái, ý là kêu anh bắt đầu động đi.

Hàn Dương bắt đầu đi vào sâu hơn, nhấp nhô từng cái. Sâu bên trong của cô như muốn ăn đứt cậu nhỏ của anh, nhưng cảm giác lại rất ảm áp.

Từng nhịp nhấp nhô nhẹ nhàng đầu tiên, sau đó bắt đầu lên tới cao trào.

- Aa.. n.hanh một chút a. _ Bị cảm giác sung sướng vây lấy tâm trí, Mạnh Ái dường như luôn phối hợp theo với anh mà không còn e ngại như đầu.

- Haha, điểm G của em đây rồi. _ Anh vui sướng nói, thì ra điểm G của cô chính là ở đây. Từng cú thúc anh luôn nhắm đến vào điểm yếu của cô.

Những tiếng rên rỉ mê hoặc liên tục vang lên trong căn phòng ngập tràn ái tình này, cả anh cùng cô đều vui sướng. Suốt đêm hôm nay, không biết rằng anh đã muốn cô bao nhiêu lần, chỉ biết là cô đã ngất đi từ lúc nào không hay. Tình dịch ấm nóng của Hàn Dương đi sâu vào cơ thể của cô chắc chắn sẽ là rất nhiều.

Mãi đến trời hừng sáng, Hàn Dương mới buông tha cho Mạnh Ái, bế cô vào trong nhà vệ sinh tắm rửa thật sạch, sau đó mới đi ra ôm nhau mà ngủ.

Lúc tắm, cơ thể của cô cứ thoát ần thoát hiện khiến cả người anh rạo rức, nhưng anh đã muốn cô nhiều quá rồi, nên đành nhịn nhục thôi.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Cái ôm chào tạm biệt

Sáng hôm sau.

Hàn Dương tỉnh dậy sau buổi tối hôm qua, trước mặt anh là hình ảnh người con gái mà anh yêu thương nhất đang yên ổn nằm ôm anh mà ngủ ngon.

Cảm giác này đã lâu lắm rồi anh mới được cảm nhận lại, mỗi khi ở bên cô là anh lúc nào cũng thấy bình yên. Phải nói khi ở bên cô, anh ngủ an giấc hơn những 5 năm về trước đó.

Anh yêu chiều nhìn cô, lấy tay vuốt nhẹ tóc cô qua một bên, đây quả là một cảnh tượng lãng mạn quá nhỉ?

- Ummm _ Mạnh Ái cựa mình tỉnh giấc, trước mặt cô là khuôn mặt phóng đại vui vẻ của anh. Cũng đúng, hôm qua hành người ta đến chết, sao hôm nay lại không vui được chứ?

- Đồ đáng ghét, anh biến đi! _ Cô vẫn còn giận anh vì việc hôm qua quá sung sức, vừa dậy đã cảm gối đánh túi bụi vào cơ thể của anh không tiếc.

- Bà xã, đừng giận anh mà. _ Hàn Dương không hề có một chút phản kháng nào hết, cứ dịu dàng ôm cô vào lòng vuốt ve nịnh nọt cho cô hết giận.

- Hừm _ Được anh dỗ ngọt, cô lập tức nguôi giận rồi chui vào lòng ngực rộng lớn của anh. Bất kể người con gái nào cũng vậy, họ đều có quyền giận người đàn ông của mình. Thay vì lớn tiếng nạt nộ họ, tại sao chúng ta lại không thử ân cần dịu dàng một chút?

Anh cung chiều ôm cô vào phòng tắm, tự tay đánh răng và tắm rửa cho cô, Mạnh Ái không khác gì bà hoàng ở trong Ngõ Gia này, thật tuyệt nếu có người chồng tuyệt vời như anh đây.

Sau đó một loạt hành động cung chiều cô được thể hiện ra là khi anh bế cô xuống phòng ăn, sau đó trước khi ăn món gì cũng gấp vào chén cô trước.

Khỏi phải nói Mạnh Ái thật sự vừa vui vừa hạnh phúc, anh đúng là thay đổi, như trở thành một con người khác với trước đây, ngày trước cung chiều cô ra sao thì ngày nay càng ngày càng gấp bội lần, không phải hạnh phúc thì là gì ở đây nữa chứ, đúng không?

Vì lo lắng cho cô, anh bắt buộc cô ở nhà và không đi làm trong ngày hôm nay, chỉ mình anh đi làm là đủ rồi.

Ở nhà thật chán, cô chỉ đi lên đi xuống, coi TV rồi lại ăn, quả thật anh không phải đang biến cô thành heo rồi đi kiếm gái bên ngoài chứ?

" Reng, reng " _ Miên man trong đống suy nghĩ hỗn độn kia, tiếng chuông điện thoại vang lên làm cô tỉnh lại.

- Mạnh Ái, là anh đây. Hai tiếng nữa anh sẽ về Pháp, em ra tiễn anh... có được không? _ Giọng nói của Julian vang lên trong điện thoại, nghe có vẻ chưa xót quá, làm cô thấy có lỗi.

- Được, em sẽ ra. _ Mạnh Ái quên bém mất việc hẹn Julian ra xin lỗi. Dù gì trong chuyện này cô là người có lỗi.

Cúp điện thoại, cô nhanh chóng chạy lên lầu thay đồ chuẩn bị rồi ra tiễn Julian đi, không ngờ lại như vậy.

Chắc hẳn Julian đau lòng lắm?

- -----

Sân bay thành phố S.

Mạnh Ái đi vào trong, đôi mắt dao dác tìm bóng người quen thuộc đã từng giúp cô trong rất nhiều chuyện đã xảy ra suốt 5 năm rông rã bên Pháp.

Julian đứng ở trước khoang cửa vào bên trong, vẫy tay lên cho cô thấy. Julian hôm nay ăn mặc rất giản dị, bên trong là một chiếc áo len với quần tây, bên ngoài chỉ khoác một chiếc áo khoác dài màu đen xuống tới gối.

- Julian, thật sự xin anh lỗi anh. _ Mạnh Ái bước lại gần anh mà đôi chân run rẩy, cô không dám đối mặt với Julian, cảm giác này thật sự rất lạ lẫm, cô có một chút không quen.

- Đồ ngốc, chẳng phải anh vẫn ổn sao? Em không cần lo lắng. _ Julian luôn như thế, cho dù có chuyện gì đau buồn tới mức nào, cũng chưa thấy anh để lộ ra bên ngoài dù một chút.

- 5 năm qua, là em mắc nợ anh nhưng chưa hề làm được gì cho anh hết. Không phải người có lỗi là em hay sao? Bây giờ anh đi như vậy, em càng cảm thấy mình có lỗi hơn. _ Khóe mắt cô phiếm hồng, cả cơ thể có hơi run lên, Julian đau lòng nhìn cô, ngoài miệng nói buông bỏ quay về nước, nhưng trái tim anh càng đau hơn nữa.

- Anh buông bỏ là đem tới cho Hàn Dương thêm một cơ hội làm em hạnh phúc. Mạnh Ái, anh biết cả em và anh ta không thể rời xa nhau được. Ban đầu vốn dĩ anh là người tới sau rồi.

Julian nhìn cô với ánh mắt chân thành, nói ra những điều chất chứa trong lòng mình. Đúng vậy, anh từ bỏ cơ hội của mình, trao tặng nó cho người khác. Julian yêu Mạnh Ái rất nhiều, nhưng từ khi về đây gặp được Hàn Dương, anh nhận ra anh không yêu Mạnh Ái nhiều như anh ta yêu cô.

Ánh mắt của cô nhìn anh và nhìn Hàn Dương khác xa nhau hoàn toàn, từ lúc đó, anh biết anh là người thua cuộc.

- Tối giờ bay rồi, anh ôm em lần cuối nhé? _ Giọng của nhân viên máy bay vang lên, chuyến bay chuẩn bị cất cánh, Julian muốn được ôm cô.

Mạnh Ái tiến tới ôm Julian, cái ôm cho tình anh em? Hay là cái ôm cho sự chia tay này để bắt đầu một cuộc sống mới. Julian kéo vali bước vào bên trong, trước đó còn quay lại nói với cô một câu: " Mạnh Ái, em chỉ cần nhớ, khi đau buồn quay lại sau sẽ có anh bên cạnh em. Sau này gặp lại, em nhất định phải hạnh phúc đó. "

Trong cuộc sống tấp nập này, nhất định bạn sẽ gặp được những loại người này trong đời. Thứ nhất là người yêu bạn rất nhiều, nhưng cũng có đôi lần vô tình làm bản thân ta tổn thương, nhưng ta vẫn yêu họ, yêu đến mức không cần một lý do gì hết.

Thứ hai, là người bạn thân, lúc nào cũng bên cạnh ta dù buồn vui hay khó khăn gì trong cuộc sống chưa bao giờ than vãn hay rời bỏ ta mà đi đâu xa.

Thứ ba, là một người có thể hi sinh cho ta mọi thứ, người yêu ta vô cùng say đắm. Nhưng tiếc thay, trái tim ta chưa bao giờ hướng về phía họ, chỉ ở mức tình bạn hoặc tình anh em. Họ dù biết thế nhưng vẫn không một lời oán trách, vì yêu một người, hi sinh, cố gắng về một người con gái tốt không bao giờ là điều sai trái cả.

Chỉ khi ta phủ phàng phui bỏ công sức của họ đi, chắc lúc đó họ mới hối hận nhỉ? Nhưng cho dù có chuyện gì xảy ra, chúng ta cũng nên cảm ơn vì họ đã xuất hiện trong cuộc sống của mình!

- -----

Sắp kết thúc truyện rồi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Hũ dấm chua thượng hạng

Hàn Dương buổi sáng đi làm với một tâm trạng vui vẻ khác xa với ngày thường. Từ lúc phu nhân Mạnh Ái bỏ đi, họ trong tập đoàn chưa bao giờ thấy chủ tịch mỉm cười tươi như vậy.

Hôm nay lại vui vẻ tươi cười như này, có phải là phu nhân đã quay lại? Hay là anh ấy đã tìm được tình yêu mới sao? Dẫu thế nào, họ vẫn thích phu nhân Mạnh Ái hơn, vì cô tính tình tốt bụng lại còn rất xứng đôi với anh nữa.

- -----

Nhưng chưa vui vẻ được bao lâu thì buổi trưa đã thấy chủ tịch trở thành lại là một con hổ. Hôm nay ai lên nộp hồ sơ hay gì mà không vừa ý thì cũng đều bị la hét, khổ thân chưa.....

- Chủ tịch.... Thiếu phu nhân... _ Dù đi làm, Hàn Dương vẫn cho người đi theo Mạnh Ái để bảo vệ an toàn. Người đàn ông mặc áo đen là vệ sĩ anh phải theo bảo vệ cô đang đứng trước mặt anh để báo cáo tình hình.

- Thiếu phu nhân làm sao? _ Anh bật cả người dậy, mọi chuyện khác không sao nhưng chỉ cần nghe tới việc liên quan tới cô thì anh rất là lo lắng.

- Thật ra hôm nay thiếu phu nhân đã đi tới sân bay tiễn Julian, cả hai người còn ôm nhau nữa. _ Người vệ sĩ áo đen này biết tính khí của anh, nếu làm không tốt nhất định sẽ bị xử phạt.

- Lui đi! _ Anh có phần lớn tiếng. Ha, cô vợ bé bỏng này hôm qua cứ tưởng đã liệt giường đi lại khó khăn, như vậy mà hôm nay lại còn đi tiễn Julian. Nếu bình thường thì có lẽ không sao, còn ôm tạm biệt nữa sao, quá đáng.

Anh không những tức giận mà còn ưu phiền nữa, cả ngày cứ ngồi suy nghĩ xem phải làm như nào để Mạnh Ái sẽ không thể suy nghĩ tới người đàn ông khác nữa, hoàn toàn chỉ nghĩ về mình.

Hàn Đại thấy anh lo lắng như vậy, không tập trung vào công việc được nên quyết định lại nói nhỏ vào tai anh một điều, sau đó chỉ thấy anh duyệt.

- -----

Ngô Gia.

Hôm nay Hàn Dương cố tình về sớm để được gặp cô, rồi chắc chắn sẽ xử phạt cô vụ hồi sáng này. Bước vào nhà, cảnh tượng đầu tiên anh thấy là cô ngồi ở ghế sofa ăn táo cứ nhìn chăm chăm ra cửa, khi thấy anh vào thì mới ngồi dậy tiến lại chỗ anh.

Vợ ngồi đợi chồng đi làm về, đây là một điều mà bất kể người đàn ông nào cũng muốn. Cho dù họ có lạnh lùng đến đâu, có ít nói tới đâu, thì trong lòng họ luôn muốn điều như vậy.

- Dương, anh về rồi. _ Không biết vì sao dạo này, cô không muốn xa anh một chút nào, một bước cũng không.

- Ái Nhi, hôm nay em có đi đâu không? _ Dù vậy, anh thật sự muốn hỏi cô có còn lưu luyến gì với Julian hay không? Như vậy mới chắc chắn.

Không phải là Hàn Dương không tin tưởng vào Mạnh Ái, nhưng đàn ông một khi đã yêu đã thương một ai đó, thì họ thật sự có tính chiếm hữu cực kì cao, lý do vì vậy anh mới như thế.

- À... _ Bị nói trúng tim đen, cô hơi ngáp ngừng. Vốn dĩ không muốn nói cho anh biết vì cô sợ anh sẽ hiểu lầm.

Nhưng nếu anh đã hỏi như vậy, thì chắc chắn anh đã biết rồi, nên cô đành nói ra, khuôn mặt như mèo con nũng nịu: " Thật ra thì em có ra sân bay tiễn anh Julian đi về nước. "

- Còn gì nữa? _ Nhìn bộ dạng của cô thật rất đáng yêu, nhưng anh vẫn giả vờ nghiêm túc với cô một chút.

- Em ôm anh Julian một cái, thật sự chỉ có một cái thôi. _ Mạnh Ái đang cố làm anh bớt giận với điệu bộ dễ thương này, nhưng thật sự thì....

- Bà xã, anh thật không thích một ai ôm em vào lòng mà không phải anh. Càng không thích em gần gũi với người đàn ông nào khác ngoài anh, nếu không thì chắc chắn anh sẽ làm họ tự động rút lui! _ Anh để cô ngồi lên chân của mình, vùi đầu vào hõm cổ của cô rồi nói, hơi thở nam tính của anh phả vào khiến cô hơi nhột.

- Anh có phải đang ghen không? Thật sự là trở thành một hũ dấm chua thượng hạng rồi sao. _ Mạnh Ái dù cảm động nhưng vẫn cố ý chọc anh.

Mạnh Ái biết rõ anh là người như thế nào, một lão đại hắc bang làm sao mà lại nói được những câu ngôn tình như thế chứ. Với lại anh cũng chưa nói như vậy bao giờ, nhưng bây giờ lại nói, cô thật sự rất muốn khóc luôn.

- Em nói sao đều cho là vậy. Lục Mạnh Ái, vì em mà tính chiếm hữu của anh ngày càng cao lên rồi. _ Hàn Dương ầu ầu yếm hôn một cái vào môi của cô, sau đó mỉm cười nói, sự thật là vậy mà.

- Ông xã, anh thật dễ thương.

Ngay từ lúc từ Pháp về đây sau 5 năm, cô đã cố tạo một vỏ bọc để cho anh thấy không có anh cô vẫn sống tốt, cô vẫn mạnh mẽ. Nhưng không ngờ anh còn yêu cô, mà cô cũng vậy, cả hai sau bao sóng gió quay về với anh. Có anh bên cạnh, cô không cần vỏ bọc kia nữa, chỉ muốn những nhều dựa dẫm hết thấy tất cả vào anh mà thôi.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Hai chuyện khiến tôi hối hận nhất

Sau khi trải qua bao sóng gió, Hàn Dương cùng Mạnh Ái đã trở về chung sống với nhau cùng báo bố đáng yêu siêu cấp thông minh Ngô Hàn Khải.

Cuộc sống hằng ngày của họ lúc nào cũng nồng ấm, nếu người ngoài nhìn vào lúc không có Hàn Khải chắc chắn sẽ nghĩ cô và anh là một đôi vợ chồng mới cưới, lúc nào cũng mặn nồng.

Hàn Dương nhất quyết không cho cô đi làm nữa, cho dù cô có năn nỉ tới đâu cũng không được. Anh chỉ đồng ý mỗi khi chuẩn bị ra mắt sản phẩm mới, toàn quyền pha chế sẽ do cô làm.

Đó là giới hạn cuối cùng mà anh đồng ý với cô. Theo anh, người phụ nữ của bản thân mình nhất định không được động tay động chân gì cả, chỉ tiêu trong gia đình đàn ông sẽ chịu chi trả.

Bởi vì những lí do trên, nên sẽ có một buổi họp báo được mở ra nhằm mục đích gì thì mình chưa tiết lộ được. =))

- -----

Buổi họp báo vào ba ngày sau.

Tất cả những tờ báo lớn hay những phóng viên nhanh tay lẹ miệng nhất đều được đề cử tới đây để thu thập về những tin tức nóng hổi vừa thổi vừa ăn của chủ tịch tập đoàn Ngô Thị.

Trong khán phòng ngập tràn người, mọi người đều được sắp xếp chỗ ngồi sẵn, họ đã chuẩn bị rất nhiều, nào là micro hay những máy camera tân tiến nhất để chụp được khoảnh khắc hay nhất trong buổi họp báo quan trọng.

Tất cả chỉ còn chờ đợi tới giờ mà Ngô Hàn Dương bước ra, sẽ có một chuyện vui, hay sẽ là chuyện buồn đây?

- Cảm ơn mọi người đã đến với buổi họp báo ngày hôm nay. _ Hàn Dương bước ra từ bên trong cánh gà với một bộ suit màu đen, nhìn rất lịch lãm.

" Tách, tách, tách " _ Những chiếc camera liên tục hướng đến phía anh.

- Lí do tổ chức buổi họp báo ngày hôm nay của tôi, là có một chuyện muốn công bố với mọi người. _ Ánh mắt của anh nghiêm nghị, lời nói lạnh băng.

Cả khán phòng ngập tràn trong im lặng, lúc ánh mắt của anh lướt qua một lượt nhìn họ, không hiểu sao tất cả bọn họ đều cảm thấy hơi sợ sệt. Mọi hành động đều được dừng lại.

- Chuyện thứ nhất, sau ngày hôm nay, tập đoàn DAK sẽ gộp lại với Ngô Thị thành một. Chúng tôi sẽ mở thêm một mảng nước hoa. _ Lời anh nói ra, tất cả mọi người đều bất ngờ. DAK là tập đoàn nước hoa có thể coi là lớn nhất ở lúc này trên thành phố S to rộng.

Và lại, chủ tịch của DAK không phải là một người cực kì huyền bí chưa bao giờ lộ diện hay sao? Vậy tại sao chủ tịch Ngô có thể đàm phán được chứ?

- Chủ tịch Ngô, rốt cuộc anh làm cách nào để đàm phán được với DAK? _ Phóng viên đầu tiên lên tiếng hỏi.

- Đúng rồi đó! Không phải chủ tịch DAK rất bí ẩn hay sao? Anh tại sao lại có thể gộp hai tập đoàn được vậy?

- Xin hãy trả lời, chủ tịch Ngô!

Hết phóng viên thứ hai rồi phóng viên thứ ba lên tiếng hỏi, trong đây không khác gì một cái chợ, cực kì ồn ào.

Anh liền lập tức nheo mắt, còn chưa nói xong đã ồn ào như vậy. Chỉ cần thấy anh nheo mắt, họ lập tức im bặt.

Sau đó từ ngoài cửa chính, Mạnh Ái mặc một chiếc váy hở vai đơn giản, nhưng trên thân váy thì được đính rất nhiều kim cương khoảng 2 carat.

Cô trông thật xinh đẹp khi bước vào, trên tay cô còn nắm bàn tay nhỏ bé mũm mĩm của Hàn Khải, cả hai mẹ con bước vào. Mọi ống kính máy quay đều chuyển hướng lia tới chỗ của cô.

- Chuyện thứ hai, tôi cùng vợ là Lục Mạnh Ái đã tái hôn. Đứa bé đáng yêu này, chính là kết tinh của chúng tôi. Trong đời có hai chuyện khiến tôi rất hối hận, một là đối xử không tốt với vợ mình, còn thứ hai chính là để vụt mất cô ấy 5 năm về trước. _ Giọng của anh trở nên mềm nhũn và ôn nhu mỗi khi nhắc đến tên người con gái này.

Mọi người liền như một đàn ông vỡ tổ, không ngờ 5 năm đã trôi qua nhưng tình cảm của họ vẫn thắm thiết như vậy sao. Còn đứa bé kia, chắc chắn là con của Hàn Dương, vì hai người y như đúc từ điệu bộ lẫn khuôn mặt.

- Xin chào, tôi là Lục Mạnh Ái. Thật cảm ơn quý vị đã đến đây, chuyện cần thông báo thì vẫn còn một chuyện cuối nữa. Chủ tịch DAK chính là tôi, sau khi quay về với ông xã, tôi quyết định lui về làm một người vợ người mẹ tốt, làm tròn trách nhiệm của mình. Vì vậy nên DAK sẽ xác nhập lại với Ngô Thị, mọi thứ sẽ do anh ấy toàn quyền nắm giữ! _ Nghe anh nói như vậy, cô thật sự rất ghen ngao. Khi lên phát biểu, toàn bộ những điều muốn nói cô đều nói ra hết thấy tất cả.

Các phóng viên thật sự rất nhốn nháo, đây chắc chắn là một chuyện rúng động cả thành phố trong ngày hôm nay, tất cả đều chớp lấy cơ hội mà chụp hình rồi hỏi rất nhiều câu hỏi.

Anh không quan tâm mọi chuyện sẽ diễn ra như thế nào, mặc kệ mọi người có hỏi, anh chỉ lên nói: " Buổi họp báo kết thúc. " Sau đó quay người đi, ôm cô vào lòng, tay còn lại bế Hàn Khải trên tay, tiến ra chiếc xe mà Hàn Đại cùng Hàn Lục đã đợi sẵn ở ngoài.

Phóng viên chen chúc nhau lặn lội ra tới bên ngoài nhưng chỉ còn hít được khói xe để lại. Gia đình họ đã chạy đi được một khúc xa rồi, công cốc luôn.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Thiên thần đánh cắp trái tim

Sau khi cuộc họp báo kết thúc, ngày tổ chức lễ cưới cũng đã được định sẵn. Vốn dĩ cô chỉ muốn đi ra tòa và tái hôn qua giấy tờ, sau đó cứ về chung sống với nhau là được. Mà không cần xa hoa tốn kém gì quá nhiều, nhưng trái lại anh không hề thích như thế.

Cứ bắt buộc phải tổ chức lễ cưới sắp tới, mọi việc từ trong ra ngoài đều được hai bên gia đình lo chu toàn, còn anh và cô chỉ cần việc đi thử áo cưới.

- -----

Tiệm áo cưới Beautiful Life.

Chủ cửa hàng này ở thành phố S là Robertic, một doanh nhân áo cưới mới nổi tiếng những năm gần đây. Lí do là vì áo cưới của anh ta thật sự rất đẹp, tất cả đều là chính tay anh ta sự thiết kế ra hết, vì vậy thương hiệu áo cưới Beautiful Life được ra đời.

" Beautiful Life " - Theo một lời phỏng vấn Robertic, phóng viên đã hỏi anh ấy rằng vì sao đặt cái tên như vậy? Anh ấy trả lời rằng mỗi một cặp đôi vào mua áo cưới, anh ta luôn cầu chúc cho họ có được một cuộc sống sau khi kết hôn thật tốt đẹp.

Mạnh Ái rất có ấn tượng về những chiếc váy cưới do Robertic thiết kế ra, không ngờ Hàn Dương lại biết được việc này. Vì vậy anh đã dẫn cô tới đây để thử và mua áo cưới. Lúc trên đường đi tới đây, cô có nghe anh nói sơ qua. Robertic chính là bạn bên Mỹ mà lúc trước anh đi du học, cả hai cũng khá là thân thiết với nhau.

- Em thích mẫu nào, anh sẽ cùng em lựa. _ Anh ôm eo cô từ bên ngoài bước vào trong bao ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người. Khác với những người đàn ông khác, trong khi phụ nữ đứng lựa váy cưới thì họ lại cầm điện thoại chơi game, ậm ừ vài cái cho qua.

Còn anh thì không, anh sẽ cùng cô lựa, đem tới những gì tốt nhất có thể để cô tận hưởng, đúng như cuộc sống của một cô gái lúc chưa lấy chồng vậy.

Mạnh Ái gật đầu rồi mỉm cười một cái, sau đó lướt dạo qua một vòng ở đây. Mẫu mã ở đây thật sự rất đẹp không chê vào đâu được, nhưng ấn tượng sâu sắc nhất, vẫn là chiếc váy cưới bằng ren trẻ vai kia. Tà váy không hẳn là quá dài, thân trước được đính rất nhiều viên kim cương.

Lãng mạn và bông bầy tựa áng mây, loạt váy cưới mùa xuân của Robertic khiến người ta liên tưởng tới trang phục kiều sa của những nàng công chúa hoặc váy đầm của nữ thần.

Thiết kế của Robertic hoạt nhiên ghi điểm nhờ cách sử dụng chất liệu vô cùng cao cấp cùng kiểu dáng kiều sa.

Các mẫu ren thêu đính sắc sảo, uốn lượn uyển chuyển đẹp như các tác phẩm nghệ thuật. Lựa organza hay lớp vải lưới tulle đều là loại thượng hạng nhất. Chất liệu hoàn hảo tạo cảm giác mượt mà nhưng vẫn rất đứng dáng, tôn vinh được đường nét đẹp và quyến rũ trên cơ thể của mỗi cô dâu.

Không hạn chế mình trong các mẫu váy cổ điển, cơ bản, Robertic sáng tạo các kiểu đầm cưới ăn theo những xu hướng thời trang mới đang được yêu thích như váy mullet, váy peplum...

Chính giữa được cổ định bởi một chiếc nơ màu trắng, phần trước để lộ xương quai xanh tinh xảo còn phần sau thì để lộ cả tấm lưng trắng.

Tổng thể của chiếc váy cưới này mà nói là tuyệt vời, không có gì bàn cãi.

(Hình minh họa - Tất cả nguồn tư liệu trên mình lấy ra từ một bài viết trên web ở Google - Tác giả chính là Zuhair Murad chứ không phải Robertic, mình chỉ là thể vô thời hi hi hi ☹)

- -----

" Bộp, bộp, bộp " _ Từ trên cầu thang đi xuống, một người đàn ông lãng tử với mái tóc màu ánh kim bông bênh, anh ta vừa đi xuống vừa vỗ tay.

- Tiểu thư Lục, cô quả thật rất có mắt nhìn. _ Anh ta nói một câu tán thưởng với cô, sau đó sai bước lại chỗ cô đang đứng, vươn tay ra ý muốn bắt tay.
- Robertic, xem mình là không khí sao? _ Mạnh Ái vì phép lịch sự nên vươn tay lên đón nhận cái bắt tay kia. Xung quanh liền ngập tràn mùi thuốc súng, của ai thì cũng biết rồi đó.
- Không dám không dám. _ Anh ta cười trừ nhìn anh, trong lòng thầm nghĩ rằng bao nhiêu năm không gặp bạn mình đã có tính chiếm hữu vợ cao tới như vậy sao?
- Chiếc váy cưới thật chất được thiết kế rất đặc biệt, chỉ có một bộ duy nhất. Nếu vợ chồng cậu không chê, mình có thể tặng cho vợ cậu như là quà cưới. _ Quay sang nhìn chiếc váy cưới, Robertic nói, sau đó lại nhìn sang Mạnh Ái mỉm cười.
- Là quà cưới sớm hay sao? _ Anh mỉm cười nói, không lẽ cậu ta không thể tới dự đám cưới được hay sao chứ?
- Sure. Có lẽ tớ không tới được do bận đi công tác. _ Nhìn vẻ mặt của Robertic mà cô phải bật cười, vẻ mặt tiếc nuối thấy rõ vì không đi dự đám cưới được.

Trong lúc hai người họ ngồi nói chuyện với nhau, cô nhanh chóng được nhân viên dẫn vào phòng thay đồ, khoác lên người bộ váy cưới đó. Một lúc sau, rèm cửa phòng thay đồ mở ra, ai cũng phải lóe mắt nhìn, Hàn Dương cả khuôn mặt như nghệch ra.

Mạnh Ái khoác bộ váy lung linh này lên, không khác gì một thiên thần ở trên thiên đàng được phái xuống để đánh cắp mắt trái tim của anh. Cả thân hình quyến rũ đầy đặn của cô luôn được che anh che chắn lại khi đi ra ngoài thì bây giờ lại phơi bày ra hết trong bộ váy cưới lộng lẫy này.

- Bà xã, em thật sự rất đẹp. _ Anh sai bước lại chỗ của cô, dịu dàng vén mái tóc qua một bên, dịu dàng nói.

Nếu không phải anh có tính kiêu căng, thì chắc chắn bây giờ đã phun cả máu mũi ra rồi. Hèn là ở đây chỉ có vài nhân viên, nếu còn có người đàn ông nào khác dòm ngó, anh chắc chắn sẽ móc mắt hẳn ra quăng cho chó ăn.

- She is so beautiful! Chiếc váy này làm ra chắc chắn đã là dành cho em.

Robertic khen ngợi mà nói, đây là lời thật lòng, đây quả thật là mỹ nhân. Như vậy mới xứng đáng có thể thu phục được trái tim khó tính bằng lãnh của Hàn Dương chứ nhỉ?

Dù anh không thích cô mặc chiếc váy cưới này, vì nó đã để lộ rất nhiều chỗ cần giấu trên cơ thể của cô, nên vì cô anh đành đồng ý mà thôi.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Hôn lễ thế kỉ

Nhà hàng 5 sao XX.

Lí do Hàn Dương quyết định tổ chức đám cưới tại đây một lần nữa là vì nơi đây anh và cô gặp nhau lần đầu, cũng kết hôn với nhau vào 7 năm trước.

Đám cưới này là Hàn Dương đích thân thiết kế riêng dành cho Mạnh Ái. Không chỉ là một căn phòng tràn ngập sắc hồng, còn có những đóa hoa hồng tươi được nhập khẩu từ bên Pháp về.

Để ngập tràn được khán phòng trong đây, ít nhất 5000 bông hoa hồng đã được vận chuyển tới, và bạn cũng biết mà, những đóa hoa hồng tươi có cái giá không hề rẻ một chút nào đâu.

Các quan khách được mời tới đã sắp sửa đông đủ, cả phòng cưới to lớn được bao trùm kín mít bởi người và chi người. Lần này không những anh mời các đối tác làm ăn trên thương trường, còn mời cả các lão đại có tiếng tăm trong hắc lẫn bạch đạo. Đây có thể nói là một đám cưới bá đạo!

Mọi người hồi hộp chờ đợi tới giờ mà đám cưới diễn ra, dù là đám cưới lần thứ hai hay lần thứ ba kể cả lần thứ tư thì họ vẫn rất trông đợi. Ít khi mà một cuộc hôn nhân thương mại sau 2 năm lại kết thúc chóng vánh rồi sau 5 năm lại tái hôn cùng với nhau lần nữa.

Tình yêu là thứ mà không ai đoán trước được điều gì, nó có thể đến một cách vội vàng thì cũng có thể đi một cách vội vã. Nhưng trong cuộc đời, chắc chắn sẽ có một lần bạn thương một người, thương đến khắc cốt ghi tâm và không bao giờ dứt bỏ được.

Giống như Hàn Dương cùng Mạnh Ái vậy, họ có biết bao nhiêu sóng gió thăng trầm, cứ ngỡ sẽ chia lìa nhau cho đến hết đời nhưng cuối cùng, sau bao phong ba bão táp họ lại về với nhau, tình yêu của họ thật sự là một thứ gì đó rất thiêng liêng mà người ngoài cuộc không bao giờ biết được.

Sát giờ lên lễ đường, Hàn Dương bận một bộ vest đen hãng Armani, trên ngực cài một đóa hoa hồng, tiêu soái bước lên sân khấu trong sự cổ vũ của mọi người. Trên tay anh cầm đóa hoa hồng đỏ rực, đây chính là loại hoa mà cô thích nhất, anh đã đích thân chuẩn bị cho Mạnh Ái vào ngày hôm nay.

Mọi người nhìn sơ qua có thể thấy khuôn mặt anh rất lạnh lùng, nhưng chỉ những ai thân thiết với anh mới hiểu, ánh mắt anh đang tràn ngập niềm hạnh phúc mà đó giờ chưa bao giờ họ được thấy qua một lần nào.

Từng giây từng phút trôi qua, cả khán phòng như bị chìm trong sự hồi hộp. Đúng canh giờ lành, cánh cửa màu nâu bằng gỗ to lớn được mở ra.

Hai nhóc ti Hiếu Trân cùng Hàn Khai ăn mặc như một đôi cô dâu chú rể nhỏ đi đằng trước, một tay cầm giỏ hoa còn tay còn lại liên tục lấy hoa thả lên, nhìn trông rất cung.

Đi phía sau chính là Mạnh Ái, được ba mình - ông Lục Mạnh Từ khoác tay từ từ tiến vào bên trong. Mọi người đều biết tới nhan sắc cô con gái cưng của Lục Gia là một mỹ nhân tài sắc vẹn toàn, nhưng lâu ngày không gặp, hôm nay nhìn lại còn thấy ngỡ ngàng hơn.

Mạnh Ái khoác lên mình chiếc váy cưới mà hôm trước Hàn Dương cùng cô đi mua, trên đầu phủ một tấm vải che màu trắng, với lối trang điểm kiểu nhẹ nhàng thanh tao này, nhìn cô không khác gì một nàng công chúa.

Nhiều người liên tục trầm trồ nhìn vẻ hướng của cô mà không để ý tới nét mặt của Hàn Dương ngay lúc này đây. Đôi mắt chim ưng của anh phiếm hồng, rung rung nước mắt nhìn người

phụ nữ của mình tiến vào trong đây.

Thời điểm quan trọng cũng đã tới, Lục Mạnh Từ trao tay đứa con gái của mình cho Hàn Dương, đôi mắt nhìn anh với vẻ trông đợi, sau đó quay người đi xuống phía dưới ngồi cùng vợ mình cùng Chấn Hào và Gia Thiên.

Cô nhìn anh mỉm cười dịu dàng, khi nắm lấy tay anh, cô cảm nhận được tay của anh có một chút run rẩy. Cả hai cùng nhau xoay người lại nhìn về phía người chủ hôn ngày hôm nay.

- Ngô Hàn Dương, con có đồng ý lấy cô Lục Mạnh Ái đây làm vợ không? Có hứa sẽ cùng cô ấy xây dựng một mái ấm gia đình thật hạnh phúc, luôn luôn chung thủy và tin tưởng lẫn nhau. Cùng nhau sống đến mai sau này, đến khi răng lông đầu bạc vẫn bên cạnh nhau hay không? _ Cha xứ quay người sang nhìn anh, đọc lên lời tuyên thệ mà mình cần phải đọc.

- Con đồng ý! _ Dù cảm giác hồi hộp xâm chiếm hết cả tinh thần nhưng anh vẫn rất giữ được sự bình tĩnh.

- Lục Mạnh Ái, con có đồng ý lấy anh Ngô Hàn Dương đây làm chồng không? Có hứa sẽ cùng anh ấy xây dựng một mái ấm gia đình thật hạnh phúc, luôn luôn chung thủy và tin tưởng lẫn nhau. Cùng nhau sống đến mai sau này, đến khi răng lông đầu bạc vẫn bên cạnh nhau hay không?

- Con đồng ý! _ Mạnh Ái quay sang nhìn anh, sau đó nói câu đồng ý lên.

(Mình không biết ghi sao cho đúng nên tự chế đó, các bạn thông cảm)

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Dành cho em mọi thứ tốt đẹp nhất

- Được! Ta tuyên bố từ đây hai con chính thức là vợ chồng. Bây giờ hai con có thể hôn nhau rồi. _ Chủ hôn mỉm cười phúc hậu nhìn anh và cô.

Hàn Dương từ từ vén tấm vải che đầu của cô lên rồi nhìn cô đến ngây người. Đôi môi bạc lạnh của anh dần tiến lại đôi môi đỏ mọng của cô và hôn.

Nụ hôn nồng nàn cho biết bao nhiêu nỗi mong nhớ của anh dành cho cô trong suốt 5 năm xa cách. Bao nhiêu niềm yêu thương anh dành cho cô không thể nào diễn tả bằng lời được.

Mọi người bên dưới, cả hai bên gia đình đều vỗ tay chúc mừng cho hỷ sự của họ. Mặc dù Hàn Dương từng làm cho Mạnh Ái nhiều lần đau khổ, nhưng vì tình yêu cả hai dành cho nhau quá lớn, nên cả Chấn Hào cùng Gia Thiên không nói thêm gì nữa.

Chỉ mong rằng đứa em gái họ coi như bảo bối ngọc ngà này có thể sống an yên hạnh phúc bên chồng cả phần đời còn lại, là hạnh phúc viên mãn rồi.

Nụ hôn dứt ra kéo theo sợi chỉ bạc nhỏ, khuôn mặt của Hàn Dương lộ rõ sự vui mừng khôn xiết. Tay anh với lấy chiếc micro mà Hàn Đại đứng ở dưới đưa cho, đưa lên miệng nói

"Đám cưới lần đầu tiên của chúng ta, anh xin lỗi vì không thể cho em điều mà em mong đợi. Nhưng lần này, anh đã đặc biệt chuẩn bị rất nhiều thứ trong lần này, mọi thứ đều dành hết cho em. Mạnh Ái, sau mọi thứ mà chúng ta đã trải qua, có sóng gió có chia lìa, thì bây giờ anh mới biết rằng em chính là một phần không thể thiếu trong cuộc đời của anh. Về chung một nhà rồi, chỉ cần là em nói anh sẽ đều nghe theo không cãi lại, chỉ cần em nói em thích thứ nào, cho dù có là một mẫu thủy tinh trên mặt trăng anh cũng sẽ làm mọi cách lấy cho em. Sau này, anh sẽ cho em cảm nhận được những điều hạnh phúc nhất mà chưa cô gái nào có. Anh từng oán trách ông trời rằng tại sao cuộc sống của anh có nhiều cạm bẫy như vậy, tại sao lại có những khó khăn như vậy, tại sao những người anh từng yêu thương cứ liên tục bỏ đi hết như vậy? Bây giờ anh đã hiểu rằng, ông trời ban cho anh những thứ không tốt như thế để thử thách anh, tới tận bây giờ mới ưu ái ban tặng cho anh một thiên thần như em, em chính là điều tuyệt vời nhất trong cuộc đời của anh. Ái Nhi, cảm ơn em đã không bao giờ từ bỏ anh sau mọi chuyện đã xảy ra. Ngô Hàn Dương anh rất rất yêu em. Lục Mạnh Ái, anh nguyện yêu em bên em đến suốt kiếp cả và cả những kiếp sau mà chúng ta luân hồi nữa. "

Giọng nói của anh trầm ấm và nghẹn ngào khi nói ra những lời này. Nước mắt không tự chủ được mà rơi xuống trên khuôn mặt tựa như tượng điêu khắc của Hy Lạp này. Mạnh Ái cũng xúc động quay sang ôm lấy anh.

Mọi người ở dưới đều nghẹn ngào vui mừng, không ngờ rằng một lão đại lạnh lùng như Hàn Dương lại có lúc khóc vì có được người con gái mình yêu nhất, chuyện này như giấc mơ.

Trong cuộc sống, có người sẽ không bao giờ biết cười biết buồn thậm chí là không biết khóc là gì. Họ cứ suốt ngày trầm ngâm, im lặng như một tảng băng ngàn năm không tan. Nhưng chỉ khi họ gặp được đúng người bạn đời của mình, thì tự khắc họ sẽ bộc lộ những tính khí trên.

Đúng lúc Mạnh Ái cùng Hàn Dương ôm nhau mà khóc vì xúc động, thì lúc đó cả khán phòng tràn ngập trong những quả bong bóng màu hồng nổi sắc bay lên tận trên cao của tòa nhà.

Trên màn hình led phía sau bắt đầu chiếu lên những hình ảnh của anh và cô trong những lần đi chơi hay thậm chí là ở nhà nấu ăn cùng với nhau.

Mọi thứ trước mắt của cô nhòe đi, không ngờ đám cưới lần này đều là anh làm, mà làm tất cả cũng chỉ để dành riêng cho một mình cô thôi.

Xúc động không nói lên lời, đầu biết ngày đám cưới sẽ không được khóc nhưng nước mắt của cô vẫn rơi vì sự hạnh phúc và sung sướng tột bậc.

Anh đứng bên cạnh cũng khóc một chút, cả hai ôm nhau vào lòng. Cuối cùng sau bao sóng gió thăng trầm của cuộc đời thì cũng đã về với nhau.

Cứ ngỡ cuộc hôn nhân thương mại này sẽ mong chóng tan rã thành tro bụi nhưng không ngờ đó lại là bước ngoặt cho cô và anh tiến xa hơn.

Không chần chừ thêm một chút nào, anh tự động nắm tay cô chạy ra bên ngoài trong sự ngạc nhiên của mọi người, điều này không nằm trong dự tính ban đầu của gia đình đâu nha.

Bên ngoài chính là một chiếc xe mui trần được đỗ sẵn ở đó, anh mở cửa xe cho cô vào rồi thì sau đó cũng an tọa tại vị trí kế bên cạnh của mình. Phía sau xe được cột một chùm bong bóng trái tim đủ màu với dòng chữ "I Love You" ngọt ngào như kẹo socola.

Khách mời vì hiếu kỳ nên chen đẩy nhau ra bên ngoài coi xem chuyện gì xảy ra, khi ra rồi thì thấy chiếc xe đó đã chạy đi được một đoạn rồi.

Hôm đó ngày 20/1/XXXX.

Cả thành phố S như náo loạn cả lên vì đám cưới của thiếu gia Ngô Thị - Ngô Hàn Dương và tiểu thư Lục Gia - Lục Mạnh Ái được diễn ra long trọng.

Chiếc xe mui trần của Hàn Dương và cô đi phía trước, phía sau là một đàn xe nhân hiệu lớn lái đi theo. Từng cặp đôi ngồi trên đó toàn là những người bạn bè thân thuộc của anh và cô.

Thì ra, sự việc chạy xe vòng quanh thành phố này, cũng chính là Hàn Dương đích thân nghĩ ra luôn nha.

Đến quan cấp cao chính phủ hay cả cảnh sát cũng im bất không dám hó hé gì về việc này, vì họ sợ tài sản gia đình của mình sẽ trở thành tài sản công ích của hai tập đoàn trên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Lúc nào cũng có anh bên cạnh

Sau khi lên xe đi khắp thành phố S vui chơi thỏa thích, thì gần xế chiều anh lại bê lái cho xe chạy về Ngô Gia.

Mạnh Ái ban đầu chỉ nghĩ sau khi kết thúc hôn lễ thì đi về Ngô Gia nghỉ ngơi thôi, nhưng sự thật lại không phải vậy.

Ở trước nhà, anh đã cho mọi người chuẩn bị tất cả mọi thứ xong xuôi. Từ cánh cổng lớn bước vào bên trong đều được thấp sáng bằng nến và những cánh hoa hồng, hai bên đường các vệ sĩ xếp thành hàng còn trên tay cầm những chùm bong bóng rất xinh.

Cô thật sự bị anh làm cho xúc động, cứ tưởng niềm vui ngày hôm nay đó chính là lúc kết hôn, đâu ai ngờ về nhà anh còn chuẩn bị nhiều thứ tới như vậy. Cung đường trải hoa hồng không tiến thẳng vào nhà mà lại quẹo qua bên cạnh đi thẳng xuống " sân bay tại gia " của Hàn Dương.

Lúc đầu cô có chút thắc mắc nên không dám đi tới, anh từ phía sau tiến lại rồi nói: " Em không tò mò có gì ở phía sau sao? Cứ đi vào trong xem đi, lúc nào cũng có anh bên cạnh mà. "

Nghe vậy cô mới bắt đầu đi xuống phía sau dần dần, Hàn Dương đi phía sau một đoạn để cảm tà vấy cho bà xã của mình có thể đi chuyển dễ hơn.

Bất ngờ hơn Mạnh Ái nghĩ, ở phía sau chính là một chiếc phi cơ đã đậu sẵn ở đó, xung quanh chiếc phi cơ được rải những cánh hoa lavender màu tím thành hình trái tim. Kế bên còn có thêm một đàn vệ sĩ đứng cầm băng rôn: " Thiếu gia và thiếu phu nhân, chúc hai người có một chuyến bay tình yêu thật vui vẻ và hạnh phúc. "

Cảm động không ngừng lại một giây hay một phút nào, chưa định hình được mọi việc thì cô đã cảm giác mình bị nhấc bổng lên và đi lên chiếc phi cơ thượng hạng đắt tiền kia.

Cánh cửa đóng sầm lại, chiếc phi cơ bắt đầu chuyển động bay lên từ từ. Cô được anh dịu dàng cho ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh mình, hai tay của cô và anh vẫn nắm chặt với nhau.

- Em thích không? _ Hàn Dương vui vẻ quay sang nhìn cô rồi hỏi.

- Tại sao lại làm cho em nhiều đến như vậy? _ Cô gật đầu chắc nịch, sau đó khuôn mặt có hơi sụi sụi.

- Ngốc, chỉ cần em vui là được rồi. Sau này, em vui thì anh cũng vui, nếu kẻ nào dám làm em buồn, chắc chắn anh sẽ nhanh chóng phanh thây họ ra.

Hàn Dương vỗ về cô rồi nói, câu này của anh khiến cô bật cười. Trên phi cơ rộng rãi hơn hẳn, có thể nói, đây chính là ngày hạnh phúc nhất cuộc đời của Lục Mạnh Ái cô. Sung sướng hơn là cưới được người đàn ông này.

Phi cơ này được thiết kế rất đặc biệt, có giường ngủ, vệ sinh,... và đủ thứ khác, vì thế trên đường đi cô cảm giác cứ như bản thân mình đang ở nhà.

- -----

Tại Queensland, nước Úc.

Queensland (viết tắt Qld) là bang có diện tích lớn thứ nhì và đông dân thứ ba tại Úc. Bang này nằm tại phía đông bắc của lục địa, giáp với Lãnh thổ Phương Bắc, Nam Úc và New South Wales lần lượt tại phía tây, tây nam và nam. Tại phía đông, Queensland giáp với biển San Hô và Thái Bình Dương.

Sáng hôm sau, chiếc phi cơ dừng hẳn xuống tại đây. Anh và cô không có một điểm dừng chân nhất định, cứ đi tới đâu là khách sạn là sẽ ở. Lí do? Bởi vì không phải hai người sẽ đi một nơi không đâu, mà Hàn Dương đã nói sẽ đưa cô đi chơi hết bang Queensland.

Từ miền Tây tới miền Trung, ở đâu đều có đâu chân của anh và cô, anh đã nói đây sẽ là tuần trăng mật đặc biệt mà anh dành tặng cho cô tất cả.

Khi vừa mới tới, Hàn Dương đã chi mạnh tay thuê một chiếc du thuyền to đi ra vịnh Moreton ngắm biển, sau đó cùng nhau lặn xuống ngắm rặng san hô, tham gia các trò chơi thể thao.

Sau đó không hề nghỉ ngơi gì hết, anh và cô lại cùng nhau đi chơi tiếp ở Queensland. Điểm đến tiếp theo đó chính là Gold Coast, một địa điểm nổi tiếng với các hoạt động mua sắm hay đi chơi ở các công viên giải trí.

Gần một ngày trời vui vẻ đi chơi khắp hết bang Queensland, Hàn Dương đưa cô tới cây cầu Story nổi tiếng.

Story Bridge – cây cầu mang tính biểu tượng của Brisbane. Khi bạn leo đến đỉnh cầu, khung cảnh thành phố tuyệt vời sẽ hiện ra trước mắt. Cho dù bạn leo vào lúc bình minh, trong ngày, lúc hoàng hôn hoặc ban đêm, bạn sẽ khám phá ra những cảnh đẹp bất ngờ từ phía Bắc đến các ngọn núi Glasshouse và từ phía Nam đến các di sản thế giới Gold Coast Hinterland.

Chiều tà, hoàng hôn ở đây mang một màu sắc tuyệt đẹp, nó được ví như một người phụ nữ sở hữu một nhan sắc xinh đẹp khiến bao người mê mẩn chìm đắm trong đó.

Hôm nay là ngày đầu tiên trong tuần trăng mật của hai người. Khi đi cùng với cô, anh nhận thấy bản thân mình đã cười rất nhiều so với lúc trước trầm tĩnh im lặng. Ở cùng với Mạnh Ái, anh có một cảm giác rất thoải mái và dễ chịu, cảm giác này khó mà có thể diễn tả suông bằng lời được.

- 6 năm trước chúng ta cũng đứng ngắm hoàng hôn như thế này, lúc đó anh đã hứa sẽ ở bên cạnh em mãi mãi, sau đó thì như thế nào? _ Mạnh Ái giả vờ khơi lại chuyện cũ chọc giận

anh.

- Đó là chuyện cũ, chúng ta đã khép lại câu chuyện không vui trước kia rồi không phải sao bà xã? Bây giờ chính anh sẽ là người mở ra một trang truyện mới tốt đẹp và hạnh phúc hơn gấp trăm ngàn lần kỉ trước, nữ chính trong câu chuyện ngôn tình của anh sẽ là em. _ Hàn Dương dịu dàng ôm cô vào lòng, cất giọng nhẹ nhàng nói.

Trong cuộc sống, thời thiếu niên chúng ta đã từng mơ tới nếu muốn cuộc sống an yên tốt đẹp thì phải nỗ lực làm việc để có tất cả, từ tiền bạc hay địa vị trong xã hội.. Nhưng chỉ cần vài lần đã trải qua ít nhiều những câu chuyện thực tế trong đời ví dụ như tình yêu, thì ý nghĩ trên sẽ chẳng còn là gì cả. Về sau, tiền bạc hay địa vị cũng chỉ là danh lợi, nó có thể bên ta suốt đời hay sao? Thứ ta cần duy nhất suốt cả đời, đó là một người bạn tâm giao thấu hiểu chính bản thân mình.

Họ có thể thấu hiểu san sẻ cho ta từng chút một hay một điều nhỏ nhoi trong cuộc sống, đó mới chính là hạnh phúc thật sự trong đời của chúng ta.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Bà xã, cảm ơn em vì tất cả

Sau chuyến đi tuần trăng mật ngọt ngào lần trước, cả hai tay trong tay quay trở lại thành phố S khoảng một hai tuần sau đó. Màn hôn lễ thể kỉ cảm động của anh đã leo lên tận trang báo lớn nhất của các thành phố lân cận khác và trên phạm vi toàn thế giới vì vậy chuyện của anh và cô luôn nằm trong những tin nóng hổi được săn đón rất nhiều.

Rồi đâu lại vào đó, tập đoàn DAK chính thức xác nhập với Ngô Thị, lập nên một đế chế mới vững mạnh hơn. Công việc vì thế mà ngày càng chồng chất, Hàn Dương phải đi làm lại để phụ giúp Kha Đức và Từ Hy một tay gây dựng mảng nước hoa mà Mạnh Ái tâm huyết nhất.

Mạnh Ái thấy xót xa cho anh vì phải làm nhiều việc như vậy, nhưng cứ hễ cô xin đi làm chung thì anh lại kiên quyết từ chối không thương tiếc và anh nói thế này:

" Nếu nói thật thì nhìn em rất ốm và xanh xao, phải ở nhà bồi bổ để tăng thêm vài cân. "

" Ông xã em là một chủ tịch tài hoa mà lại giàu có như vậy, tại sao lại phải đi làm cực khổ? Hay là em chê anh không đủ tiền nuôi cả em và con? "

" Những năm qua em đã vất vả nhiều rồi, bây giờ cứ thoải mái mà tận hưởng cuộc sống của bà hoàng đi, không cần đi làm nữa đâu. "

Hàn Dương đã nói tới thế, cô cũng không cãi lại nổi nên vì thế chỉ biết ở nhà ăn ngủ, chán chán lại đi shopping, buổi chiều lại đi rước bảo bối Hàn Khải về nhà. Cuộc sống của Mạnh Ái chả khác gì một hoàng hậu trong truyện cổ tích, đây là sự thật không phải nói ngoa.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Hàn Dương anh cả ngày đi làm mệt mỏi, buổi tối lại về " ăn cô " một cách dữ dội, hại cô cứ phải " liệt giường " mỗi ngày luôn. Nghĩ tới anh mệt mỏi đi làm nên cô cũng thỏa mãn anh một chút mà không cảm hay phản đối gì.

Dạo gần đây Mạnh Ái cảm thấy rất mệt mỏi, thường xuyên buồn ngủ và hay thèm thường rất nhiều món ăn. Mới dậy đi xuống ăn một chút là mất lại mờ không lên.

- Bác Trần, con mệt quá nên lên lầu nghỉ một chút ạ. _ Mạnh Ái ăn xong bữa sáng, sau đó nói vài câu với quản gia Trần, cô thật sự rất buồn ngủ rồi.

- Con cứ đi nghỉ đi, việc nhà cứ để bác làm là được. _ Nghe cô nói mệt, bà có hơi lo lắng, vốn dĩ bà coi cô như con cái trong nhà hết mà.

Nhưng chưa đi được mấy bước lên cầu thang, con buồn nôn trong người ở đâu kéo tới rất khó chịu. Mạnh Ái quay người chạy xuống thẳng nhà vệ sinh.

- Ái Nhi, con không sao chứ? _ Quản gia Trần thấy thế chạy theo vào nhà vệ sinh, liên tục vỗ về lưng của cô nhẹ nhàng. Sau đó lại ngẫm nghĩ một chút, không phải là..

- Dạo này con rất hay buồn ngủ lại còn thèm ăn đủ thứ, hôm nay thì lại buồn nôn, có phải đã có em bé hay không? _ Nói đến đây, mắt bà sáng rỡ lên hẳn.

- Chút nữa con sẽ đi khám.

Nghe quản gia Trần nói vậy cô thấy cũng có lí, nên quyết định lên lầu thay đồ đi tới bệnh viện không ít lâu sau đó. Hàn Dương cũng hơn ba mươi tuổi rồi, cô muốn sinh thêm cho anh một đứa con gái, vì người xưa thường nói đàn ông rất thích có con gái. Với lại tuổi của cô bây giờ cũng cho là thích hợp đi, sinh thêm cũng không sao cả.

- -----

Bệnh viện Stardom.

- Chị Mạnh Ái, em bé được hơn năm tuần rồi, chúc mừng chị nhé. _ Từ Quang cầm tờ giấy xét nghiệm đi từ ngoài cửa vào, khuôn mặt hiện lên tia vui vẻ.

- Có thật không? _ Mạnh Ái mắt sáng rỡ cả lên, đây quả thật là một tin vui rồi.

- Là sự thật, bây giờ chị cứ tắm bổ thật đầy đủ vào nhé. _ Cô cầm lấy tờ giấy xét nghiệm mà Từ Quang đưa cho, trong đó là một bào thai nhỏ đang hình thành.

Mang tin vui trong lòng, cô vui vẻ nhờ vệ sĩ chờ tới tập đoàn Ngô Thị của anh, khuôn miệng lúc nào cũng cười rạng rỡ, đang nghĩ xem nên nói với anh thế nào.

- -----

Tập đoàn Ngô Thị.

Mạnh Ái bước vào bên trong với bao ánh mắt hâm mộ của mọi người, ai mà không nhận ra được cô cơ chứ, bà xã đại nhân của chủ tịch đó! Không hổ danh là con gái cưng của Lục Gia và thiếu phu nhân của Ngô Thị đâu, cả người cô có một khí phách rất tuyệt vời nha. Thần thái hay phong cách ăn mặc nhìn vào chắc chắn là biết những người giàu, nếu không phải giàu thì cũng là có gia thế không hề tầm thường một chút nào.

- Chị dâu, có chuyện gì sao? _ Hàn Lục đi từ thang máy ra, tình cờ gặp được cô đang tiến tới.

- Không có gì hết, em muốn lên gặp Hàn Dương một tí. _ Thật ra là Hàn Lục và cả Hàn Đại đều lớn tuổi hơn cô cả nên xưng hô như vậy là chuyện bình thường. Nhưng vì họ cứ quen miệng gọi cô là chị dâu hay thiếu phu nhân mất rồi, muốn sửa cũng khó nữa, điều này làm cô có chút ngượng, nhưng họ không thể cãi lời được, việc gọi như vậy là do anh đưa ra.

Nghe vậy, Hàn Lục đi sát một bên dẫn cô lên tầng cao nhất của tập đoàn, ai mà không biết lão đại à không chủ tịch cumg Mạnh Ái còn hơn cumg trưg nên việc phải bảo vệ cô là việc rất rất ư là nên làm, nếu không làm đúng nhiệm vụ thì sẽ bị phạt.

"Cốc, cốc" _ Bên ngoài cửa truyền tới tiếng gõ cửa. Hàn Dương ngồi bên trong nghe vậy liền đồng ý cho vào, cô chỉ vừa bước được vài bước đã thấy anh từ bên trong bước ra rồi. Vốn dĩ mặt cười trung của cô anh rất quen thuộc, chỉ cần nghe sơ qua là biết.

- Bà xã, sao lại đến đây? _ Anh ôm cô vào lòng vuốt ve như chú mèo nhỏ.

- Có việc gì em mới đến được hay sao? Hay là anh đang giấu em cái gì đó. _ Mạnh Ái vốn chưa biết nói việc mang thai như thế nào với anh, thời thì cứ vui đùa một chút đã rồi nói sau.

- Anh không giấu em việc gì hết. Bà xã muốn đến khi nào cũng được, lần sau cũng không cần gõ cửa như vậy sẽ đau tay lắm, cứ trực tiếp vào là được rồi. _ Qua vài câu nói cũng biết được anh cũng chiều cô như thế nào rồi đó, thật hạnh phúc mà.

- Ông xã, anh muốn.. có con trai hay có con gái vậy? _ Mạnh Ái mỉm cười nhìn anh, sau đó quay lại nói vào vấn đề chính của ngày hôm nay.

- Gái trai không quan trọng, chỉ cần do em sinh ra thì anh đều yêu thương hết. _ Hàn Dương yêu chiều hôn phớt lên môi cô một cái rồi nói.

- Thế thì được, chiều nay chúng ta đi mua đồ em bé đi! _ Cô vui vẻ nói.

- Em.. em nói gì anh nghe.. không rõ? _ Anh nghe những lời cô nói nhưng không chắc chắn nên muốn xác nhận lại một lần nữa.

- Em nói là anh sắp có con nữa rồi. Kết quả của anh mà ra đó. _ Cô vui tay lấy kết quả xét nghiệm trong túi ra đưa thẳng trước mặt cho anh xem.

Hàn Dương như đờ ra, tay run run cầm lấy tờ giấy xét nghiệm mà cô đưa cho đọc thật kỹ, khuôn mặt lộ rõ vẻ vui mừng. Lần trước anh không cảm nhận được sự sung sướng được lên chức ba, bây giờ được cảm nhận, thật sự trong lòng rất hạnh phúc. Khóe mắt vì sự vui sướng này mà đã phấp hồng lên, cảm giác này thật sự rất đặc biệt không sao diễn tả bằng lời được.

- Bà xã, thật sự rất cảm ơn em, cảm ơn em vì tất cả. Anh yêu em!

Anh nhắc bóng cả người cô lên vui mừng nói rồi ôm cô vào lòng, nước mắt anh rơi trên đôi vai của Mạnh Ái rất nhiều. Đây không phải là lần đầu anh khóc, nhưng lần này là khó cvif sự vui mừng khôn xiết, sự vui mừng khi có một gia đình hoàn chỉnh mà mình hằng mong ước bấy lâu nay.

Những lần trước anh khóc vì vất vả quá, lần này lại khóc vì sự hạnh phúc. Đây là cái kết quả hoàn hảo cho một cuộc hôn nhân thương mại tưởng chừng như sẽ kết thúc chóng vánh trong vài năm. Cả hai luôn yêu thương, hi sinh vì nhau như thế nên chuyện tình của họ mới kéo dài và bền vững được như hôm nay.

Chuyện tình nào cũng phải trải qua những cay đắng, chia xa nhau cứ ngỡ là mãi mãi. Đó chưa chắc là định mệnh, có khi chỉ là ông trời muốn trêu ngươi ta một chút, thử thách chúng ta một chút để cả hai biết người này quan trọng với người kia như thế nào mà thôi. Nếu bạn biết nắm bắt cơ hội, tình yêu chắc chắn sẽ quay lại với bạn không sớm thì muộn, còn nếu bạn dễ dàng buông tay, thì bạn nên chấp nhận sự thật đi mà đừng bao giờ than vãn hay trách móc ông trời..

- -----

Hoàn chính văn!

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Ngoại truyện 1 (1)

Sau khi biết tin Mạnh Ái mang thai đứa bé thứ hai, cả Lục Gia lẫn Ngô Gia đều vui mừng khôn xiết. Quyết định tổ chức một bữa tiệc linh đình để chúc mừng tin vui này. Khỏi phải nói anh vui mừng tới mức nào, đi làm ở tập đoàn lúc nào cũng cười toe toét.

Tình tình của Hàn Dương sau khi biết mình sắp có đứa bé thứ hai thì càng ngày càng dễ chịu, đi làm cứ thông thả khiến các nhân viên vui mừng rồi rít trong lòng thầm cảm ơn phu nhân.

- Hàn Lục - Hàn Đại hai người nghĩ xem, bà xã tôi có ấy giỏi như vậy, tôi có nên mua một bán đảo để tặng cô ấy không? Hay là chuyển nhượng 70% tài sản của tôi sang cho Mạnh Ái?

Đang ngồi làm việc, anh nhấc chuông gọi hai người thuộc hạ thân thuộc của mình vào hội ý cấp tốc. Họ cứ ngỡ là chuyện gì to tát lắm, ai ngờ chủ tịch của họ lại nói như vậy, họ thật sự muốn đầu hàng luôn. Cái bản mặt này mà là chủ tịch lạnh lùng mà mọi người đều e dè sợ sệt hay sao chứ?

Cả hai người Hàn Đại cùng Hàn Lục cũng không biết nói sao, vì họ cũng chưa có vợ bao giờ mà. Ngẫm nghĩ gì đó một chút, Hàn Dương giao lại việc cho hai người họ, xuống dưới gara lấy xe chạy đi không nói điều gì luôn.

- -----

Tiệm hoa Beauty Flower.

Hàn Dương chạy qua tiệm hoa này, chọn mua một bó hoa hồng mà Mạnh Ái thích nhất, sau đó nhờ người chủ tiệm gói lại thật đẹp và kỹ càng.

- Cô gói lại đẹp đẹp một chút! _ Ra ngoài thì anh luôn lạnh lùng như vậy, ở nhà chỉ có thể vui vẻ với mỗi cô.

- Hoa của anh đây! Anh đẹp trai, có thể cho tôi xin số điện thoại được không? _ Loay hoay một chút, người chủ tiệm gói bó hoa lại thật kỹ càng.

Anh nhận lấy bó hoa đó, nhìn người phụ nữ đưa mình bó hoa mà khinh bỉ nói: "Có phải cô ảo tưởng quá hay không? Tôi có vợ rồi và.. cô ấy là người tôi yêu nhất trên đời này. "

Nói xong đưa tiền rồi quay gót bỏ đi, để lại người kia nghiêng rặng tức giận. Cũng may cho cô ta là tâm trạng của anh có phần vui vẻ, nếu không kết quả của cô ta chắc chắn sẽ tệ hại hơn.

- -----

Ngô Gia 2.

Chiếc xe Bugatti đỗ ở trong sân, anh vui vẻ lấy bó hoa đi vào bên trong. Thấy bà xã vui vẻ vừa ngồi ăn bím bím vừa xem ti vi thì mọi buồn phiền trong anh từ nãy giờ đều tan biến.

- Ông xã anh về rồi _ Đến khi cô nhận ra thì anh đã đứng trước mặt cô rồi.

Mạnh Ái ôm Hàn Dương như một đứa trẻ, phải nói thật từ khi mang thai tính khí cô có phần trẻ con hơn trước.

- Tặng em này. _ Hàn Dương đưa ra trước mặt cô bó hoa hồng lúc này, ánh mắt yêu chiều mà nhìn Mạnh Ái.

- Dương, cảm ơn anh. _ Cô rung rung nhìn anh rồi nhận lấy bó hoa hồng.

Quán gia Trần cùng dàn người hầu đứng phía sau nhìn hai người hạnh phúc mà trong lòng không khỏi chúc phúc họ. Chỉ có phu nhân mới làm thiếu gia của họ cười được như vậy.

- -----

1 tháng sau.

Vậy là đã hai tháng trôi qua từ khi Mạnh Ái mang thai, khoảng thời gian ba tháng đầu này thật sự rất khó khăn đối với cô vì đó là giai đoạn ốm nghén của thai phụ. Hàn Dương vì lo lắng mà chuyển hết cả công việc về nhà.

Cô đang trong nhà vệ sinh vì con ốm nghén lại tới, theo sau cô là anh. Anh nhẹ nhàng vuốt lưng cô, nhìn bà xã như vậy mà lòng anh đau thắt lại.

Nếu vậy thì lúc sinh Hàn Khải cô đã trải qua một mình, lúc đó thì một môi cơ nào khi không có người bên cạnh?

Càng nghĩ anh càng cảm thấy hối hận và trách bản thân mình có lỗi. Bây giờ và sau này, chắc chắn phải cung chiều và yêu thương cô nhiều hơn nữa.

- Bà xã, có muốn ăn gì không? _ Đờ cô ra ghế ngồi, anh yêu chiều hỏi han.

- Em muốn ăn bím bím, còn cả kem nữa. _ Không hiểu sao khi nhắc tới đồ ăn, cô lại muốn ăn những thứ này.

- Chỉ hôm nay thôi, các món đó không tốt cho sức khỏe cả em và con. _ Khi có thời gian rảnh, anh luôn lên mạng tìm kiếm những điều bổ ích dành cho các mẹ khi mang thai nên biết khá rõ.

Sau đó, Hàn Dương dẫn cô đi siêu thị mua bím bím rồi cả kem cho cô ăn. Không dừng lại ở đó, anh còn ghé qua các thương hiệu thời trang bà bầu, rình về rất nhiều chiếc váy hay đầm bầu cho cô mặc thoải mái ở nhà.

Cuộc sống thường ngày của Mạnh Ái là như vậy đó, chả khác gì bà hoàng.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Ngoại truyện 1 (2) + (3)

Cận kề ngày sinh em bé, Hàn Dương vì lo lắng cho cô mà chuyển luôn hết công việc ở tập đoàn về nhà làm. Các vật nhện ở trong nhà như cạnh bàn hay bất cứ thứ gì khác đều được bọc lại cẩn thận, tránh gây tổn thương.

Ở những tháng đầu của thai kì, cô bị nghén rất nhiều, hầu như không ăn được một món nào hay uống sữa. Anh lo tới mức cả đêm không ngủ, đầu tóc bù xù để kiếm cách giúp cô ăn ngon.

Chính vì lí do trên, anh đã mời tới đầu bếp dành cho mẹ mang thai, tự thân học qua vài khóa nấu ăn để nấu cho cô ăn. Vì vậy, tới bây giờ mỗi ngày ba bữa thì hết hai bữa là do anh nấu.

Chưa hết, mang thai thường thì người phụ nữ sẽ bị chuột rút, Mạnh Ái thì hay bị vào buổi tối. Hàn Dương đêm nào cũng dành ra khoảng một tiếng đồng hồ ngồi đấm bóp chân cho cô.

Mỗi cuối tuần, anh đều đặn đưa cô đi chơi, không ở trong thành phố thì đi ngao du ở nước ngoài. Hầu hết mọi thời gian rảnh anh đều dành cho cô.

Còn Hàn Khải thì được gửi cho ông bà nội hoặc ông bà ngoại. Cứ xen kẽ như vậy, không phải là anh không thương cậu, mà là vì không muốn cô mệt mỏi khi cậu bé quậy phá ở nhà. Chỉ cần khi nào cô nói nhớ bé, anh đều lấy xe chở cô đi sang nhà ông bà thăm cậu.

Hàn Dương có tìm hiểu nên biết, phụ nữ khi mang thai và sau khi mang thai thường rất hay trầm cảm. Lí do chủ yếu là vì gia đình không chăm sóc hoặc là chồng ngó lơ và bỏ bê ở đó.

Riêng về Mạnh Ái, anh luôn luôn muốn dành cho cô những gì tốt đẹp nhất, thường xuyên ở bên cô và dắt cô đi du lịch là một biện pháp khá tốt.

Tất cả những gì khi sinh Hàn Khải một mình cô đã phải trải qua, anh luôn muốn bù đắp lại gấp mười lần.

Khi ở nhà, lúc nào anh cũng luôn miệng nói "anh xin lỗi.. thật xin lỗi vì lúc trước không tốt với em". Thật sự có nhiều lúc Mạnh Ái muốn phát cáu lên với anh, nhưng nghĩ lại cũng chỉ vì anh lo cho cô và muốn dành cho cô những gì tốt đẹp nhất nên lại thôi.

Lúc mang thai, Mạnh Ái khá stress vì lo sợ mình xấu xí đi, anh sẽ đi tìm người con gái khác để giải tỏa hay có thể là yêu thương cô ta. Hàn Dương lại rất hiểu cô, chỉ cần anh đi tới tập đoàn để họp một lát thì cô sẽ hỏi liên tục và đủ thứ. Không muốn bà xã lo lắng, nên anh dành toàn bộ thời gian ở nhà với cô, mỗi tối thứ ba năm bảy sẽ dẫn cô đi tập yoga tốt cho sức khỏe.

Hàn Dương yêu chiều Mạnh Ái như vậy, chẳng trách sao cô lại sợ mất anh đến như thế. Một lần xa nhau là quá đủ rồi, bây giờ hạnh phúc đang ở trong tay, ta phải biết nắm chặt lấy.

- -----

Mạnh Ái thì đang ngồi vừa ăn snack vừa coi tivi, một bên thì là Hàn Dương đang ngồi gõ máy tính viết văn kiện.

Quân gia Trần ở trên lầu xếp quần áo em bé, vì tính ra chỉ còn một tuần nữa là Mạnh Ái đã tới ngày sinh em bé.

- Aaaa _ Đang yên đang lành thì đột nhiên cô la toáng lên khiến anh giật mình. Quân gia Trần hốt hoảng từ trên tầng cao chạy xuống lo lắng.

- Ái Nhi... em sao.. vậy? _ Lần đầu đối mặt với chuyện sinh nở, anh hơi luống cuống không biết làm sao.

- Thiếu phu nhân sắp sinh rồi.. Thiếu gia, mau chóng đến bệnh viện đi. _ Bà là người có nhiều kinh nghiệm nên mau chóng hiểu ra sự việc này.

Thế là anh bế xốc cô đưa ra xe, cùng Hàn Lục và Hàn Đại đưa tới bệnh viện. Lí do hai người họ ở đây là vừa bảo vệ cô, vừa làm việc với anh.

Trên xe, tiếng hét thất thanh của Mạnh Ái vang lên, không hiểu sao lần này lại đau dữ dội đến như vậy. Lúc sinh Hàn Khải đau không như này.

Cộng thêm đó là tiếng hét của Hàn Dương, anh nào là bị cô nắm tóc rồi cào cấu đầy người. Nhìn cô đau mà xót hết cả ruột nên chỉ biết chịu.

- -----

Bệnh viện Stardom.

Mạnh Ái nằm trên băng ca nhanh chóng được đẩy vào trong, bên cạnh lúc nào cũng có anh kề kề theo.

- Dương.. đồ khốn khiếp.. anh tự đi mà sinh con đi.. huhu. _ Cô la om sòm cả bệnh viện, lần này thật sự rất đau.

- Bà xã.. em cố lên, anh yêu em. _ Thấy vợ khóc toáng lên thì anh cũng đau lòng, nhưng không thể làm gì.

Cô được đẩy vào bên trong phòng cấp cứu. Vì đăng kí sinh gia đình* nên Hàn Dương cũng mặc đồ sát trùng đeo khẩu trang rồi vào bên trong luôn.

* Sinh gia đình chính là người ba có thể vào bên trong phòng phẫu thuật hay cấp cứu ủng hộ động viên người bạn đời của mình sinh con. Có rất nhiều loại, có sinh em bé trong nước ảm nữa, cái đó là làm tại nhà nha. Cái đó thì ở Mỹ là áp dụng nhiều nhất. Nếu mình nhớ không lầm thì có thể giúp em bé biết bơi luôn hay sao đó.

Phía bên ngoài, quân gia Trần đã gọi hai bên gia đình tới đông đủ. Cả Kiều Ny, Kha Đức, Từ Hy và Gia Duyên đều có mặt đầy đủ hết cả. Họ toàn là những nhân vật có tiếng tăm trong thành phố S khiến đội ngũ y bác sĩ thập phần lo sợ. Từ Quang vì có công tác ở Mỹ nên không thể trực tiếp giúp cả cô và anh được, thay thế là một người khác, chuyên khoa sản phụ.

- Nỡ đủ rồi. Thiếu phu nhân, cô bắt đầu rặn nha. _ Khi được đẩy vào bên trong, nước ối cũng đã vỡ và đã mở đầy đủ nên bác sĩ bắt đầu giúp cô.

- Aaaa. _ Cô nắm chặt tay anh ngồi kế bên, cố gắng rặn ra từng chút từng chút một, cắn răng mà chịu đựng.

- Aa, đau.. quá.

- Thiếu phu nhân, rặn thêm một chút nữa, sắp thấy được đầu đứa bé rồi. _ Vị bác sĩ đỡ đẻ kia là nữ, nếu là nam thì Hàn Dương không dễ gì để yên.

- Bà xã, em cố lên.. Có anh đây mà. _ Nhìn cô đau đớn mà sinh con, anh đau lòng lắm, chỉ ước là mình có thể thay thế được cô để sinh mà thôi.

- Ra rồi, ra rồi. Là con trai! _ Sau mười phút vật lộn, cuối cùng cũng đã ra được một em bé trai khá khinh.

Nhưng vấn đề là... Bụng cô vẫn chưa xẹp xuống và vẫn còn rất đau đớn.

- Còn một đứa bé nữa, cô cố lên. _ Nữ bác sĩ nhận ra tình hình, động viên cô cố gắng thêm một chút nữa thôi.

- Ngó Hàn Dương.. đồ chết tiệt nhà anh... aaa.. là hai đứa đó. _ Tiếng hét của cô la chửi anh đều lọt ra bên ngoài. Cả bốn vị phụ huynh đều nghe rõ, vậy là họ có thêm hai đứa cháu.

Hàn Dương thì vui mừng khôn xiết, nhưng cứ thấy cảnh cô chịu đau như thế, anh một chút cũng không nỡ. Muốn làm một cái gì đó thật bất ngờ, anh và cô quyết định không siêu âm.

- Được rồi được rồi. Lần này là một bé gái. Chúc mừng thiếu gia và thiếu phu nhân, là một cặp long phụng. _ Bác sĩ và y tá vui mừng nói, sau đó may lại "phía dưới" cho cô một chút. Rồi bế hai đứa bé mới sinh đi tắm rửa.

- Bà xã, em gọi lắm. Đủ rồi đủ rồi, anh không cho em sinh con nữa. _ Nhìn cơ thể cô trần trụi mồ hôi, mặt thì xanh xao. Hàn Dương đau lòng đến phát khóc, hai mắt đỏ hoe. Hôn lên trán cô một cái, sau đó y tá vào đẩy cô đi.

Anh thay đồ bước ra ngoài thì thấy mọi người đứng tụ họp đông đủ: " Là sinh đôi, một cặp long phụng. Thế là tinh lực của con mạnh mẽ vậy, nhưng thôi.. không để bà xã sinh nữa. "

Lời anh vừa dứt, tất cả mọi người đều vui mừng nhảy đành đạch, hai đứa cháu một trai một gái nữa rồi, haha.

- -----

Phòng riêng VIP.

- Bà xã, em thật giỏi. _ Anh thấy cô tỉnh dậy, vui mừng lại vỗ về nói.

- Em muốn thấy mặt con. _ Giọng cô thều thào nói vì còn hơi mệt.

Nghe vậy, anh đẩy chiếc xe nôi có hai đứa bé kia lại, nhìn cô cười hạnh phúc. Đây là gia đình mà anh mơ ước từ lâu. Mạnh Ái nhìn hai đứa con mình sinh ra mà nghẹn ngào nước mắt,

sau đó được anh ôm vào lòng.

- Anh đặt tên con là gì? _ Cô quay sang hỏi anh về vấn đề đặt tên con.

- Con gái là Ngô Hân Dao còn con trai là Ngô Hạo Hiền, em thấy được không? _ Hai cái tên này đột nhiên sáng lóe lên trong đầu của anh.

- Được, ông xã thật giỏi. _ Mạnh Ái mỉm cười tươi rói nhìn anh, người đàn ông tuyệt vời của đời cô chỉ sau ba ba yêu dấu là Lục Mạnh Từ.

- Đồ ngốc! Em mới là người giỏi nhất. Cảm ơn trời vì anh có em và cả ba đứa bé nữa. _ Hân Dương lại xúc động nữa rồi, chỉ có cô mới khiến anh khóc.

- -----

Vài ngày sau đó, có một sự kiện đã làm náo loạn trên các trang báo lớn. Thiếu phu nhân của Ngô Gia là Lục Mạnh Ái sinh một cặp long phụng hạnh phúc.

Và điều bất ngờ hơn, là số người vào thăm cùng chúc mừng đã khiến cả bệnh viện chật nít lối đi ra vào..

Hân Dương là ông trùm hắc đạo, ông trùm của giới kinh tế thành phố S được nhiều người kính nể nên chuyện này có thể xem là hiển nhiên rồi.

Rất nhiều người có tiếng tăm cũng lớn vào thăm rất nhiều, ghé hơn là có cả thủ trưởng của thành phố S nữa.

Sự việc này thật sự rất là táo bạo..

Sau tất cả, mình lại về với nhau. □

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Ngoại truyện 2

Cặp đôi phụ: Từ Hy × Gia Duyên.

- -----

Đã gần một năm kể từ sau chuyến gặp gỡ nói chuyện trên phi thuyền của anh và cô. Sau đó hầu như anh ít gặp cô hơn hẳn, có gặp thì cũng mỉm cười, một lời cũng không nói một câu nào.

Trong lòng Từ Hy thật ra có một chút nhung nhớ, nhưng kì thật anh luôn phủ nhận, lí do sao? Anh cảm thấy yêu đương thật rắc rối, với lại anh sợ bản thân mình không mang được hạnh phúc tới cho Gia Duyên, huống hồ chỉ cô ấy còn là em gái của Hân Dương - bạn thân chí cốt của anh.

- -----

Bar Crayon.

Từ Hy lắc nhẹ ly rượu vang đỏ trên tay, đôi mắt xoáy sâu vào nó. Đối diện với anh là Kha Đức, vì Mạnh Ái vừa sinh nên Hân Dương chủ yếu chỉ ở nhà để lo cho vợ. Kiều Ny giận dữ bỏ về nhà ba mẹ ở, Kha Đức nản nì cỡ nào cũng không chịu nên mới buồn rầu theo Từ Hy ra đây ngồi tâm sự.

- Kha Đức, cậu không cảm thấy tình yêu thật mệt mỏi sao? _ Anh đưa ly rượu lên uống một ngụm, sau đó ngược mặt lên hỏi bạn thân mình.

- Tại sao lại mệt mỏi? Đừng nói là cậu yêu ai rồi sao. _ Kha Đức bị bất ngờ khi đột nhiên Từ Hy hỏi như vậy.

- Mình không chắc.. Không gặp thì thấy nhớ, mình sợ rằng bản thân không mang được hạnh phúc cho người khác. _ Nói câu này, anh cảm thấy sao mà bản thân thật tội tệ.

- Tình yêu không hề mệt mỏi, một chút mệt mỏi cũng không có nếu cậu gặp được đúng người. _ Kha Đức nhìn chăm chăm vào Từ Hy nói.

- Tình yêu quả thật rất giống một liều thuốc bổ, nó giúp ta tươi cười khiến ta hạnh phúc. Cuộc sống chắc chắn sẽ rất tẻ nhạt nếu không có tình yêu. Nếu cậu yêu đúng người sẽ cảm thấy thật tuyệt vời, như cả thế giới đang nằm trong bàn tay mình. Còn nếu yêu sai người, thì mệt mỏi đau khổ là chuyện đương nhiên thôi. _ Kha Đức biết chắc bạn của mình đã phải lòng ai đó rồi.

- Cậu đừng cho rằng bản thân mình tệ hại, nếu cậu yêu một ai đó đừng ngại ngần mà phải chủ động thổ lộ với người ta đi chứ. Đừng để sau này bỏ lỡ nhau sẽ là bỏ lỡ cả một đời.

Kha Đức ngồi đó khuyên nhủ người bạn chí cốt của mình rất nhiều, những điều mà bản thân từng trải qua rồi, Kha Đức đều nói cho Từ Hy nghe không sót một chữ.

- -----

Buổi tối.

Vì nghe tin Kiều Ny về nhà nên Kha Đức vui mừng đi về trước bỏ anh ở lại bar Crayon một mình. Ngồi đó một chút nữa, sau khi đã ngà ngà say, Từ Hy mới từ từ loạng choạng đứng dậy chịu đi về. Khi xuống tầng dưới, anh thấy một đám du côn xăm trổ đang lôi kéo một cô gái đi, nhưng bóng dáng người con gái này, thật sự nó có một chút gì đó rất quen thuộc.

- Cút ra khỏi đây. _ Từ Hy bước lại đó cho mỗi tên kia một cú đấm vào mặt, gằn giọng nói.

Nghe tiếng ồn ào, những tên bảo vệ mới từ bên ngoài chạy vào bên trong xem tình hình, thì thấy " lão tam " ở đây, kế bên là một đám du côn không rõ ở đâu đang gây sự trong đây.

- Đem về Ngục Quan đi. _ Ba tên bặm trợn kia bị những người bảo vệ bắt lại chờ lệnh của Từ Hy. Khi nghe tới Ngục Quan, cả ba người kia mới hoảng sợ run rẩy xin tha nhưng tất cả

chỉ là quá muộn khi anh nhận ra người con gái kia là người con gái anh thầm nhớ nhưng biết bao lâu nay.

- Gia.. Duyên. _ Từ Hy nhìn cô.

- Anh Từ Hy.. _ Nói được ba chữ, cô nhào vào lòng anh khóc như một đứa con nít lên ba. Cả người có mùi rượu khá nồng, không lẽ cô uống say sao? Anh bị đơ ra khi nhìn cô ôm mình mà khóc, cả người run bần bật lên.

- Em nói.. em thích anh, anh có tin không? _ Gia Duyên ngược đời mắt ngấn đầy nước lên nhìn Từ Hy.

Anh như không tin được vào tai mình, cả người nghếch ra như pho tượng.

Đại não chưa kịp tiêu hóa hết lời của cô nói thì đã bị ăn một cái tát vào mặt, không ai khác chính là Gia Duyên.

- Đồ tàn nhẫn. Tội đã nói như vậy mà anh không trả lời sao, cút đi hu hu.

Lúc này nhìn cô khóc bù lu bù loa lên, anh mới nhận ra là cô đang tỏ tình với mình, cả cơ thể hạnh phúc dâng trào.

- Đừng khóc đừng khóc nữa. Anh cũng thích em.. _ Từ Hy nhìn cô nói.

- Thật sao?

- Thật ra không phải.

Gia Duyên lại giận dỗi, định quay người bỏ đi thì bị anh ôm vào lòng

" Không phải chỉ là thích, mà là ANH YÊU EM. "

- -----

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.